

**SALTERI  
CORAL**

Comunitat de Sant'Egidio

# SALTERI CORAL

Salms  
per a la pregària  
comunitària i personal



Les introduccions als Salms són obra d'Ambrogio Spreafico

Fotografia de portada: *Orant*.

Basilica de Santa Maria in Trastevere. Roma.

© Per al text dels salms:

Bíblia Catalana. Traducció Interconfessional (BCI).

Ed. . (20--). Cedits els drets per a aquesta edició.

© Per a la introducció, antífones, notes corals i oracions:

Comunitat de Sant'Egidio (2001)

Piazza Sant'Egidio, 3/A. 00153 Roma

Impressió: Ediciones Gráficas Rey

## INTRODUCCIÓ

Pregar amb els salms és l'elecció de qui sap que estimar és un art que s'aprèn i que no es coneix de manera natural. La pregària té una profunda relació amb l'amor. És la història d'una relació concreta, històrica, entre nosaltres i el Senyor. En aquesta història s'entrellacen les nostres contradiccions, les dificultats de la vida, l'escàndol del mal, la lluita per aconseguir un món més humà. Pregar amb els salms és l'elecció d'utilitzar paraules que no són nostres, les paraules del Senyor, que ens guien pel camí de la comunicació de les coses més profundes i més autèntiques que les sensacions ocasionals i parcials de cadascú. Per això, la pregària dels salms ha estat una pregària comú per excel·lència en la tradició cristiana com també en la jueva, en el cor de la pregària monàstica i de la lluita interior per una vida menys conformista i més evangèlica.

### **1. El salteri: un tresor per a la pregària**

Els salms són pregàries antigues, composades en diferents períodes de la història del poble d'Israel. Es llegien a la pregària de les sinagogues i del temple també durant l'època de Jesús i dels apòstols.

En el salteri ens trobem amb les diverses cares de la condició humana disposades davant de Déu. Per això el llenguatge dels salms és molt variat i universal. Reflecteix les diferents situacions de la vida i, en conseqüència, els diferents sentiments, les diferents reaccions. En els salms hi trobem l'alegria, el dolor, la ira, el sofriment dels malalts, el drama de la guerra, la protesta dels justos i l'emboscada dels malvats, el testimoni de l'obra de Déu en la creació i en la història, els cants per Jerusalem i pel rei, l'angoixa per l'abandó juntament amb la confiança en la intervenció de Déu. Podríem dir que el llenguatge dels salms expressa la vida de l'home que es troba amb Déu i que es fa pregària. Totes les circumstàncies, des de la més tràgica a la més joiosa, poden convertir-se en ocasió per adreçar-se a Déu i pregar-li. En tota circumstància l'home de fe pot experimentar la presència de Déu.

Voldria descriure breument aquesta riquesa humana del saltari a partir de dos aspectes contraposats: l'experiència del dolor i del mal, d'una banda, i la salvació, de l'altra.

Com a exemple d'un home assetjat pel dolor prenem el salm 31. S'obre amb un acte de confiança en Déu (vv. 1-9), però no amaga el dolor. Es descriuen de manera concreta el dolor i la malaltia (vv. 10-14) com a realitat que toca l'interior de l'home: afany, plor, dolor que consumeix la vida, dissolució física. Però el mal és agreujat pel judici dels qui estan al voltant del salmista. De fet, ell s'ha convertit en oprobí dels enemics, enuig dels veïns, horror dels coneguts. És oblidat com s'oblida un mort. La seva condició és la d'un home assetjat, a qui volen treure la vida. Sembla que parli un condemnat a mort. En ell convergeix una situació interior de sofriment i la condemna per part dels altres. Tot duu a pensar en una vida impossible, sense un camí de sortida.

En els salms hi ha una presència gairebé obsessiva del mal en les diferents expressions. També el reconeixement i la proclamació de la salvació tenen lloc a partir de situacions desesperades i de necessitat. El mal no és només el pecat de l'individu o una realitat que no funciona dins de la societat, ni tan sols no és la injustícia o la violència, que són una de les manifestacions del mal. Els salms sembla que descriuen el mal com una trama, un disseny que vol destruir la vida. L'enemic sovint n'és la imatge més concreta. En els salms es parla freqüentment dels enemics. De fet, la Bíblia prefereix sempre un llenguatge concret en comptes d'un parlar abstracte. Parla d'enemics o de malvats —més que no pas de mal. Els enemics estan encesos d'orgull, tramen i conjuren, volen eliminar el just, es posen d'acord i l'envolten. Són com animals ferotges (57,5), posen paranys (64,6), obren clots (35,7), preparen una insídia o una emboscada (10,9), conspiren contra el just (64,3). El mal té una força concreta, que sembla incontrastable a qualsevol intervenció humana. Dit d'una altra forma, es manifesta a través de la boca i dels llavis, o sigui de la paraula pronunciada, que es converteix en una espècie de trampa (5,10; 34,20-21; 41,6-10). Només la pregària trenca el setge de mort d'una paraula adreçada al mal.

El mal provoca una lluita, que es fa invocació, súplica, protesta, acció de gràcies. La pregària expressa també la consciència viva i dramàtica de la força del mal i de les seves manifestacions.

La pregària trenca la xarxa del mal i obre a la salvació. Aquesta dimensió és present en cada salm. El Salm 31, després d'haver descrit el dolor i la malaltia diu: «Però jo confio tan sols en tu, Senyor, et dic: Ets el meu Déu, tens a les mans el meu destí. Allibera'm dels enemics, de tots els meus perseguidors. Fes veure al teu servent la llum de la teva mirada, salva'm per l'amor que em tens... Estimeu el Senyor, tots els qui li sou fidels: el Senyor guarda els qui creuen en ell, però dóna als orgullosos una paga severa. Sigueu forts, que el vostre cor no defalleixi, tots els qui espereu en el Senyor!» (vv. 15-25). Fins i tot els salms anomenats d'imprecació en el moment d'adreçar-se a Déu són una afirmació de l'espai de Déu que intervé a favor del just (vegeu Sl 87). Ja sigui per descriure el mal com per anunciar la salvació els salms utilitzen un llenguatge simbòlic: des de l'abisme Déu condueix a la muntanya (43,2-3), des de la fossa i des del fangar fa recolzar el peu sobre la roca i sobre la terra ferma (40,3), condueix a un camí segur (43,2-3), com un ocell que fuig del llaç dels caçadors (124,7). En qualsevol situació, també en la més desesperada, la pregària obre el camí de l'home a la trobada amb Déu i amb el bé. El salm 4 canta en el verset 2 del text hebreu: «Eixampla'm el cor en el perill, compadeix-te de mi i escolta el meu prec». El Senyor escolta la pregària i condueix l'home oprimat pel mal i pel dolor a noves sortides, en una vida alliberada.

## **2. La lloança allibera el cor**

El llibre dels salms a la Bíblia hebrea duu com a títol «lloances» (*tehil·lim*). El conjunt dels salms i cada salm individualment és anomenat «lloança». Aquest títol ens ajuda a comprendre un aspecte important del salteri com a pregària. El llenguatge dels salms és molt variat: hi ha salms de lamentació, de protesta, d'agraïment, de demanda, però tots són considerats «lloança» a Déu. En la lloança es lloen les qualitats d'algú més enllà del que n'ha rebut. Es lloen la grandesa, la misericòrdia, la bondat de Déu. En la lloança l'home s'adreça a Déu en els diversos moments de la seva vida, també dramàtics, i el reconeix com l'alliberador. La lloança es distingeix de l'agraïment, que s'alegra per un bé que algú posseeix i que s'ha rebut com un do, i s'oposa a l'enveja, que s'entristeix per alguna cosa que no es posseeix. En la lloança s'ex-

pressa la llibertat de l'home de fe, que s'alegra de la seva pertinença a Déu i per això celebra la misericòrdia, la bondat, l'amor, la bellesa. La lloança és implícitament reconeixement d'una salvació ja obtinguda. És l'inici i la fi de qualsevol pregària. La lloança expressa el màxim de l'obertura humana cap a l'altre i el màxim de la llibertat d'un mateix. Preguar amb els salms és, doncs, llibertat d'un mateix perquè tot es converteixi en lloança a Déu en les diferents circumstàncies de la vida: en la malaltia i en la salut, en la riquesa i en la pobresa, en el dolor i en el goig. En aquest sentit el llibre dels salms és quelcom únic. Cada cop que l'obrim i recitem o cantem els salms, cantem la salvació de Déu, lloem el seu amor que es manifesta en tots els aspectes de la condició humana, també en els més dramàtics.

Per comprendre el sentit de tot el que hem dit sobre la lloança cal llegir un dels últims salms del salteri, els anomenats salms al·leluiàtics (Sl 146-150). Precisament l'últim salm explica i confirma el títol «lloança», que es dona a tot el llibre:

<sup>1</sup> Al·leluia! (= lloeu el Senyor)  
Lloeu Déu al seu santuari,  
lloeu-lo al baluard del firmament,

<sup>2</sup> lloeu-lo per les seves gestes,  
lloeu-lo per la seva grandesa.

<sup>3</sup> Lloeu-lo al so dels corns,  
lloeu-lo amb arpes i lires,

<sup>4</sup> lloeu-lo amb tambors i danses,  
lloeu-lo al so de corda i de flautes.

<sup>5</sup> Lloeu-lo amb címbals sonors,  
lloeu-lo amb címbals triomfants.

<sup>6</sup> Que tot el que respira  
lloï el Senyor!  
Al·leluia!

La paraula «al·leluia» significa «lloeu el Senyor». Tot el salm és un al·leluia. A la conclusió del salteri s'invita cada lector a unir-se a la lloança de la comunitat en la casa de Déu. Aquesta és la lloança perfecta, que allibera l'home del mal i l'uneix als germans reunits en nom del Senyor. Allí se celebren la força i la grandesa de Déu, que ha obrat la salvació dels que se li han adreçat, sense deixar-los presoners del llaç de la mort. Els deixebles de Jesús són

cridats a unir-se a la lloança de la comunitat per ser alliberats d'ells mateixos i posar la seva vida en mans de Déu. Ell no deixarà vacil·lar els seus peus, sinó que els guardarà del mal i els farà caminar a la llum de la seva paraula. Cal recollir la invitació de l'apòstol Pau: «Viu sempre contents, pregueu contínuament, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist» (1Te 5,16-17; vegeu Col 3,12-13).

### 3. Els salms, pregària de Jesús

Sant Agustí deia que Jesús és el «cantor dels salms». Això és veritat ja sigui perquè Jesús es converteix, des d'una lectura neotestamentària i cristiana, en aquell que realitza en ell mateix la pregària dels salms (sentit messiànic), ja sigui perquè el jueu Jesús prega amb els salms, segons el costum del seu poble. El primer sentit no exclou el segon, tal com una lectura cristològica de l'Esriptura no exclou una lectura històrica.

En els salms nosaltres trobem Jesús. En ell es compleixen els salms no només en el sentit de Lc 24,44: «Això és el que us vaig dir quan encara era amb vosaltres: "Cal que es compleixi tot el que hi ha escrit de mi en la Llei de Moisès, en els Profetes, en els Salmos"». Amb Jesús nosaltres ens podem adreçar a Déu tot anomenant-lo Pare. Jesús dóna veu definitiva a la necessitat filial de Déu present en cada criatura. En aquest sentit el llibre dels salms és quelcom únic: cada cop que l'obrim, que recitem o cantem els salms cantem la salvació de Déu, lloem el seu amor que es manifesta en la condició humana, expressem també el nostre dolor i el confiem al Senyor.

En els Evangelis tenim testimonis explícits, tot i que escassos, d'això. En Mc 14,26 es diu: «Després de cantar els salms, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres». El terme «salmos» correspondria segons la tradició de Marc al «petit *Hal·lel*» (Sl 112-117) que es cantava abans de beure la quarta copa de vi cap al final del ritus de Pasqua. Al final de la seva passió, en Mc 15,34 i en Mt 27,47 se cita la pregària de Jesús a la creu, que és l'inici del Salm 21. En Lluc (23,46) la mateixa pregària és una cita del Sl 31,6. Alguns pensen que els evangelistes citen només el principi o un verset del salm, que Jesús hauria citat sencer: aquesta hipòtesi és molt probable i, alhora, atractiva.



D'aquestes poques cites es dedueix que Jesús, en participar de la vida religiosa del seu poble, coneixia i usava els salms, que formaven part de la pregària de la sinagoga el dissabte i en altres festes, com Pasqua o altres festes de pelegrinatge, la festa de les Setmanes (Pentecosta), o dels Tabernacles. Sabem pels sinòptics que Jesús freqüentava normalment la sinagoga els dissabtes (Mc 1,21; 3,1; 6,1; etc...). Per l'Evangelí de Joan sabem que també Jesús va anar més d'un cop a Jerusalem. En Jn 2,13 es diu que «era a prop la Pasqua dels jueus, i Jesús va pujar a Jerusalem». Som a l'inici de la vida pública de Jesús, per tant podem pensar que Jesús participava de les festes de pelegrinatge en anar a Jerusalem.

#### **4. Els salms, pregària de l'Església**

En els *Principis i normes per a la Litúrgia de les Hores*, que apliquen les indicacions conciliars per la reforma de la Litúrgia de les Hores, se subratlla amb claredat el sentit dels salms en relació amb Crist i l'Església: «Qui recita els salms en nom de l'Església n'ha de comprendre el sentit ple, especialment el sentit messiànic en virtut del qual l'Església ha adoptat el Salteri. Aquest sentit messiànic s'ha revelat clarament en el Nou Testament, és més, va ser desvetllat pel mateix Crist Senyor, quan va dir als seus apòstols: "Cal que es compleixi tot el que hi ha escrit de mi en la Llei de Moisès, en els Profetes i en els Salms" (Lc 24,44). En aquest sentit, els Sants Pares van acollir i van explicar tot el Salteri com a profecia de Crist i de l'Església; i amb el mateix criteri es van escollir els salms en la sagrada litúrgia. Tot i que de vegades es van proposar algunes interpretacions una mica complicades, tant els Pares com la litúrgia van veure en els salms Crist que s'adreça al Pare, o el Pare que parla al Fill, encara més, reconeixien la veu de l'Església, dels apòstols i dels màrtirs» (n. 109).

Aquestes paraules ens permeten comprendre la riquesa que els salms han representat per a la pregària de l'Església des de temps antics. Cal pensar en la tradició monàstica i com els salms han alimentat la pregària personal i comunitària de moltes generacions cristianes.

Ja en els escrits del Nou Testament hi veiem el testimoni de l'ús litúrgic dels salms (1Co 14,26; Ef 5,19; Col 3,16) i del seu ús privat (Ac 16,25; Jm 3,13). La tradició de l'Església ha subratllat de

diferents maneres la fecunditat de la pregària dels salms, que han constituït l'estructura de l'Ofici Diví, avui Litúrgia de les Hores.

Entre els molts comentaris als salms a l'Església antiga, recordem entre els orientals Atanasi i Teodoret de Cir, i entre els occidentals Agustí i Hilari, mentre que a l'Edat Mitjana destaca el de Pere Llobard.

## 5. La composició del Salteri: numeració i datació

El llibre dels salms forma part dels «Escrits», segons el cànon jueu, i dels llibres «didàctics» (dividits pel seu costat en «poètics» i «sapiencials») segons la divisió de la nostra Bíblia.

Tant la Bíblia jueva com la dels Setanta tenen 150 salms. Això confirma el nombre oficial de la col·lecció: 150. Tot i que el nombre és el mateix la numeració és diferent. De manera esquemàtica es pot dir que la numeració major és la del text hebreu masorètic (del Salm 11 al Salm 147,1-11), mentre que la menor és la del text grec, la que seguim en aquest edició. Només en els Salms 1-8 i 148-150 la numeració és la mateixa.

L'origen i la composició del Salteri ha de buscar-se en les diferents col·leccions: elohista, jahvista... El *terminus ad quem* (la data més recent que s'estableix com a límit) de la redacció definitiva del Salteri s'ha situat al voltant del 200 dC, mentre que el *terminus a quo* (la data anterior que es pot identificar) és més difícil d'establir amb precisió. La col·lecció dels 150 salms potser ja estava completada el 300 aC (cfr. Kraus). Encara més difícil, i gairebé impossible, és fixar una data per a cada salm. Alguns criteris útils per a la seva datació poden ser: el gènere literari, la llengua i la poètica, les dades històriques, els paral·lelismes amb el pròxim Orient, les referències culturals, les relacions cronològiques i literàries dins de la Bíblia.

## 6. Aquest Salteri coral

Hi ha una tradició que s'ha reconegut en la pregària dels salms com a pregària coral i com a pregària adreçada directament a Déu. És com un codi de comunicació fort i immediat amb Déu, també en la pregària personal.

En aquesta línia de lloança, d'auxili, d'adoració, de glòria, s'ha preparat aquesta versió del Salteri coral per afavorir la lectura comú o el cant, per a les melodies més usades en l'Església.

Així, aquest llibre vol ser una ajuda per pregar junts, i familiaritzar-se amb una pregària que ja es trobava als llavis de Jesús. Per això, al text de cada salm se li ha afegit un títol, una antifona, i una breu pregària final que intenta recollir el sentit del salm amb una perspectiva cristiana, intentant no perdre de vista les preguntes de la vida quotidiana, per il·luminar-les amb les paraules de cada salm. Aquestes pregàries pretenen, humilment, ser una proposta per a cada cristià i per a la comunitat, en concloure la lectura dels salms després de la pausa en la pregària coral, o en la lectura individual.

Al final del salteri hi ha algunes idees temàtiques per als salms que els agrupen en temes segons diferents itineraris de recerca o de pregària. A més, segons les grans tradicions de pregària coral, s'ofereixen els esquemes de la distribució dels salms i dels càntics en la Litúrgia de les Hores segons el ritus romà, ja sigui del ritme diürn com en el de les quatre setmanes, juntament amb els esquemes de pregària dels salms segons els quatre esquemes del Salteri monàstic.

Pel que fa a les indicacions per al cant, s'han marcat en negreta l'última vocal accentuada de la *flexa* i les dues últimes accentuades de la *mitjana*, i de la *final*, per permetre cantar els salms ja sigui amb els tons antics com amb els més recents. L'últim accent de la cadència és sempre el principal. En el cas de la *final* s'ha marcat també un segon accent previ que pot ser només musical, i no tònic, segons la melodia que s'utilitzi.

De vegades el penúltim accent no coincideix amb l'accent tònic de la penúltima paraula, ja que les exigències rítmiques aconsellen una altra accentuació. Per facilitar la mesura i la melodia dels versets, s'han representat amb el símbol (=) els versets amb *flexa*, i amb una línia (–) els que només tenen *mitjana*.

Els versets anomenats *ad iram*, exclosos de l'Ofici Diví promulgat per Pau VI, s'han posat entre claudàtors i en lletra cursiva per tal de facilitar, en el cant, el seu reconeixement i poder obviar-los amb facilitat.

Per ajudar la pregària individual i per afavorir una més gran familiaritat amb les Escriptures, aquest salteri coral ofereix juntament amb el text algunes referències marginals. A la vegada que

ajuden la comprensió del text permeten recórrer diferents itineraris de coneixement i d'aprofundiment de les Escriptures, precisament a partir del text dels Salms. Els signes que es trobaran són variats:

- quan un verset d'un salm està unit a un altre passatge bíblic per un llaç literari (ja sigui una «font» de l'altre o que els dos tinguin una «font» comú), apareix un signe abans de la citació;
- = si els dos textos connectats apareixen en el mateix llibre;
- || si els dos textos («paral·lels») pertanyen a llibres bíblics diferents;
- / si el verset del salm és utilitzat en un llibre bíblic més recent que el Salteri, sobretot en el Nou Testament.

L'exigència d'aquest Salteri coral ha crescut en l'àmbit de la Comunitat de Sant'Egidio, que tenia necessitat d'anotacions simples —com la síl·laba accentuada en cada verset— per pregar i recórrer l'experiència d'una comunitat que s'alimenta de la pregària comú, de tenir un ritme en la vida diferent del d'un mateix, però harmònic amb molts d'altres. És, doncs, un llibre de pregària que neix de l'antiga tradició de pregària que recull i expressa el desig de cada generació de trobar plenament el Senyor, el Déu del l'univers, Senyor nostre, i Jesucrist, crucificat i ressuscitat, pare i amic de cada home i de cada dona.

Ambrogio SPREAFICO

## **SALMS**

# 1

## FELIÇ L'HOME QUE ESTIMA LA LLEI DEL SENYOR

Posat a l'inici del Salteri, el Salm 1 indica el camí de la saviesa i de l'autèntica felicitat, l'única que fa fructificar la vida dels homes. La justícia i la injustícia són presentades com dos camins que s'obren davant de cadascú: qui obre el llibre dels salms s'encamina pel camí del just, confiant en el Senyor que «coneix el camí dels justos». És el salm de l'inici del Salteri.

### Antífona

Feliç l'home que escolta la Paraula del Senyor:

Jr 21,8;  
Dt 30,15-20;  
Pr 4,18-19;  
/Mt 7,13-14

- = <sup>1</sup> Feliç l'home que no es guia  
pels consells dels **injustos**, †  
ni va pels camins dels **pecadors**, \*  
ni s'asseu en companyia dels **descreguts**;
- <sup>2</sup> estima de cor la Llei **del Senyor**, \*  
medita la seva Llei de nit **i** de **dia**.  

Js 1,8;  
Sl 118
- <sup>3</sup> Serà com un arbre que arrela **vora l'aigua**: \*  
dóna fruit quan n'**és** el **temps**,  
- i mai no es marceix el **seu fullatge**; \*  
duu a bon terme tot **el** que **emprèn**.  

Jr 17,8;  
Ez 47,12
- <sup>4</sup> No serà aquesta la sort **dels injustos**: \*  
seran com la palla escampada pel **vent**.
- <sup>5</sup> En el judici no sabran **què respondre**, \*  
callaran els pecadors en l'**aplec dels justos**.
- <sup>6</sup> El Senyor coneix el camí **dels justos**, \*  
però el camí dels malvats acaba **malament**.  

Sl 111,10

## Preguem

Vetlla per nosaltres, Senyor, concedeix-nos de seguir el teu camí, d'escoltar i viure la teva Paraula, i donar fruits de pau.

## 2

### PER QUÈ S'AVALOTEN LES NACIONS?

El Salm 110 és un dels salms referits al Messies, tant en la tradició jueva com en l'Església primitiva (vegeu Ac 2,24-30; 13,32-33; He 1,5; 5,5; Ap 2,27; 19,15-16). El Messies («ungit»; en grec *Khristós*, o sigui Jesús anomenat *Crist*), l'escollit per Déu i amb ell tot el poble, està amenaçat, junt al mateix Déu, per les forces del mal, pel poder del món. Però res no pot vèncer el qui confia en el Senyor. Enmig de la confusió del món, el qui espera en el Senyor posa en ell la seva confiança.

### Antífona

Feliç l'home que espera en el Senyor.

- <sup>1</sup> Per què s'avaloten les **nacions**, \*  
i els pobles es **conjuren** en **va**?  
/Ac 4,25-29
- = <sup>2</sup> Els reis de la terra prenen les **armes**, †  
conspiren alhora els **sobirans** \*  
contra el Senyor i contra el **seu Ungit**:  
/Ap 19,19;  
Sl 82,6
- <sup>3</sup> «Trenquem els **seus lligams**! \*  
Sl 148,8  
Traguem-nos **el seu jou**!»
- <sup>4</sup> Però se'n riu el qui té el **tron** al **cel**, \*  
el Senyor els veu **i se'n burla**.
- <sup>5</sup> Aleshores els parla **indignat**, \*  
amb el seu enuig els **desconcerta**:
- <sup>6</sup> «Jo mateix he consagrat **el meu rei** \*  
a Sió, la meva muntanya **santa**.»
- = <sup>7</sup> Ara proclamo el decret del Senyor. †

Ell m'ha dit: «Tu ets el meu fill; \*  
avui jo t'he engendrat.

Sl 88,27;  
Lc 3,22;  
/Ac 13,33

– <sup>8</sup> »Demana-m'ho, i et daré els pobles per herència, \*  
posseiràs el món d'un cap a l'altre.

/Hb 1,5; 5,5

– <sup>9</sup> Els destrossaràs amb una vara de ferro, \*  
els esmicolaràs com un gerro de terrissa.»

Gn 12,7;  
Is 49,6;  
Dn 7,14  
Sl 109,5-6;  
/Ap 19,15;  
2,26-27  
Sb 6,15

– <sup>10</sup> Per tant, reis, tíngueu seny; \*  
apreneu, governants de la terra.

– <sup>11</sup> Serviu el Senyor, venereu-lo, \*  
veniu tremolosos a fer-li homenatge,

= <sup>12</sup> no fos cas que s'irrités i acabéssiu malament †  
si de sobte s'inflamava el seu enuig. \*  
Feliços els qui en ell es refugien.

= Sl 33,9;  
Pr 16,20

### **Preguem**

Senyor Déu, tu ets el rei de la pau. Protegeix els qui es veuen amenaçats per la guerra. Ensenya als qui tenen la responsabilitat dels pobles a seguir sense defallir el camí del diàleg i de la pau.

## **3**

### **SENYOR, QUANTS N'HI HA QUE EM PERSEGUEIXEN**

Enmig del perill, envoltat pels enemics, un home s'adreça a Déu. És una experiència constant en el Salteri. Però també ho és en la vida. Ho és per Jesús crucificat. Els enemics representen la força del mal que sovint agradeix la vida de l'home fins que el cargola i li fa perdre la confiança: «Són molts els qui diuen de mi: "No espereu pas que Déu el salvi"» (v. 3). Però el Senyor omple d'atencions l'home que té confiança en ell, en qualsevol moment de la seva vida: li és escut, seguretat, salvació per sempre.



### Antífona

Senyor, ets l'escut que em protegeix,  
aixeques el meu cap.

- <sup>2</sup> Senyor, quants n'hi ha que em persegueixen! \*  
Són molts els qui s'alcen contra meu.
- <sup>3</sup> Són molts els qui diuen de mi: \*  
«No espereu pas que Déu el salvi.»

Sl 17,3; 61,8;  
Dt 33,29  
Sir 11,13;  
Sl 26,6;  
109,7

- <sup>4</sup> Però tu, Senyor, ets l'escut que em protegeix, \*  
ets la meva glòria, aixeques el meu cap.
- <sup>5</sup> Quan crido invocant el Senyor, \*  
ell em respon des de la santa muntanya.

Pr 3,24;  
Sl 4,9

- <sup>6</sup> M'adormo i descanso en pau; \*  
m'aixeco perquè el Senyor em sosté.
- <sup>7</sup> No em fa por la multitud del poble \*  
que acampa al meu voltant.
- <sup>8</sup> Alça't, Senyor, \*  
salva'm, Déu meu.

Sl 57,7

- Tu bufeteges els meus adversaris, \*  
trenques les dents dels culpables.

|| Gn 2,10

- <sup>9</sup> La salvació ve del Senyor. \*  
Senyor, beneeix el teu poble.

### Preguem

Senyor Jesús, que has mort crucificat mentre molts deien: «No espereu que Déu el salvi», mira els qui avui estan sols, desesperats, sense ajuda, mira els qui deixen la vida: sostén-los, perquè trobin pau en la llum de la teva resurrecció.

## 4

### INVOCACIÓ EN L'ANGOIXA

Hi ha una invocació a l'inici del salm, que neix d'una situació d'angoixa. El salmista està envoltat d'homes de cor endurit, que cerquen coses vanes i que fan servir la mentida. Però el salmista dóna el seu testimoni. Sobretot invita a reflexionar i a reconèixer la misericòrdia de Déu, que allibera de l'angoixa. El salm, que té l'estructura d'una discussió, es tanca amb la conquesta de la serenitat per part d'un home que ha passat per tantes dificultats.

#### Antífona

Senyor, que sigui el nostre estendard  
la llum de la teva mirada.

- <sup>2</sup> Ara que t'invoco, respon-me, \*  
oh Déu que em fas justícia.
- Eixampla'm el cor en el perill, \*  
compadeix-te de mi i escolta el meu prec.

- <sup>3</sup> Fins quan vosaltres, homes, \*  
menyspreareu el Senyor, la meva glòria,
- preferint els qui no són res, \*  
acudint als qui són mentida?

- <sup>4</sup> Sapiguen que el Senyor ha escollit  
l'home que li és fidel. \*  
El Senyor m'escolta sempre que l'invoco.

- = <sup>5</sup> Temeu Déu i no pequeu; †  
examineu dins la cambra el vostre cor \*  
i feu silenci. Ef 4,26

- <sup>6</sup> Oferiu els sacrificis prescrits \*  
i confieu en el Senyor. Sl 51,21

- <sup>7</sup> Molts exclamen: «Qui ens farà feliços?» \*  
Senyor, que sigui el nostre estendard  
la llum de la teva mirada! Nm 6,25;  
Pr 16,15;  
Dn 9,17

Sl 3,6

- = <sup>8</sup> El goig que m'has posat al **cor** †  
és més gran que no **pas** el d'**ells** \*  
quan han tingut bona collita de blat **i** de **vi**.  
= <sup>9</sup> M'adormo en pau i **re**poso, †  
perquè només **tu**, **Senyor**, \*  
em fas **vi**ure **segur**.

### **Preguem**

Oh Senyor, allibera'ns de les angoixes i de les pors, dóna'ns la pau, aquella pau que només tu pots donar al món. (Vegeu la benedicció de Sant Francesc a fra Lleó: «Que el Senyor et beneeixi i et guardi. Que et faci veure la llum de la seva mirada i s'apiadi de tu. Que fixi damunt teu la seva mirada i et doni la pau»).

## **5**

### **ESCOLTA, SENYOR, LES MEVES PARAULES**

Estem novament davant la força del mal, que intenta dominar l'home. Després d'una invocació inicial (vv. 2-4), el salmista manifesta la seva angoixa, que és alhora espera intensa. Però després Déu es presenta com aquell que no accepta el mal (vv. 5-7). Ell envolta amb la seva misericòrdia els qui escullen el seu camí: aquests podran entrar a la casa de Déu i gaudir de la seva benedicció (vv. 8-9 i 12-13).

### **Antífona**

Estigues atent, **Senyor**, al **meu** crit d'**auxili**.

Sl 85,6

- <sup>2</sup> Escolta, Senyor, les **meves paraules**, \*  
acull el **meu anhel**.

= Sl 83,4

- = <sup>3</sup> Estigues atent al meu crit d'**auxili**, †  
rei meu **i** Déu **meu**, \*  
perquè és a tu que **jo imploro**.

- = <sup>4</sup> Senyor, escolta el meu clam a trenc d'alba: †  
de bon matí preparo el sacrifici \*  
i em quedo esperant.
- = <sup>5</sup> Tu no ets pas un Déu que es complagui en la maldat, †  
no admets l'injust a casa teva; \*  
<sup>6</sup> els insolents no resisteixen la teva mirada.
- Detestes els amics de males arts, \*  
<sup>7</sup> fas desaparèixer els mentiders: Pr 6,17-19;  
Mt 7,23;  
Ap 21,8
- l'home fals i sanguinari, \*  
el Senyor l'abomina.
- = <sup>8</sup> Però jo, per la teva gran misericòrdia, †  
entro a casa teva \*  
i em prosterno ple de reverència davant el santuari. = Sl 137,2;  
1R 8,44-48;  
Dn 6,11
- = <sup>9</sup> Guia'm, Senyor, tu que ets just, †  
perquè hi ha qui em vol mal; \*  
aplana davant meu el teu camí. Is 26,7
- <sup>10</sup> En els seus llavis no hi ha sinceritat, \*  
tenen el cor ple d'intriga;  
– la seva boca és un sepulcre obert, \*  
la seva llengua només afalaga, /Rm 3,13
- [– <sup>11</sup> Déu meu, sentencia'ls. \*  
*Que els facin caure els seus mateixos plans.*  
– *Proscriu-los per tantes sedicions*, \*  
*ja que es revolten contra tu.*]
- <sup>12</sup> Però que s'alegrin els qui en tu es refugiën, \*  
que exultin per sempre. Ap 7,15-16
- Als qui estimen el teu nom, \*  
empara'ls i que et celebrin. Sl 68,37;  
118,132
- <sup>13</sup> Tu, Senyor, beneïxes el just, \*  
el teu favor, com un escut, el proteïx.

## Preguem

Senyor Jesús, que de bon matí, abans que es fes de dia, et retiraves tot sol a pregar, ensenya'ns a esperar al teu costat l'albada del teu dia de pau.

# 6

## SENYOR, NO EM REPRENGUIS TAN DURAMENT

Un home acabat físicament i espiritualment per una malaltia greu invoca el Senyor. Enemics i adversaris pensen que Déu l'ha abandonat per culpa del seu pecat. Però ell invoca Déu amb força, i en la pregària descobreix que Déu li és proper, l'ha escoltat i salvat, donat que la seva presència és guaridora.

### Antífona

Allibera'm, Senyor, per l'amor que em tens.

|| Ger 10,24  
= Sl 37,2

– <sup>2</sup> Senyor, no em reprenguis tan durament, \*  
no em corregeixis amb tant de rigor.

Jr 17,14-15

– <sup>3</sup> Compadeix-te de mi, Senyor: \*  
vaig perdent força.

– Guareix-me, Senyor, \*  
que el meu cos es desfà.

– <sup>4</sup> Tinc l'ànima desfeta; \*  
i tu, Senyor, fins quan esperaràs?

– <sup>5</sup> Torna, Senyor; salva'm la vida, \*  
allibera'm per l'amor que em tens.

Is 38,18  
Sl 87,11-13

– <sup>6</sup> Entre els morts ningú no et recorda: \*  
¿qui pot lloar-te a la terra dels morts?

= <sup>7</sup> Estic esgotat de tants gemecs, †  
tota la nit no paro de plorar, \*  
deixo el llit amarat de llàgrimes.

- <sup>8</sup> Els ulls se'm consumeixen **de** tristesa, \*  
s'afebleixen enmig de tants **adversaris**.
- <sup>9</sup> Aparteu-vos de mi, tots els qui obreu el **mal**; \*  
el Senyor escolta **el** meu **plor**.
- <sup>10</sup> El Senyor escolta la **meva súplica** \*  
i acull la **meva pregària**.
- <sup>11</sup> Els enemics, confosos **i desfets**, \*  
tornaran enrere en **un instant**.

= Sl 118, 115  
/Mt 7,23

### **Preguem**

Senyor, no et quedis en silenci, no permetis que la veu del just cridi sense trobar resposta. Oh Déu, vine aviat a ajudar-nos; Senyor, no tardis a salvar-nos.

## **7**

### **SENYOR, DÉU MEU, EN TU EM REFUGIO**

Aquí entrem en el llenguatge típic dels salms: el punt de partença és una situació d'opressió i persecució, en la qual l'home recorre al judici de Déu, perquè intervingui i restableixi la justícia. Per això no manquen expressions d'indignació i enuig. Les imatges militars (vv. 11-14) indiquen que la justícia només s'imposa amb la lluita i que no és una cosa pacífica. Déu és presentat com un rei oriental, envoltat per la seva cort, que fa justícia als oprimits.

### **Antífona**

Alça't, Senyor, i **fes-me justícia**.

### **I**

- <sup>2</sup> Senyor, Déu meu, en tu em **refugio**: \*  
salva'm dels perseguïdors, **allibera'm**.

- <sup>3</sup> Que no m'arrabassin la vida **com lleons**: \*  
si em claven les urpes, ningú no em **salvarà**.
- <sup>4</sup> Senyor, Déu meu, si he fet això que **diuen**, \*  
si hi ha malícia a les **meves mans**,
- <sup>5</sup> si he pagat amb el mal un tracte d'**amistat**, \*  
si he espoliat sense motiu els **adversaris**,
- Sl 6,5 = <sup>6</sup> que l'enemic em persegueixi i m'**agafi**, †  
que em trepitgi per **terra** la **vida** \*  
i colgui a la pols el **meu honor**.
- <sup>7</sup> Alça't indignat, **Senyor**, \*  
i planta cara al furor dels qui **em detesten**.
- Desvetlla't i surt a **defensar-me** \*  
en el judici que has **convocat**.
- Sl 6,5 = <sup>8</sup> Que s'apleguin les nacions al teu **voltant**, †  
asseu-te ben alt al **seu damunt**: \*  
<sup>9</sup> el Senyor és el **jutge** dels **pobles**.
- Fes-me justícia, **Senyor**: \*  
jo no tinc culpa i m'he portat honradament.
- = <sup>10</sup> Ja n'hi ha prou, de la malícia dels **injustos**! †  
Déu just, dóna la raó a l'**innocent**, \*  
tu que penetres el cor i els **pensaments**.

Jr 11,20;  
Sb 1,6

## II

- Sl 3,4 – <sup>11</sup> Déu és l'escut que em **protegeix**, \*  
el salvador dels **rectes** de **cor**.
- <sup>12</sup> Déu és un **jutge just**, \*  
Ex 34,6-7 és un Déu que judica **cada dia**.
- <sup>13</sup> Ben cert, l'injust ja esmola l'**espasa**, \*  
tiba l'arc **i** l'**apunta**;
- <sup>14</sup> posa a punt les **armes mortals**, \*  
Is 50,11 prepara **fletxes enceses**.
- <sup>15</sup> Mireu-lo: duu el mal **a** l'**entranya**, \*  
Is 59,4;  
Jb 15,35 concep la malícia, infanta **la mentida**.

- <sup>16</sup> Havia obert una **fossa profunda**, \*  
i acaba caient-hi **ell mateix**;
- <sup>17</sup> la pròpia malícia li cau **al damunt**, \*  
la seva violència es desploma **sobre d'ell**.
- <sup>18</sup> Dono gràcies al Senyor perquè **és just**, \*  
canto al nom del Senyor, l'**Altíssim**.

Sl 9,16; 35,8;  
Pr 26,27

Jb 4,8;  
Sir 27,25-27

### **Preguem**

Senyor Jesús, que has estat jutjat com un malfactor, tu que no havies fet res de dolent, mira amb amor tots els qui estan emprisonats, jutjats i condemnats per causa de la seva fe, de les seves idees o pel caprici del qui hauria de fer justícia, sigues el defensor de tots els qui no tenen qui els defensi.

## **8**

### **SENYOR, SOBIRÀ NOSTRE**

És un cant a la grandesa de Déu i a la seva obra. L'home és poca cosa en relació al món, però Déu li ha posat moltes coses a les mans i li ha confiat l'univers, perquè en tingués cura (vegeu Gn 1,1-2,4a). Segons He 2,5-7 és l'home Jesús, als peus del qual Déu ho ha posat tot, qui realitza plenament aquest disseny de Déu. En Mt 21,26 es fa referència a aquest salm.

### **Antífona**

Que n'és, de gloriós, Senyor, el teu **nom** per **tota la terra**.

= <sup>2</sup> Senyor, sobirà **nostre**, †  
que n'és, de gloriós, el teu nom per **tota la terra!** \*  
En el cel tens posada la teva **majestat**.

= <sup>3</sup> Amb la paraula dels infants i dels **nadons** †  
has assentat els fonaments d'un baluard  
contra els teus **adversaris**, \*  
per fer callar el rebel i l'**enemic**.

/Mt 21,16;  
Sb 10,20-21;  
Mt 11,25



= Sl 143,3;  
Jb 7,17-18;  
/Hb 2,6-9

- <sup>4</sup> Quan miro el cel que han creat les teves mans, \*  
la lluna i els estels que hi has posat,
- <sup>5</sup> jo em dic: «Què és l'home, perquè te'n recordis? \*  
Què és un mortal, perquè el tinguis present?»
  
- <sup>6</sup> Gairebé l'has igualat als àngels, \*  
l'has coronat de glòria i dignitat,
- <sup>7</sup> has fet que dominés la teva creació, \*  
tot ho has posat sota els seus peus:
  
- <sup>8</sup> ramades de vedells i d'ovelles, \*  
fins i tot els animals de la selva,
- <sup>9</sup> l'ocell que va pel cel i els peixos de la mar, \*  
i tot el que segueix els camins dels oceans.
  
- <sup>10</sup> Senyor, sobirà nostre, \*  
que n'és, de gloriós, el teu nom per tota la terra!

Gn 1,26;  
Sir 17,1-4;  
Sb 2,23

/1Co 15,27;  
/Ef 1,22

### **Preguem**

Senyor Jesús, que entrant a Jerusalem, vas fer callar els savis, els mestres de la Llei i els grans sacerdots i vas invitar els cecs, els coixos i els infants a cantar la teva lloança; concedeix-nos també a nosaltres d'unir la nostra veu als qui donen gràcies al teu nom.

## **9a-9b (9-10)**

### **EL SENYOR ES REVELA I FA JUSTÍCIA**

Originalment els salms 9 i 10 havien de ser un únic salm. Així ho trobem en el text grec dels LXX, mentre que en el text hebreu estan dividits. D'aquí la doble numeració d'ara endavant (l'hebrea es correspon al nombre més alt, la grega és la del nombre més baix). El nostre Salteri segueix la numeració grega.

Aquest salm és la història del pobre, potser d'un poble o d'un grup de persones que han estat oprimides durament. Davant la seva sort es manifesta l'orgull del qui menysprea i oprimeix (vegeu 9b,23-34); tanmateix la desfeta d'un poble no ve només de fora; de vegades és ell mateix a caure a la pròpia fossa (v. 16). L'impíu espera que Déu no tingui cura del pobre i no es recordi d'ell. El Senyor, en canvi, s'ocupa del pobre i del desvalgut i salva els oprimits dels prepotents. Ell veu el dolor i els treballs dels qui pateixen i és, per a ells, la gran força (9,10.13.19; 10,35-36).

### Antífona

El Senyor no s'oblida del pobre.

= Sl 137,1

### I

- <sup>2</sup> De tot cor enalteixo **el Senyor**, \*  
contaré totes les teves **meravelles**,
- <sup>3</sup> saltaré de goig i et **celebraré**, \*  
cantaré al teu nom, **oh Altíssim**.
- <sup>4</sup> Quan els enemics es **faran enrere**, \*  
cauran derrotats al **teu davant**.
- <sup>5</sup> Assegut al tribunal, **jutge justíssim**, \*  
has defensat la **meva causa**.
- <sup>6</sup> Has amenaçat els pagans i **exterminat l'impíu**, \*  
has esborrat els seus noms per **sempre més**.
- <sup>7</sup> L'enemic, vençut, s'ha convertit  
en **ruïnes perpètuas**; \*  
s'ha fos el record de les ciutats **arrasades**.
- <sup>8</sup> Però el Senyor seu per sempre en **el seu tron**, \*  
té a punt el tribunal per **al judici**.
- <sup>9</sup> Judicarà tot el món **amb justícia**, \*  
sentenciarà amb rectitud les **causes dels pobles**.
- <sup>10</sup> Per a l'oprimit el Senyor serà una **plaça forta**, \*  
una plaça forta en dies **de perill**.

Sl 7,9,12;  
88,15

Gn 19,23-25

Is 95,13;  
97,9

Is 25,4;  
= Sl 36,39

- Sl 35,11;  
86,4 – <sup>11</sup> En tu confiaran els qui coneixen **el** teu **nom**, \*  
perquè tu, Senyor, no abandones els qui **et** **cerquen**.

## II

- Sl 7,18 – <sup>12</sup> Canteu al Senyor, que té el **tron** a **Sió**, \*  
publiqueu les seves gestes **entre** els **pobles**;
- Jb 16,18 – <sup>13</sup> ell recorda els **crims** de **sang**, \*  
no oblida mai el clam de l'**indefens**.
- Sb 16,13 = <sup>14</sup> Compadeix-te de mi, Senyor, †  
mira el mal que em fan els **enemics**, \*  
tu que m'arrenques de les portes **de** la **mort**.
- = <sup>15</sup> Llavors contaré les teves obres, dignes de llo**ança**, †  
celebraré que m'**has** salvat, \*  
als portals de la ciutat **de** **Sió**.
- Sl 7,16 – <sup>16</sup> Els pagans s'han enfonsat a la fossa que **han** ob**ert**, \*  
han quedat agafats a la trampa que **paraven**.
- <sup>17</sup> El Senyor es revela i **fa** just**ícia**: \*  
l'impïu ha caigut en el **propi** **parany**.
- Sl 50,22 – <sup>18</sup> Que els impius se'n tornin a la **terra** dels **morts**, \*  
que hi vagin els pagans, que s'**obliden** de **Déu**.
- <sup>19</sup> Però el pobre no serà **mai** oblidat, \*  
no es veurà defraudada l'esperança **dels** **humils**.
- Sl 7,7 – <sup>20</sup> Aixeca't, Senyor, que aquell home **no** triomfi, \*  
que els pagans siguin jutjats a la **teva** pres**ència**.
- <sup>21</sup> Senyor, fes caure l'esglai damunt d'**ells**, \*  
que els pagans aprenguin que no **són** sinó **homes**.

### Preguem

Senyor, que has escoltat el clam que ve de la sang d'Abel el just, i que escoltes el clam de tants homes que pateixen arreu del món, ajuda'ns a estimar més la vida dels altres i a respectar-la, i a acollir el testimoni dels teus amics.

## 9b (10)

### COM ÉS, SENYOR, QUE ET QUEDES LLUNY?

El salmista no s'enganya a si mateix i no s'amaga darrere la indiferència habitual o estudiada per no afrontar les grans contradiccions de l'existència. Les seves paraules, angoixades, sorgeixen de la confrontació quotidiana amb el destí del qui no ha escollit el camí del Senyor. La vida, de vegades, sembla no donar raó al qui ha posat la confiança en ell.

#### Antífona

Senyor, tu esguardes penes i sofrences.

#### I

- <sup>1</sup> Com és, Senyor, que et quedes lluny, \* Sl 21; 73,1  
que t'amagues en els moments de la desgràcia?
- <sup>2</sup> Amb insolència, l'impiu persegueix els desvalguts, \*  
i cauen en les intrigues que ell trama.
- <sup>3</sup> S'enorgulleix el malvat de les seves ambicions; \*  
àvid de diners, menysprea el Senyor.
- = <sup>4</sup> Altiu i sense escrúpols, el malvat exclama: † Sl 10,13;  
Jb 22,13  
«Déu no passa comptes, no és res.» \*  
Això és el que pensa.
- = <sup>5</sup> Sempre prospera en tot el que emprèn. † Sl 13,1; 35,2  
So 1,12  
Troba molt llunyans els teus judicis, \*  
es riu de tots els seus rivals.
- <sup>6</sup> Pensa en el seu cor: \*«No cauré mai; \*  
per anys que passin, no veuré desgràcies.»
- = <sup>7</sup> Té la boca plena de malediccions, †  
d'enganys i violència; \*  
amaga sota la llengua maldat i maleficis.
- <sup>8</sup> Es posa a l'aguait a l'entrada del poble \* /Rm 3,14  
per assassinar d'amagat l'innocent.

- Sl 16,12;  
Os 6,9;  
Jr 5,26;  
Ab 3,14
- Els seus ulls espïen l'**indefens**, \*  
<sup>9</sup> sotja d'amagat, com un lleó entre **els matolls**:  
 – és a punt per a endur-se el **dissortat**, \*  
 el captura, i amb el llaç l'**arrossega**.  
 – <sup>10</sup> S'ajup, s'aclofa **fins a terra**, \*  
 cau l'indefens a les **seves urpes**.
- Sl 16,12
- Sl 72,11;  
43,25; 73,19;  
93,7  
Ez 9,9;  
Jb 22,13
- <sup>11</sup> Pensa en el seu cor: \* «Déu **se** n'oblida, \*  
 aparta els ulls, no **veu** mai **res**.»

## II

- Sl 10,4
- <sup>12</sup> Alça't, Senyor; aixeca la **mà**, Déu **meu**; \*  
 no t'oblidis de l'**indefens**!  
 – <sup>13</sup> Per què l'impïu menysprea **Déu** \*  
 i pensa en el seu cor: «Ell no **passa comptes**?»
- Sl 30,8; 55,9
- = <sup>14</sup> Prou que ho veus, tot això, †  
 tu que esguardes penes **i sofrènces** \*  
 i les reculls a les **teves mans**.
- Ex 22,21-22
- A tu s'abandona l'**indefens**, \*  
 ets l'**ajuda** dels **orfes**.
- Jr 10,10;  
Sl 144,13  
Na 2,1
- = <sup>15</sup> Desarma, Senyor, l'home impïu i dolent, †  
 demana-li comptes de la seva **impïetat**, \*  
 i no en quedarà **ni rastre**.
- <sup>16</sup> El Senyor és rei per **sempre més**: \*  
 del seu país, els pagans **desapareixen**.  
 – <sup>17</sup> Acull, Senyor, el desig **dels humils**, \*  
 enforteix el seu **cor**, **escolta**'ls:  
 Dt 10,18  
 – <sup>18</sup> fes justícia al desvalgut i a l'**orfe**, \*  
 que no els torni a oprimir l'**home** que és **terra**.

## Preguem

Recull a les teves mans, Senyor, la vida del desvalgut, fes justícia a l'oprimit, dóna suport al necessitat: concedeix-nos a tots de no tenir més por de l'home que és terra i de fruit per sempre de la teva misericòrdia.

## 10 (11)

### ESTIC EN MANS DEL SENYOR

Què pot fer l'home davant d'una situació difícil, d'un perill que amenaça la pròpia vida? Qui té por es replega en si mateix o fuig lluny de tothom. Qui confia en el Senyor s'adreça a ell i s'adona que la seva mirada esguarda tot el món. Déu no és llunyà i vetlla per la vida de l'home. El creient troba consol perquè el Senyor es complau en allò que és just.

#### Antífona

Senyor, estic a les teves mans.

= <sup>1</sup> Estic en mans del Senyor. †

¿Com podeu dir-me: \*

«Vés-te'n, ocell, a la muntanya?»

Sl 90,3; 54,7  
Sl 7,13; 10,8;  
36,14; 56,5;  
63,4

= <sup>2</sup> Mira, els malvats ja tiben l'arc, †

tenen la fletxa posada a la corda \*

per tirar des de la fosca als rectes de cor.

- <sup>3</sup> Si els fonaments del món s'esfondren, \*  
el just, pot fer-hi res?

- <sup>4</sup> El Senyor habita en el seu sant palau, \*  
el Senyor té el seu tron en el cel.

- D'allà estant esguarda el món, \*  
els seus ulls examinen tots els homes:

- <sup>5</sup> El Senyor examina els justos i els malvats, \*  
i abomina els qui volen violències.

|| Ha 2,20;  
Sl 101,20;  
Dt 26,15;  
Is 66,1  
Mt 5,34

= <sup>6</sup> Farà ploure dissorts sobre els injustos, †  
foc, sofre i vent ardent: \*

aquesta copa hauran de beure!

- <sup>7</sup> El Senyor, que és just, estima la justícia: \*  
els homes rectes el veuran cara a cara.

Gn 19,24;  
Ez 38,22;  
10,2;  
Ap 20,10; 8,5

## Preguem

Senyor, que ets a prop del qui pateix violència, mostra el teu rostre misericordiós a tots els homes rectes, a tots els qui, arreu del món, no accepten la violència com la regla de vida de la nostra humanitat.

# 11 (12)

## CREIX LA INFÀMIA ENTRE ELS HOMES

El salmista adreça a Déu un plany per una societat on el just no compta, en la qual es multipliquen relacions entre els homes plenes de paraules buides i falses. Llavis mentiders, cor fals, llengua altiva són la base de les relacions socials on el *hassid* (la «gent bona») és menyspreat, i el plany dels desvalguts no és escoltat. Però Déu respon i la seva promesa es manté; en efecte, les seves «paraules» són de bona llei i salven els qui les escolten.

### Antífona

La teva Paraula, Senyor, és la **llum** de la **nostra vida**.

- <sup>2</sup> Salva'ns, Senyor, que no es troba gent **bona**; \*  
entre els homes ja no hi ha **fidelitat**.  
– <sup>3</sup> Tot el que es diuen l'un a l'altre **són enganys**, \*  
fruit de llavis mentiders i d'**un cor fals**.

- <sup>4</sup> Que el Senyor arrenqui els llavis **mentiders** \*  
i la llengua que parla amb **altivesa**.  
= <sup>5</sup> Ells diuen: «La llengua ens fa **forts**, †  
els nostres llavis **ens defensen**: \*  
quin senyor ens **pot manar?**»

- = <sup>6</sup> Diu el Senyor: †  
«Veient l'opressió dels **desvalguts** \*  
i el **gemec** dels **pobres**,  
– ara mateix m'**aixecaré**, \*  
salvaré els qui són **menyspreats**.»

Mi 7,2;  
Is 59,15  
Jr 9,7;  
Is 59,3-4;  
Sl 54,22

Sl 30,19

Is 33,10

- <sup>7</sup> Les promeses del Senyor són de **bona llei**; \*  
són plata sense escòries, refinada **set vegades**.
- <sup>8</sup> Tu, Senyor, les **mantindràs**, \*  
i ens guardaràs d'aquesta **gent** per **sempre**.
- <sup>9</sup> Els injustos ronden **per tot arreu**, \*  
mentre creix la infàmia **entre els homes**.

Sl 17,31;  
18,8  
Pr 30,5

### **Preguem**

Senyor, les nostres paraules són armes que ens fan sentir forts o que serveixen per a defensar-nos dels altres; però en els teus llavis només hi ha paraules d'amistat i de perdó. Ensenya'ns, Senyor, a ser forts, no per les nostres paraules, sinó perquè tu ens parles.

## **12 (13)**

### **FINS QUAN, SENYOR, EM TINDRÀS EN L'OBLIT?**

El «fins quan» de l'inici és la tornada insistent d'aquest plany. Es repeteix quatre vegades per tal d'indicar una situació difícil, de la qual és impossible sortir-se'n tot sol. Déu sembla llunyà, mentre que el mal venç. Però Déu allibera de la presó del mal i obre el cor de l'home a l'experiència del seu amor.

### **Antífona**

Fins quan, Senyor, m'amagaràs la **mirada**.

Sl 6,4; 76,8s;  
88,47; 93,3  
Lm 5,20

- <sup>2</sup> Fins quan, Senyor, em tindràs **en l'oblit**? \*  
Fins quan m'amagaràs **la mirada**?
- = <sup>3</sup> Fins quan portaré dintre meu tants **neguits**, †  
tantes penes tot el dia **dins el cor**? \*  
Fins quan l'enemic triomfarà **contra mi**?



- = <sup>4</sup> Mira i respon-me, Senyor, Déu meu. †  
 Omple de llum els meus ulls, \*  
 que el son de la mort no me'ls acliuqui.
- <sup>5</sup> Que no digui l'enemic: «L'he vençut!», \*  
 que els adversaris no s'alegrin de veure'm caure.
- = <sup>6</sup> Però jo confio en el teu amor. †  
 El meu cor s'alegrarà quan em salvis, \*  
 cantaré al Senyor pel be que m'haurà fet.

### **Preguem**

Senyor, amic bo dels homes, no et quedis en silenci, no amaguis la teva mirada, no oblidis qui t'invoca. Dóna a tothom el goig de ser salvat, ja que tu has fixat el dia d'avui com un temps oportú per a la salvació.

## **13 (14)**

### **QUÈ PENSEN ELS INSENSATS?**

«Déu no és res». Aquest és el clam adreçat directament a Déu que es repeteix, gairebé al peu de la lletra, en el Salm 52. En Gn 18 els missatgers divins demanen a Abraham que busqui si a Sodoma i Gomorra encara hi ha justos; però aquí el salmista pensa en el mateix Déu, que mira en va cap a la terra, sense trobar ningú que faci el bé. A partir d'aquest salm s'ha desenvolupat una línia de pensament de la saviesa medieval que vol fonamentar en l'Altíssim les arrels del coneixement. Dir que «Déu no és res» no significa posar en entredit la seva existència, sinó eliminar l'exigència de bé i de justícia que prové d'Ell.

### **Antífona**

Cerqueu el Senyor i sereu salvats.

- = <sup>1</sup> Pensen dintre seu els insensats: «Déu no és res.» † Sl 10,4; 35,2  
So 1,12  
Són corromputs, el seu obrar és detestable, \*  
no n'hi ha cap que faci el bé.
- <sup>2</sup> El Senyor guaita des del cel i observa els homes, \*  
per veure si n'hi ha cap d'assenyat, que cerqui Déu. Sl 10,4
- <sup>3</sup> Tots plegats s'han desviat, s'han pervertit; \*  
no n'hi ha cap que faci el bé, ni un de sol. /Rm 3,11-13  
Sl 11,2
- = <sup>4</sup> Qui no s'adona del que fan aquests malèfics? †  
Tot menjant el seu pa, \*  
devoren el meu poble i no invoquen el Senyor. Is 9,11
- <sup>5</sup> Quin esglai els cau al damunt \*  
quan veuen Déu fent costat als qui són justos!
- <sup>6</sup> Us rèieu de les esperances del pobre, \*  
però el Senyor mateix l'emp<sup>a</sup>ra. Dt 28,67
- = <sup>7</sup> Que vingui de Sió la salvació d'Israel! †  
Quan el Senyor renovarà la vida del seu poble, \*  
Jacob s'omplirà de goig, Israel s'alegrarà. Sl 84,2;  
125,1

### **Preguem**

Senyor, la insensatesa més gran de l'home és viure com si tu no hi fossis: perdona'ns la incredulitat i la llunyania. Concedeix-nos, pel teu gran amor, de participar en la joia del teu poble, quan el menis a la terra que li has promès.

## **14 (15)**

### **SENYOR, QUI PODRÀ ESTAR-SE A CASA TEVA?**

Aquest salm és considerat un «salm d'entrada» al temple (vegeu Sl 23; 26; 49; 94; 134; Mi 6,6-8). El pelegrí que arriba al

temple adreça al sacerdot la pregunta d'entrada: «Qui podrà estar-se a casa teva (= el lloc de la presència de Déu en el desert)?». El sacerdot respon indicant-li les condicions necessàries per a poder entrar a la presència de Déu. Déu acull els qui practiquen la justícia i obren el bé.

### **Antífona**

Fes-nos ser, **Senyor**, de la **teva família**.

– <sup>1</sup> Senyor, qui podrà estar-se a **casa teva**? \*  
Qui podrà viure a la teva **santa muntanya**?

Sl 118,1

– <sup>2</sup> El qui obra honradament i practica **la justícia**, \*  
el qui diu la veritat tal **com la pensa**.

= <sup>3</sup> Quan parla no escampa **calúmnies**, †  
mai no fa mal **al proïsme** \*  
ni carrega a ningú res **infamant**.

– <sup>4</sup> No compten als seus ulls els **descreguts**, \*  
però honora els qui veneren **el Senyor**.

= No es desdiu d'un jurament **onerós**, †  
<sup>5</sup> no presta els seus diners a **interès** \*  
ni es ven per condemnar cap **innocent**.

Ex 22,24;  
23,8

– El qui **obra així**, \*  
**mai** no caurà.

### **Preguem**

Senyor Jesús, als deixebles que et preguntaven on vivies has respost: «Veniu i ho veureu». Manté viu en nosaltres el desig de viure a casa teva i de pujar a la teva muntanya santa.

## 15 (16)

### GUARDA'M, DÉU MEU, EN TU TROBO REFUGI

Salm messiànic segons Ac 2,25-28.31, que cita els vv. 8-11 referint-los a la resurrecció de Crist. Déu és l'únic bé, és la part i l'heretat de l'home (vv. 2-6). La seva presència penetra la totalitat dels sentiments i de l'existència. Qui s'adreça a Déu està tan segur de la força de la seva presència que, tot i viure en un ambient on encara no es creu en la vida després de la mort, sap del cert que Déu el farà viure més enllà d'aquesta mort (el xel o regne dels morts és el lloc on es retira el qui ha mort, però Déu hi és absent).

#### Antífona

Senyor, tu ets el meu únic bé.

- <sup>1</sup> Guarda'm, Déu meu, \*  
en tu trobo refugi.
- <sup>2</sup> Dic al Senyor: «Ets el meu Déu! \*  
Ningú com tu no em fa feliç.»
- <sup>3</sup> Als sants que hi ha a la terra, gent forta, \*  
va tot el meu amor.
- <sup>4</sup> Però que multipliquin les penes \*  
els qui van darrere els falsos déus;  
- jo no els oferiré més sacrificis, \*  
els meus llavis no pronunciaran els seus noms.
- <sup>5</sup> Senyor, heretat meva i calze meu, \*  
tu m'has triat la possessió.
- <sup>6</sup> La part que m'ha tocat és deliciosa, \*  
m'encisa la meva heretat.
- <sup>7</sup> Beneït sigui el Senyor, que em dóna seny; \*  
fins a les nits instrueix el meu cor.
- <sup>8</sup> Sempre tinc present el Senyor; \*  
amb ell a la dreta, mai no cauré.

Nm 18,20;  
Dt 10,9;  
Sir 40,20-22;  
Lm 3,24

Sl 120,5

/Ac 2,25-28;  
13,35;  
Nm 16,33  
Sl 48,16;  
72,24

- <sup>9</sup> El meu cor se n'alegra i en faig **festa** tot **jo**, \*  
fins el meu cos reposa **confiat**:
- <sup>10</sup> no abandonaràs la meva vida **enmig** dels **morts**, \*  
no deixaràs veure al teu fidel la **corrupció**.
  
- = <sup>11</sup> M'ensenyaràs el camí que duu a la **vida**: †  
joia i festa a desdir al **teu davant**; \*  
a la teva dreta, delícies per **sempre**.

### **Preguem**

Et donem gràcies, Senyor, perquè no t'has fixat en la nostra modèstia, sinó que ens has conduït en una terra magnífica, que dóna fruits en abundància. Protegeix, Senyor, tots els nostres germans, els de prop i els d'arreu del món, per tal que confiïn en tu.

## **16 (17)**

### **ESCOLTA, SENYOR, UNA CAUSA JUSTA**

Davant el mal que l'envolta, personificat en la figura d'un enemic arrogant i acusador injust (vv. 10-12), un innocent s'adreça a Déu. En la pregària ha experimentat la misericòrdia i la tendresa de l'Altíssim (v. 8). Aquest home desitja que Déu es faci físicament present a la seva vida. Déu, en efecte, respon, escolta el clam d'ajuda (vv. 1-6), guarda l'home com la cosa més preciosa («la nineta dels ulls», v. 8), el protegeix amb afecte patern (v. 8), a fi que arribi a veure el seu rostre i se sacii contemplant-lo (v. 15).

### **Antífona**

Empara'm, Senyor, a l'**ombra** de **les** teves **ales**.

### **I**

- <sup>1</sup> Escolta, Senyor, una **causa justa**, \*  
acull **el** meu **plany**.

- Estigues atent a la meva pregària: \*  
surt de llavis que no enganyen.
- <sup>2</sup> Sentència tu mateix la meva causa: \*  
els teus ulls veuran qui té raó.
- <sup>3</sup> Has vingut de nit a escorcollar el meu cor, \*  
m'has provat al foc i no m'has trobat fals.  
= La llengua no se me'n va com a tants d'altres, †  
<sup>4</sup> he observat les teves paraules, \*  
m'aparto dels camins del violent.  
- <sup>5</sup> Els meus passos segueixen les teves rutes, \*  
els meus peus s'hi mantenen segurs.  
  
- <sup>6</sup> T'invoco, Déu meu, i sé que em respons; \*  
estigues atent, escolta les meves paraules.  
= <sup>7</sup> Fes que esclati la teva misericòrdia, †  
tu que salves dels adversaris \*  
els qui es confien a les teves mans.  
- <sup>8</sup> Guarda'm com la nineta dels ulls, \*  
empara'm a l'ombra de les teves ales,  
- <sup>9</sup> on no m'abasti l'injust que m'assalta, \*  
els enemics mortals que m'envolten.

Jb 7,18;  
23,10;  
Sl 25,2;  
138,23

Jb 23,11-12

Sl 17,37

Dt 32,10-11;  
Rt 2,12;  
Sl 35,8;60,5;  
62,8; 90,4;  
Mt 23,37

## II

- <sup>10</sup> Els seus cors són insensibles, \*  
i els seus llavis, insolents.
- <sup>11</sup> Se m'acosten, ja m'encerclen, \*  
em miren fixament per tombarme per terra,
- <sup>12</sup> com lleons delerosos per la presa, \*  
com lleons emboscats en els matolls.  
  
- <sup>13</sup> Alça't, Senyor! Planta'ls cara i doblega'ls! \*  
Que la teva espasa salvi de l'injust la meva vida.  
- <sup>14</sup> Que la teva mà, Senyor, em salvi dels mortals, \*  
dels qui encara viuen en el món.  
= Que s'embafin del destí que els reserves, †  
que els seus fills en quedin saciats \*  
i en deixin als seus néts les engrunes.

Sl 10,9;  
21,14;  
34,17; 56,5

Jr 15,15-16

Sl 72,12

Nm 12,8;  
/Ap 22,4;  
Sl 4,8;  
72,25-26

- <sup>15</sup> Jo et veuré, perquè la meua causa és justa.  
Quan em desvetlli, et contemplaré fins a saciar-me'n.

### **Preguem**

Quantes vegades, Senyor, has volgut aplegar els teus fills sota les ales com una lloca aplega els seus pollets, i nosaltres ens hi hem resistit! Tu, però, no te n'has cansat mai. Ara, davant la força de qui vol el mal, et demanem que ens guardis com la nineta dels ulls, que ens emparis a l'ombra de les teves ales.

## **17 (18)**

### **T'ESTIMO, SENYOR, FORÇA MEVA**

En els salms d'acció de gràcies l'home torna a fer amb agraïment el camí a través del qual Déu l'ha salvat i reconeix que només ell l'ha alliberat. El rei i el seu poble han estat a punt de caure víctimes del mal i de la mort. Del cel estant, Déu ha vist el seu poble en perill i ha vingut a salvar-lo, en una teofania còsmica, en la qual ell s'ha manifestat com penyal i escut (vv. 3.31-32.36.47). Déu ha tret el seu poble de l'angoixa de la mort i l'ha fet sortir a camp obert (v. 20). Com altres vegades en l'Antic Testament, Déu apareix aquí com un guerrer fort que lluita aferrissadament contra el mal per alliberar l'home, perquè l'estima (v. 20).

### **Antífona**

Et dono gràcies, Senyor, perquè m'has alliberat del mal.

### **I**

- <sup>2</sup> T'estimo, Senyor, força meua; \*  
<sup>3</sup> Senyor, ets roca i muralla que m'allibera.  
– Déu meu, penyal on m'emparo, \*  
escut i baluard, força que em salva!

Gn 49,24;  
Dt 32,4.15.  
18.37  
Dt 37,17;  
Sl 74,5;  
Lc 1,69

- <sup>4</sup> Clamo al Senyor, que és digne de ser lloat: \*  
ell em salva dels enemics.
- <sup>5</sup> M'envoltaven els llaços de la mort, \*  
sentia l'esglai dels torrents de Belial;
- <sup>6</sup> m'estrenyia la mort amb els seus llaços, \*  
tenia davant meu els seus paranys. Dt 13,14  
Nm 16,33
- <sup>7</sup> En veure'm en perill, vaig clamar al Senyor, \*  
vaig cridar socors al meu Déu.
- Des del seu palau, va escoltar el meu clam, \*  
el meu crit li arribà al cor.

## II

- = <sup>8</sup> Llavors la terra s'estremí i tremolà, †  
cruixiren els fonaments de les muntanyes, \*  
trontollaren quan ell es va indignar. Ex 19,16.18;  
Jc 5,4-5;  
Ha 3,3-6.8-13
- = <sup>9</sup> El seu respir treia glops de fum, †  
li sortia de la boca un foc devorador, \*  
tot ell llançava brases ardents.
- <sup>10</sup> Decantà la volta del cel i baixà, \*  
tenia sota els peus una negra nuvolada.
- <sup>11</sup> Endut sobre les ales dels vents, \*  
volava amb un querubí per carrossa. Dt 33,26;  
Sl 67,5
- <sup>12</sup> L'envoltava un pavelló de fosca, \*  
aigua tenebrosa i espessa nuvolada;  
– <sup>13</sup> els núvols, davant el seu esclat, \*  
es tornaven brases roents i calamarsa. Ex 13,21;  
19,16;  
Dt 4,11
- = <sup>14</sup> El Senyor, dalt al cel, féu esclatar la tronada, †  
l'Altíssim féu retronar la seua veu, \*  
envià calamarsa i brases roents;  
– <sup>15</sup> dispersà els enemics disparant les seves fletxes, \*  
se'n desféu llançant arreu els seus llamps. Sl 76,17
- <sup>16</sup> Llavors va aparèixer el fons del mar, \*  
els fonaments de la terra quedaren descoberts,  
– quan ressonà el reny del Senyor, \*  
el bufec terrible del seu respir. Ex 15,8



- 1S 17,37
- <sup>17</sup> Des de dalt allargà la mà i m'agafà, \*  
i em tragué fora de les aigües **abismals**;
  - <sup>18</sup> em salvà d'enemics **poderosos**, \*  
d'adversaris més forts que **no pas jo**.
  - <sup>19</sup> Un mal dia es plantaren davant **meu**, \*  
però el Senyor vingué a **sostenir-me**;
  - <sup>20</sup> em féu sortir a **camp obert**, \*  
em salvà perquè m'**estimava**.

### III

- Dt 18,13
- <sup>21</sup> El Senyor recompensa la meva **innocència**, \*  
em premia perquè tinc **pures** les **mans**,
  - <sup>22</sup> perquè he guardat els **seus** camins, \*  
mai no m'he allunyat **del** meu **Déu**.
  - <sup>23</sup> Sempre tinc presents els **seus** preceptes, \*  
mai no em desvio dels **seus** decrets;
  - <sup>24</sup> em porto amb ell honradament \*  
i em guardo net de **tota culpa**.
  - <sup>25</sup> Així el Senyor recompensa la meva **innocència**, \*  
em premia perquè, als seus ulls,  
les meves **mans** són **pures**.
- Pr 3,34;  
Jb 22,29
- <sup>26</sup> Senyor, ets fidel amb qui **és fidel**; \*  
honrat, amb l'**home honrat**;
  - <sup>27</sup> ets sincer amb **el** sincer, \*  
però, amb el dolent, **ets** **sagaç**.
  - <sup>28</sup> Salves el **poble humil** \*  
i fas abaixar els ulls **als** **superbs**.
- Gb 29,3
- <sup>29</sup> Tu, Senyor, ets llum de la **meva llàntia**, \*  
claror en les meves **nits**, Déu **meu**.
  - <sup>30</sup> Fiant-me de tu, escometo els **adversaris**, \*  
fiant-me del meu Déu, assalto **la** **muralla**.

### IV

- Dt 32,4;  
Sl 11,7;  
|| Pr 30,5
- = <sup>31</sup> Els camins de Déu són **justos**, †  
la paraula del Senyor és de **bona llei**; \*  
és escut de tothom qui s'**hi** **empara**.

- <sup>32</sup> Qui és Déu sinó el Senyor? \* Is 44,8;  
45,21  
Quina roca hi ha, llevat del nostre Déu?
- <sup>33</sup> És ell qui m'ha armat de valentia \*  
i m'ha mostrat el camí just.
- <sup>34</sup> Em dóna peus lleugers com els dels cérvols \* Ha 3,19  
i em manté invencible dalt dels cims. Dt 32,13;  
Is 58,14
- <sup>35</sup> M'ensinistra les mans a combatre, \*  
i els braços, a tensar la ballesta.

## V

- = <sup>36</sup> Em salves amb el teu escut, †  
em sosté la teva dreta, \*  
em fa gran el teu favor.
- <sup>37</sup> Eixamples els camins sota els meus peus, \*  
i els meus passos no flaquegen.
- <sup>38</sup> Persegueixo els enemics fins que els atrapo, \*  
no torno sense haver-los abatut;
- <sup>39</sup> els fereixo i no poden alçar-se, \*  
cauen sota els meus peus.
- <sup>40</sup> M'has cenyit de valentia per al combat, \*  
doblegues sota meu els adversaris,
- <sup>41</sup> fas fugir del meu davant els enemics, \* Sl 20,13  
i jo anorreo els qui em detesten.
- <sup>42</sup> Criden auxili, i ningú no els salva; \*  
clamen al Senyor, i no els respon;
- <sup>43</sup> els desfaig com la pols al bat del vent, \*  
els trepitjo com el fang dels carrers.
- = <sup>44</sup> M'alliberes dels avalots del poble † Sl 2,8-9;  
Ap 2,26-28  
i em fas sobirà d'altres nacions; \*  
un poble que no coneixia es posa al meu servei.
- <sup>45</sup> Els estrangers, així que em senten, \*  
se'm sotmeten i m'obeixen;
- <sup>46</sup> desesmats i engrillonats, \*  
s'acosten fent tentines. Mi 7,17

## VI

- Sl 17,47 – <sup>47</sup> Viu el Senyor! Beneït sigui el meu penyal, \*  
sigui enaltit el Déu que em salva!
- <sup>48</sup> Déu em concedeix de fer justícia \*  
= Sl 17,48 i sotmet els pobles al meu govern.
- = <sup>49</sup> Tu m'alliberes de l'assalt dels enemics, †  
em fas triomfar dels qui s'alcen contra mi; \*  
em salves dels homes violents.
- /Rm 19,9;  
Sl 7,18 – <sup>50</sup> Per això et lloaré entre les nacions, \*  
cantaré al teu nom, Senyor:
- = <sup>51</sup> «Ell dóna grans victòries al seu rei, †  
es mostra fidel al seu Ungit, \*  
a David i al seu llinatge per sempre.»
- 1Sam 2,10;  
Sl 2;  
88,29-38

### Preguem

Senyor, que has alliberat David de tots els perills, ja que no et fixes en allò en què l'home es fixa; Senyor, tu que salves el poble dels humils i fas abaixar els ulls als superbs, mira els qui passen tribulacions perquè donen testimoni de l'Evangeli: concedeix-los de vèncer els obstacles i d'anunciar al món sencer el teu amor.

## 18 (19)

### EL CEL PARLA DE LA GLÒRIA DE DÉU

El missatge silenciós del cosmos, que revela la presència de Déu i la seva obra creadora (vv. 2-8), es converteix en una paraula preciosa en la vida del seu poble (vv. 9-12). La *torà* (= Llei) és la llum de la vida de l'home i, com el sol, il·lumina l'univers. En la paraula de la Llei l'home troba una gran riquesa (v. 11), hi descobreix el pecat amagat i és alliberat de l'orgull de voler viure segons la seva pròpia voluntat (vv. 13-15). La paraula amagada, present en el cosmos, per a Pau esdevé la predicació de l'evangeli, que arriba fins a l'extrem de la terra (vegeu Rm 10,18).

## Antífona

La Paraula del Senyor és santa, dura per sempre.

### A

- <sup>2</sup> El cel parla de la glòria de Déu, \*  
l'estelada anuncia el que han fet les seves mans.  
Gn 1,1-8.14-19  
Sir 43,1s;  
Sl 92;  
146,4-5.15.20  
Pr 8,22-31;  
Jb 38,7.31-33  
Sl 103 ;  
Rm 1,20
- <sup>3</sup> Els dies, l'un a l'altre es transmeten la paraula, \*  
l'una a l'altra se la revelen les nits.  
/Rm 10,18
- <sup>4</sup> Silenciosament, sense dir res, \*  
sense que ningú els senti la veu,
- <sup>5</sup> el seu anunci s'escampa a tota la terra, \*  
arriba el seu llenguatge fins als límits del món.
  
- = En el cel hi ha posat un pavelló per al sol, †  
<sup>6</sup> i el sol en surt com un espòs de la cambra, \*  
radiant com un atleta que es llança a la cursa.
- <sup>7</sup> Surt d'un extrem del cel i volta fins a l'altre: \*  
res no s'escapa de la seva escalfor.  
Sl 64,9

### B

- <sup>8</sup> És perfecta la llei del Senyor, \*  
l'ànima hi descansa;  
Sl 118
- és ferm el que el Senyor disposa, \*  
dóna saviesa als senzills.
- <sup>9</sup> Els preceptes del Senyor són dreturers, \*  
omplen el cor de goig;  
- els manaments del Senyor són transparentes, \*  
il·luminen els ulls.
  
- <sup>10</sup> Venerar el Senyor és cosa santa, \*  
dura per sempre;  
- els determinis del Senyor són ben presos, \*  
tots són justíssims.
- <sup>11</sup> Són més desitjables que l'or fi, \*  
més que l'or a mans plenes;  
Sl 118,127  
Sl 118,103
- són més dolços que la mel \*  
regalimant de la bresca.

- <sup>12</sup> El teu servent hi troba **la claror**, \*  
és molt profitós d'**observar**-los.
- <sup>13</sup> Però qui s'adona d'una falta **involuntària**? \*  
Purifica'm del que em passa **inadvertit**.
- <sup>14</sup> Preserva'm **de l'orgull**, \*  
que no s'apoderi del **teu servent**.
- Així seré **irrepreensible**, \*  
i net d'**una gran culpa**.
- = <sup>15</sup> Que et complaguin les paraules dels meus **llavis** †  
i es mantinguin davant teu els pensaments **del meu cor**, \*  
Senyor, penyal meu, redemptor **meu**!

### **Preguem**

Senyor, tot el que has creat ens parla de tu. Però és sobretot la teva Paraula la que ens fa conèixer l'única cosa valuosa. Realment ets un Déu bo que estima els homes. Senyor nostre, sigues beneït per la teva Paraula i fes que porti fruits a la nostra vida.

## **19 (20)**

### **QUE EL SENYOR ET RESPONGUI EL DIA DEL PERILL**

En aquest salm s'expressa la pregària de la comunitat al voltant del Messies-rei que allibera el seu poble de l'opressió dels enemics. L'assemblea reunida al temple s'uneix a la pregària del rei i se la fa seva (vv. 2-6) per tal que el Senyor intervingui. Qui prega enmig del perill coneix la seva feblesa i sap que la força i la salvació només vénen del Senyor.

### **Antífona**

Respon-nos, Senyor, el **día** que t'**invoquem**.

- <sup>2</sup> Que el Senyor et respongui el dia del perill, \* Pr 18,10  
que t'empari el nom del Déu de Jacob. Sl 17,50;
- <sup>3</sup> Que t'ajudi des del santuari \* 43,6 ;  
i et sostingui des de Sió. 1R 8,30
  
- <sup>4</sup> Que tingui present la teva ofrena \*  
i es complagui en el teu holocaust.
- <sup>5</sup> Que et concedeixi el que desitja el teu cor \*  
i dugui a terme tot el que et proposes.
  
- = <sup>6</sup> Que puguem celebrar la teva victòria †  
i alçar els estendards al nom del nostre Déu. \*  
Que el Senyor faci tot el que demanes.
  
- <sup>7</sup> Ara sé de cert que el Senyor \* Sl 17,51  
dóna al seu Ungit la victòria;  
– li respon des del santuari, en el cel, \*  
amb prodigis del seu braç victoriós.
  
- <sup>8</sup> Uns es fien dels carros, altres dels cavalls; \* Os 1,7  
nosaltres invoquem el nom del Senyor, el nostre Déu. Sl 32,16-17;
- <sup>9</sup> Ells no s'aguanten i cauen, \* 146,10-11  
nosaltres resistim a peu dret. 2 Cro 14,10 ;
- <sup>10</sup> Senyor, dóna al rei la victòria, \* Is 40,30-31  
respon-nos el dia que t'invoquem.

### **Preguem**

Sigues beneït, Senyor, que protegeixes i sostens els qui confien en tu; sigues beneït perquè al Jordà has donat resposta des del cel al teu Ungit i has mostrat als homes la teva benvolença. Que en tu siguin beneïts tots els pobles de la terra i tots aquells que han cregut en el teu sant nom.

## 20 (21)

### SENYOR, EL REI CELEBRA EL TEU TRIOMF

El salm, que repeteix tres vegades una antífona coral dedicada a la potència del Senyor, al principi, al mig i al final (vv. 2.9.14), descriu en dues parts la victòria del rei (vv. 3-7) i la desfeta dels seus enemics (vv. 9-13). El salm ha estat compost probablement abans d'una guerra o d'una situació de perill, i conserva el vigor d'un himne a la força que ve del Senyor.

#### Antífona

El teu amor, Senyor, no ens deixarà caure.

- <sup>2</sup> Senyor, el rei celebra el teu triomf. \*  
Com se sent feliç de la teva victòria!

2Re 20,1-7 ;  
Is 38,1-20 ;  
1Re 3,14

- <sup>3</sup> Has satisfet el desig del seu cor, \*  
no li has refusat el que et demanava.
- <sup>4</sup> T'avances a beneir-lo a mans plenes, \*  
li poses al cap una corona d'or.
- <sup>5</sup> T'ha demanat vida, i li has fet la gràcia \*  
d'allargar els seus anys per sempre, sense fi.

Sl 44,4 ;  
Gn 12,2 ;  
48,20 ;  
Sl 71,17 ;  
1Cr 17,27

- <sup>6</sup> L'ha fet cèlebre la teva victòria, \*  
l'has cobert d'honor i majestat;
- <sup>7</sup> sempre es valdran del seu nom per a beneir, \*  
l'omples de goig a la teva presència.

Sl 15,11

- <sup>8</sup> El rei confia en el Senyor; \*  
l'amor de l'Altíssim no el deixarà caure.

Sl 17,38

- <sup>9</sup> La teva mà s'empararà dels enemics, \*  
la teva dreta s'apoderarà dels adversaris.
- <sup>10</sup> Els faràs cremar com un forn encès, \*  
el dia que tu, Senyor, et manifestis.
- Els consumirà la teva indignació, \*  
el foc els devorará.

- <sup>11</sup> *E**s**borraràs de la terra la seva nissaga, \** Sl 108,13;  
Jb 18,19
- <sup>12</sup> *Ni que intentin fer-te mal, \**  
*ni que conspirin contra tu, no podran res;*
- <sup>13</sup> *així que el teu arc els apunti de cara, \** Sl 17,41  
*se't giraran d'esquena per fugir.]*
- <sup>14</sup> *Senyor, alça't triomfant: \**  
*cantarem celebrant la teva gesta.*

### **Preguem**

Oh Déu, que has cridat el teu Fill a la vida i li has concedit de viure per sempre, no miris la nostra feblesa sinó la fe de la teva Església, i concedeix-nos de participar per sempre en la teva glòria.

## **21 (22)**

### **DÉU MEU, PER QUÈ M'HAS ABANDONAT?**

El Salm 21 té un lloc particular tant en la tradició hebrea com en la cristiana. Per al judaisme antic, és una profecia dels sofriments d'Ester; per als comentaris medievals, és una biografia dels patiments i les esperes del poble jueu. La tradició cristiana des dels orígens fins ara ja fa referència a Jesús i a la seva passió (vegeu Mc 15,34 i paral·lels). El crit desesperat davant del «silenci de Déu» acosta el moribund del salm a Job. Un home acabat, menyspreat, prop de la mort, s'adreça a Déu, a qui sent llunyà (vv. 2.12.20). En la súplica confiada i gairebé desesperada, com el pare Job, descobreix un Déu proper, que no menysprea el qui és pobre, sinó que escolta el seu crit i l'acull (vv. 22-27), fins al punt que tothom en reconeix l'obra salvífica (vv. 28-32).

### **Antífona**

Jesús, home fet al dolor, has conegut el sofriment.



## I

- /Mt 27,46  
Is 49,14 ;  
54,7
- <sup>2</sup> Déu meu, Déu meu, \*  
per què m'has abandonat?
  - Estàs lluny de salvar-me, \*  
no t'arriba el meu clam.
  - <sup>3</sup> Déu meu, crido de dia i no respons; \*  
crido de nit i no trobo repòs.
- Lv 17,1;  
Is 6,3
- <sup>4</sup> I això que tu ets el Sant \*  
i tens per tron les lloances d'Israel!
  - <sup>5</sup> En tu confiaven els nostres pares, \*  
hi confiaven i els vas alliberar;
- Jc 2,11-19
- <sup>6</sup> a tu clamaven i eren salvats, \*  
en tu confiaven i no foren confosos.
- Mt 27,39;  
/Mt 27,43  
Sb 2,18-20
- <sup>7</sup> Però jo sóc un cuc, no pas un home, \*  
befa de la gent, menyspreat del poble.
  - <sup>8</sup> Tots els qui em veuen es riuen de mi, \*  
fan ganyotes, prenen aires de mofa:
  - <sup>9</sup> «Que s'adreci al Senyor, que ell el salvi, \*  
que l'alliberi, si tant se l'estima!»
- Is 44,2.24
- <sup>10</sup> Ets tu qui em tragueres del si de la mare\*  
i em confiaves als seus pits;
- Gn 50,23;  
Is 46,3
- <sup>11</sup> acabat de néixer, em van dur a la teva falda, \*  
des del si de la mare ets el meu Déu.
- Sl 34,22;  
37,22; 39,14;  
70,12
- <sup>12</sup> No t'allunyis, que el perill és a prop \*  
i no tinc qui m'ajudi.

## II

- Sl 16,12
- <sup>13</sup> M'envolta un ramat de braus, \*  
m'acorrallen vedells de Basan;
  - <sup>14</sup> uns lleons que destrossen i rugeixen \*  
obren la boca contra mi.
  - <sup>15</sup> Tot jo m'escolo com l'aigua, \*  
se'm deslloriguen tots els ossos.

- El cor, com **si** fos **cera**, \*  
se'm fon a dins de **les** **entranyes**. Jn 19,28
- = <sup>16</sup> La meua gola està resseca com **terrisa**, †  
la llengua se m'encasta al **paladar**. \*  
M'ajeu a la pols **de** la **mort**.
- <sup>17</sup> M'envolta una munió de **gossos**, \*  
m'encercla un estol de **mal factors**;
- m'han foradat les **mans** i els **peus**, \*  
<sup>18</sup> puc comptar tots **els** meus **ossos**.
- = Em miren, em contemplen **satisfets**; †  
<sup>19</sup> es reparteixen entre ells els **meus** **vestits**, \*  
es juguen als daus la **meua** **roba**. /Mt 27,35;  
/Jn 19,24
- <sup>20</sup> Però tu, Senyor, **no** t'**allunyis**; \*  
força meua, vine de pressa a **ajudar**-me.
- <sup>21</sup> Allibera la meua vida **de** l'**espasa**, \*  
que no mori entre les **grapes** del **gos**;
- <sup>22</sup> salva'm de la gola **del** **lleó**, \*  
guarda'm de les **banyes** del **brau**. Jn 12,27
- = Senyor, m'has escoltat! †  
<sup>23</sup> Anunciaré el teu nom als **meus** **germans**, \*  
enmig de l'assemblea et **lloaré**. Sl 7,3; 16,12;  
56,5  
2 Tm 4,17

### III

- = <sup>24</sup> «Fidels del Senyor, **lloeu**-lo, †  
fills de Jacob, **glorifiqueu**-lo, \*  
reverencieu-lo, fills d'**Israel**!
- <sup>25</sup> Perquè no ha rebutjat ni **menyspreat** \*  
el qui és pobre i **desvalgut**;  
- no li ha amagat la **seua** **mirada**, \*  
i quan cridava auxili l'ha **escoltat**.»
- = <sup>26</sup> En tu s'inspirarà el meu **cant** †  
davant de tota l'**assemblea**; \*  
davant dels fidels oferiré el que **vaig** **prometre**.
- = <sup>27</sup> Els humils en menjaran fins a **saciar**-se, †  
lloaran el Senyor els **qui** el **cerquen**. \*  
I diran: «Que visqueu **per** molts **anys**!»

Is 45,22;  
52,10

– 28 Ho tindran present i tornaran **al** Senyor \*  
tots els països **de** la **terra**,

– es prosternaran **davant** d'**ell** \*  
totes les **famílies** dels **pobles**.

Za 14,9;  
Ab 21

– 29 Perquè la reialesa és **del** Senyor: \*  
ell és el sobirà de les **nacions**.

= 30 Els qui són a la terra **adoren**, †  
s'agenollen davant d'ell els qui baixen **a** la **pols**. \*  
Per a ell viurà la **meva ànima**.

Is 53,10

– 31 Una descendència servirà **el** Senyor; \*  
parlaran d'ell a aquesta generació.

Sl 47,14 ;  
70,18; 77,6;  
101,19;  
Ef 2,7

= 32 Vindran a anunciar la seva bondat †  
al poble que **ha** de **néixer**. \*  
I diran: «El Senyor ha fet **tot això!**»

### **Preguem**

Senyor Jesús, que en l'angoixa del màxim abandó engendreres per al Pare el nou poble, aplega'l d'arreu de la terra perquè no tingui por a l'hora de la prova i canti a una sola veu i per sempre la teva gloriosa resurrecció.

## **22 (23)**

### **EL SENYOR ÉS EL MEU PASTOR**

Dues imatges travessen el salm: el pastor i l'hoste. El Senyor és el pastor que protegeix i guia els homes cap a un lloc segur (vv. 2-4; vegeu Jn 10). Els porta a casa seva, on els acull com a hoste i els omple de béns (vv. 5-6). Aquesta és l'experiència del pelegrí, que troba el seu repòs en Déu i habita joiós a la casa del Senyor, envoltat pel seu amor concret.

### **Antífona**

El Senyor és el meu **pastor**: **no** em manca **res**.

- <sup>1</sup> El Senyor és el meu pastor: \* Ez 34,1;  
Jn 10,1-16  
no em manca res.
- = <sup>2</sup> Em fa descansar en prats deliciosos, † Jn 4,1;  
Is 40,31  
em mena al repòs vora l'aigua, \*  
<sup>3</sup> i allí em retorna. Jr 31,25
  
- Em guia per camins segurs, \* Pr 4,11  
Sl 114,1  
per amor del seu nom.
- <sup>4</sup> Ni que passi per la vall tenebrosa, \* Is 50,10;  
Jb 10,21-22  
no tinc por de cap mal.
  
- = Perquè tu, Senyor, ets vora meu: †  
la teva vara i el teu bastó \*  
em donen confiança.
  
- <sup>5</sup> Davant meu pares taula tu mateix, \* Ex 16,1;  
Sl 21,27  
i els adversaris ho veuen;
- m'has ungit el cap amb perfums, \* Sl 15,5; 62,6  
omples a vessar la meva copa.
  
- <sup>6</sup> N'estic cert, tota la vida m'acompanyen \* Sl 26,4  
la teva bondat i el teu amor.
- I viuré anys i més anys \*  
a la casa del Senyor.

### **Preguem**

Senyor Jesús, bon pastor, fes-nos trobar la teva pau en les pastures de salvació de la teva Església: guia'ns i sigues el nostre únic anhel.

## **23 (24)**

### **EL REI DE LA GLÒRIA**

Un salm, en part potser molt antic (vv. 7-10), era usat, com el Salm 14, per a l'admissió a la litúrgia del temple. Després de la

introducció, on es canta al Déu creador, es refereixen les condicions per a poder accedir al temple (v. 5), lloc de la teofania, de la manifestació gloriosa de Déu (vv. 7-10). Un segon cor canta amb joia l'arribada de Déu que es manifesta com a salvador del seu poble (vv. 7-10). Qui és el rei de la glòria? En les comunitats primitives aquest salm feia referència a Jesús, el Senyor, que puja al cel i entra a la glòria del Pare. La litúrgia cristiana el considera el salm de l'encarnació, però també de l'entrada de Jesús a Jerusalem, abans de pujar al Pare.

### Antífona

Oh Senyor, ets el rei de la glòria.

- Is 66,1-2;  
Sl 89,12;  
Dt 10,14;  
/1Co 10,26
- <sup>1</sup> És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou, \*  
el món i tots els qui l'habituen.
- <sup>2</sup> Ell li ha posat els fonaments als mars profunds; \*  
les bases, a les aigües abismals.
- Sl 74,4;  
Is 42,5
- Sl 14
- <sup>3</sup> Qui pot pujar a la muntanya del Senyor? \*  
Qui pot estar-se en el seu temple sant?
- = <sup>4</sup> El qui té el cor sincer i les mans sense culpa, †  
que no confia en els déus falsos \*  
ni jura per ganes d'enganyar.
- <sup>5</sup> Rebrà benediccions del Senyor, \*  
rebrà els favors del Déu que el salva.
- <sup>6</sup> Aquest és el poble que el cerca, \*  
que cerca el teu rostre, Déu de Jacob.
- Sl 26,8-9
- 2Sa 6,12-16;  
Sl 117,19s  
Ez 44,2;  
Mt 3,1
- = <sup>7</sup> Portals, alceu les llindes; †  
engrandiu-vos, portalades eternes, \*  
que ha d'entrar el rei de la glòria!
- 1Co 2,8
- = <sup>8</sup> Qui és aquest rei de la glòria? †  
És el Senyor, valent i poderós, \*  
és el Senyor, poderós en el combat.
- = <sup>9</sup> Portals, alceu les llindes; †  
engrandiu-vos, portalades eternes, \*  
que ha d'entrar el rei de la glòria!

= <sup>10</sup> Qui és aquest rei de la glòria? †  
És el Senyor de l'univers, \*  
ell és el rei de la glòria.

1Sa 1,3;  
Ex 24,16

### **Preguem**

Tal com vas alçar les portalades del cel per acollir-hi gloriós el teu Crist, obre, oh Senyor, les portes dels nostres cors, per tal que ell pugui regnar-hi com a sobirà.

## **24 (25)**

### **A TU, SENYOR, ELEVO LA MEVA ÀNIMA**

Salm alfabètic, en el qual cada verset comença amb una lletra de l'alfabet hebreu, disposada segons l'ordre habitual. Conscient que el mal (els enemics, vv. 2.19) no és tan sols fora d'ell, sinó dintre el seu cor (el pecat, vv. 7.11.18), un home pobre i desvalgut es gira cap a Déu. En el salm s'alternen invocacions a Déu (vv. 2.3: «que no en tingui un desengany»; v. 4: «fes que conegui les teves rutes...») i expressions que canten la bondat, l'amistat i la misericòrdia del Senyor (v. 8: «El Senyor, bondados i recte»; v. 9: «els ensenya el seu camí»; v. 14: l'amistat del Senyor és per als seus fidels). Demanant perdó (v. 7: «no et recordis de les meves faltes ni dels pecats que he comès de jove»; v. 11: «perdona la meva culpa»; v. 18: «lleva'm tots els meus pecats»), l'home descobreix la misericòrdia abundosa de Déu, que allibera i protegeix.

### **Antífona**

Recorda't, Senyor, del teu amor.

## I

### *Àlef*

= Sl 85,4 = <sup>1</sup> A tu, Senyor, elevo la meva ànima. †

### *Bet*

Sl 21,6;  
39,15s  
Is 49,23;  
50,7

<sup>2</sup> Déu meu, en tu confio:  
que no en tingui un desengany; \*  
que els enemics no triomfin sobre mi.

### *Guímel*

– <sup>3</sup> Els qui esperen en tu no s'enduran un desengany, \*  
se l'enduran els qui t'abandonen per no res.

### *Dàlet*

Sl 26,11;  
85,11;  
118,35;  
143,8

– <sup>4</sup> Fes que conegui, Senyor, les teves rutes, \*  
ensenyam'els teus camins.

### *He*

Jn 14,6;  
16,13

= <sup>5</sup> Encamina'm amb la teva veritat, instrueix-me, †  
perquè tu ets el Déu que em salves. \*  
Espero en tu a cada moment.

### *Zain*

– <sup>6</sup> Recorda't, Senyor, de la teva tendresa \*  
i de l'amor que has guardat des de sempre.

### *Het*

Jb 13,26;  
Is 64,8;  
Sl 105,4

– <sup>7</sup> No et recordis de les meves faltes \*  
ni dels pecats que he comès de jove;  
– recorda't de mi pel teu amor; \*  
per la teva bondat, Senyor.

### *Tet*

– <sup>8</sup> El Senyor, bondadós i recte, \*  
mostra el bon camí als pecadors.

### *Iod*

– <sup>9</sup> Encamina els humils amb la seva justícia, \*  
els ensenya el seu camí.

### *Caf*

- <sup>10</sup> El camí del Senyor és tot ell amor fidel \*  
per als qui guarden el seu pacte d'aliança.

Tb 3,2;  
Sl 85,10-11

### *Làmed*

- <sup>11</sup> Senyor, per amor del teu nom, \*  
perdona la meva culpa, que és molt gran.

## *II*

### *Mem*

- <sup>12</sup> Qui és l'home que venera el Senyor? \*  
Ell li mostrarà el camí que ha de seguir.

Pr 19,23

### *Nun*

- <sup>13</sup> Cada nit reposarà feliç, \*  
els seus descendents posseiran la terra.

Sl 36,9,29;  
Is 57,13

### *Sàmec*

- <sup>14</sup> El Senyor es revela als qui el veneren, \*  
els fa conèixer la seva aliança.

### *Ain*

- <sup>15</sup> Sempre tinc els ulls posats en el Senyor, \*  
que allibera els meus peus del parany.

Sl 122,1;  
140,8-9

### *Pe*

- <sup>16</sup> Gira't, apiada't de mi, \*  
que em trobo sol i desvalgut.

Sl 85,16;  
118,132

### *Sade*

- <sup>17</sup> Eixampla el meu cor oprimit, \*  
treu-me de la meva aflicció.
- <sup>18</sup> Mira que en sóc, d'infeliç i dissortat; \*  
lleva'm tots els meus pecats.

### *Reix*

- <sup>19</sup> Mira si en tinc, d'enemics, \*  
i com en són, de violents, els seus odis.



*Xin*

sl 15,1

– <sup>20</sup> Guarda la meva vida i allibera'm; \*  
espero en tu, que no m'endugui un desengany.

*Tau*

– <sup>21</sup> La rectitud i l'honradesa em salvaguarden, \*  
perquè en tu tinc posada l'esperança.

sl 129,8

– <sup>22</sup> Déu meu, redimeix Israel \*  
de tots els mals que l'afligixen.

### **Preguem**

Per la teva bondat, Senyor, perdona el nostre pecat, encara que sigui gran: no et recordis de les faltes comeses de jove. Recorda't de l'amor que has guardat des de sempre, i ensenya el bon camí als pecadors.

## **25 (26)**

### **EXAMINA'M, SENYOR, POSAM A PROVA**

Entrant a la casa de Déu, un levita (= laic encarregat del servei del temple) invoca la seva justícia per manifestar el seu compromís a favor d'ell i el desig i la joia de poder entrar a casa seva. La pregària del Salm 25 no és la invocació d'algú que es creu ser just, sinó que neix de l'anunci de «les meravelles de Déu» (v. 7). Afirmant la pròpia innocència i la pròpia adhesió als camins de Déu, aquest home no vol ser exclòs de la joia de beneir el Senyor a casa seva juntament amb la comunitat.

### **Antífona**

Senyor, m'estimo la casa on habites.

- <sup>1</sup> Fes-me justícia, Senyor: \*  
és honrat el meu camí.
- Confio en el Senyor, \*  
No puc trontollar.
- <sup>2</sup> Examina'm, Senyor, posa'm a prova, \*  
depura'm al foc el cor i les entranyes. Sl 7,10; 16,3;  
138,23
- <sup>3</sup> Tinc davant els ulls el teu amor, \*  
obro d'acord amb la teva veritat. Sl 118,30
- <sup>4</sup> No m'assec amb homes falsaris, \*  
no vaig amb gent hipòcrita;
- <sup>5</sup> detesto els aples de malvats, \*  
no m'assec amb els impius. Sl 1,1
- <sup>6</sup> Em rento les mans en senyal d'innocència \*  
i giro entorn del teu altar, Senyor,
- <sup>7</sup> cantant ben alt l'acció de gràcies \*  
i anunciant les teves meravelles. = Sl 72,13  
Dt 21,6-7;  
Mt 27,24
- <sup>8</sup> Senyor, m'estimo la casa on habites, \*  
l'indret on resideix la teva glòria. Ez 25,8;  
24,16  
Sl 28,9; 62,3  
Sl 27,3
- <sup>9</sup> No em comptis entre els pecadors, \*  
entre els homes que cometen crims de sang;
- <sup>10</sup> a les seves mans hi ha males intencions, \*  
la seva dreta és plena de suborns. Ex 23,8
- <sup>11</sup> És honrat el meu camí; \*  
compadeix-te de mi, allibera'm. Sl 24,16
- <sup>12</sup> Els meus peus van pel camí dret; \*  
beneiré el Senyor enmig del poble reunit. Sl 21,23;  
39,11; 51,11

### **Preguem**

Anyell immaculat, que a l'altar de la creu has rentat el pecat del món, purifica amb el foc de l'Esperit la ment i el cor dels teus fidels, perquè puguin arribar a contemplar el rostre del Pare.

## 26 (27)

### EL SENYOR M'IL·LUMINA I EM SALVA

El salm es desenvolupa en dues parts que es corresponen (I: vv. 1-6; II: vv. 7-13), iniciades i tancades amb una afirmació o una exhortació que expressen la confiança total en el Senyor (vv. 1.6.7.13). Un home atacat pel mal (vv. 2-3.12) i abandonat fins i tot pels seus familiars (v. 10), busca refugi en el Senyor. Ell desitja viure a la casa de Déu (vv. 4-6: «casa», «temple», «recer», «tenda», tots són sinònims de temple), perquè allí es pot contemplar la bellesa i la bondat del Senyor, veure el seu rostre, ser guiat per un camí planer. Abandonat i solitari enmig del mal del món, l'únic desig de l'home de fe és poder viure a la casa del Senyor per a trobar-se amb ell.

#### Antífona

Senyor, no t'amaguis lluny de mi.

#### I

Sl 17,29;  
35,10 ; 42,3;  
Mi 7,8;  
Is 10,17

- <sup>1</sup> El Senyor m'il·lumina **i** em **salva**: \*  
qui em **pot** fer **por**?
- El Senyor és el mur que protegeix la **meva vida**: \*  
qui em pot **esfereir**?
  
- <sup>2</sup> Quan m'envesteix la **gent malvada** \*  
per **devorar-me sencer**,  
- són ells, els enemics, els **meus rivals**, \*  
els qui ensopeguen i **cauen**.
  
- <sup>3</sup> Ni que acampi contra mi tot **un exèrcit**, \*  
el meu cor **no** tindrà **por**;  
- per més que em **declarin la guerra**, \*  
jo em sentiré **confiat**.
  
- <sup>4</sup> Una cosa he demanat **al Senyor** \*  
i la desitjo amb **tota l'ànima**:  
- poder viure a la casa **del Senyor** \*  
tots els dies **de** la **vida**,

Sl 22,6;  
Sl 41,3

- per fruir-hi de l'encís del Senyor \*  
i vetllar pel seu temple.
- <sup>5</sup> Ell m'amaga al seu recer \* Ap 7,15-16  
el dia de la desgràcia;
- m'encobreix al fons de la seva tenda, \* Sl 30,21;  
em porta dalt la roca inaccessíble. Sl 17,3
- <sup>6</sup> I ara aixeca el meu cap \*  
sobre els enemics que m'envolten;
- = a casa d'ell ofereixo sacrificis, †  
ofereixo sacrificis de victòria, \*  
himnes i cànctics en honor del Senyor.

## II

- <sup>7</sup> Escolta, Senyor, escolta el meu clam, \*  
compadeix-te de mi, respon-me.
- = <sup>8</sup> Tu em parles dintre el cor i em dius: †  
«Busqueu la meva mirada!» \*  
Buscar-la és el que vull, Senyor.
- = <sup>9</sup> No m'amaguis la mirada, † Sl 23,6;  
no t'indignis fins a rebutjar el teu servent, \* 104,4;  
tu que ets el meu ajut. Os 5,15
- No em deixis abandonat, \*  
Déu meu, salvador meu.
- <sup>10</sup> Si mai m'abandonessin pare i mare, \* Jr 31,20;  
el Senyor em recolliria. Os 11,8;  
Is 49,15
- = <sup>11</sup> Ensenya'm, Senyor, la teva ruta, † = Sl 85,11;  
guia'm per camins planers, \* Sl 24,4  
lluny dels qui em desten.
- = <sup>12</sup> No em deixis a mercè dels adversaris: †  
es presenten falsos testimonis \*  
que respiren violència.
- <sup>13</sup> N'estic cert, fruitaré en el país de la vida \*  
de la bondat que em té el Senyor.

- = <sup>14</sup> Espera en el Senyor; †  
sigues fort, que el teu cor no defalleixi. \*  
Espera en el Senyor.

### **Preguem**

Senyor, llum i salvació de les nostres ànimes, revifa en nosaltres la confiança en el teu amor: dóna'ns la força de creure i d'esperar, fins el dia en què, en la terra dels vivents, podrem contemplar la teva bondat.

## **27 (28)**

### **A TU CLAMO, SENYOR, PENYAL MEU**

El salm 27 expressa en el seu desenvolupament els diversos moments de la pregària. Un home malalt o perseguit clama amb insistència a Déu perquè no es faci el sord, sinó que vingui a alliberar-lo del mal (vv. 1-5). Durant la súplica aquest home descobreix que Déu l'ha escoltat; per això el seu prec d'ajut es transforma en lloança i acció de gràcies (vv. 6-7). Però l'experiència d'un home salvat no pot quedar amagada i secreta. Aquesta experiència s'escampa per la comunitat, que s'uneix a la pregària i reconeix en el Senyor el qui salva i beneeix (vv. 8-9). Salvats pel Senyor, el lloem i el beneïm enmig de la comunitat dels germans.

### **Antífona**

Escolta, Senyor, la meua veu suplicant.

- <sup>1</sup> A tu clamo, Senyor, penyal meu, \*  
no et quedis lluny de mi, en silenci.
- Si no fas cas de mi, \*  
seré com els qui baixen a la fossa de la mort.
  
- <sup>2</sup> Escolta la meua súplica \*  
quan clamo a tu cridant auxili,

- quan alço les mans \* Sl 5,8; 133,2;  
1Re 8,48
- vers la cambra del teu santuari.
- <sup>3</sup> No em llancis amb els culpables \* Sl 25,9
- ni amb els qui obren el mal;
- parlen de pau als seus companys, \* Sl 11,3;  
54,22; 61,5  
Pr 25,24-25
- però coven malícia dins el cor.
  
- [ - <sup>4</sup> *Torna'ls això que han fet*, \* Jr 50,29
- les maldats que han comès.*
- *Torna'ls la paga que es mereixen* \* Is 5,12
- per les obres de les seves mans.*
- = <sup>5</sup> *No han entès les gestes del Senyor*, † Sl 51,17
- les obres de la seva mà;* \* Sl 51,17
- per això els destruirà i no els reconstruirà més.]*
  
- <sup>6</sup> Beneït sigui el Senyor, \*
- que escolta la meva súplica.
- = <sup>7</sup> El Senyor és la meva força, †
- l'escut que em protegeix; \*
- el meu cor confia en ell.
- M'ha ajudat i se n'alegra el meu cor; \*
- vull lloar-lo amb els meus cants.
  
- <sup>8</sup> El Senyor és la muralla del seu poble,\*
- el baluard que salva el seu Ungit.
- <sup>9</sup> Salva el teu poble, \* Sl 3,9; 28,11  
Ex 19,4
- beneeix la teva heretat.
- Sigues el seu pastor,\*
- pren-los en braços per sempre.

### **Preguem**

Senyor, la teva Paraula és pa de vida. Per això, no et quedis en silenci, no ens deixis lluny del teu anunci i fes que cada dia puguem nodrir-nos d'aquest pa.

## 28 (29)

### DONEU AL SENYOR GLÒRIA I PODER

Himne a Déu omnipotent que es manifesta en el cosmos. La comunitat és convidada a reconèixer la glòria i el poder del Senyor (vv. 1-2) que es manifesta en el món com una veu potent. En efecte, la seva veu és com la del tro enmig d'un huracà, que s'imposa i domina les potències adverses del cosmos. En una cultura on Déu estava directament unit als fenòmens naturals, com la pluja, la tempesta, el foc... es descriu la força de la manifestació de Déu mitjançant la imatge del tro. Com el tro, la seva veu la pot escoltar tothom. Tothom pot dir «glòria» i reconèixer l'omnipotència del Senyor.

#### Antífona

Doneu al Senyor glòria i honor.

- <sup>1</sup> Doneu al Senyor, fills de Déu, \*  
doneu al Senyor glòria i poder.  
= Sl 95,7-9
- <sup>2</sup> Doneu al Senyor la glòria del seu nom. \*  
Adoreu el Senyor: s'apareix la seva santedat.
- Sl 76,19;  
103,7;  
Is 30,30;  
Ez 10,5;  
Jb 37,4-5
- = <sup>3</sup> La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües: †  
el Déu majestuós fa esclatar la tempesta,\*  
ve el Senyor sobre les aigües de l'espai.
- <sup>4</sup> La veu del Senyor és potent,\*  
la veu del Senyor és majestuosa.
- <sup>5</sup> La veu del Senyor estavella els cedres,\*  
estavella el Senyor els cedres del Líban.
- Sl 113,4
- <sup>6</sup> Fa saltar el Líban com un vedell, \*  
i el Sirion, com la cria dels braus.
- Ha 3,11
- = <sup>7</sup> La veu del Senyor fa espurnejar flames de foc, †  
<sup>8</sup> la veu del Senyor arremolina el desert, \*  
arremolina el Senyor el desert de Cadeix.
- = <sup>9</sup> La veu del Senyor arremolina l'alzinar †  
i escorça les boscúries. \*  
I al seu palau tot canta: «Glòria!»

- <sup>10</sup> El Senyor té el soli dalt les aigües diluvials,\* Gn 6,9;  
Is 54,9  
hi seu el Senyor, rei per sempre.
- <sup>11</sup> Que el Senyor faci poderós el seu poble,\* Dn 7,27  
que el Senyor beneeixi el seu poble amb la pau.

### **Preguem**

Sigues lloat, Senyor, rei del cel i de la terra. Que tota la nostra vida sigui expressió de la teva lloança, perquè amb la teva immensa grandesa t'has recordat de la nostra petïtesa. Beneeix el teu poble, Senyor, i dóna'ns la teva pau.

## **29 (30)**

### **AMB QUIN GOIG T'EXALÇO, SENYOR**

Aquest salm és l'acció de gràcies d'un home, a qui el Senyor ha tornat a donar la vida. Dóna gràcies al Senyor algú que ha experimentat el patiment i la proximitat de la mort. La pregària és el record constant d'aquesta condició (v. 4: terra dels morts, fossa; v. 6: plors; v. 8: por; v. 10: fossa, pols; v. 12: dol, planys) i la consciència que la vida només ve de Déu i de la seva bondat (vv. 3.4.6). Adreçant-nos al Senyor, podem assaborir la guarició (v. 4) i viure feliços (vv. 6-12), lliures de la por (v. 8).

### **Antífona**

Gràcies a la teva bondat, Senyor, m'has tornat a la vida.

- = <sup>2</sup> Amb quin goig t'exalço, Senyor: † 1Ma 4,36s  
m'has tret a flor d'aigua \*  
i no has permès que se n'alegrin els enemïcs.
- <sup>3</sup> Senyor, Déu meu, \*  
vaig cridar auxili i em vas guarir.
- <sup>4</sup> Senyor, m'has arrencat de la terra dels morts; \* Nm 16,33;  
1Sa 2,6  
quan ja baixava a la fossa, m'has donat la vida.



Sl 7,18  
= Sl 96,12;  
Is 54,7-8

– <sup>5</sup> Fidels del Senyor, canteu-li, \*  
lloeu-lo recordant que ell és sant.

Jb 14,13;  
Sl 16,15

– <sup>6</sup> El seu rigor dura un instant; \*  
el seu favor, tota la vida.  
– Cap al tard tot eren plors, \*  
l'endemà són crits de joia.

– <sup>7</sup> Jo pensava, quan em veia segur: \*  
«Mai no cauré.»

– <sup>8</sup> Tu, Senyor, m'afavories \*  
i em mantenes en un cim inexpugnable;

Sl 103,29

– però, quan vas amagar la mirada, \*  
vaig quedar trasbalsat.

– <sup>9</sup> He clamat a tu, Senyor, \*  
he suplicat al meu Déu:

Is 38,18  
Sl 6,6;  
87,11-13

– <sup>10</sup> «Què hi guanyaràs que perdi la vida \*  
i baixi a la fossa?

– ¿És la pols que et lloarà, \*  
i proclamarà que ets fidel?

– <sup>11</sup> Escolta, Senyor, compadeix-te de mi; \*  
vine a ajudar-me, Senyor!»

Jr 31,13;  
Is 61,3  
Sl 125;  
Est 9,22

– <sup>12</sup> Has mudat en danses els meus planys, \*  
m'has tret el dol i m'has vestit de goig.

– <sup>13</sup> Per això el meu cor et cantarà; no callaré. \*  
Senyor, Déu meu, et lloaré per sempre.

### Preguem

Sigues lloat, Senyor Jesús, que ressuscitant ens has obert les portes de la vida: fes que ens refiem no de nosaltres mateixos ni del nostre benestar, sinó de la confiança en tu, Senyor de la vida.

## 30 (31)

### EN TU, SENYOR, M'EMPARO

Un home que pateix i està malalt s'adreça a Déu com un ser-vent i un fidel, que troba en Déu la força i el suport. En les dues parts del salm, semblants entre elles (I: 2-9; II: 10-25), la súplica i la professió de fe (vv. 2-6; 15-17) s'uneixen a la lamentació, que presenta a Déu el drama del dolor (vv. 10-14). En el sofriment del cos que s'afebleix (v.11), l'home sent l'abandó, la solitud, el menyspreu dels altres (v. 11.14), fins i tot la mort (v. 12). Millor dit, pensava que Déu era lluny (v. 23). Però en la pregària l'home descobreix la bondat de Déu i la seva companyia (vv. 20.22-23), tant que ara es dirigeix a la comunitat per convidar-la a estimar el Senyor (vv. 24-25).

#### Antífona

A les teves mans, Senyor, confio el meu esperit.

#### I

- <sup>2</sup> En tu, Senyor, m'emparo; \* = Sl 70, 1-2  
que mai no quedi confós.
- Per la teva bondat, treu-me del perill; \*  
<sup>3</sup> escolta'm, no triguis a alliberar-me.
- Sigues el meu castell inexpugnable, \* Sl 17,3;70,3  
la meva roca salvadora.
  
- <sup>4</sup> Per a mi ets penyal i plaça forta; \*  
encamina'm, guia'm per amor del teu nom,
- <sup>5</sup> treu-me del llaç que m'han parat, \*  
ets tu qui em defensa.
  
- <sup>6</sup> A les teves mans confio el meu esperit; \* /Lc 23,46;  
/Ac 7,59  
Senyor, Déu fidel, tu m'has rescatat.
- <sup>7</sup> Detesto els qui veneren els déus falsos, \*  
però jo confio tan sols en el Senyor.
  
- = <sup>8</sup> Amb quin goig celebraré el teu amor! †  
T'has adonat del meu sofriment, \*  
has vist en perill la meva vida,

- <sup>9</sup> i no m'has deixat caure en mans de l'enemic: \*  
és ample el lloc on fas descansar els meus peus.

## II

Sl 34,37;  
68; 70

- <sup>10</sup> Compadeix-te de mi, Senyor, \*  
que l'angoixa m'aclapara.
- De tristor se'm consumeixen els ulls, \*  
el cor i les entranyes.
- <sup>11</sup> La meua vida s'esgota en les penes; \*  
els meus anys, en el dolor;
- la culpa fa decaure el meu vigor, \*  
se'm consumeixen les forces.

sl 6,3

Jb 19, 13-19  
Sl 37,12

- = <sup>12</sup> Sóc la befa de tots els meus enemics, †  
veïns i coneguts s'esglaien només de veure'm, \*  
fuig de mi el qui em troba pel carrer.
- <sup>13</sup> S'han oblidat de mi com si fos mort, \*  
com una eina que no és bona per a res.

|| Jr 20,10  
Sl 40,6

- <sup>14</sup> Sento com molts malparlen, \*  
em veig amenaçat de tots costats;
- s'han conjurat contra mi, \*  
han decidit la meua mort.

- = <sup>15</sup> Però jo confio tan sols en tu, Senyor, †  
et dic: «Ets el meu Déu, \*  
<sup>16</sup> tens a les mans el meu destí.»

sl 4,7

- Allibera'm de la mà dels enemics, \*  
de tots els meus perseguidors.
- <sup>17</sup> Fes veure al teu servent la llum de la teua mirada, \*  
salva'm per l'amor que em tens.

- [- <sup>18</sup> Senyor, jo t'invoco, \*  
*que no en tingui un desengany;*  
- *però que quedin decebuts els injustos \*  
en el silenci de la terra dels morts;*  
- <sup>19</sup> *que callin per sempre els llavis mentiders, †  
que parlen contra el just amb insolència, \*  
desafiant i menyspreant.]*

### III

- <sup>20</sup> Que n'és, de gran, la felicitat \*  
que has reservat als qui et veneren!
- La dónes als qui en tu s'emparen, \*  
i tothom ho pot veure.
  
- <sup>21</sup> Els amagues al recer de la teva mirada, \*  
lluny de les intrigues humanes;  
- els dónes aixopluc a casa teva, \*  
lluny dels atacs de males llengües. Sl 26,5;  
Ap 7,15-16  
Jb 5,21;  
Sl 108,3
  
- = <sup>22</sup> Beneït sigui el Senyor. †  
És admirable l'amor que em té \*  
dins la ciutat emmurallada. Sl 59,11;  
Is 26,1
- <sup>23</sup> Jo deia, veient-me perdut: \*  
«M'has exclòs de la teva presència.»  
- Però tu has escoltat la meva súplica \*  
quan implorava el teu auxili.
  
- = <sup>24</sup> Estimeu el Senyor, tots els qui li sou fidels: †  
el Senyor guarda els qui creuen en ell, \*  
però dóna als orgullosos una paga severa. Sl 36,34s
- <sup>25</sup> Sigueu forts, que el vostre cor no defalleixi, \*  
tots els qui espereu en el Senyor.

#### **Preguem**

Senyor Jesús, home de dolors, que coneixes el sofriment, mira amb misericòrdia tots els qui es troben en el dolor, l'angoixa, el sofriment: escolta el seu crit d'ajuda, acull tothom a casa teva.

## 31 (32)

### FELIÇ EL QUI HA ESTAT ABSOLT DE LA FALTA

És un dels set salms penitencials, que la tradició de l'Església fa servir en la litúrgia de Tots Sants i dels Difunts. El salm és l'acció de gràcies d'un home que ha rebut el perdó. El perdó, en efecte, és benaurança (vv. 1-2) i joia plena (v. 11). Entre la proclamació inicial i la invitació final es descriu el camí de trobament amb la misericòrdia de Déu: tristesa provocada pel pecat (vv. 3-4), reconeixement i confessió del pecat (v. 5), que obren el camí vers una situació de pau i joia (vv. 6-7) i vers un nou ensenyament contra l'orgull obstinat i altiu que es tanca al Senyor i al seu perdó (vv. 8-10).

#### Antífona

Feliç el qui ha vist perdonat el seu pecat.

/Rm 4, 7-8

- <sup>1</sup> Feliç el qui ha estat absolt de la falta \*  
i ha vist que un vel cobria el seu pecat.
- <sup>2</sup> Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa \*  
i que dintre seu ja no manté l'engany.

Sl 30,11

- <sup>3</sup> Mentre jo callava la culpa, \*  
se'm consumien les forces de tant cridar tot el dia.
- <sup>4</sup> Mentre nit i dia la teva mà pesava damunt meu, \*  
s'eixugava el meu vigor com en les secades d'estiu.

Jb 31,33  
Sl 50,5

- <sup>5</sup> Però ara reconec el meu pecat, \*  
no t'encobreixo més la meva culpa.
- He dit: «Confessaré la meva falta al Senyor.» \*  
I tu m'has perdonat la culpa comesa.

2Sa 12,13  
Sl 50,3-4

- <sup>6</sup> Per això et supliquen els fidels \*  
a l'hora propícia;
- per més que creixin les aigües, \*  
a ells ni els tocaran.
- <sup>7</sup> En tu he trobat el meu recer, \*  
em guardes del perill.

Sl 17,5

- Fes que ells celebrin al meu voltant \*  
que tu, Senyor, m'has salvat.
  
- = <sup>8</sup> Em dius: «Jo mateix t'instruiré, †  
t'ensenyaré el camí que has de seguir; \*  
t'aconsellaré, els meus ulls vetllaran per tu.
- = <sup>9</sup> No siguis com el cavall o la mula,  
que no entenen res †  
i han d'anar governats amb brides i regnes; \*  
altrament, no t'hi podries acostar.»
  
- = <sup>10</sup> Els injustos sofriran moltes penes, †  
però l'amor del Senyor \*  
envolta els qui confien en ell.
- <sup>11</sup> Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; \*  
homes rectes, aclameu-lo.

Sl 32,18

Sl 32,1

### **Preguem**

Perdona, Senyor, el nostre pecat. Només la teva misericòrdia, Senyor, fa que l'home sigui just. Ensenya'ns a confessar cada dia la nostra culpa, perquè puguem caminar ara i sempre pel camí de la vida.

## **32 (33)**

### **JUSTOS, ACLAMEU EL SENYOR**

L'himne es desenvolupa en tres parts: invitació a la lloança (vv. 1-5), celebració de l'actuació de Déu (vv. 6-19), desig i joia d'estar amb el Senyor (vv. 20-22). La comunitat reunida celebra la paraula de Déu (v. 6), que és l'origen de la presència del Senyor en el món i en la vida dels homes (cf. Jn 1,1-18: la Paraula de Déu s'encarna, és Jesús; Gn 1,1-2,4a: el món és creat mitjançant la Paraula). La Paraula és eficaç (v. 9; vegeu Is 55) i esdevé preocupació de Déu per tots els homes (v. 14). Davant d'ella es desfan els plans de les nacions i la força dels poderosos (vv. 10-11.16-17).

## Antífona

Lloeu el Senyor pel seu amor.

- Sl 31,11;  
91,2; 146,1
- <sup>1</sup> Justos, aclameu **el** Senyor; \*  
fareu bé de lloar-lo, **homes** rectes.
- <sup>2</sup> Celebreu el Senyor **amb** la **lira**, \*  
canteu-li amb l'arpa **de** deu **cordes**;
- Sl 91,4;  
143,9
- <sup>3</sup> dediqueu-li un **càntic nou**, \*  
toqueu acompanyant l'**aclamació**.
- Dt 32,4  
Sl 88,15
- <sup>4</sup> Perquè la paraula del Senyor **és certa**, \*  
es manté fidel en **tot** el que **fa**.
- <sup>5</sup> Estima el dret i **la justícia**, \*  
la terra és plena del **seu amor**.
- = Sl 118,64  
Gn 2,1;  
Jn 1,1
- <sup>6</sup> Amb la paraula el Senyor ha **fet** el **cel**, \*  
amb l'alè de la boca ha creat l'**estelada**.
- Gn 1,9-10;  
Jb 38,8-  
11.12  
Ex 15,8  
Sl 77,13
- <sup>7</sup> Com dins un orde, recull l'**aigua dels mars**, \*  
reté els oceans en **el seu llit**.
- <sup>8</sup> Que tota la terra veneri **el Senyor**, \*  
que el temin els **habitants del món**.
- Gn 1,31;  
Is 48,13  
Sl 147,5;  
Jn 1,3
- <sup>9</sup> A una paraula seva, tot **començà**; \*  
a una ordre d'ell, tot **existí**.
- <sup>10</sup> El Senyor desfà els plans de les **nacions**, \*  
tira a terra els **propòsits dels pobles**;
- Is 40,8;  
46,10  
Pr 19,21
- <sup>11</sup> però els plans del Senyor **persisteixen**, \*  
manté per sempre els **propòsits del seu cor**.
- = Sl 143,15  
Ex 19,6;  
Dt 7,6
- <sup>12</sup> Feliç la nació que té el Senyor per **Déu**, \*  
el poble que ell s'ha escollit per **heretat**.
- Jr 16,17  
Jb 34,21
- <sup>13</sup> El Senyor guaita **des** del **cel**, \*  
observa un per un **tots els homes**.
- <sup>14</sup> Des del lloc on **resideix** \*  
es fixa en els qui **poblen la terra**;
- Za 12,1  
Sl 93, 9-11  
138, 1-6
- <sup>15</sup> ell, que ha modelat un per un **tots els cors**, \*  
penetra totes les seves **accions**.

- <sup>16</sup> No és un gran exèrcit el que **salva** els **reis**, \* 1Sa 14,6  
17,47  
Jdt 9,7;  
Os 1,7  
ni tenir molta força allibera **el valent**;
- <sup>17</sup> els cavalls no valen res per a guanyar **una victòria**, \*  
la seva envestida no **salva ningú**.
- <sup>18</sup> Els ulls del Senyor vetllen els qui **el veneren**, \* Sl 31,8;  
33,16  
els qui esperen en l'**amor** que els **té**;
- <sup>19</sup> ell rescata de la mort la **seva vida** \*  
i els retorna en **temps de fam**.
  
- <sup>20</sup> La nostra ànima es deleix **pel Senyor**, \*  
auxili nostre i escut que ens **protegeix**. = Sl 114,9s
- <sup>21</sup> És l'alegria del **nostre cor**, \*  
i el seu sant nom ens **dóna confiança**.
- <sup>22</sup> Que el teu amor, Senyor, no ens **deixi mai**; \* Sl 89,17  
aquesta és l'esperança que **posem en tu**.

### **Preguem**

Sigues lloat, Senyor, que alliberes de la mort i no negues la teva salvació als qui t'invocuen: mira amb benvolença tants homes i dones que encara avui pateixen fam i fred, que sofreixen per culpa de la guerra, i fes que tot-hom trobi suport i solidaritat.

## **33 (34)**

### **BENEIRÉ EL SENYOR EN TOT MOMENT**

En dues grans estrofes, introduïdes per una benedicció (vv. 2-3), un home que s'ha salvat del perill gràcies a la seva confiança en el Senyor convida a unir-se a la seva acció de gràcies (vv. 4-11) i mostra el camí de la saviesa (vv. 12-22). Conscient d'haver estat alliberat pel Senyor (v. 5), la invitació d'aquest home es fa insistent, perquè tots experimentin en el trobament amb el Senyor (v. 6) la seva dolcesa (v. 9) i la seva protecció. El Senyor fa que no ens manqui res (vv. 10-11). Hi ha un camí a recórrer per a fruit de la salvació de Déu: és el camí del bé (vv. 13-15) i de la recerca humil de Déu (vv. 16-23).



### **Antífona**

Beneïm el Senyor en tot moment.

#### *Àlef*

- <sup>2</sup> Beneiré el Senyor en tot moment, \*  
tindrè sempre als llavis la seva lloança.

#### *Bet*

- <sup>3</sup> La meva ànima es gloria en el Senyor; \*  
se n'alegraran els humils quan ho sentin.

#### *Guímel*

- <sup>4</sup> Tots amb mi glorifiqueu el Senyor; \*  
exaltem plegats el seu nom.

#### *Dàlet*

- <sup>5</sup> He cercat el Senyor i ell m'ha respost, \*  
m'ha alliberat de l'angoixa que tenia.

#### *He*

- <sup>6</sup> Alceu vers ell la mirada i us omplirà de llum, \*  
i no haureu d'abaixar els ulls, avergonyits.

#### *Zain*

- <sup>7</sup> El Senyor escolta el pobre que l'invoca, \*  
i el salva de tots els perills.

#### *Het*

- Ex 14,19
- <sup>8</sup> Acampa l'àngel del Senyor \*  
entorn dels seus fidels i els allibera.

#### *Tet*

- /1P 2,3  
= Sl 2,12
- <sup>9</sup> Tasteu i veureu que n'és, de bo, el Senyor; \*  
feliç l'home que s'hi refugia.

#### *Iod*

- <sup>10</sup> Sants del Senyor, venereu-lo; \*  
venereu-lo i no us mancarà res.

### *Caf*

- <sup>11</sup> Els rics s'empobreixen, passen fam, \*  
però als qui cerquen el Senyor no els faltarà cap bé.

### *II*

#### *Làmed*

- <sup>12</sup> Veniu, fills meus, escolteu-me; \*  
us ensenyaré de venerar el Senyor. Pro 1,8; 4,1

#### *Mem*

- <sup>13</sup> Qui és l'home que estima la vida, \*  
que vol viure temps i fruit de benestar? /IP 3,10-12

#### *Nun*

- <sup>14</sup> Guarda't la llengua del mal, \*  
que no diguin res de fals els teus llavis.

#### *Sàmec*

- <sup>15</sup> Decanta't del mal i fes el bé, \*  
busca la pau, procura aconseguir-la. = Sl 36,27  
Mt 5,9

#### *Ain*

- <sup>16</sup> Els ulls del Senyor vetllen pels justos, \*  
els escolta quan criden auxili.

#### *Pe*

- <sup>17</sup> El Senyor es gira contra els mal factors \*  
per esborrar de la terra el seu record.

#### *Sade*

- <sup>18</sup> Als qui clamen al Senyor, ell els escolta \*  
i els allibera de tots els perills.

#### *Cof*

- <sup>19</sup> El Senyor és a prop dels cors que sobreixen, \*  
salva els homes abatuts d'esperit. Sl 50,19  
Mt 11,29-30

*Reix*

- <sup>20</sup> El just pateix molts **ma**ls, \*  
però el Senyor sempre l'**al**libera;

*Xin*

- <sup>21</sup> vetlla per cada un **de**ls seus **o**ssos, \*  
no en trencaran **ca**p ni **u**n.

/Jn 19,36

*Tau*

- <sup>22</sup> La malícia duu el malvat **a** la **m**ort, \*  
els qui detesten el just pagaran la **se**va **cu**lpa.  
– <sup>23</sup> El Senyor rescata la vida dels **se**us **se**rvents; \*  
quedaran nets de culpa els qui en ell es **re**fugien.

**Preguem**

Senyor, Pare bo, tu ets a prop dels que tenen el cor ferit i salves els homes abatuts d'esperit: rescata la vida dels qui confien en tu, protegeix el qui en tu es refugia.

## 34 (35)

### ACUSA, SENYOR, ELS QUI M'ACUSEN

Un malalt, acusat injustament i perseguit, s'adreça amb força a Déu perquè el salvi dels enemics. En aquest salm emergeix el drama d'un home que es troba en condicions precàries, que és conduït al tribunal i acusat falsament per gent sense escrúpols. Així s'han d'entendre les referències als «testimonis maliciosos» (v. 11), i als qui «volen mal sense motiu» (v. 19) i a l'inici del salm (v. 1; cf. v. 23), on es demana la intervenció de Déu perquè la situació es capgiri. Només el Senyor sap fer justícia, només ell desemmascara el complot violent contra l'home feble i sense defensa.

**Antífona**

M'alegraré perquè el Senyor em **sa**lva.

# I

- <sup>1</sup> Acusa, Senyor, els qui qui m'acusen, \*  
combat contra els qui em combaten;
- <sup>2</sup> pren l'escut i el broquer, \*  
aixeca't, vine a ajudar-me.
- [- <sup>3</sup> Branda la llança, \*  
*barra el pas als qui em persegueixen.*]
- Senyor, digues al meu cor: \* Sl 26,1  
«Jo sóc el qui it et salva.»
  
- [- <sup>4</sup> *Que quedin defraudats i avergonyits \** = Sl 70,13  
39,15  
*els qui volen prendre'm la vida.*
- *Que se'n tornin plens de confusio \** Jn 18,6  
*els qui es proposen fer-me mal.*
- <sup>5</sup> *Que siguin com la palla a mercè del vent \** Sl 1,4;82,14  
Sl 33,8  
*i que els encalci l'àngel del Senyor.*
- <sup>6</sup> *Que trobin fosc i relliscós el cami \** Jr 23,12  
*i que l'àngel del Senyor els persegueixi.*]
  
- [- <sup>7</sup> *No tenien motiu per a posar-me paranys, \**  
*no tenien motiu per a cavar-me una fossa.*
- = <sup>8</sup> *Que es trobin tot d'una en el desastre, †* Is 47,11;  
1 Ts 5,3  
Sl 7,16  
*que els atrapin els paranys que em posaven \**  
*i caiguin dins els clots que han obert.]*
  
- <sup>9</sup> I jo celebraré el Senyor, \*  
m'alegraré perquè ell em salva.
- <sup>10</sup> Proclamaré amb totes les forces: \* Sl 50,10;  
85,8  
«Qui és com tu, Senyor?»
- Defenses el pobre contra el poderós, \*  
el pobre desvalgut contra aquell qui l'espolia.»
  
- <sup>11</sup> Es presenten testimonis maliciosos, \* Sl 26,12;  
Mt 26,59s  
Sl 37,21;  
108,5  
m'interroguen sobre coses que ignoro;
- <sup>12</sup> em tornen mal per bé, \*  
tothom m'abandona.

## II

- <sup>13</sup> Quan ells estaven malalts, \*  
jo em vestia de sac en senyal de dol,
- m'afligia i dejunava, \*  
no deixava de pregar;
- = <sup>14</sup> arreu anava trist i abatut, †  
com si es tractés d'un germà o d'un amic, \*  
com si plorés la pròpia mare.
  
- <sup>15</sup> Però ells, quan m'han vist caure, \*  
se n'han alegrat, s'han reunit contra mi,
- m'han fet mal d'amagat, \*  
no paren de destrossar-me;
- <sup>16</sup> es mofen de mi, em cobreixen de sarcasmes, \*  
estrenyen les dents contra meu.

## III

- = <sup>17</sup> Fins quan, Senyor, et quedaràs mirant-ho? †  
Defensa la meua vida de la seva violència, \*  
defensa dels lleons l'únic bé que posseeixo.
- Sl 16,12  
21,21s  
Sl 21,23  
- <sup>18</sup> Et donaré gràcies enmig de l'assemblea, \*  
davant de tot el poble et lloaré.
  
- Sl 37,17  
Sl 68,5  
/Jn 15,25  
- <sup>19</sup> Que no puguin alegrar-se \*  
els qui em volen mal sense motiu;  
- que no es facin l'ullet entre ells \*  
els qui m'odien perquè sí.
  
- Sl 119,6-7  
[- <sup>20</sup> Ells no parlen de pau: \*  
rumien com enganyar la gent senzilla del país;  
- <sup>21</sup> i s'omplen la boca dient satisfets: \*  
«Els nostres ulls han vist el que volien.» ]  
Lm 2,16
  
- <sup>22</sup> Ho has vist, Senyor, no callis, \*  
no t'allunyis de mi, Senyor.
- = Sl 37,22  
- <sup>23</sup> Desperta't, desvetlla't, †  
fes-me justícia. \*  
Déu meu i Senyor, defensa la meua causa!

- [– <sup>24</sup> *Fes-me justícia, dicta sentència: \**  
*Senyor, Déu meu, que no es riguin de mi!*  
 = <sup>25</sup> *Que no puguin pensar en el seu cor: †*  
*«Això és el que anhelàvem.» \**  
*Que no puguin dir-se: «L'hem engolit.»*  
 – <sup>26</sup> *Que quedin defraudats i avergonyits \**  
*els qui s'alegraven de la meva desgràcia.*  
 – *Que siguin coberts de vergonya i confusió \**  
*els qui s'enorgullien contra mi.]*
- <sup>27</sup> *Que s'alegrin i exultin \**  
*els qui volien el meu triomf,*  
 – *i diguin sempre: «És gran el Senyor, \**  
*que vol el bé del seu servent.»*
- <sup>28</sup> *Anunciaré la teva justícia, \**  
*tot el dia et lloaré.*

Sl 39,16;  
Ez 25,3; 26,2

Sl 39,17

### **Preguem**

Senyor Jesús, que has estat condemnat amb falsos testimonis, recorda't de tots aquells qui són acusats injustament, dels qui són empresonats per la seva fe o per motius de consciència, dels qui són condemnats a penes inhumanes: concedeix-los a tots la teva gràcia.

## **35 (36)**

### **QUE N'ÉS, DE PRECIÓS, EL TEU AMOR**

Díptic de caràcter sapiencial (I: 2-6; II: 6-11) seguit d'una invitació final (vv. 12-13). El tema és el temor de Déu i el refús de la presència divina. L'injust, el primer protagonista del salm, no és aquell que no «creu en Déu», sinó aquell que creu que la presència de Déu i la seva Paraula no tenen cap conseqüència. Les característiques de la vida de l'injust són clares i universals: presència del pecat, absència del temor de Déu (v. 2), orgull que el fa creure lliure de pecat (v. 3), mentida i tria del

mal en comptes de fer el bé (v. 4). Però l'injust s'oposa no al just sinó a Déu mateix, l'únic bo i l'únic just. La llum i la vida de l'home no vénen de la pròpia justícia, sinó de la misericòrdia de Déu.

### Antífona

És gran la bondat del Senyor.

- <sup>2</sup> L'injust porta dintre seu l'oracle del pecat; \*  
viu sense cap temor de Déu.  
/Rm 3,18
- <sup>3</sup> L'afalaga massa el seu pecat \*  
per a descobrir i blasmar la pròpia culpa.  
Mt 7,3-5
- <sup>4</sup> Tot el que diu és engany i maldat, \*  
renuncia a tenir seny i a fer el bé.  
= <sup>5</sup> Rumia tota la nit quin mal farà, †  
s'obstina a seguir els camins dolents, \*  
no reprova la maldat.  
Mi 2,1
- <sup>6</sup> El teu amor, Senyor, s'eleva fins al cel, \*  
la teva fidelitat arriba fins als núvols.  
= <sup>7</sup> La teva justícia és com les muntanyes més altes, \*  
com l'oceà infinit són les teves decisions.  
= Sl 56,11  
70,19
- Senyor, tu salves homes i bèsties. \*  
<sup>8</sup> Que n'és, de preciós, Déu meu, el teu amor!  
= Els homes s'emparen a l'ombra de les teves ales, †  
<sup>9</sup> se sacien del bo i millor de casa teva; \*  
els fas beure al torrent del paradís.  
Sl 16,8  
Sl 62,6
- <sup>10</sup> En tu hi ha la font de la vida, \*  
i veiem la llum en la teva llum.  
= <sup>11</sup> Mantén el teu amor als qui et coneixen, \*  
la teva salvació, als rectes de cor.  
Sl 15,11;  
45,5  
Is 55,1;  
Jr 2,13;  
Jn 4,14
- <sup>12</sup> Que no se m'acosti el peu de l'orgullós, \*  
que no em faci fugir la mà de l'injust.  
- <sup>13</sup> Allí mateix han caigut els qui obren el mal; \*  
els han tirat per terra i no es poden aixecar.

## Preguem

Senyor, a la llum de la teva resurrecció veiem la llum que il·lumina tots els homes: fes que ens sàciem de la teva gràcia abundosa, perquè puguem donar fruits de pau.

## 36 (37)

### NO T'EXASPERIS PEL TRIOMF DELS DOLENTS

El salm 36 neix d'una constatació, que és sovint fruit d'una reflexió en l'Antic Testament: el benestar del malvat i els sofriments o la mort del just (vegeu el llibre de Job). El poble d'Israel es pregunta com és possible aquest contrast. La resposta es troba en la teoria de la retribució: en realitat, el malvat i el just rebran de Déu la recompensa que es mereixen d'acord amb els seus actes. És una convicció que neix en el salmista a partir de la força del mal, que sembla prevaler sobre el bé i posar en qüestió el mateix Déu. El Salm 36 convida a la reflexió: no cal irritar-se pel benestar del dolent (vv. 1-9); és aparença i s'acabarà (vv. 20.35-36); el pobre ha de confiar en Déu i mirar més enllà del seu present, perquè Déu el farà hereu de la terra de la promesa, signe de l'aliança i de l'amistat que no abandonen l'home al mal (vv. 3.5.7.9.11.22.29.34; vegeu Mt 5,4: «els humils posseiran la terra»).

## Antífona

Decanta't del mal i fes el bé.

## I

### Àlef

- <sup>1</sup> No t'exasperis pel triomf dels dolents, \*  
no envegis els qui obren malament.
- <sup>2</sup> Aviat s'assecaran com l'herba, \*  
es marciran com l'herbei dels prats.

Pro 23,17;  
24,19  
Ml 2,17;3,14

Sl 89,6;  
102,15  
Is 40,7



### Bet

- <sup>3</sup> Confia en el Senyor i **fes** el **bé**; \*  
habitaràs en el país, hi viuràs **segur**.
- <sup>4</sup> Que sigui el Senyor la **teva delícia**; \*  
ell et donarà el que desitja **el** teu **cor**.

### Guímel

- Pro 3,5
- <sup>5</sup> Encomana al Senyor els **teus camins**, \*  
confia en ell, i ell **intervindrà**.
- Is 58,10  
Sb 5,6
- <sup>6</sup> Farà que brilli la teva justícia **com** la **llum**; \*  
el teu dret, com el sol **de** migdia.

### Dàlet

- = <sup>7</sup> Reposa en el Senyor i espera en **ell**, †  
no t'exasperis contra aquells **que** **triomfen**, \*  
contra els homes **intrigants**.

### He

- <sup>8</sup> No t'irritis ni t'**indignis**, \*  
no t'exasperis, que només **faries mal**,
- Sl 24,13
- <sup>9</sup> i els qui fan mal seran exclosos **del país**, \*  
però el qui espera en el Senyor posseirà **la terra**.

### Vau

- <sup>10</sup> Dura tan poc, **el malvat**! \*  
Si mires al seu lloc, ja **no** l'hi **trobes**.
- Mt 5,4
- <sup>11</sup> Però els humils posseiran **la terra**, \*  
fruiran d'**una gran pau**.

## II

### Zain

- <sup>12</sup> El malvat intriga **contra** el **just**, \*  
estreny les dents **contra ell**.
- <sup>13</sup> Però el Senyor se'n **riu**, \*  
perquè veu com s'acosta la **seva hora**.

### Het

- = <sup>14</sup> Els malvats desembeinen l'espasa i tiben l'**arc** †  
per abatre els pobres i **els humils**, \*  
per assassinar els qui van per **bon camí**;

- <sup>15</sup> però l'espasa els entra **fins** al **cor** \*  
i els **arcs** se'ls **trenquen**.

### *Tet*

- <sup>16</sup> Val més la pobresa d'**un** sol **just** \*  
que l'opulència de **molts** malvats;
- <sup>17</sup> perquè els braços dels malvats es **trencaran**, \*  
però als justos, el Senyor **els** sosté.

Pro 15,16;  
16,8

### *Iod*

- <sup>18</sup> El Senyor vetlla per la vida **dels** honrats: \*  
posseiran eternament la **seva** herència.
- <sup>19</sup> No s'hauran d'averkonyir en **anys** dolents, \*  
en temps de fam l'aliment no els **faltarà**.

### *Caf*

- <sup>20</sup> Els malvats acabaran **malament**; \*  
els enemics del Senyor s'**esvairan**,
- acabaran com el greix **de** les **víctimes**, \*  
s'**esvairan** **amb** el **fum**.

### *Làmed*

- <sup>21</sup> L'injust manleva **i** no **torna**; \*  
el just, en canvi, és generós i **dóna**.
- <sup>22</sup> Els qui el Senyor beneeix posseiran la **terra**, \*  
els qui ell maleeix en seran **exclusos**.

### *Mem*

- <sup>23</sup> El Senyor guia els **passos** de l'**home**, \*  
el manté ferm i vetlla el **seu** camí;
- <sup>24</sup> si mai cau, no queda **estès** a **terra**, \*  
perquè el Senyor li **allarga** la **mà**.

|| Pr 20,24

### *Nun*

- = <sup>25</sup> Des de jove fins avui, que ja sóc **vell**, †  
no he vist encara un just **abandonat** \*  
ni que els seus fills anessin **a captar**;
- <sup>26</sup> El just presta a mans plenes **tot** el **dia**; \*  
serà beneït el **seu** llinatge.

### Sàmeç

= Sl 33,15

- <sup>27</sup> Decanta't del mal i **fes** el **bé**, \*  
i habitaràs en una **ca**sa per **sempre**;
- <sup>28</sup> perquè el Senyor estima **la** **justí**cia \*  
i mai no desempara els **seus** **fidels**.

### Ain

- No quedarà ni rastre **dels** **injustos**, \*  
serà exclòs el llinatge **dels** **malvats**;
- <sup>29</sup> però els justos posseiran la **terra**, \*  
hi habitaran per **sempre** **més**.

### III

#### Pe

Dt 6,3,6;  
Jr 31,33

- <sup>30</sup> El just té als llavis la **saviesa**, \*  
la seva boca diu la **veritat**;
- <sup>31</sup> porta al cor la llei **del** seu **Déu**, \*  
els seus passos no vacil·lan.

#### Sade

- <sup>32</sup> El malvat **espi**a el **just** \*  
i busca de portar-lo **a** la **mort**;
- <sup>33</sup> però el Senyor no l'abandona al **seu** **poder** \*  
ni permet que els jutges **el** **condemnin**.

#### Cof

- <sup>34</sup> Espera en **el** Senyor, \*  
segueix els **seus** **camins**;
- t'exaltarà i tu posseiràs la **terra**, \*  
i en veuràs exclosos **els** **malvats**.

#### Reix

Jb 20,6-7  
Is 2,13;  
14,13;  
Ez 31,10

- <sup>35</sup> He vist un malvat que **triomfava** \*  
i prosperava com un **cedre** frondós;
- <sup>36</sup> però, en passar-hi, ja **no** hi **era**; \*  
l'he buscat i no en quedava ni **ra**stre.

### *Xin*

- <sup>37</sup> Fixa't en els íntegres, mira els honrats: \*  
l'home de pau té descendència;
- <sup>38</sup> però els pecadors desapareixen tots alhora, \*  
serà exclosa la descendència dels malvats.

Pro 23,18;  
24,14

### *Tau*

- <sup>39</sup> És el Senyor qui salva els justos, \*  
els protegeix en dies de perill.
- = <sup>40</sup> El Senyor els ajuda i els allibera, †  
els allibera dels malvats i els salva, \*  
perquè en ell es refugien.

= Sl 9,10

### **Preguem**

Senyor Jesús, concedeix-nos d'aprendre de tu a ser mansuets i humils de cor, perquè amb tu puguem heretar la terra i fruit de la teva benaurança.

## **37 (38)**

### **SENYOR, NO EM REPREGUIS TAN DURAMENT**

Aquest salm, un dels set salms penitencials, expressa el drama d'un leprós abandonat de tothom, obligat a viure fora dels llocs habitats, intocable (Lv 13,45-46). El leprós sent que en la seva malaltia hi ha el pes d'un pecat que l'allunya de Déu (vv. 2-5). Però aquest home, que ha arribat als límits del dolor i els sofriments, marginat de tothom, considerat un pecador, adreça a Déu el seu gemec (v. 10). Tot i viure ple de por i extenuat, està segur de la resposta de Déu, sap que ell no l'abandonarà (vv. 16.19.22-23). Gràcies a Jesús, el Senyor, home de dolors, el dolor és vençut i els leprosos són guarits (Mc 1,40-45). Jesús treu el pes del pecat de tota malaltia.

## Antífona

Senyor, en tu poso l'esperança, no em deixis sense resposta.

### I

- = Sl 6,2 – <sup>2</sup> Senyor, no em reprenguis tan **durament**, \*  
no em corregeixis amb **tant** de rigor.
- Lm 3,12;  
Jb 6,4 – <sup>3</sup> Tinc clavades en mi les **teves fletxes**, \*  
descarregues damunt meu la **teva mà**.
- Is 1,5-6 – <sup>4</sup> Ha estat tan fort el **teu enuig** \*  
que no em queda en tot el cos **res** de **sa**;  
– són tants els **meus pecats** \*  
que els meus ossos no **troben repòs**.
- Esd 9,6;  
Gn 4,13 – <sup>5</sup> Més amunt del cap m'**arriben** les **culpes**, \*  
em dobleguen com una **càrrega feixuga**.

### II

- <sup>6</sup> Són tantes les meves **nicieses**, \*  
que es gangrenen i supuren les **meves ferides**.
- <sup>7</sup> Estic prostrat i **abatut**, \*  
camino entristit **tot** el **dia**;
- <sup>8</sup> una febre ardent em devora **les entranyes**, \*  
i no em queda en tot el cos **res** de **sa**.
- Sl 101,4-6 – <sup>9</sup> Visc **esgotat** i **desfet**, \*  
crido i gemego amb **tota l'ànima**.
- <sup>10</sup> Senyor meu, els meus anhels són **davant teu**, \*  
no et passen per alt els **meus gemecs**.
- Sl 6,8; 30,11;  
87,7 – <sup>11</sup> El cor em palpita, les forces m'**abandonen**, \*  
s'apaga la llum **dels** meus **ulls**.
- Jb 12,4-5;  
19,13-19  
Sl 30,12;  
40,6-10;87,9 – <sup>12</sup> Amics i veïns s'aparten de les **meves ferides**, \*  
els meus parents es mantenen **a distància**.
- Sl 34,20 = <sup>13</sup> Els qui volen prendre'm la vida paren els **llaços**, †  
els qui busquen fer-me mal **parlen** de **perdre'm**, \*  
tot el dia rumien **traïcions**.

### III

- <sup>14</sup> El que és jo, faig el sord, no escolto res; \*  
com si fos mut, no obro la boca. Is 53,7
- <sup>15</sup> Faig com si no hi sentís, \*  
com si no tingués res a replicar.
- <sup>16</sup> Senyor, en tu poso l'esperança; \*  
no em deixaràs sense resposta, Senyor, Déu meu. Sl 12,5;  
34,19
- <sup>17</sup> Em dic: «Que no puguin alegrar-se'n, \*  
que no cantin victòria, si el peu em fallava.»
- <sup>18</sup> Perquè em veig a punt de caure, \*  
i no puc oblidar el meu dolor. Sl 50,5
- <sup>19</sup> Confesso la meua culpa, \*  
el meu pecat em turmenta. Sl 31,5
- <sup>20</sup> Els enemics que encara viuen són nombrosos, \*  
són legió els qui m'odien sense causa;
- <sup>21</sup> els qui em tornen mal per bé \*  
m'acusen del bé que he buscat. Sl 108,3-5  
34,12  
= Sl 34,22;  
21,12
- <sup>22</sup> No m'abandonis, Senyor; \*  
Déu meu, no t'allunyis de mi.
- <sup>23</sup> Vine de pressa a ajudar-me, \*  
Senyor meu, salvador meu. Sl 39,14.18

#### **Preguem**

Senyor Jesús, que en l'hora del perill vas ser abandonat fins i tot pels teus amics, mira amb ulls misericordiosos tots els qui sofreixen en el cos per la malaltia i els qui pateixen en l'esperit pel menyspreu dels homes.

## 38 (39)

### FES-ME CONÈIXER, SENYOR, LA MEVA FI

En la malaltia greu, en la qual l'home experimenta la fragilitat extrema de la seva vida i la vanitat de les riqueses (vv. 1-7), neix la pregunta: «I ara, Senyor, quina esperança em queda?» (v. 8). L'esperança és en Déu, una esperança pobra de paraules, com feble és la vida de l'home (v. 10). Però aquesta esperança es fa pregària, crit, plor de qui s'ha descobert pelegrí i estranger en aquest món.

#### Antífona

Senyor, tu ets la meva esperança.

#### I

= <sup>2</sup> M'havia dit a mi mateix: †  
«Guardaré els meus camins \*  
per no pecar amb la llengua;  
– mantindré closos els llavis \*  
mentre hi hagi un injust davant meu.»

– <sup>3</sup> Em tancava, doncs, en el silenci, \*  
callava sense profit;

Sl 36,1

– el meu turment s'exacerbava, \*  
el cor em cremava dintre meu.

<sup>4</sup> Però, després que hi he pensat, s'ha encès un foc \*  
i ha parlat la meva llengua:

– <sup>5</sup> «Fes-me conèixer, Senyor, la meva fi,  
els anys que em queden: \*

Sl 88,48

que m'adoni com n'és, de breu, la meva vida.»

Jb 7,6,16;

14,1,5

Sl 72,20;

89,3-10;

Sl 61,10;

93,11

Is 40,7;

Coh 2,21s;

6,2

– <sup>6</sup> Els meus anys es mesuren amb pocs pams, \*  
la meva vida, davant teu, és un no res.

– L'home dura tant com un respír, \*

<sup>7</sup> va i ve enmig d'ombres;

– es neguiteja inútilment, \*

amuntega i no sap per a qui.

## II

- <sup>8</sup> I ara, Senyor, quina esperança em queda? \*  
És en tu que poso l'esperança!
- <sup>9</sup> Allibera'm de totes les faltes, \*  
no m'exposis a les burles dels insensats.
- <sup>10</sup> Ara guardo silenci, no obriré la boca, \*  
perquè ets tu qui ho fas tot.
  
- <sup>11</sup> Desvia de mi els teus cops, \*  
defalleixo sota una mà tan rigorosa.
- = <sup>12</sup> Tu eduques l'home corregint les seves faltes †  
i consumeixes els seus béns tal com fa l'arna: \*  
l'home no és més que un respir.
  
- = <sup>13</sup> Escolta, Senyor, la meva pregària, †  
estigues atent al meu crit d'auxili, \*  
no facis el sord als meus plors,
- perquè per a tu sóc només un immigrant, \*  
un foraster com els meus pares.
  
- <sup>14</sup> Aparta de mi l'esguard, que m'assereni, \*  
abans no me'n vagi i ja no sigui res.

Lv 25,23;  
Ex 12,48;  
Sl 118,19;  
1Cr 29,15  
Jb 7,19; 14,6

### **Preguem**

Et preguem, Senyor, per tots aquells, la vida dels quals no compta per res. Et preguem pels qui pateixen una malaltia sense remei. Fes, Senyor, que trobin en tu esperança i salvació.



## 39 (40)

### TENIA POSADA L'ESPERANÇA EN EL SENYOR

El salm s'obre amb un càntic al Senyor, que fa prodigis en la vida dels que confien en ell (vv. 2-6). Com cal respondre, es pregunta l'home, a la immensa bondat i misericòrdia de Déu? Amb un llenguatge típicament profètic (vegeu Is 1,11-17; Os 6, 6; Mi 6,6-8), es diu que la resposta no es troba en el sacrifici ritual, com seria d'esperar, sinó en el compliment de la voluntat de Déu, en l'adhesió total a la Llei (vv. 7-9). Però hi ha també una segona resposta: anunciar la justícia i la fidelitat de Déu (vv. 10-11). Això ens porta a ser més conscients de l'amor de Déu que allibera del mal (vv. 12-13 i 14-15). Els versets 14-18 es troben al peu de la lletra en el Salm 69 (vegeu-ne el comentari).

#### Antífona

Feliç l'home que ha posat en el Senyor la seva confiança.

#### I

- = <sup>2</sup> Tenia posada l'esperança en el Senyor, †  
i ell, inclinant-se cap a mi, \*  
ha escoltat el meu clam.
- = Sl 17,5;  
68,2-3.15-16  
Jr 38,6
- <sup>3</sup> M'ha tret de la fossa profunda, \*  
del llot i del fangar.
- Ha plantat els meus peus sobre la roca, \*  
ha fet segurs els meus passos.
- <sup>4</sup> Ha inspirat als meus llavis un càntic nou, \*  
un himne de lloança al nostre Déu.
- = Sl 51,8;  
Is 41,5
- Tots els qui ho veuen veneren el Senyor \*  
i posen en ell la confiança.
- || Jr 17,7;  
Sl 1,1
- = <sup>5</sup> Feliç l'home que confia en el Senyor †  
i no busca l'ajut dels idòlatres, \*  
que es refien d'esperances enganyoses.
- <sup>6</sup> Quantes meravelles has fet, \*  
Senyor, Déu meu!

- Quants designis has tingut a favor nostre, \*  
Déu incomparable!
- Si em proposava d'explicar-los, \*  
no els podria ni comptar. Sl 34,10
  
- = <sup>7</sup> Tu m'has dit a cau d'orella †  
que no vols oblacions ni sacrificis, \*  
que no demanes holocaust ni expiació. /Hb 10,5-7  
Is 50,5
- <sup>8</sup> Per això et dic: \*  
«\*Aquí em tens.  
= En el llibre hi ha escrit de mi †  
<sup>9</sup> que vull fer, Déu meu, la teva voluntat: \*  
guardo la teva llei al fons del cor.» Am 5,21;  
Sl 49,7-15;  
50,18-19;  
68,31-32  
  
Sl 36,31;  
Jn 4,34; 8,29

## II

- <sup>10</sup> Anuncio amb goig la salvació \*  
davant de tota l'assemblea. Sl 21,23;  
34,18; 148,1
  - No puc deixar d'anunciar-la; \*  
prou que ho saps, Senyor.
  - <sup>11</sup> No he amagat la teva salvació dins el meu cor; \*  
he fet conèixer que ets fidel i salvador.
  - No he amagat la lleialtat del teu amor \*  
davant de tota l'assemblea.
  
  - <sup>12</sup> Senyor, no apartis la teva misericòrdia; \*  
que el teu amor fidel em guardi sempre. Sl 88,34
  - <sup>13</sup> Són tants els mals que m'envolten \*  
que no es poden ni comptar. Sl 37,5  
Sl 6,8; 37,11;  
68,5
  - Les meves culpes em cauen al damunt; \*  
de tantes que són, en perdo el compte.
  - Són més nombroses que els cabells del meu cap, \*  
i em fallen les forces.
  
  - <sup>14</sup> Senyor, sigues benvolent i salva'm; \*  
vine de pressa a ajudar-me, Senyor. = Sl 69,2s  
  
= Sl 70,13
- [– <sup>15</sup> Que quedin defraudats i avergonyits \*  
els qui volen prendre'm la vida.

- Que se'n **tornin confosos** \*  
els qui s'alegren **dels meus mals**.
- <sup>16</sup> Que quedin muts **de vergonya** \*  
els qui em diuen: «\***Massa poc!**»]

Sl 34,21.25

Sl 68,7; 33;  
34,27; 103,1

Ne 9,5;  
Dn 2,20

- = <sup>17</sup> Que s'alegrin i et celebrin els qui et **cerquen**; †  
que els qui estimen la teva obra **salvadora** \*  
diguin sempre: \*«**És gran, el Senyor!**»
- <sup>18</sup> Jo sóc pobre i **desvalgut**, \*  
però el Senyor **pensa en mi**.
- Ets tu qui m'ajuda i m'**allibera**: \*  
Déu meu, no **triguis més**.

### **Preguem**

Senyor Jesús, que has dit: «El que jo vull és amor i no sacrificis», ensenya'ns a seguir-te sempre i a complir la teva voluntat durant tota la nostra vida.

## **40 (41)**

### **FELIÇ EL QUI S'INTERESSA PELS FEBLES**

Feliç el qui es preocupa pels febles, perquè en temps difícils Déu serà benivolent (vegeu 1). És l'experiència d'un malalt que, guarit, dóna gràcies al Senyor i repassa el temps de la seva malaltia. Aleshores, incapaç d'alçar-se del llit, és abandonat per tothom, fins i tot pels amics, i el menyspreen i el tenen per un home sense valor ni futur. La seva pregària, elevada a Déu durant la malaltia (vv. 5.11), ha estat la seva guarició.

### **Antífona**

Compadeix-te de **mi**, Senyor, i **guareix-me**.

Pr 14,21;  
Tb 4,7-11

- <sup>2</sup> Feliç el qui s'interessa pels **febles**: \*  
en temps difícils, el Senyor el **salvarà**;

- = <sup>3</sup> el Senyor guardarà la seva vida †  
i el farà feliç a la terra; \*
- no el deixarà a mercè dels enemics.
- <sup>4</sup> El Senyor el sostindrà en el llit de dolor, \*  
se n'ocuparà durant la seva malaltia.
- <sup>5</sup> Jo exclamo: «\*Senyor, compadeix-te de mi. \*  
He pecat contra tu, guareix-me.»
- <sup>6</sup> Els meus enemics diuen mal de mi: \*  
«¿Quan es morirà i s'esborrarà el seu nom?»
- = <sup>7</sup> Si algun d'ells ve a veure'm, fingeix, †  
recull males notícies, \*  
i quan surt a fora les escampa.
- <sup>8</sup> Els qui m'odien murmuren entre ells, \*  
fan contra mi presagis dolents:
- <sup>9</sup> «El seu mal no té remei; \*  
ja és al llit i no se n'alçarà.»
- = <sup>10</sup> Fins l'amic millor, en qui jo confiava, †  
el qui compartia el meu pa, \*  
m'ha traït el primer.
- <sup>11</sup> Però tu, Senyor, compadeix-te de mi, \*  
restableix-me i ells tindran el que es mereixen.
- <sup>12</sup> En això he conegut que m'estimes: \*  
que el meu enemic no pot cantar victòria.
- <sup>13</sup> I a mi, que sóc innocent, m'has sotingut, \*  
em mantens per sempre a la teva presència.
- = <sup>14</sup> Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel, †  
des de sempre i per sempre. \*  
Amén, amén.

Jr 20,10  
Sl 30,12-14;  
37,12-13;  
87,9  
Jb 19,13-19

Sl 54,14  
/Jn 13,18

Ne 9,5;  
Dn 2,20

### Preguem

Et preguem, Senyor, amb tots els qui són en un llit de dolor, envoltats d'incomprensió, indiferència, solitud i menyspreu. Tu, que has sofert l'abandó dels teus amics, fes que ningú no sigui abandonat durant el sofriment i la prova.

## 41 (42)

### COM LA CÉRVOLA ES DELEIX PER LES FONTS D'AIGUA

Els salms 41-42 formaven originàriament un únic salm, com es pot veure per la tornada que es repeteix (41,6.12; 42,5). D'aquesta manera s'inicia la secció del Salteri anomenada «elohista», que es caracteritza per la presència constant del nom de Déu *Elohim* (=Déu) en lloc de *Jhwh*, nom del Déu d'Israel. La tornada que conclou les tres parts del salm explicita els dos sentiments que caracteritzen el salm: la depressió angoixant i l'espera, que esdevé lloança. L'angoixa neix de la constatació d'un buit: l'absència d'un Déu que, cercat, sembla absent i llunyà (41,2-5.7-8.10-11), fins al punt que el mal sembla massa fort per a poder ser vençut (41,4.11; 42,1). L'espera obre la certesa que la recerca de Déu no és vana: Déu es deixa trobar per l'home, el qual pot viure a casa d'ell i lloar-lo (42,3-4).

#### Antífona

La meva ànima es deleix per tu, Déu meu.

- Jn 4,1 – <sup>2</sup> Com la cérvola es deleix per les fonts d'aigua, \*  
també es deleix per tu la meva ànima, Déu meu.  
Is 26,9 – <sup>3</sup> Tot jo tinc set de Déu, del Déu que m'és vida; \*  
Sl 62,2; 83,3; 53,10  
Sl 26,4      ¿quan podré anar a veure Déu cara a cara?
- Mi 7,10 – <sup>4</sup> Les llàgrimes són el meu pa de nit i de dia, \*  
Ml 2,17      i a tota hora sento dir: «On és el teu Déu?»  
Sl 78,10      = <sup>5</sup> Esplaió el meu cor apenat †  
Lm 3,20      recordant quan anava en processó \*  
Sl 26,4-5      cap a la casa de Déu,  
– enmig d'un aplec festiu, \*  
amb crits d'alegria i de lloança.
- <sup>6</sup> Per què aquesta tristor, ànima meua? \*  
Per què aquest torbament?  
Sl 6,5      = Espera en Déu. †  
Jo el tornaré a lloar, \*  
salvador meu i Déu meu.

- <sup>7</sup> Quan em sento aclaparat, \*  
em ve el teu record
- des del país del Jordà, des de l'Hermon, \* Sl 42,3;  
67,17  
des de la muntanya de Missar.
- <sup>8</sup> Cada aiguat en crida un altre, \*  
quan les fonts del cel bramulen:
- tots els rompent de les onades \* || Gn 2,4  
Sl 31,6;68,3  
87,8  
han passat per sobre meu.
- <sup>9</sup> Que el Senyor confirmi cada dia \*  
l'amor que em té.
- I cada nit entonaré el meu cant, \*  
faré una pregària al Déu que m'és vida.
- <sup>10</sup> I diré a Déu, la meva roca: \* Sl 17,3  
«Per què t'oblides de mi?  
- Per què he d'anar de dol pertot arreu, \*  
oprimit per l'enemic?»
- = <sup>11</sup> Veient les ferides del meu cos, †  
l'adversari m'escarneix, \*  
i a tota hora sento dir: «On és el teu Déu?»
- <sup>12</sup> Per què aquesta tristor, ànima meva? \*  
Per què aquest torbament?
- = Espera en Déu. †  
Jo el tornaré a lloar, \*  
salvador meu i Déu meu.

### **Preguem**

Et preguem, Senyor, amb tots els que tenen prohibit de professar la pròpia fe: fes que posin en tu la seva esperança, i la seva fe surti enfortida de la prova.

## 42 (43)

### FES-ME JUSTÍCIA, DÉU MEU

#### Antífona

Envia'm, Senyor, la teva llum i la teva veritat.

- = <sup>1</sup> Fes-me justícia, Déu meu, †  
defensa la meva causa contra una gent que no estima; \*  
allibera'm de l'home pervers i traïdor.
- <sup>2</sup> Déu meu, ets el meu baluard. \*  
Per què em rebutges?
- Per què he d'anar de dol pertot arreu, \*  
oprimit per l'enemic?

Sl 56,4

- = <sup>3</sup> Envia'm la teva llum i la teva veritat; †  
que elles em guïïn, \*  
que em duguïn a la muntanya santa,  
al lloc on resideïxes.
- = <sup>4</sup> I m'acostaré a l'altar de Déu, †  
a Déu, que és la meva alegria. \*  
Jo et lloaré amb la cítara, oh Déu, Déu meu.

Sl 62,6; 80,3;  
107,3

- <sup>5</sup> Per què aquesta tristor, ànima meva? \*  
Per què aquest torbament?
- = Espera en Déu. †  
Jo el tornaré a lloar, \*  
salvador meu i Déu meu.

#### Preguem

Et preguem, Senyor, amb tots els que tenen prohibit de professar la pròpia fe. Desvetlla en nosaltres, que coneixem poc la duresa d'aquesta prova, sentiments de solidaritat i un sentit de deute, alimentat per la teva esperança. A qui viu enmig de la dificultat, dóna-li el consol de la teva companyia que mai no traeix.

## 43 (44)

### DÉU NOSTRE, NOSALTRES MATEIXOS HO HEM SENTIT

Aquest salm ha estat interpretat en relació als moments més diversos de la història d'Israel: la invasió de Sennaquerib (701), la caiguda de Jerusalem i l'exili (586), la persecució d'Antíoc IV (167). Però són molt escassos els elements concrets que s'hi troben per a situar-lo en un període o en un altre. El salm, la primera lamentació col·lectiva del Salteri, expressa el drama i el sentit d'abandonament en un moment realment tràgic. Avui es llegeix també en relació a l'holocaust del poble jueu i a la difícil història d'Israel. És una crida atribolada al Déu d'un poble que, després de recordar les meravelles del Senyor en el passat (vv. 2-9), es pregunta perquè els enemics triomfen i el sotmeten sense raó (vv. 10-23). La pregària es fa clam adreçat a Déu, que sembla llunyà i mut davant la tragèdia del seu poble, perquè es manifesti i el salvi (vv. 24-27).

#### Antífona

Aixeca't, Senyor, i vine a salvar-nos.

#### I

- = <sup>2</sup> Déu nostre, nosaltres mateixos ho hem sentit, † 2Sa 7,22-23  
els nostres pares ens han contat la teva gesta, \* SI 77,3  
acomplerta en els seus dies,  
obra de la teva mà en temps antics.
- <sup>3</sup> Amb la teva mà, per implantar-los, SI 77,55  
desposseïres els nadius, \*  
expulsares pobles per fer-los lloc.
- <sup>4</sup> No fou amb l'espasa que ocuparen el país, \* Dt 8,17-18  
no fou el seu braç qui els donà la victòria; Js 24,12;  
Os 1,7
- = van ser la teva dreta i el teu braç, † SI 4,7  
i la llum de la teva mirada, \*  
perquè tu els estimaves.
- <sup>5</sup> Eres tu, rei meu i Déu meu, \*  
qui decretava les victòries de Jacob.



- Sl 59,14
- <sup>6</sup> Amb tu investíem els **adversaris**, \*  
en el teu nom trepitjàvem els **agressors**.
  - <sup>7</sup> Jo no confiava en **el** meu **arc**, \*  
la meva espasa no em donava **la victòria**:
  - <sup>8</sup> tu mateix ens vas salvar dels **adversaris** \*  
i vas cobrir de confusió els qui **ens detesten**.
  - <sup>9</sup> Lloàvem Déu **tot el dia**, \*  
celebrarem per sempre **el** teu **nom**.

## II

- = Sl 59,12  
Sl 67,8  
Jc 5,4  
Lv 26,27  
Dt 28,25
- Lv 26,33  
Dt 28,64  
Dt 32,30  
Is 52,3
- Sl 78,4
- <sup>10</sup> Però ara ens rebutges i **humilies**, \*  
ja no surts amb els **nostres exèrcits**;
  - <sup>11</sup> ens fas retrocedir davant l'**adversari**, \*  
els qui ens detesten es carreguen **de botí**.
  - <sup>12</sup> Ens has fet com anyells que **han de matar**, \*  
ens has dispersat enmig de les **nacions**.
  - <sup>13</sup> Has venut per no res **el** teu **poble**, \*  
ni tan sols n'has discutit el **preu**.
  - <sup>14</sup> Has fet de nosaltres l'escarni **dels veïns**, \*  
la befa i la burla dels països que **ens envolten**.
  - <sup>15</sup> La nostra dissort és proverbial entre les **nacions**, \*  
els pobles branden el cap amb **aires de mofa**.
  - <sup>16</sup> Tot el dia estic **humiliat**, \*  
i abaixo els ulls, **avergonyit**,
  - <sup>17</sup> sentint com m'ultratgen **uns blasfems**, \*  
veient uns enemics que **es revengen**.

## III

- Is 34,13  
Jr 9,10
- <sup>18</sup> Com és que ens passa tot això si no t'hem **oblidat** \*  
ni hem traït la teva **aliança**?
  - <sup>19</sup> El nostre cor no s'ha **fet enrere** \*  
ni els nostres passos s'han desviat dels **teus camins**. \*
  - <sup>20</sup> Però tu ens esclafes en un cau **de xacals**, \*  
ens cobreixes amb un mantell **de tenebra**.

- <sup>21</sup> Si haguéssim oblidat el nom del **no**stre **Déu** \*  
i estès les mans per **invocar**-ne un **altre**,
- <sup>22</sup> ¿és que Déu no se n'hauria **adonat**, \*  
ell que coneix els **secrets** del **cor**?
- <sup>23</sup> És per tu que anem morint **tot** el **dja** \*  
i ens tenen com anyells duts **a matar**. /Rm 8,36
- <sup>24</sup> **Desperta't**, **Senyor!** **Per** què **dorms**? \*  
**Desvetlla't**, no ens **rebutgis** per **sempre**. Sl 73,1; 78,5;  
79,5; 88,47
- <sup>25</sup> **Per** què ens amagues **la mirada** \*  
i oblides el dolor que ens **oprimeix**? = Sl 118,25  
Sl 7,6
- <sup>26</sup> La nostra gola s'enfonsa **a** la **pols**, \*  
el nostre ventre no s'**alça** de **terra**.
- <sup>27</sup> **Aixeca't**, vine a **ajudar**-nos! \*  
**Allibera'ns** per l'**amor** que ens **tens**!

### **Preguem**

Et preguem, Senyor, amb tots els pobles que viuen en l'angoixa de la persecució o de la guerra: no estiguis en silenci, no et quedis lluny, no callis, Senyor. Fes que sempre s'escolti la teva veu de pau.

## **44 (45)**

### **UN BON AUGURI EM SURT DEL COR**

Salm messiànic en la tradició jueva i cristiana. És un càntic al rei-messies i a la seva esposa. El desenvolupament és lineal, és rica la seva poesia. Una introducció (v. 1) i una conclusió (vv. 17-18) emmarquen les dues parts: el càntic al rei (vv. 3-10) i a la seva esposa (vv. 11-16). Si en un principi es tractava probablement d'un càntic compost per a un rei d'Israel, la seva interpretació successiva s'adreça al futur, al rei just que vindrà. Per al targum (= traducció aramea de l'Antic Testament, que de vegades esdevé paràfrasi i comentari) aquest rei és el messies, descendent de David, mentre que la reina, l'esposa, és

la comunitat d'Israel. En la interpretació dels Pares de l'Església, i així ha continuat després d'ells, el rei-messies és el Senyor, mentre que l'esposa és l'Església. I així també nosaltres avui cantem aquest salm (vegeu Os 2; Is 54; Jr 2,2ss; Ez 16; Ct; Ef 5,25-27).

### Antífona

Cantem al Senyor, el nostre Déu, i el nostre rei.

### I

= <sup>2</sup> Un bon auguri em surt del cor. †  
Dedico al rei el meu poema, \*  
la meua llengua és àgil com una ploma d'escrivà.

Ct 5,10-16

= <sup>3</sup> Ets el més bell dels fills dels homes, †  
exhalen gràcia els teus llavis: \*  
Déu t'ha beneït per sempre.

Sl 20,6

- <sup>4</sup> Cenyeix-te l'espasa, valent, \*  
vesteix-te d'honor i majestat.
- <sup>5</sup> Amb majestat triomfant, guia el teu carro \*  
a favor de la veritat i la clemència.
- Seran terribles les proeses del teu braç \*  
<sup>6</sup> i penetrants les teves fletxes.
- Els pobles cauran als teus peus, \*  
es rendiran els enemics del rei.
  
- <sup>7</sup> Que el teu tron, oh déu, desafiï els segles \*  
i el teu ceptre reial sigui un ceptre just.
- = <sup>8</sup> Tu estimes la justícia i detestes la maldat; †  
per això el teu Déu t'ha preferit als teus companys \*  
i t'ha ungit, oh déu, amb olis i perfums de festa.
  
- <sup>9</sup> T'impregnen el vestit mirra, àloes i càssies, \*  
des dels palaus de vori t'alegren les arpes.
- <sup>10</sup> Entre les teves dames hi ha filles de reis; \*  
tens la reina a la dreta, vestida amb or d'Ofir.

## II

- <sup>11</sup> Escolta, filla, mira i estigues atenta, \*  
oblida el teu poble i la casa del teu pare. Gn 12,1;  
Js 24,2  
Ez 16,3
- <sup>12</sup> El rei està comprès de la teva bellesa. \*  
És el teu senyor: prosterna't davant d'ell.
- <sup>13</sup> La ciutat de Tir ve amb els seus regals, \*  
els més rics del poble busquen el teu favor. Is 60,5s  
Sl 71,10-11
- <sup>14</sup> Arriba la princesa plena de glòria, \*  
el seu vestit és de brocats d'or.
- <sup>15</sup> Guarnida amb brocats és conduïda al rei; \*  
l'acompanya el seguici de donzelles amigues. Ez 16,10-13
- <sup>16</sup> Conduïdes entre cants de festa, \*  
entren al palau del rei.
- <sup>17</sup> En lloc dels teus pares s'alçaran els teus fills; \*  
els nomenaràs governants de tota la terra. Gn 17,6;  
35,11
- <sup>18</sup> Vull perpetuar la memòria del teu nom. \*  
Que els pobles et lloïn per sempre més. Is 60,15;  
61,9; 62,2-7

### Preguem

És bonic, Senyor, d'alegrar-se amb l'Espòs que ve a trobar l'Esposa; és bonic que ens hagi cridat a ser els teus amics i testimonis mentre véns a trobar la teva Església. Fes-nos dignes de participar, per sempre, d'aquest trobament.

## 45 (46)

### DÉU ÉS EL NOSTRE CASTELL DE REFUGI

És el primer dels sis cànctics dedicats a Sió-Jerusalem (Sl 47; 75; 83; 86; 121). Jerusalem, ciutat de Déu, és lloc d'estabilitat, de seguretat, de pau. En ella es concentren l'espera i l'esperança d'Israel. En aquest primer càntic, un dels més bonics del

Salteri, la ciutat santa és presentada amb dues característiques, que són conseqüència de la presència de Déu, castell de refugi i roca del seu poble: estabilitat i fecunditat contra el caos del món (vv. 2-7); i pau contra tota guerra (vv. 8-12).

### Antífona

El Senyor és el nostre castell de refugi.

- Is 24,18-23;  
54,10  
Jb 9,5-6
- <sup>2</sup> Déu és el nostre castell de refugi, \*  
un defensor ferm en hores de perill.
- <sup>3</sup> Per això no temem res quan la terra se somou, \*  
quan les muntanyes trontollen dins els mars;
- <sup>4</sup> ja poden bramular i escumejar les seves aigües \*  
i, al seu embat, estremir-se les muntanyes.
- Sl 35,9;  
Gn 2,10
- <sup>5</sup> Els braços d'un riu alegren la ciutat de Déu, \*  
la mansió més sagrada de l'Altíssim.
- <sup>6</sup> Déu és al mig d'ella, no pot trontollar; \*  
Déu la defensa abans que apunti el dia.
- 2Re 19,35  
Is 17,14
- <sup>7</sup> Si els pobles s'avaloten i trontollen els reialmes, \*  
retruny la seva veu i la terra es desfà.
- Sl 28
- <sup>8</sup> El Senyor de l'univers és amb nosaltres, \*  
la nostra muralla és el Déu de Jacob.
- <sup>9</sup> Veniu, mireu les gestes del Senyor, \*  
les meravelles que fa sobre la terra.
- Is 2,4;  
Ez 39,9-10  
Sl 75,4
- = <sup>10</sup> A tot arreu ha fet cessar els combats, †  
ha trencat els arcs i trossejat les llances, \*  
ha tirat al foc els escuts.
- Dt 32,39;  
Ez 12,16
- <sup>11</sup> «Desistiu, reconeixeu que jo sóc Déu: \*  
domino els pobles, domino la terra.»
- <sup>12</sup> El Senyor de l'univers és amb nosaltres, \*  
la nostra muralla és el Déu de Jacob.

## Preguem

Et preguem, Senyor, per Jerusalem, ciutat de Déu, ciutat de la pau. Fes que en el seu nom tots els creients puguin treballar a favor de la pau.

## 46 (47)

### APLAUDIU, TOTS ELS POBLES DEL MÓN

Un dels salms dedicats al Senyor rei (vegeu Sl 93; 96; 97; 98; 99). Es cantava set vegades abans del toc de corn que assenyalava l'inici de la festa jueva de Cap d'Any. La litúrgia cristiana el canta en la festa de l'Ascensió com a himne al Senyor que puja per prendre possessió de la seva reialesa (v. 6). El salm és un díptic on, de manera paral·lela i simètrica, els primers versets anticipen els temes dels versets successius. Així tenim: una invitació al cant (vv. 2.7), perquè el Senyor és rei (vv. 3.8) de tota la terra (vv. 4.9) tal com ho és d'Israel (vv. 5.10a). Ell és l'Altíssim i sobirà (vegeu 3.10b). Amb goig la comunitat s'uneix a aquest càntic al seu Senyor, rei humil i just, esperant que el seu regne arribi aviat.

### Antífona

Aclamem Déu amb crits de joia.

- <sup>2</sup> Aplaudiu, tots els pobles del món, \*  
aclameu Déu amb crits de joia.
- <sup>3</sup> El Senyor és l'Altíssim, el temible, \*  
el gran rei de tota la terra.
- <sup>4</sup> Sotmet els pobles al nostre govern, \*  
posa nacions als nostres peus;
- <sup>5</sup> l'heretat que ell escull per a nosaltres \*  
és la glòria de Jacob, el seu estimat.
- <sup>6</sup> Déu puja enmig d'aclamacions, \*  
al so dels corns puja el Senyor.
- <sup>7</sup> Canteu a Déu, canteu-li. \*  
Canteu al nostre rei, canteu-li.

So 3,14-15

Ex 15,18;  
Is 52,7

Is 58,14;  
Sl 2,8

Nm 23,21;  
Sl 23,7-10;  
67,19;88,16;  
97,6

- <sup>8</sup> Déu és rei de tot el món: \*  
canteu a Déu un himne.

Jr 10,7;  
Sl 71,11

- <sup>9</sup> Déu regna sobre les nacions, \*  
Déu seu al tron sagrat.

Is 2,2-4  
Esd 6,21;  
Ex 3,6

- <sup>10</sup> Els prínceps dels pobles s'apleguen: \*  
és el poble del Déu d'Abraham.
- Perquè són de Déu els poderosos de la terra, \*  
són d'ell, que és sobirà de tots.

### **Preguem**

Fes que vingui el teu Regne, Senyor, fes que arribi aviat enmig dels homes perquè tots els pobles de la terra es valguin del teu nom per a beneir-se.

## **47 (48)**

### **ÉS GRAN EL SENYOR I DIGNE DE TOTA LLOANÇA**

Com el salm 45, aquest salm és un càntic relacionat amb Sió, compostat segurament després que Jerusalem s'ha escapat d'un perill (setge de Sennaquerib el 701 aC?). El salm s'ha convertit en el cant dels qui pugen a Jerusalem com a pelegrins i admiren la seva bellesa i les seves muralles. De nou Sió apareix com la ciutat estable i segura, davant la qual res no poden els enemics (vv. 3-8). El Senyor hi habita, i en el temple el pelegrí pot recordar i celebrar el seu amor (vv. 10-11). Pot cantar-hi amb joia la bellesa de la ciutat (vv. 12-14).

### **Antífona**

El Senyor és el nostre guia.

= Sl 95,4  
Sl 49,2;  
Lm 2,15

- = <sup>2</sup> És gran el Senyor i digne de tota lloança †  
a la ciutat del nostre Déu, a la seva santa muntanya, \*  
<sup>3</sup> cim admirable, goig de tota la terra.

- La muntanya de Sió és a tocar del cel, \*  
és la ciutat del gran rei;
- <sup>4</sup> Déu sobresurt com un castell \*  
enmig dels seus merlets.
- <sup>5</sup> Els reis s'havien aliat \*  
per atacar-la tots junts.
- <sup>6</sup> S'han esverat només de veure-la \*  
i han fugit desconcertats.
- <sup>7</sup> Els ha agafat allà mateix un tremolor, \*  
un dolor com a la dona quan infanta, Ex 15,14  
Jr 4,31
- <sup>8</sup> Igual que les ventades de llevant \*  
quan estavellen els vaixells de Tarsis.
- = <sup>9</sup> Ho havíem sentit a dir i ara ho hem vist  
a la ciutat del nostre Déu, †  
a la ciutat del Senyor de l'univers: \*  
Déu la manté ferma per sempre.
- <sup>10</sup> Déu nostre, revivim el teu amor \*  
enmig del temple.
- = <sup>11</sup> El teu nom i la teva lloança †  
s'estenen, oh Déu, d'un cap a l'altre de la terra; \*  
la teva mà és plena de salvació. Sl 112,3;  
Ml 1,11
- = <sup>12</sup> Que s'alegri la muntanya de Sió, †  
que es posin de festa les viles de Judà \*  
i celebrin els teus determinis.
- <sup>13</sup> Recorreu les muralles de Sió, \*  
compteu les seves torres;
- = <sup>14</sup> fixeu-vos en els seus baluards, †  
resseguiu-ne els merlets \*  
i podreu dir després qui vindran: = Sl 96,8  
Is 26,1;  
33,20s
- = <sup>15</sup> «Aquest és Déu, †  
el nostre Déu per sempre més; \*  
ell és el nostre guia.» Sl 70,18  
Sl 89,2;  
101,28  
Sl 22,3



## Preguem

Sigui santificat el teu nom, oh Senyor, i que la teva lloança s'estengui als límits de la terra: que et donin gràcies tots els pobles, que proclamïn la teva justícia tots aquells que has cridat a ser testimonis teus.

## 48 (49)

### L'HOME NO DURA EN ELS HONORS

Els primers versets (vv. 2-5) conviden a reflexionar sobre tot el que el salmista diu, davant de Déu, en la pregària que segueix, la qual es divideix en dues seccions. Primera part (vv. 6-12): la riquesa no serveix, amb ella no es pot comprar l'amistat de Déu (contra la teologia tradicional de la retribució), ni tampoc la vida eterna. No s'ha de tenir por a no tenir riqueses (vv. 6-17). Segona part (vv. 14-20): qui pensa que pot comprar la vida amb les riqueses, en realitat veurà la mort, perquè només Déu pot alliberar del xeol (= lloc on es reuneixen les ombres dels morts). L'antífona (vv. 13.21). mostra la insensatesa del ric, que viu com el bestiar, sense entendre el sentit veritable de la vida.

### Antífona

Reuniu tresors en el cel.

### I

- Pr 8,4s – <sup>2</sup> Escolteu això, tots els pobles, \*  
estigueu atents, habitants de la terra,
- <sup>3</sup> gent noble i gent senzilla, \*  
pobres i rics, tots alhora.
- <sup>4</sup> Dels meus llavis sortiran paraules assenyades; \*  
del meu cor, pensaments madurats amb saviesa.
- Sl 77,2 – <sup>5</sup> Fixo l'atenció en un cas proverbial, \*  
exposo el meu enigma al so de la lira.
- <sup>6</sup> Per què he de tenir por en dies dolents, \*  
quan m'envolta la malícia dels perversos?

- <sup>7</sup> Vénen refiats de la seva fortuna, \*  
es gloriën de la seva gran riquesa. Pr 10,15;  
Jr 9,22
- <sup>8</sup> Quin home en podrà redimir un altre \*  
i pagar a Déu el seu rescat? Jb 33,24  
Pr 11,4
- <sup>9</sup> Ni que ofereixi un preu molt alt, \*  
s'acabarà per sempre més la seva vida: Mt 16,26;  
Rm 3,24
- <sup>10</sup> no comprarà el dret de viure sempre \*  
i escapar-se de la mort. Coh 2,16;  
Sl 7,7  
Sir 11,18-19
- = <sup>11</sup> Veurà com moren els savis, †  
com se'n van alhora necis i ignorants, \*  
i abandonen als altres la fortuna.
- = <sup>12</sup> Les tombes seran la seva casa per sempre, †  
s'hi estaran segles i més segles, \*  
ni que els terrenys conservin els seus noms. Coh 12,5
- <sup>13</sup> L'home no dura en els honors, \*  
s'assembla al bestiar, de qui no es parla més. Coh 3,18-21

## II

- <sup>14</sup> Aquesta és la sort dels qui es refien d'ells mateixos, \*  
la fi dels qui es complauen en les pròpies paraules:
- <sup>15</sup> s'aplegaran com ramats a la terra dels morts, \*  
la mort mateixa serà el seu pastor.
- = Baixaran de dret al sepulcre, †  
es desfiguraran les seves faccions. \*  
La terra dels morts serà el seu palau. Sl 72,20
- = <sup>16</sup> Però a mi, Déu em rescatarà la vida †  
de les urpes del regne dels morts \*  
per endur-se'm amb ell. Sl 72,24
- <sup>17</sup> No et preocupis si un home s'enriqueix \*  
i acumula una fortuna a casa seva:
- <sup>18</sup> quan es mori no s'endurà res, \*  
no el seguiran les seves riqueses. 1 Tm 6,7
- <sup>19</sup> En vida es felicitava a si mateix: \*  
«Tots t'alaben per la teva sort!»

- <sup>20</sup> Però acabarà reunint-se amb **els seus pares**, \*  
que no veuran mai **més** la **llum**.
- <sup>21</sup> L'home que viu en els honors i **no** entén **res**, \*  
s'assembla al bestiar, de qui no es **parla més**.

### **Preguem**

Amb tots els pobles rics del Nord del món, et demanem, Senyor, que el seu destí no sigui el d'aquells que confien en la pròpia força i construeixen així la pròpia fi. Fes que confiïn en la teva misericòrdia i així construeixin la vida.

## **49 (50)**

### **PARLA EL SENYOR, DÉU DELS DÉUS**

Aquest salm és semblant, pel tema i l'estructura, a molts textos profètics (vegeu Is 1,1-9; 58; Am 3,1-4,5; Mi 6,1-6; Jr 7). Es tracta d'una requisitòria d'un judici fet per Déu contra el seu poble. El motiu de l'acusació és el següent: fer sacrificis i pregaríes però no practicar la justícia. Déu no reprèn el seu poble perquè ofereix sacrificis, sinó que li demana un sacrifici de lloança o d'acció de gràcies (vv. 14-15), és a dir, el reconeixement de la seva voluntat. Déu denuncia i reprèn el seu poble per la injustícia en la vida quotidiana (vv. 16-21), que converteix el sacrifici d'animals en el temple en una pràctica exterior, que Déu no necessita. El salm està unit directament amb el salm següent, que probablement n'era la continuació.

### **Antífona**

Ofereix a Déu **víctimes d'acció de gràcies**.

### **I**

- Parla el Senyor, **Déu dels déus**, \*  
convoca la terra de llevant fins **a ponent**.

- <sup>2</sup> Des de Sió, bellesa perfecta, \*  
Déu resplendeix.
- = <sup>3</sup> Ve el nostre Déu, i no callarà. †  
Li va al davant un foc devorador, \*  
al voltant d'ell es congria la tempesta. Is 63,19
- <sup>4</sup> De dalt estant convoca el cel i la terra \*  
al judici del seu poble: Dt 32,1
- = <sup>5</sup> «Aplegueu els meus fidels, †  
que amb l'ofrena d'una víctima \*  
van concloure amb mi una aliança.» Ex 24,4-8
- <sup>6</sup> El cel proclama la seva justícia, \*  
és Déu mateix qui judica. Sl 18,2

## II

- = <sup>7</sup> «Escolta, poble meu, que et vull parlar; †  
Israel, jo testifico contra tu: \*  
Jo sóc el Senyor, el teu Déu.
- <sup>8</sup> »No és pas pels sacrificis que et reprenc: \*  
constantment m'ofereixes holocaustos. Am 5,21
- = <sup>9</sup> Però, ¿puc acceptar vedells de casa teva  
o bocs dels teus ramats, †  
<sup>10</sup> quan són meus els animals feréstecs \*  
i tinc molt de bestiar per les muntanyes?
- <sup>11</sup> Conec un per un els ocells que van pels cims \*  
i són meus els animals més petits.
- <sup>12</sup> »Si tenia fam, no t'ho diria: \*  
és ben meu el món i tot el que s'hi mou. Sl 23,1
- <sup>13</sup> ¿Et creus que menjaré carn de vedells \*  
i beuré la sang dels bocs?
- <sup>14</sup> »Ofereix a Déu víctimes d'acció de gràcies, \*  
compleix el que has promès a l'Altíssim. Os 14,3
- <sup>15</sup> Invoca'm en dies de perill: \*  
jo et salvaré i tu reconeixeràs la meua glòria.»

### III

- Rm 2,17-24 = <sup>16</sup> A l'injust, Déu li diu: †  
«Per què parles tant dels meus preceptes \*  
i t'omples la boca amb la meua aliança,  
– <sup>17</sup> tu que detestes la correcció \*  
i tant se te'n dóna de les meves paraules?
- <sup>18</sup> »Si veus un lladre, t'hi avens, \*  
trobes els adúlter*s* i t'hi ajuntes.  
– <sup>19</sup> Obres els llavis per dir mal, \*  
la teva llengua maquina enganys;  
– <sup>20</sup> t'asseus a malparlar del teu germà, \*  
a difamar el fill de la teva mare.
- = <sup>21</sup> »He de callar mentre fas tot això? †  
Et pensaves que seria com tu? \*  
Te n'acuso, t'ho retrec a la cara.
- Is 42,8;  
Dt 32,39 – <sup>22</sup> Enteneu-ho bé, els qui us oblideu de Déu: \*  
si faig presa de vosaltres, ningú no us salvarà.
- = Sl 90,16 – <sup>23</sup> »El qui ofereix víctimes d'acció de gràcies \*  
reconeix la meua glòria.  
– L'home que camina honradament \*  
veurà la salvació de Déu.»

#### Preguem

Senyor, davant de casa teva, abans d'entrar a la santa litúrgia en la qual ens parles i ens poses davant dels nostres pecats, et demanem que tinguis pietat de nosaltres, que ens perdonis i ens facis dignes de celebrar el sacrifici de lloança.

## 50 (51)

### COMPADEIX-TE DE MI, DÉU MEU

El salm, una lamentació individual, és un dels més cèlebres del Salteri. usat amb freqüència en la litúrgia cristiana, ha esdevingut la pregària típica de súplica del perdó. Podem dividir-lo en dues grans parts amb una conclusió afegida (vv. 20-21). En la primera part (vv. 3-11) la petició de perdó (vv. 3-4.9-11) intercala el reconeixement del pecat i la necessitat de perdó (vv. 5-8). En la segona part (vv. 12-13) es mostra la situació nova creada pel perdó de Déu, que renova tota la vida de l'home. Déu es manifesta com a misericordiós i just, mentre que l'home és pecador des del naixement.

#### Antífona

Compadeix-te de mi, Déu meu, pel teu amor.

#### Antífona

Contra tu he pecat, Senyor, compadeix-te de mi.

- <sup>3</sup> Compadeix-te de mi, Déu meu, pel teu amor; \*  
per la teva gran misericòrdia, esborra'm les faltes.
- <sup>4</sup> Renta'm ben bé de les culpes, \*  
purifica'm dels pecats.
- <sup>5</sup> Ara reconec les meves faltes, \* Is 59,12;  
Ez 6,9  
tinc sempre present el meu pecat.
- <sup>6</sup> Contra tu, contra tu sol he pecat; \* Is 59,12  
el que és dolent als teus ulls, jo ho he fet.
- Per això ets just quan dones la sentència, \* /Rm 3,4  
irreprovable en el teu veredicte.
- <sup>7</sup> Tu saps que he nascut en la culpa \*  
i que la mare m'engendrà pecador.
- <sup>8</sup> Tu que estimes la veritat al fons del cor, \*  
em fas conèixer dintre meu la saviesa.
- <sup>9</sup> Aspergeix-me amb hisop, que quedi pur; \* Jb 14,4  
Is 1,18  
Ez 36,25  
Jb 9,30  
renta'm, i seré més blanc que la neu.

- Hb 9,13-14  
Sl 6,3;34,10
- <sup>10</sup> Fes que torni a sentir els **crits** de  **festa**, \*  
que exultin els ossos que havies **humiliat**.
  - <sup>11</sup> Aparta la mirada dels **meus pecats**, \*  
esborra les **meves culpes**.
- Ez 11,19
- <sup>12</sup> Déu meu, crea en mi un **cor** ben **pur**, \*  
fes renéixer en mi **un esperit ferm**.
  - <sup>13</sup> No em llancis fora de la **teva presència**, \*  
no em prenguis el **teu esperit sant**.
- Sb 1,5;9,17;  
Rm 8,9,14-16  
Is 57,15s
- <sup>14</sup> Torna'm el goig de la **teva salvació**, \*  
que em sostingui un **esperit magnànim**.
  - <sup>15</sup> Ensenyaré els teus camins als **pecadors** \*  
i tornaran a tu els qui t'han **abandonat**.
- Sl 29,10
- = <sup>16</sup> No em demanis compte de la sang que he **vessat**, †  
Déu meu, **Déu** que em **salves**, \*  
i celebraré que ets just i que ets **bo**.
  - <sup>17</sup> Senyor, obre **els meus llavis**, \*  
i proclamaré la **teva lloança**.
- Sl 49,8  
Am 5,21-25
- <sup>18</sup> Les víctimes no et **satisfan**; \*  
si t'oferia un holocaust, no **me'l voldries**.
- Is 57,15;66,2
- = <sup>19</sup> La víctima que ofereixo és un esperit que es **penedeix**; †  
un cor penedit i **humiliat**, \*  
tu, Déu meu, no **el menysprees**.
- Sl 33,19
- Jr 30,18;31,4  
Ez 36,33  
Is 58,12
- <sup>20</sup> Afavoreix Sió amb la **teva benvolença**, \*  
reconstrueix les muralles de **Jerusalem**.
  - = <sup>21</sup> Llavors acceptaràs els **sacrificis**, †  
l'ofrena sencera i els **holocaustos**; \*  
llavors oferiran vedells al **teu altar**.
- Sl 4,6;  
Lv 1,3

### Preguem

Senyor, perdona'ns, perquè tots sols no podem oferir-nos el perdó. Només tu, amb la teva gran misericòrdia, pots perdonar totes les nostres culpes. Com el lladre que penjava a la creu al teu costat et demanem: Recorda't de nosaltres, Senyor, en el teu Regne.

## 51 (52)

### PER QUÈ ET GLORIES, VALENT, DE FER EL MAL?

Com en d'altres salms, en aquest es contraposa la vida de dos homes. La diferència es basa en el punt de referència: un posa la seva confiança i el sentit de la seva vida en la riquesa, l'altre en la misericòrdia de Déu; un estima el mal i la mentida, l'altre lloa Déu i espera en el seu nom. La vida d'aquest últim serà plena de fruits (v. 10; vegeu Sl 1).

#### Antífona

Confio en **tu**, Seny**or**, perquè ets **bo**.

– <sup>3</sup> Per què et glories, valent, de **fer** el **mal**, \*  
si tot el dia Déu manté el **seu amor**?

= <sup>4</sup> La teva llengua ordeix **intrigues**, †  
és esmolada com **una navalla**, \*  
home **impostor**.

Jr 4,22; 9,4

– <sup>5</sup> T'estimes més el mal que **no** el **bé**, \*  
t'agrada la mentida i no la **veritat**;

Jn 3,19-20

– <sup>6</sup> prefereixes les paraules que **destr**ossen, \*  
llengua **impostora**.

= <sup>7</sup> Per això Déu et derrocarà per **sempre**, †  
et traurà fora i t'arrasarà la **casa**, \*  
t'arrençarà de la terra **dels vivents**.

Sl 27,5  
Jb 18,14;  
Pr 2,22  
=Sl 39,4

– <sup>8</sup> Els justos veneraran Déu **quan** ho **vegin** \*  
i diran **tot rient-se'n**:

– <sup>9</sup> «Mireu l'**home valent**: \*

no buscava pas en Déu la **seva força**,

– confiava en la seva **gran riquesa**, \*  
es creia fort amb les **seves intrigues**.»

– <sup>10</sup> Però jo, com olivera frondosa  
dins la **casa de Déu**, \*

Sl 1,3;  
91,13-15;

confio en el seu amor per **sempre més**.



= <sup>11</sup> Sempre et donaré gràcies pel que has fet; †  
espero en el teu nom, que és bondadós, \*  
davant els teus fidels.

### Preguem

Ensenya'ns, Senyor, a no confiar en nosaltres mateixos; ensenya'ns a no posar la confiança en el que tenim o en el que ens pensem ser. Que posem només en tu la confiança: fes que la nostra vida s'assembli a l'olivera frondosa plantada a casa teva.

## 52 (53)

### NO N'HI HA CAP QUE FACI EL BÉ

És gairebé una repetició del Salm 14. Aquest fet demostra que la situació que ens descriu el salm es repeteix en l'experiència d'Israel. Déu busca un home assenyat que el reconegui present, però els homes viuen com si Déu no hi fos. Per això són injustos, actuen malament i construeixen la seva vida sobre la por.

### Antífona

Déu nostre, ets enmig de nosaltres i ens salves.

= <sup>2</sup> Pensen dintre seu els insensats: «Déu no és res.» †  
Són corromputs, la seva culpa és detestable, \*  
no n'hi ha cap que faci el bé.

- <sup>3</sup> Déu guaita des del cel i observa els homes, \*  
per veure si n'hi ha cap d'assenyat que el cerqui a ell.

- <sup>4</sup> Tots plegats s'han apartat, s'han pervertit; \*  
no n'hi ha cap que faci el bé, ni un de sol.

- <sup>5</sup> Qui no s'adona del que fan aquests malèfics? †  
Tot menjant el seu pa devoren el meu poble \*  
i no invoquen el Senyor.

- <sup>6</sup> Quin esglai els ha caigut **al** **damunt**, \*  
malgrat que no hi havia motius per a **esglaiar-se!**
- Déu ha escampat els ossos dels qui t'**assetjaven**; \*  
han quedat avergonyits  
perquè Déu ha fet que es **retiressin**.
- = <sup>7</sup> Que vingui de Sió la salvació d'**Israel!** †  
Quan Déu renovarà la vida **del** seu **poble**, \*  
Jacob s'omplirà de goig, Israel s'**alegrarà**.

### **Preguem**

Senyor, quantes vegades vivim com si tu no hi fossis, o com si no ens miressis, o com si no vetllessis pels homes: perdona, Senyor, el nostre ateisme pràctic, la confiança en les nostres pròpies forces, la nostra llunyania de tu. Ajuda'ns a no oblidar que has alliberat la nostra vida.

## **54 (53)**

### **DÉU MEU, SALVA'M PER AMOR DEL TEU NOM**

En aquesta pregària la invocació de l'home perseguit esdevé el descobriment de l'ajut i la protecció de Déu i la certesa d'haver estat alliberat per la seva presència forta i amiga. Déu venç així el mal i obre el cor de l'home a la lloança i a l'encontre amb ell a casa seva (v. 8). Ja sigui en la tradició jueva com en la cristiana, el salm s'interpreta com la súplica del just perseguit (David, Jesús).

### **Antífona**

M'has alliberat, Senyor, **de** tot perill.

- <sup>3</sup> Déu meu, salva'm per amor **del** teu **nòm**; \*  
amb el teu poder **fes-me justícia**.

– <sup>4</sup> Déu meu, escolta la meva súplica, \*  
estigues atent a les meves paraules.

= Sl 85,14 = <sup>5</sup> Uns arrogants s'han alçat contra mi, †  
uns violents que tenen Déu per no res \*  
volen prendre'm la vida.

Sl 117,7 – <sup>6</sup> Però és Déu qui m'ajuda, \*  
el Senyor és entre els qui em sostenen.

[– <sup>7</sup> Caurà sobre els adversaris el mal que em volen. \*  
*Destrueix-los, tu que ets fidel.*]

Sl 51,11 – <sup>8</sup> De tot cor oferiré sacrificis; \*  
Senyor, lloaré el teu nom, que és bondadós.

Sl 57,11; 91,8 – <sup>9</sup> El teu nom m'ha alliberat de tot perill, \*  
he vist derrotats els enemics.

### **Preguem**

Senyor Jesús, tu has conegut la violència dels prepotents que conspiraven per agafar-te. En els moments més difícils t'adreçaves al Pare pregant: ensenya'ns a no fugir davant la prova, sinó a pregar al Pare amb confiança.

## **54 (55)**

### **ESCOLTA EL MEU PREC, DÉU MEU**

En una ciutat que té en el cor violència i dolor (vv. 10b-12) i on l'amic esdevé un enemic ple d'hipocresia (vv. 13-15.21-22), un home s'adreça a Déu i invoca la salvació. Si el desig d'aquest home, alimentat per la por (vv. 4-6), és el de fugir ben lluny (vv. 7-9), en la pregària confiada retroba la proximitat de Déu que «no permetrà mai de la vida que el just trontolli» (v. 23).

## Antífona

Salva'm, Senyor, que clamo a tu.

### I

- = <sup>2</sup> Escolta el meu prec, Déu meu; †  
quan et suplico, **no** t'amaguis. \*  
<sup>3</sup> Escolta atentament **i** respon-me!
- Vaig perdut, portant arreu el meu dolor, \*  
<sup>4</sup> empès pels crits dels enemics i la fúria dels malvats.  
– Aboquen damunt meu malediccions, \*  
m'odien amb tota la ràbia.  
– <sup>5</sup> Dintre meu sento el cor adolorit, \*  
un pànic de mort m'atenalla,  
– <sup>6</sup> m'envaeixen la por i el tremolor, \*  
s'apodera de mi l'esgarriança.
- <sup>7</sup> I dic: «Qui tingué les ales del colom! \*  
D'una volada aniria a aixoplugar-me. Sl 10,1  
– <sup>8</sup> Fugiria errant, ben lluny, \*  
i em quedaria al desert. Jr 9,1  
/Ap 12,6  
– <sup>9</sup> De pressa buscaria un recer \*  
contra ventades i huracans».
- <sup>10</sup> Embolica les seves llengües, Senyor, \*  
posa-hi desavinença.  
– Perquè veig a la ciutat violències i discòrdies, \*  
<sup>11</sup> que ronden la muralla de nit i de dia. Jr 5,1;6,6;  
Ez 22,2;  
So 3,1  
– Dintre d'ella hi ha tirania i males arts, \*  
<sup>12</sup> al seu bell mig tot són intrigues;  
– en els seus mercats abunden \*  
l'engany i el frau.

### II

- <sup>13</sup> Si m'insultava un enemic, \*  
això ho podria suportar.  
– Si s'alcés contra mi un que m'odia, \*  
d'aquest, podria amagar-me'n.

Sl 40,10;  
Jr 9,3,7;  
Mt 26,21-24

- <sup>14</sup> Però ets tu, el meu company, \*  
el meu amic i confident.
- <sup>15</sup> Una dolça intimitat ens unia, \*  
ens trobàvem plegats a la casa de Déu.

Sl 48,15  
Nm 16,33  
Is 5,14;  
Pro 1,12

[= <sup>16</sup> *Que els arribi la mort de sorpresa, †  
que baixin vius al país dels morts.* \*  
*Hi ha tanta maldat d'intre d'ells!*]

- <sup>17</sup> Jo adreço a Déu la meva súplica, \*  
i ell, el Senyor, em salvarà.
- = <sup>18</sup> Al vespre, al matí, al migdia, †  
li confio el meu dolor, \*  
i ell escolta el meu clam.

= <sup>19</sup> Ha guardat en pau la meua vida †  
enfrent dels qui m'agredien: \*  
eren molts els qui lluitaven contra mi.

- <sup>20</sup> Que Déu m'escolti i els humiliï, \*  
ell que regna des de sempre.

Sl 28,10;  
92,2

- Són gent que no vol esmenar-se, \*  
no té temor de Déu.

- <sup>21</sup> Trencà els tractes de pau, \*  
viola els pactes que ha fet.

Sl 27,3

- <sup>22</sup> El seu parlar és melós, \*  
però el seu cor és agressiu;

Sl 56,5  
Pr 12,18

- les seves paraules llisquen com l'oli, \*  
però de fet són punyals desembainats.

Sl 36,5;  
/1Pe 5,7

- <sup>23</sup> Deixa en mans del Senyor el teu destí \*  
i ell et sostindrà.

- No permetrà mai de la vida \*  
que el just trontolli.

- <sup>24</sup> Déu meu, tu els faràs baixar \*  
a la fossa de la mort.

= Els homes fraudulents i sanguinaris †  
no arribaran a la meitat de la vida. \*

Sl 24,2; 55,5

Però jo tinc posada en tu la confiança.

## Preguem

Quants amics, Senyor Jesús, van desaparèixer en el moment que més els necessitaves! No tan sols Judes et va trair. També Pere et va negar. També jo, Senyor, per gràcia teva m'he fet amic teu i he caminat amb tu cap a la casa del Pare: concedeix-me de quedar-me a prop teu quan et trobo en qui pateix o és menyspreat.

## 55 (56)

### ELS HOMES, QUÈ EM PODEN FER?

La confiança en Déu i la lloança de la seva Paraula (vv. 5.11) alliberen de l'opressió i de l'esclavatge del mal, que empenyen l'home a viure en la por. «Lloar-lo per les seves promeses» és obrir-se a la seva força de salvació i descobrir un Déu que s'inclina sobre el dolor de l'home (v. 9).

#### Antífona

Confio en Déu, **no** tindrè **por**.

- = <sup>2</sup> Compadeix-te de mi, Déu **meu**: †  
hi ha homes **que** m'**esp**ien, \*  
no paren de combatre'm **tot** el **dia**.
- <sup>3</sup> M'**esp**ien tot el dia els **adversaris**, \*  
són molts els qui em combaten **i** **dom**inen.
- <sup>4</sup> Quan m'**ar**riba un **dia** **terrible**, \*  
jo poso en tu la **confiança**.
  
- = <sup>5</sup> Canto lloances a Déu per la seva **paraula**; †  
confio en **ell**, no **temo** res. \*  
Els mortals, què em **poden fer**?
  
- <sup>6</sup> El que jo dic, ho falsegen **tot** el **dia**, \*  
no pensen més que a **fer-me mal**;
- = <sup>7</sup> m'**esp**ien des d'un **racó**, †  
segueixen **els** meus **passos**, \*  
desitjosos de **lleva**r-me la **vida**.

[– <sup>8</sup> Permetràs que s'escapin els culpables? \*  
Déu meu, abat amb fúria aquesta gent!]

= <sup>9</sup> Tu portes el compte de la meua vida errant, †  
en el teu ordre reculls les meves llàgrimes. \*

2Re 20,5;  
Is 25,8  
Ap 7,17

¿No ho vas escrivint tot en el teu llibre?

= <sup>10</sup> Es faran enrere els enemics †

el dia que t'invocaré: \*

Sl 117,6s;  
123,1s

llavors sabré que el meu Déu m'afavoreix.

– <sup>11</sup> Canto lloances a Déu per la seva paraula, \*  
per la seva paraula canto lloances al Senyor.

/Hb 13,6;  
=Sl 117,6

– <sup>12</sup> Confio en ell, no tinc por de res. \*

Els homes, que em poden fer?

– <sup>13</sup> Mantinc les prometences, Déu meu, \*

Lv 7,11s

les compliré en acció de gràcies,

– <sup>14</sup> perquè has alliberat de la mort la meua vida, \*

has guardat el meu peu d'ensopegar.

Jb 33,30; Sl  
26,13; 115,9;  
Coh 11,7

– I jo caminaré a la presència del meu Déu, \*

a la llum de la vida.

### **Preguem**

Senyor Jesús, en el moment de la por no hi havia ningú disposat a ajudar-te i només Déu ha escoltat la teva pregaria. Recorda't, Senyor, de tots aquells que no poden confiar en cap home, perquè estan sols, abandonats i traïts: fes que trobin en tu la teua força.

## **56 (57)**

### **ALÇA'T CEL AMUNT, DÉU MEU**

Potser és un salm escrit per un home perseguit que troba refugi en el temple. Aquí es troba amb la grandesa de Déu celebrada per la comunitat reunida, i s'hi afegeix amb entusiasme, per tal de lloar la fidelitat i l'amor de Déu, que salva del perill i de la mort. El tro-

bament amb Déu en el temple obre la dimensió personal de la vida de l'home, marcada pel perill, cap a una dimensió universal.

### Antífona

M'emparo, Senyor, a l'ombra de **les** teves **ales**.

- = <sup>2</sup> Compadeix-te de mi, Déu **meu**, †  
compadeix-te de **mi**; \*  
en tu s'empara la **meva ànima**.
- M'emparo a l'ombra de les **teves ales** \*  
fins que passin **aquests mals**. Sl 16,8
  
- <sup>3</sup> Clamo al **Déu altíssim**, \*  
al Déu que tant m'**afavoreix**.
- = <sup>4</sup> Estén la mà des del cel i em **salva**, †  
avergonyeix els meus **perseguidors**: \*  
Déu estén el seu amor i la seva **fidelitat**.
- <sup>5</sup> Estic envoltat de **lleons**, \* Sl 42,5  
he de jeure entre gent que **escup foc**;  
les seves dents són **llances** i **fletxes**, \* Sl 16,12  
la seva llengua, una espasa **esmolada**.  
Sl 63,4
- <sup>6</sup> Alça't cel **amunt**, Déu **meu**, \*  
i omple la terra de la **teva glòria**.  
Sl 71,19;  
101,16
- <sup>7</sup> Havien parat un llaç **als** meus **peus** \* Nm 14,21  
perquè jo hi **ensopegués**;  
- havien obert un clot **davant meu**, \* =Sl 7,16  
i ells mateixos hi **han caigut**.  
=Sl 107,2-6
- <sup>8</sup> El meu cor se sent **segur**, Déu **meu**, \*  
se sent segur **el** meu **cor**.
- Tocaré i **cantaré**: \*  
<sup>9</sup> desvetlla't, cor **meu**. Sl 6,5
- Desvetlleu-vos, arpa i **lira meva**, \*  
vull desvetllar l'**aurora**. Jb 38,12
  
- <sup>10</sup> Et lloaré enmig dels **pobles**, Senyor, \*  
et cantaré davant les **nacions**. Sl 9,12;  
17,50



- <sup>11</sup> El teu amor és gran fins al cel, \*  
la teva fidelitat arriba fins als núvols.
- <sup>12</sup> Alça't cel aunt, Déu meu, \*  
i omple la terra de la teva glòria.

### **Preguem**

Que la teva glòria, Senyor, davalli sobre aquesta terra neguitosa i confusa, on de vegades els homes semblen lleons afamats. Que el teu nom sigui lloat entre els pobles, Senyor, perquè es gran el teu amor.

## **57 (58)**

### **HI HA UN DÉU QUE JUDICA A LA TERRA**

Igual que en altres salms, anomenats «imprecatius» (vegeu Salms 34, 58, 63, 68, 69, 82 i 108), sobta el llenguatge violent usat contra els enemics i l'aplicació de la llei del talió i de la justícia retributiva demanada pel just en relació al malvat. En efecte, el principi i el final del salm, ajuden a entendre aquest llenguatge (vv. 2, 12b), el qual neix de la denúncia profètica de la injustícia i del desig de justícia. Això porta a denunciar el mal i les manifestacions del mal i a desitjar que se n'acabin les arrels.

### **Antífona**

Vine, Senyor, i fes justícia a la terra.

Dt 16,19;  
Mi 2,1

[ - <sup>2</sup> *¿No és cert que, si parlem, calla la justícia? \**  
*Vosaltres, homes, ¿judiqueu amb rectitud?*

Sl 81,2

- <sup>3</sup> *Conscientment cometeu injustícies a la terra, \**  
*la vostra violència fa pes a la balança.*

= <sup>4</sup> *Els malvats, en néixer, ja es desvien, †*  
*els mentiders s'extravien de petits, \**

Dt 32,33;  
Sl 139,4

<sup>5</sup> *porten un verí com el verí de les serps.*

- = *Són com l'àspid sord que es tapa l'orella †  
<sup>6</sup> per no sentir el cant del bruixot, \*  
que amb el seu art l'encantaria.*
- <sup>7</sup> *Déu meu, trenca'ls les dents a la boca, \*  
trosseja'ls, Senyor, els ullals de lleó.* Sl 3,8; 34,17;  
56,5
- <sup>8</sup> *Que es fonguin com l'aigua que s'escola, \*  
que es perdin les fletxes que desaparenen.* Jb 11,16  
Sl,36,2
- <sup>9</sup> *Que siguin com el llimac, que s'arrossega, \*  
o com l'avortó, que no arriba a veure el sol.* Jb 3,16;  
Coh 6,3s  
Os 13,3;  
Jb 21,18;  
27,21;
- <sup>10</sup> *Que abans no facin mata com els cards, \*  
verds o secs, els escombri l'huracà.* Na 1,10;  
Sl 51,8;  
67,24
- <sup>11</sup> *El just celebrarà que fas justícia, \*  
es rentarà els peus amb la sang dels malvats.* Jb 19,29;  
Ml 2,17; 3,18
- <sup>12</sup> *Tothom dirà: «Realment, hi ha un fruit per al just. \*  
Ben cert, hi ha un Déu que judica a la terra.» ]*

### **Preguem**

Senyor, Déu de justícia, mira el sofriment dels qui estan cansats i afeixugats per l'arrogància dels homes que no temen Déu. Mira amb esguard misericordiós i canvia el cor i la ment de qui busca d'una manera obstinada el mal, perquè la conversió del malvat és la millor recompensa del just.

## **58 (59)**

### **ALLIBERA'M, DÉU MEU, DELS ENEMICS**

El salm gira al voltant de dues tornades: la dels vv. 7 i 15, i la dels vv. 10 i 18. Aquestes tornades descriuen bé els dos extrems de la situació en què es troba el salmista. D'una banda se sent envoltat i amenaçat per gent que són com gossos que ronden per la ciutat buscant menjar. De l'altra, en la seva extrema feblesa, experimenta en la pregària que la força ve del Senyor, Déu fidel que salva l'home.

## Antífona

Senyor, tu **ets la** meva **força**.

- <sup>2</sup> Allibera'm, Déu meu, dels **enemícs**, \*  
protegeix-me dels qui m'**ataquen**;
- <sup>3</sup> allibera'm dels qui van amb **males arts**, \*  
salva'm dels homes **sanguinaris**.

- <sup>4</sup> Mira com sotgen la **meva vida**, \*  
com s'apleguen contra mi els **poderosos**.
- = No he comès cap falta ni cap pecat, **Senyor**; †  
<sup>5</sup> i ells avancen i m'escometen,  
sense que jo **tingui culpa**. \*  
Alça't, **vine** a **veure**-ho!

[= <sup>6</sup> *Senyor de l'univers, Déu d'Israel*, †  
*desvetlla't i judica tots aquests pagans*, \*  
*no planyis aquests malèfics traidors!*

Is 26,10

- <sup>7</sup> Tornen cada vespre grunyint **com** els **gossos**, \*  
rondant per **la ciutat**.

Sl 54,11

- = <sup>8</sup> *La seva boca vomita violència*, †  
*els seus llavis són punyals*, \*  
*i diuen: «Qui ens pot sentir?»*

Sl 51,4;  
54,22; 56,5;  
63,4  
Sl 2,4; 36,13

- <sup>9</sup> *Però tu, Senyor, te'n rius*, \*  
*et burles de tots aquests pagans.*]

- <sup>10</sup> En tu fixo els ulls, **força meva**: \*  
Déu és el **meu castell**.

Sl 53,9c

- <sup>11</sup> Déu, que m'estima, em **va** al **davant** \*  
i em fa veure derrotats els **enemícs**.

[= <sup>12</sup> *No els matis, que el meu poble se n'oblidaria*. †  
*Dispersa'ls, fes-los caure amb el teu poder*, \*  
*tu que ens escudes, Senyor*.

Pr 12,13;  
18,7

- = <sup>13</sup> *Quan parlen, tenen als llavis el pecat*, †  
*pronuncien malediccions i mentides*: \*  
*que els atrapi, doncs, el seu orgull*.

Ez 5,13; 6,12  
13,13  
Sl 45,10-11;  
82,19

- <sup>14</sup> *Destrueix-los, destrueix-los indignat*; \*  
*que no en quedi ni rastre*.

- *I tothom sabrà que és Déu qui governa* \*  
*el país de Jacob i la terra sencera.*
- <sup>15</sup> *Tornen cada vespre grunyint com els gossos,* \*  
*roncant per la ciutat.*
- <sup>16</sup> *Van d'un lloc a l'altre buscant d'atipar-se,* \*  
*hi passen la nit, però no queden saciats.]*
- <sup>17</sup> *I jo cantaré la teva ajuda,* \*  
aclamaré el teu amor així que apunti el dia:
- has estat per a mi un castell, \*  
el meu refugi a l'hora del perill.
- = <sup>18</sup> *Jo et canto, força meva:* †  
Déu és el meu castell, \*  
és el Déu que m'estima.

Sl 16,15

### **Preguem**

Et preguem, Senyor, amb els màrtirs que en cada època han donat testimoni del teu amor fins a arribar a vessar la sang. Ells, en la nit d'aquest món, han patit l'ofensa dels qui actuen amb violència, i avui, en el dia ple de la teva presència, gaudeixen per sempre de la teva gràcia. Et demanem de poder participar, al final dels nostres dies, de la mateixa benaurança.

## **59 (60)**

### **ALLIBERA ELS TEUS AMICS**

Probablement ens trobem en un moment difícil de la història del poble d'Israel: una guerra devastadora ha fet que la terra sigui inhabitable i àrida. L'enemic ha triomfat. El poble aixeca la seva veu i la seva protesta a Déu, que sembla que l'hagi abandonat (vv. 3.6-7). Però Déu no és lluny: amb imatges militars es descriu la seva intervenció (vv. 8-10); ell arriba enmig del perill per ajudar el seu poble (vv. 13-14).

## Antífona

Torna a nosaltres, Senyor, i salva'ns.

- <sup>3</sup> Déu nostre, ens has rebutjat i dispersat, \*  
estàs irritat: torna a nosaltres!
- Is 24,20 – <sup>4</sup> Has sacsejat el país i l'has clivellat: \*  
repara'n les esquerdes, que s'esfondra!
- Jr 25,15s – <sup>5</sup> Has enviat proves dures al teu poble, \*  
l'embriaga aquest vi que li fas beure.
- Is 51,17.21-22;  
Sl 74,9 – <sup>6</sup> Davant els teus fidels †  
aixeques l'estendard de desbandada: \*  
s'escapen quan veuen els arquers.
- =Sl 107,7-14 – <sup>7</sup> Allibera, doncs, els teus amics. \*  
Que el teu braç ens salvi! Respon-nos!
- Is 42,13;  
Sir 50,26 – <sup>8</sup> Déu ha donat un oracle en el seu santuari: \*  
«Quina alegria!
- Reparteixo Siquem, \*  
amido la vall de Sucot.
- Ab 19-20  
Is 11,13;  
Gn 49,10 = <sup>9</sup> Galaad és meu, és meu Manassès, †  
Efraïm és el casc que em protegeix, \*  
Judà és el meu ceptre.
- Dt 2,5  
Sl 137,7  
Is 11,14 = <sup>10</sup> Moab és la pica on em rento, †  
tiro les sandàlies sobre Edom, \*  
Filistea aclama el meu triomf.»
- <sup>11</sup> ¿Qui ens conduirà a la ciutat forta, \*  
qui ens guiarà fins a Edom,
- Sl 43,10 – <sup>12</sup> sinó tu, Déu nostre, que ens havies rebutjat \*  
i ja no sorties amb els nostres exèrcits?
- <sup>13</sup> Ajuda'ns contra els adversaris: \*  
és inútil la salvació que ve dels homes.
- Sl 32,16-17;  
Os 1,7  
2 Cro 14,10;  
Sl 43,6 – <sup>14</sup> Pel poder de Déu farem proeses: \*  
ell mateix trepitjarà els nostres opressors.

## Preguem

Et preguem, Senyor, amb totes les víctimes de la història, que han patit persecucions per motius de raça o religió, i amb tots aquells que la nostra memòria recorda d'haver viscut proves difícils: fes, Senyor, que no perdem la confiança en tu que ets l'única defensa de la seva vida.

## 60 (61)

### PORTA'M DALT LA ROCA INACCESSIBLE

La comunitat es troba en una situació de greu dificultat, potser l'exili o la diàspora, en la qual sent que Déu és llunyà (v. 3). Enmig de la necessitat invoca el Senyor, per tal que la guiï i la porti com a hoste a casa seva (tenda = temple) (v. 5). El Senyor esdevé roca, refugi, torre (vv. 3-5). El rei messiàic fa que això sigui possible per a Israel. En la tradició dels Pares ell és el Senyor Jesús, que condueix la comunitat pelegrina a la casa eterna del cel.

## Antífona

Senyor, ets el **no**stre ref**u**gi per **se**mpre.

- <sup>2</sup> Escolta el meu **cl**am, Déu **me**u, \*  
estigues atent a la **me**va **sú**plica.
- <sup>3</sup> Des d'una terra lluny**ana** t'**inv**oco, \* Sl 26,4-5  
mentre el meu cor **de**falle**ix**. Sl 42,3
- = Porta'm dalt la roca **in**access**ible**, †  
<sup>4</sup> tu que ets el **me**u ref**u**gi, \*  
una torre forta enfront de l'**en**emic. Pr 18,10;  
Sl 45,2
- <sup>5</sup> Que pugui estar-me sempre a **ca**sa **te**va, \*  
que m'empari l'ombra de les **te**ves **a**les. Sl 16,8
- <sup>6</sup> Tu, Déu meu, has escoltat les meves **pro**met**en**ces, \*  
has concedit l'heretat als qui veneren **el** teu **no**m.

Sl 20,5

– <sup>7</sup> Afegeix dies i més dies a la vida del rei, \*  
que els seus anys s'allarguin segles i més segles.

Sl 71,5;  
88,5,30,34,37  
Sl 39,12;  
84,11s;  
88,15,25;  
Pr 20,28

– <sup>8</sup> Que regni per sempre a la teva presència \*  
i el guardi el teu amor fidel.

– <sup>9</sup> Llavors cantaré al teu nom per sempre, \*  
dia rere dia compliré el que t'havia promès.

### **Preguem**

Senyor són molts els qui, arreu del món, t'invoquen amb un cor desfet. Escolta Senyor el seu clam, estigues atent a les seves pregàries, fes que la justícia i la pau arribin aviat, i així podrem cantar himnes al teu nom, dia rere dia i per sempre.

## **61 (62)**

### **NOMÉS EN DÉU REPOSA LA MEVA ÀNIMA**

El nus d'aquest salm es troba en l'afirmació inicial (vv. 2-3), que es repeteix en els vv. 6-7 en llavis del salmista i al final (vv. 12-13): el poder és de Déu i només en ell es troben la pau i el recer. Davant d'aquesta pregària, que esdevé certa, hi ha l'home amb la seva fragilitat i feblesa: envoltat pel mal (vv. 4-5), descobreix que la seva realitat és com un buf. El salm ens convida a no posar el cor en les riqueses.

### **Antífona**

Només en Déu reposa la meva ànima.

– <sup>2</sup> Només en Déu reposa la meva ànima, \*  
d'ell em ve la salvació.

– <sup>3</sup> Només ell és la roca que em salva, \*  
el meu castell de refugi: mai no cauré.

- = <sup>4</sup> Fins quan us llançareu contra un home †  
vosaltres, tots junts, per enderrocar-lo, \*  
com una muralla a punt de caure,  
com una tàpia que s'esfondra?
- <sup>5</sup> Sols tramen altivament de fer-me caure, \* Sl 4,3  
els agrada d'enganyar;  
– mentre beneeixen amb la boca, \* Sl 27,3;  
maleeixen dintre seu. 54,22
- <sup>6</sup> Reposa només en Déu, ànima meva; \* Sl 41,6.12;  
d'ell em ve tota esperança. 42,5; 117,8;  
– <sup>7</sup> Només ell és la roca que em salva, \* Mi 7,7  
el castell on em trobo segur.
- = <sup>8</sup> En Déu tinc la salvació i la glòria, † Jr 3,23;  
és la meva roca inexpugnable; \* Is 45,17;  
trobo en Déu el meu refugi. 60,19
- = <sup>9</sup> Vosaltres, poble seu, confieu sempre en ell, †  
esplaiieu davant d'ell el vostre cor: \*  
Déu és el nostre refugi. Is 26,4
- <sup>10</sup> Els homes només són fum, \* Sl 38,6-7  
els mortals són enganyosos: Sl 115,11  
– tots plegats, a les balances, \* Is 40,15  
no pesen més que el vent.
- <sup>11</sup> No confieu en els guanys obtinguts amb violència, \* Is 30,12;  
no us refieu dels béns robats. Ez 22,29  
– Si augmentàveu les riqueses, \* Jr 17,11;  
no hi poseu el cor. Jb 27,13s;  
Mt 6,19s.24; 31,25;  
Coh 5,9s
- <sup>12</sup> Déu ha parlat una vegada, \* Jb 40,5  
i jo he entès dues coses:  
= que de Déu és el poder †  
<sup>13</sup> i l'amor és del Senyor, \*  
i que tu pagues a cadascú segons les seves obres. Sl 27,4;  
30,24;  
Jb 34,11;  
/ Rm 2,6;  
/ 2Tm 4,14



### **Preguem**

Senyor, ets la roca damunt la qual està construïda la casa, ets el penyal on em trobo segur. Et demanem pel poble que has escollit, l'Església de tot temps i de tot lloc: fes que, com una construcció ben edificada, doni un testimoni ferm de la teva Paraula.

## **62 (63)**

### **OH DÉU, ETS EL MEU DÉU, A L'ALBA ET CERCO**

De l'alba a la nit (vv. 2-7) la set de Déu porta l'home a descobrir la dolcesa del seu amor i de la vida amb ell. L'home religiós passa la vida amb el desig d'unir-se i trobar-se amb el seu Senyor, del qual sent la protecció (vv. 8-9). El Salm 62 ha esdevingut en la mística cristiana, un model de pregària, de tensió vers la comunió amb Déu. Pau interpretava bé els sentiments d'aquest salm en Fl 1,23: «Estic agafat per tots costats: d'una banda, tinc el desig d'anar-me'n i d'estar amb Crist, cosa incomparablement millor, però, d'altra banda, però, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meua vida corporal».

### **Antífona**

Tot jo, Déu meu, tinc set de tu.

- Sl 35,8-10 – <sup>2</sup> Oh Déu, ets el meu Déu, \*  
a l'alba et cerco.
- Sl 41,2 = Tot jo tinc set de tu, †  
per tu es desviu el meu cor \*  
Sl 142,6 en terra eixuta, assedegada, sense aigua.
- <sup>3</sup> Jo et contemplava al santuari, \*  
volia veure't gloriós i poderós;
- <sup>4</sup> l'amor que em tens és millor que la vida, \*  
per això els meus llavis et lloaran.

- <sup>5</sup> Tota la vida jo et beneiré \*  
i alçaré les mans invocant **el** teu **nom**;
- <sup>6</sup> saciat del bo **i** millor, \* Sl 35,9  
et lloaré amb el **goig** als **llavis**.
- <sup>7</sup> Quan des del llit **et** recordo, \*  
passo les nits pensant en **tu**,
- <sup>8</sup> perquè has estat la **meva ajuda**, \* Sl 16,8  
i sóc feliç a l'ombra de les **teves ales**.
- <sup>9</sup> A tu està unida la **meva ànima**, \*  
em sosté la **teva mà**.
- [– <sup>10</sup> Però ells, que volen *prendre'm la vida*, \* Sl 5,11  
*baixaran al més pregon de la terra,*
- <sup>11</sup> *cauran víctimes de l'espasa*, \*  
*seran menjar per als xacals.*
- = <sup>12</sup> *I el rei celebrarà el triomf de Déu; †* Sl 20,2;  
*el lloaran els qui juren pel seu nom*, \* 63,11  
*mentre que hauran de callar els qui diuen falsedats.]*

### **Preguem**

Senyor, la vida és el teu do més valuós, però la teva gràcia és encara més valuosa. Sense tu som com la terra àrida, eixuta, incapaç de donar vida. No ens abandonis, Senyor, enmig de l'aridesa, transforma la nostra vida per tal que sigui un càntic de lloança al teu nom.

## **63 (64)**

### **ESCOLTA, DÉU MEU, EL MEU PLANY**

Aquest salm té l'estructura típica de la lamentació. Comença amb una invocació a Déu (vv. 2-3) davant del qual l'home manifesta la seva condició (vv. 4-7), marcada per l'atac dels homes. Les paraules d'aquests coven projectes de mort per la vida de cada home. Però Déu intervé (vv. 8-9) en defensa dels

febles calumniats, de tal manera que els malvats queden destruïts amb les seves pròpies paraules. En canvi el qui es refugia en Déu té paraules noves als seus llavis, amb les quals pot anunciar l'obra de Déu (vv. 10-11).

### Antífona

Tothom proclamarà l'obra de Déu.

- <sup>2</sup> Escolta, Déu meu, **el** meu **plany**, \*  
guarda'm dels enemics que m'**amenacen**.
- <sup>3</sup> Empara'm contra el complot **dels dolents**, \*  
dels qui van amb males arts **i conspiren**.

Sl 54,22;  
56,15; 58,8;  
139,4; 10,2;  
Jr 9,2

- <sup>4</sup> Esmolen la llengua **com espases**, \*  
llancen com fletxes paraules **verinoses**;
- <sup>5</sup> tiren d'amagat als **innocents**, \*  
disparen de sobte, no els **veu ningú**.

Pr 1,11s;  
6,14

- = <sup>6</sup> S'animen l'un a l'altre a fer **mal**, †  
calculen com amagar els **seus paranys**, \*  
i pensen: «Qui se n'**adonarà?**»

Sl 9,11; 93,7

Sl 10,20;  
Coh 7,24

- = <sup>7</sup> Tramen maldats **dient-se**: †  
«Tot ho hem previst i **calculat**, \*  
ningú no penetra el **cor** de l'**home**.»

Sl 7,13s;  
37,3

Dt 32,42

- <sup>8</sup> Però Déu els dispara **una fletxa** \*  
i de sobte **queden ferits**.
- <sup>9</sup> La seva pròpia llengua els **ha fet caure**; \*  
tothom qui ho veu es **mofa d'ells**.

Sl 43,15;  
21,8

Sl 39,4; 51,8

Sl 5,12;  
57,11; 62,12

- = <sup>10</sup> Tota la gent se n'**admira**, †  
proclamen l'**obra** de Déu \*  
i ponderen tot el **que** ha **fet**.
- = <sup>11</sup> El just celebra el **Senyor** †  
i en ell **troba refugi**; \*  
tots els rectes de cor **se'n gloriën**.

### **Preguem**

Senyor Jesús, tu vas permetre que et peguessin i que t'insultessin les paraules malignes dels soldats i dels grans sacerdots, mentre posaves només en Déu la teva esperança de pobre: escolta la veu del qui aixeca el seu plany cap a tu.

## **64 (65)**

### **ETS DIGNE DE LLOANÇA, DÉU MEU, A SIÓ**

L'home, a la casa de Déu, pren consciència de la misericòrdia i el seu pecat (vv. 3-5) i al mateix temps descobreix la grandesa de la misericòrdia i la benvolença del Déu que fa prodigis. La lloança al Senyor neix d'aquesta doble consciència. Davant el caos del món, representat pel bramul de les onades i l'avalot dels pobles (v. 8), la comunitat que prega reconeix la fermesa i la salvació de Déu que protegeix i omple de béns la vida dels homes (vv. 10-14).

### **Antífona**

Oh Déu, et lloem pel teu amor.

- <sup>2</sup> Ets digne de lloança, Déu meu, **a Sió**: \*  
ets digne que et complim les **prometences**.
- <sup>3</sup> A tu, que escoltes **les pregàries**, \*  
acuden tots **els vivents**. Is 66,23
- <sup>4</sup> Les nostres culpes ens **aclaparen**, \*  
però tu ens **perdones** les **faltes**. Sl 31,1
- <sup>5</sup> Feliç aquell que escull i **fas venir** \*  
perquè visqui en **els teus atris**.
- Ens saciarem dels béns de **casa teva**, \*  
dels dons sagrats **del teu temple**.
- <sup>6</sup> Amb prodigis de bondat **ens respons**, \*  
**Déu**, salvador **nostre**;

- Is 66,19
- ets l'esperança de **tota** la **terra** \*
  - i dels mars **més** lluny**ans**.
- Jb 38,6s
- <sup>7</sup> Amb la teva força plantes **les** munt**anyes**, \*
  - cenyit **de** poder;
- Sl 88,10;  
106,29  
Jb 26,12;  
Mt 8,26  
Is 17,12
- = <sup>8</sup> apaivagues el bramul de la **mar**, †
  - el bramul de **les** on**ades** \*
  - i els aval**ots** dels **pobles**.
- <sup>9</sup> Els qui viuen als extrems **de** la **terra** \*
  - s'esglaien de veure els **teus** prodigis;
  - les portes de l'aurora i **del** crepus**cle**, \*
  - les **om**ples de **goig**.
- Jl 2,22s;  
Is 30,23,25;  
Lv 23,3s
- <sup>10</sup> Vetlles per la terra **i** la **regues**, \*
  - l'enriqueixes **a** mans **plenes**.
  - El rierol de Déu des**bor**da d'**aig**ua: \*
  - així prepares **els** sembr**ats**.
- <sup>11</sup> Prepara la **terra** \*
  - amarant **els** seus **solcs**,
  - = desfent-ne els terro**ssos**, †
  - ablanint-la **amb** els xà**fec**s \*
  - i beneint el que **hi** ger**mi**na.
- Am 9,13
- <sup>12</sup> Corones l'anyada amb l'abundor que **cau** del **cel**, \*
  - arreu on passes regalima l'**abundà**ncia.
- Sl 95,12
- <sup>13</sup> Regalimen les pastures **de** l'**estepa**, \*
  - s'engalanen d'alegria **els** tur**ons**.
  - = <sup>14</sup> Les prades es vesteixen de ram**ats**, †
  - les valls es cobr**ei**xen de **blat**. \*
  - Tot crida de **joia**, tot **canta**.
- Is 44,23;  
Sl 65,1

### Preguem

Et preguem, Senyor, per tots els pobles oprimits, discriminats, privats de llibertat: fes que arribi aviat el dia del rescat i de l'alliberament. I aquell dia tota la creació s'unirà a la joia dels qui seran restablerts a la dignitat de fills teus, perquè la teva benedicció davallarà sobre tothom.

## 65 (66)

### ACLAMEU DÉU ARREU DE LA TERRA

El poble aclama Déu en el temple, perquè l'ha alliberat d'un gran perill i l'ha fet reviure (vv. 8-12). Tots els pobles són cridats a unir-se a aquest himne de lloança (vv. 1-4), per veure i reconèixer les gestes de Déu (v. 5). Veient la salvació obrada per Déu per a tothom, cadascú experimenta que ha estat salvat personalment (vv. 16-19); per això entra joiós a la casa de Déu per oferir sacrificis i per unir-se a la lloança comuna a aquell Déu que no rebutja la pregària dels qui viuen en el perill (vv. 13-15.20).

#### Antífona

Ets tu, Senyor, qui ens tornes la vida.

#### I

- = <sup>1</sup> Aclameu Déu arreu de la terra, †  
<sup>2</sup> canteu la glòria del seu nom, \*  
proclameu la seva lloança gloriosa. Ef 1,12.14
- <sup>3</sup> Digueu a Déu: \*  
«Que en són, d'admirables, les teves obres!»
- En veure't tan gran i poderós, \*  
els enemics et fan acatament.
- <sup>4</sup> Tota la terra es prosterna al teu davant \*  
i et canta, canta al teu nom.» Sl 17,45;  
80,16
- <sup>5</sup> Veniu a contemplar les gestes de Déu. \*  
Que n'és, d'admirable, el que fa amb els homes!
- = <sup>6</sup> Convertí la mar en terra ferma, †  
passaren el riu a peu eixut. \*  
Celebrem, doncs, la seva gesta.
- = <sup>7</sup> Ell governa sempre amb el seu poder, †  
els seus ulls vigilen les nacions: \*  
que es guardin els rebels de revoltar-se.
- <sup>8</sup> Pobles, beneïu el nostre Déu, \*  
feu ressonar la seva lloança;

Is 48,10

Is 43,2;  
Sl 31,6; 80,8

- <sup>9</sup> ell ens preserva la vida \*  
i no deixa que vacil·lin els nostres peus.
- <sup>10</sup> Ens has provat, Déu nostre; \*  
com la plata, ens depuraves al foc.
- <sup>11</sup> Has permès que caiguéssim al parany, \*  
ens has carregat un pes feixuc.
- = <sup>12</sup> Has fet passar gent a cavall per damunt nostre, †  
hem entrat dins del foc i dins de l'aigua, \*  
però ens has fet sortir vers una terra abundosa.

## II

- <sup>13</sup> Entro a casa teva per oferir holocaustos, \*  
vinc a complir les prometences,
- <sup>14</sup> les promences fetes pels meus llavis, \*  
que vaig pronunciar en hores de perill.
- = <sup>15</sup> T'ofereixo víctimes en holocaust, †  
faig pujar davant teu el fum dels moltons, \*  
et sacrifico vedells i cabrius.
  
- <sup>16</sup> Veniu, escolteu-me, els qui veneren Déu, \*  
i us contaré el que ell ha fet per mi.
- <sup>17</sup> Quan li adreçava el meu clam, \*  
ja tenia a flor de llavis l'acció de gràcies.
  
- <sup>18</sup> Si el meu cor s'hagués fiat de males arts, \*  
el Senyor no m'hauria escoltat.
- <sup>19</sup> Però Déu m'ha escoltat, \*  
ha fet cas de la meva súplica.
- = <sup>20</sup> Beneït sigui Déu: †  
no ha refusat la meva súplica \*  
ni m'ha negat el seu amor.

### Preguem

Senyor, l'obra més bella que has fet en la creació i en la nova creació que ens has donat en Jesús, és haver rescatat per sempre una resta que donés glòria al teu nom. Per això et preguem sobretot pels qui, aquests últims

temps, has cridat a formar part del teu poble sant: Senyor, protegeix la llavor que has plantat.

## 66 (67)

### QUE DÉU S'APIADI DE NOSALTRES I ENS BENEIXI

En aquest salm es repeteix una tornada que convida tots els pobles a lloar Déu (vv. 4.6). La lloança és la resposta a la benedicció de Déu, que mostra el seu rostre i la seva benvolença pels homes (vv. 2-3), i que ve per establir de bell nou la justícia entre els pobles (v. 5). L'inici del salm s'inspira en Nm 6,23-27, la benedicció sacerdotal que, segons la tradició, Déu confia a Moisès. En la benedicció, que obre i tanca el salm, la comunitat és invitada a contemplar el cor de la seva pregària: Déu i la seva gràcia.

#### Antífona

Que Déu ens faci veure la llum de la seva mirada.

- <sup>2</sup> Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneixi, \*  
que ens faci veure la llum de la seva mirada.  
Nm 6,24-25  
Sl 30,17;  
Sl 4,7
- <sup>3</sup> La terra coneixerà els teus designis \*  
i tots els pobles veuran la salvació.  
Jr 33,9
- <sup>4</sup> Que et lloïn les nacions, Déu nostre, \*  
que et lloïn tots els pobles alhora.
- = <sup>5</sup> Que s'alegrin els pobles i cridin de goig: †  
tu governes les nacions amb justícia \*  
i guies els pobles de la terra.  
= Sl 97,9;  
Sl 81,8
- <sup>6</sup> Que et lloïn les nacions, Déu nostre, \*  
que et lloïn tots els pobles alhora.
- <sup>7</sup> La terra ha donat el seu fruit; \*  
que Déu, el nostre Déu, ens beneixi.  
= Sl 84,13;  
Lv 26,4;  
Ez 34,27;  
Os 2,23-24



- <sup>8</sup> Que Déu ens beneeixi \*  
i el venerin d'un cap a l'altre de la terra.

### **Preguem**

Molta gent no et coneix, Senyor. Per això, si bé no en som dignes, fes-nos veure la llum de la teva mirada, per tal que, veient quina és la nostra vida molts puguin veure el reflex del teu amor cap a ells.

## **67 (68)**

### **QUE DÉU S'AIXEQUI I ELS ENEMICS ES DISPERSIN**

Amb la pregària feta a la casa del Senyor la comunitat d'Israel repassa els beneficis de Déu, que ha alliberat d'Egipte el seu poble (vv. 5-11) i l'ha conduït a la terra promesa (vv. 12-18), l'ha protegit dels enemics, i li ha donat una ciutat i una casa on habitar, a ell que era un poble de pobres i solitaris (vv. 6-7). Es forma una processó que entra a la casa de Déu, el temple de Jerusalem, i que canta el poder de Déu (vv. 23-36). Aquest salm es cantava a la festa de Pentecosta, en la qual se celebrava la bondat de Déu que dóna la Llei al seu poble a la muntanya del Sinaí. Antoni abat pregava en el desert egipci amb aquest salm durant els moments difícils de temptació (v. 2). Segons Pau (Ef 4,8) el qui puja (v. 19) és Jesús, el qual, pujat al cel, ha donat el seu Esperit als homes.

### **Antífona**

Beneït sigui el Senyor, que allibera el seu poble.

### **I**

|| Nm 10,35;  
Is 33,3

- <sup>2</sup> Que Déu s'aixequi i els enemics es dispersin, \*  
que fugin davant d'ell els qui el detesten.  
= <sup>3</sup> Esvaeix-los de pressa com el fum, †  
com la cera que es fon vora el foc; \*  
que davant de Déu no quedi rastre dels dolents.

- <sup>4</sup> Que els justos s'alegrin, **que exultin**, \*  
que davant de Déu saltin d'**alegria**.
- <sup>5</sup> Canteu al nostre Déu, canteu lloances **al seu nom**, \*  
deixeu pas al qui té els núvols **per carrossa**.  
Sl 17,10-11;  
Dt 33,26;  
Is 19,1  
Sl 66,15;  
Is 54,14
- El seu nom és «**el Senyor**»; \*  
feu festa a la **seva presència**.
- <sup>6</sup> Déu és pare dels orfes i defensor **de les viudes**, \*  
des del lloc sagrat on **resideix**.  
Esd 22,21-22  
Sl 145,9;  
Ba 6,37
- = <sup>7</sup> Déu dóna casa als desemparats, †  
allibera els captius que vénen enmig de **cants**, \*  
mentre que els rebels habitaran a la **terra àrida**.
- = <sup>8</sup> Déu nostre, quan sorties guiant el teu **poble**, †  
quan avançaves **pel desert**, \*  
<sup>9</sup> la terra tremolà i el cel fou **generós**.  
|| Jc 5, 4-5;  
Ab 3,3s;  
Dt 33,2
- Això succeí davant de Déu, al **Sinai**, \*  
davant de Déu, el Déu d'**Israel**.
- <sup>10</sup> Déu nostre, vas fer caure una pluja **abundant** \*  
per refer la teva heretat **esgotada**. \*  
Es 16,1;  
16,13  
Sl 77,24s
- = <sup>11</sup> Vas allotjar-hi la teva **família**; †  
vas preparar la terra **per als pobres**, \*  
li donares fertilitat, Déu **nostre**.

## ***II***

- <sup>12</sup> El Senyor pronuncia **un oracle**: \*  
«Estols de missatgeres anuncien **la victòria**».
- <sup>13</sup> Fugen, fugen els reis **dels exèrcits**; \*  
les dones, a casa, reparteixen **el botí**.  
Jc 5,19,22
- = <sup>14</sup> Mentre jèieu entre les **cledes**, †  
les ales de la coloma es **cobrien de plata** \*  
i l'or refulgia a les **seves plomes**.»  
Jc 5,16
- <sup>15</sup> Quan l'Omnipotent dispersà els **reis**, \*  
nevava a la muntanya **de Salmon**.  
Gn 17,1
- <sup>16</sup> Són divines, les muntanyes **de Basan**; \*  
són escarpades, aquelles **muntanyes**.

- = <sup>17</sup> Muntanyes escarpades, †  
per què envegeu la muntanya  
que Déu ha escollit per residir-hi? \*  
El Senyor hi habitarà per sempre més.
- Ez 43,7
- 2Re 6,17; 7,6 – <sup>18</sup> Els carros divins són mils de milers; \*  
enmig d'ells ve el Senyor, glòria santa del Sinaí.
- Sl 46,6;  
/Ef 4,8-10 – <sup>19</sup> Has pujat a les altures, \*  
t'has endut un seguici de captius;  
= has rebut els homes en ofrena, †  
fins i tot els qui es rebel·len, \*  
perquè hi facin estada, Senyor Déu.
- Dt 32,11;  
Is 46,3-4  
Sl 62,9 – <sup>20</sup> Beneït sigui el Senyor dia rere dia; †  
és ell qui ens duu als braços, \*  
el Déu salvador nostre.
- <sup>21</sup> Per a nosaltres és el Déu que salva; \*  
és el Senyor Déu qui fa sortir de la mort.
- <sup>22</sup> Déu esberla els caps dels enemics, \*  
esclafa el front del qui s'obstina en la maldat.
- = <sup>23</sup> Diu el Senyor: †  
«Fins de Basan farà tornar els enemics, \*  
els farà tornar del fons del mar,
- 1Re 21,19;  
22,38  
2Re 9,36 – <sup>24</sup> perquè la seva sang tenyeixi els teus peus, \*  
i la llepi la llengua dels teus gossos.»

### III

- = <sup>25</sup> Ja es veuen les processons, Déu meu; †  
són processons del meu Déu, el meu rei, \*  
dins el santuari.
- = <sup>26</sup> Els cantors obren el seguici, †  
el clouen els músics; \*  
al mig, les donzelles toquen tamborins.
- <sup>27</sup> I canten: «En dies d'aplec beneïu Déu; \*  
ell és el Senyor des de l'origen d'Israel.»
- Dt 33,28;  
Jr 2,13;  
17,13;  
Sl 79,2-3

- = <sup>28</sup> Benjamí, el més petit, obre la marxa; †  
segueixen, amb els seus batallons, els caps de Judà, \*  
els caps de Zabuló, els caps de Neftalí. Is 8,23
- <sup>29</sup> El teu Déu referma el teu poder; \*  
el poder, oh Déu, amb què has obrat a favor nostre.
- <sup>30</sup> Des del teu palau, a Jerusalem, \*  
es veuen reis que et porten tributs.
- = <sup>31</sup> Amenaça d'allí estant la Fera del Canyar, † Ez 29,2s  
el Ramat de Toros amb els Vedells dels Pobles, \*  
que es prosternen amb presents de plata.
- = Dispersa les nacions que volen la guerra. †  
<sup>32</sup> Que portin d'Egipte robes d'escarlata; \* Is 18,7;  
45,14  
que s'afanyi Etiòpia amb obsequis a Déu.
- <sup>33</sup> Canteu a Déu, reialmes de la terra, \* Sl 67,5  
canteu lloances al Senyor.
- <sup>34</sup> Ell cavalca pel cel més alt i etern, \*  
fa sentir la seva veu, la veu majestuosa.
- = <sup>35</sup> Canteu la majestat de Déu, †  
la seva grandesa sobre Israel, \*  
la seva majestat dalt dels núvols.
- <sup>36</sup> Ets terrible, Déu nostre, des dels teus llocs sagrats. \*  
Ell és el Déu d'Israel. Sl 27,8;  
28,11
- Dóna poder i valentia al seu poble. \*  
Beneït sigui Déu!

### **Preguem**

Senyor, realment ets un Déu que salva perquè només tu alliberes de la mort. Mira amb misericòrdia tots els qui en aquest moment lliuren l'últim combat contra les forces del mal i es troben en l'angoixa dels últims instants: fes que en surtin victoriosos, confiant en tu que has vençut per sempre la mort.

## 68 (69)

### SALVA'M, DÉU MEU

Un home extenuat pel sofriment, feble i pecador, s'adreça a Déu amb tot el seu dolor, perquè, tot i ser foraster i menyspreat (vv. 8-9), coneix la tendresa i la bondat del Senyor (vv. 2-19). En aquesta pregària trobem el plany de tot home pobre i miserable, vers el qual Déu adreça la seva mirada per alliberar-lo del mal (vv. 20-29: els enemics). Aquest pobre és Jesús, servent sofrent, condemnat i portat a la mort, però salvat per Déu, que escolta el crit dels indefensos. Així ho interpreta el Nou Testament, que relaciona aquest salm amb Jesús i la seva passió (vegeu Jn 15,25; Mt 26,40, etc.). Ell, Jesús, menyspreat i insultat, ha confiat en la bondat i en la tendresa de Déu.

#### Antífona

Gira't cap a mi, Senyor, amb el teu gran amor.

#### I

- <sup>2</sup>Salva'm, Déu meu; \*  
l'aigua m'arriba al coll.
- Sl 17,5  
Sl 123,4-5;  
Gn 2,6
- <sup>3</sup>M'enfonso en el fangar profund \*  
i no tinc on posar els peus,  
- em trobo dins les aigües abismals \*  
i els remolins se m'enduen.
- <sup>4</sup>Estic rendit de tant cridar, \*  
em crema la gorja;  
- els ulls se'm consumeixen \*  
d'esperar el meu Déu.
- <sup>5</sup>Són més que els cabells del meu cap \*  
els qui m'odien sense motiu;  
= són forts els qui em volen destrossar, †  
els qui volen fer-me mal amb traïdoria. \*  
Jn 15,25;  
Sl 34,19
- ¿M'obligaran a tornar allò que no he pres?

- <sup>6</sup> Déu meu, tu saps les meves nicieses, \*  
i no et passen per alt les meves mancances.
- <sup>7</sup> Que per culpa meva no quedin defraudats \*  
els qui esperen en tu, Senyor Déu de l'univers.
- Que per causa meva, Déu d'Israel, \*  
no tinguin un desengany els qui it et cerquen.
- <sup>8</sup> És per tu que aguanto els escarnis \* Jr 15,15  
i abaixo els ulls, avergonyit.
- <sup>9</sup> Els meus germans em consideren foraster, \* Jb 19,13-15  
sóc un estranger per als fills de la meva mare.
  
- <sup>10</sup> El zel del teu temple em consumia, \* = Sl 118,139  
i ara rebo les burles dels qui t'ultratgen. / Jn 2,17;
- <sup>11</sup> Si veuen que ploro i dejuno, \* / Rm 15,3  
encara m'escarneixen.
- <sup>12</sup> Si vaig de dol amb roba de sac, \*  
tot són enraonies contra mi.
- <sup>13</sup> Em dediquen sàtires a les places, \*  
em fan cançons a les tavernes.

## II

- = <sup>14</sup> Jo et prego, Senyor, en aquesta hora propícia; † Is 49,8;  
respon, Déu meu, pel teu amor, \* Sl 31,6;  
tu que em salves perquè ets fidel. 101,14
- <sup>15</sup> Treu-me del llot, que no m'enfonsi; \*  
salva'm dels enemics i de les aigües abismals.
- = <sup>16</sup> Que no se m'emportin els remolins, †  
que no m'engoleixin les aigües profundes \*  
i no tanquin, com un pou, la seva boca.
  
- <sup>17</sup> Respon-me, Senyor, que el teu amor vessa bondat; \*  
mira'm, que és gran la teva misericòrdia.
- <sup>18</sup> No amaguis la mirada al teu servent; \* Sl 101,3  
afanya't a respondre'm, que estic en perill.
- <sup>19</sup> Vine al meu costat, rescata'm, \*  
allibera'm dels enemics.

= <sup>20</sup> Tu saps com m'escarneixen, †  
Veus els desenganys i la vergonya que passo; \*  
tens al davant tots els meus adversaris.

– <sup>21</sup> Els escarnis m'han trencat el cor \*  
i per això defalleixo.

– He esperat en va qui es compadís de mi, \*  
no trobo ningú que em consoli.

– <sup>22</sup> Em tiren fel al menjar; \*  
quan tinc set, em fan beure vinagre.

Jb 6,14s;  
Lm 1,2  
Mt 26,40;  
Jn 16,32

/Mt 27,34.48

/Rm 11,9-10

[– <sup>23</sup> Que la taula se'ls torni un parany, \*  
que es torni una trampa per als seus convidats.

– <sup>24</sup> Que se'ls entelin els ulls i no hi vegin, \*  
que els flauegin tothora les forces.

– <sup>25</sup> Aboca el càstig damunt d'ells, \*  
que els atrapi la teva indignació,

– <sup>26</sup> que els sigui devastat el campament \*  
i no quedi ni una ànima a les seves tendes,

– <sup>27</sup> ja que persegueixen el qui tu has ferit \*  
i afegeixen dolor al qui has traspassat.

– <sup>28</sup> Tingues en compte totes les seves culpes, \*  
que no se'n vegin mai absolts;

– <sup>29</sup> esborra'ls del llibre dels vivents, \*  
no els inscrivis en el registre dels justos.]

/Ac 1,20

Is 53,4;  
Sl 70,11

Esd 32,32;  
Is 4,3  
Dn 12,1;  
Ap 3,5

### III

– <sup>30</sup> Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent; \*  
que em sostingui la teva salvació.

– <sup>31</sup> Els meus càntics lloaran el nom de Déu, \*  
li donaré gràcies per la seva grandesa.

– <sup>32</sup> Això plaurà al Senyor més que una ofrena, \*  
més que un toro i un vedell ja fet.

Sl 21, 26s

Sl 49,8.14;  
51,18

Sl 21,27;  
69,5;  
118,144

= <sup>33</sup> Se n'alegraran els humils quan ho vegin; †  
els qui cerquen Déu es diran: \*  
«Que visqueu per molts anys!»

- <sup>34</sup> El Senyor escolta els p**o**bres, \*  
mai no abandona els capt**i**us.
- <sup>35</sup> Que el lloïn el cel i la terra, \*  
els mars i tot el que s'hi mou.
- <sup>36</sup> Déu salvarà Sió, \*  
reconstruirà les viles de Judà.
- = Hi habitaran els servents del Senyor, †  
<sup>37</sup> ells i els seus fills les posseiran, \*  
hi viuran els qui estimen el seu nom.

Is 44,26;  
Ez 36,10  
Sl 101,29.22-  
23  
Sl 5,12;  
Is 65,9

### **Preguem**

Senyor Jesús, quan buscaves compassió, has trobat els teus deixebles que dormien; quan cercaves consol, has descobert amb tristesa que t'estimaven poc els qui havies anomenat germans teus. Concedeix-nos, Senyor, de plorar com Pere la nostra llunyania de tu.

## **69 (70)**

### **DÉU MEU, VINE A SALVAR-ME**

La invocació inicial d'aquest salm obre sovint la pregària d'una comunitat: «Oh Déu, vine a salvar-nos, Senyor, vine aviat a ajudar-nos» (vegeu Sl 39,14). El salm és gairebé una repetició literal de la part final del salm 39 (vv. 14-18). És, doncs, una pregària típica, on s'expressa l'afany del qui, envoltat pel mal, invoca la salvació de Déu. «Déu és gran», en ell s'alegra el qui el cerca, en ell troba refugi el pobre.

### **Antífona**

Senyor, vine aviat a ajudar-me.

- <sup>2</sup> Déu meu, vine a salvar-me; \*  
Senyor, vine de pressa a ajudar-me.



- <sup>3</sup> Que quedin defraudats i avergonyits \*  
els qui volen prendre'm la vida.
- Que se'n tornin confosos \*  
els qui desitgen fer-me mal.
- <sup>4</sup> Que es retirin avergonyits \*  
els qui diuen: «**M**assa poc!»
  
- <sup>5</sup> Que puguin alegrar-se i fer-te festa \*  
tots els qui et cerquen;
- que els qui estimen la teva obra salvadora \*  
diguin sempre: «**D**éu és gran!»
  
- <sup>6</sup> Jo sóc pobre i desvalgut; \*  
afanya't a venir, Déu meu.
- Ets tu qui m'ajuda i m'allibera. \*  
Senyor, no triguís més.

### **Preguem**

Senyor, vine a ajudar tots aquells que et cerquen i et necessiten. Vine al costat de qui està sol, desesperat, presoner, afamat, del foraster, del qui pateix, de qui és pobre. No tardis, Senyor.

## **70 (71)**

### **NO M'ABANDONIS AL TEMPS DE LA VELLESA**

En el temps de la vellesa sembla que tot arriba al final. Quan les forces s'afebleixen, quan s'experimenten l'abandó i el menyspreu dels homes, també Déu sembla llunyà (vv. 9-11.13.18). Però en la pregària l'ancià descobreix la presència de Déu, que ha acompanyat tota la seva vida (vv. 6.17), i ell pot esdevenir-ne el testimoni i anunciar-ho en la comunitat dels germans (vv. 15-16.18.22). La força d'aquest ancià és la consciència, que de nou té un deure a complir. No tan sols Déu no

l'ha abandonat, sinó que està al seu costat en els perills. L'ancià pot parlar de Déu, pot lloar-lo i cantar les seves proeses.

### Antífona

Senyor, no m'abandonis al temps de la vellesa.

#### I

- <sup>1</sup> En tu, Senyor, m'emparó; \* = Sl 30,2-4  
que mai no quedí confós. Sl 24,2
- <sup>2</sup> Allibera'm i treu-me del perill; \*  
per la teva bondat, escolta'm i salva'm.
- <sup>3</sup> Sigues el meu castell inexpugnable \*  
on pugui venir sempre.
- Has decidit de salvar-me; \*  
per a mi ets penyal i plaça forta.
- <sup>4</sup> Déu meu, allibera'm de les mans de l'injust, \* Sl 139,2  
de les grapes del malvat i violent.
  
- <sup>5</sup> Senyor, ets la meva esperança, \*  
he confiat en tu des de jove.
- = <sup>6</sup> Tu em tragueres de les entranyes de la mare; †  
acabat de néixer em vas aixoplugar. \* Jr 17,14;  
Sl 21,4;  
108,1  
No he deixat mai de lloar-te.
- <sup>7</sup> Tothom em mirava com un prodigi: \* Is 52,14;  
Sl 30,12  
eres per a mi un castell de refugi.
- <sup>8</sup> La meva boca s'omplia de lloances, \*  
cantava la teva glòria tot el dia.
  
- <sup>9</sup> No em rebutgis, doncs, al temps de la vellesa; \* Sl 21,12,20  
ara que decau el meu vigor no m'abandonis,
- <sup>10</sup> perquè els enemics m'espíen per matar-me, \*  
es conjuren contra mi i diuen:
- <sup>11</sup> «Déu l'ha abandonat, perseguiu-lo, \* Sl 3,3; 21,9;  
68,27  
agafeu-lo, que ningú no el defensa.»
  
- <sup>12</sup> Senyor, no t'allunyis de mi; \* Sl 21,12  
Déu meu, vine de pressa a ajudar-me.

= Sl 39,15;  
= Sl 34,4

- <sup>13</sup> Que quedin confosos i avergonyits \*  
els qui demanen contra mi pena de mort;
- que ploguin les befes i els escarnis \*  
sobre els qui volen fer-me mal.

## II

Sl 34,28;  
108,30

- <sup>14</sup> El que és jo, mantindrè sempre l'esperança, \*  
i t'adreçaré lloances més i més.

= <sup>15</sup> Els meus llavis anunciaran la teva bondat, †  
proclamaran tot el dia la teva salvació: \*  
qui podria comptar les teves obres!

- <sup>16</sup> Vindré a explicar, Senyor Déu meu, les teves proeses, \*  
recordaré que és única la teva bondat.

Os 2,17;  
Jr 2,1  
Sl 128, 1-2;  
Is 46,3-4

- <sup>17</sup> M'has instruït, Déu meu, des de jove, \*  
i encara avui proclamo les teves meravelles.

- <sup>18</sup> I ara que sóc vell, amb cabells blancs, \*  
no m'abandonis, Déu meu,

- fins que proclami el teu poder a aquesta generació, \*  
la teva força a tots els qui viuran.

Sl 20,31

Sl 35,7

Sl 71,18

Sl 85,8

= <sup>19</sup> La teva bondat, Déu meu, arriba fins al cel; †  
les coses que has fet són grans: \*  
qui és com tu, Déu meu?

- <sup>20</sup> M'has fet veure perills, \*  
que han estat molts i molt graus;

Sl 9,14; 39,3

- torna ara a fer-me viure, \*  
torna a treure'm de la tomba profunda,

- <sup>21</sup> fes gran el meu bon nom, \*  
envolta'm de consol.

- <sup>22</sup> Déu meu, lloaré amb l'arpa \*  
la teva fidelitat;

Is 6,3

- et cantaré al so de la cítara, \*  
Sant d'Israel.

Sl 7,18

- <sup>23</sup> Enmig dels cants t'aclamaran els meus llavis, \*  
et cantarà la meva vida que tu has rescatat.

= <sup>24</sup> Parlaré tot el dia de la teva bondat, †  
perquè han quedat confosos i avergonyits \*  
els qui volien fer-me mal.

### **Preguem**

Molts són rebutjats pels homes al temps de la vellesa. Són molts els qui, quan decau el seu vigor, són abandonats. Amb ells i per ells et preguem, Senyor: fes que cada home i cada dona puguin gaudir de la teva benedicció al temps de la vellesa.

## **71 (72)**

### **DÉU MEU, DÓNA AL REI EL TEU DRET**

Com tots els salms reials (2; 19; 20; 21; 44; 88; 99; 109; 131), és possible que també el Salm 72 faci referència a algun rei d'Israel, però dibuixa sobretot la imatge i l'espera d'un rei ideal, futur, el messies de Déu, que ve a governar amb justícia el seu poble i a ser recte amb els humils (v. 2). Dites en un regne històricament minúscul, com eren el d'Israel al nord o el de Judà al sud fins i tot quan estaven units sota David i Salomó, les paraules d'aquest salm fan pensar en la força de l'esperança messiànica d'Israel que es deleix per un rei que vingui a alliberar-lo. Per aquest motiu, la litúrgia cristiana llegeix aquest salm en temps de Nadal relacionant-lo amb Jesús.

### **Antífona**

El Senyor salva els pobres que reclamen.

### **I**

- <sup>1</sup> Déu meu, dóna al rei el teu dret, \*  
dóna al fill del rei la teva rectitud.
- <sup>2</sup> Que governi amb justícia el teu poble, \*  
que porti el dret als desvalguts.

Jr 23,5

- Is 145,8;  
52,7;  
55,12
- So 2,3
- Sl 60,8
- Os 6,3;  
Is 45,8  
Dt 32,2
- 2Sa 7,13s;  
Jr 31,35;  
33,20  
Sl 88,38  
Za 9,10;  
Sir 44,21;  
Is 27,1;  
Mi 7,17;  
Is 49,23
- 1Re 10,1
- <sup>3</sup> Que les muntanyes duguin **pau** al **poble**, \*  
que li duguin justícia **els turons**.
  - = <sup>4</sup> Que els desvalguts es vegin **emparats**, †  
i salvats els **fills** dels **pobres**. \*  
Que desfaci els **opressors**!
  - <sup>5</sup> Que duri com el sol **i** la **lluna**, \*  
segles **i** més **segles**.
  - <sup>6</sup> Que sigui com la pluja que **amara** l'**herbei**, \*  
com els ruixats que **assaonen** la **terra**.
  - <sup>7</sup> Que en els seus dies floreixi **la** justícia, \*  
i mesos i anys **abundi** la **pau**.
  - <sup>8</sup> Que domini des d'un **mar** a l'**altre**, \*  
des del Gran Riu fins a l'**extrem** del **país**.
  - <sup>9</sup> S'agenollaran davant d'ell els habitants **del** **desert**, \*  
els seus enemics s'abaixaran fins **a** la **pols**.
  - <sup>10</sup> Els reis de Tarsis i **de** les **illes** \*  
li portaran **obsequis**;  
- els reis d'Aràbia i **de** **Sebà** \*  
li oferiran  **presents**.
  - <sup>11</sup> Es prosternaran davant d'ell **tots** els **reis**, \*  
tots els pobles el **serviran**.

## II

- || Jb 29,12
- Sl 115,15
- Sl 60, 7-8
- Is 27,6;  
Os 14,6-9  
Am 9,13
- <sup>12</sup> Salvarà els pobres **que** reclamen, \*  
els desvalguts que no tenen **defensor**.
  - <sup>13</sup> S'apiadarà dels pobres **i** dels **febles**, \*  
salvarà els desvalguts **de** la **mort**.
  - <sup>14</sup> Rescatarà la seva vida d'enganyis i **violències**: \*  
la seva sang és preciosa **als** seus **ulls**.
  - = <sup>15</sup> Que visqui i li donin l'or d'**Aràbia**; †  
que preguin per ell **tots** els **dies** \*  
i no parin mai de **beneir-lo**.
  - = <sup>16</sup> Que els camps de blat abundin al **país**, †  
i pels cims onegin les espigues **com** al **Líban**; \*  
que les ciutats floreixin com l'**herba** del **camp**.

- <sup>17</sup> Que es perpetuï el seu nom \*  
i es mantingui mentre duri el sol.
- = Que tots els pobles, per a beneïr-se, †  
es valguin del seu nom; \*  
que li augurin la felicitat. Gn 12, 3
- <sup>18</sup> Beneït sigui el Senyor Déu, el Déu d'Israel, \*  
l'únic que fa meravelles.
- <sup>19</sup> Sigui beneït per sempre el seu nom gloriós, \*  
que la seva glòria ompli tota la terra. Amén, amén. Ha 3,3

### **Preguem**

Senyor Jesús, que no has volgut ser rei perquè el teu regne no és d'aquest món, ajuda'ns a anunciar l'Evangeli als homes perquè vingui aviat el teu Regne.

## **72 (73)**

### **REALMENT, DÉU ÉS BO AMB ISRAEL**

La teologia d'Israel afirmava que els justos prosperen i els malvats acaben malament (teologia de la retribució). Però moltes vegades no és així, observa l'autor del salm 72. Al contrari, qui fa mal sovint prospera, viu en la riquesa i en el benestar, s'enorgulleix d'aquesta condició i viu d'una manera prepotent i violenta, com si Déu no existís (vv. 2-12). «Què en trec realment, de guardar pur el meu cor?», es pregunta la persona que fa el bé (v. 13). És difícil entendre-ho. La resposta ve de descobrir que el que compta és estar amb Déu. En Ell hi ha el secret de la vida present i futura, no en allò que l'home troba a la terra i que constitueix l'orgull de molts (vv. 23-28).

### **Antífona**

Per a mi, és bo d'estar, Senyor al teu costat.

## I

- Realment, Déu és bo amb **I**srael, \*  
és bo amb els qui són **n**ets de **c**or.
- <sup>2</sup> Però jo he estat a punt de **d**esviar-me, \*  
i ja quasi relliscaven **e**ls meus **p**eus,
- Sl 36,1  
Jb 21,13-26 - <sup>3</sup> d'enveja que sentia **p**els **i**njustos, \*  
veient el benestar dels **i**nso**l**ents.
- <sup>4</sup> Sense neguits arriben **a** la **m**ort, \*  
van tips, són **c**orpulents;
- <sup>5</sup> no passen penes **c**om els **a**ltres, \*  
no sofreixen **c**om tothom.
- <sup>6</sup> L'orgull els fa de **c**ollaret, \*  
duen per vestit la **v**iolència;
- Sl 16,10;  
118,70  
Jb 15,27;  
Jr 5,28 - <sup>7</sup> els seus ulls brillen **s**atisfets, \*  
traspuen les ambicions **d**el seu **c**or.
- <sup>8</sup> Escarneixen i parlen **d**e fer **m**al; \*  
es posen altius i **a**menacen,
- <sup>9</sup> desafien el cel **c**om si **r**es \*  
i xerren de tot **a** la **t**erra.
- <sup>10</sup> Per això, Déu guia cap a ells **e**l seu **p**oble, \*  
que beu aquelles aigües **i** es **d**iu:
- Sl 9,11 - <sup>11</sup> «Com pot ser que **D**éu no ho **s**àpiga, \*  
que l'Altíssim **n**o ho entengui?
- <sup>12</sup> Mireu com aquests **i**njustos \*  
acumulen tranquils **l**es **r**iqueses!»

## II

- MI 3,14  
= Sl 25,6 - <sup>13</sup> Què en trec realment, de guardar pur **e**l meu **c**or \*  
i de rentar-me les mans en senyal d'**i**nnocència?
- Jb 7,18 - <sup>14</sup> A cada instant haig **d**e sofrir, \*  
m'he de veure castigat **t**ot el **d**ia.
- <sup>15</sup> Si jo pensés: «Parlaré com **e**lls», \*  
trairia els qui són **e**ls teus **f**ills.
- <sup>16</sup> M'esforçava **p**er ent**e**ndre-ho, \*  
m'hi esforçava **i**nútilment,

- <sup>17</sup> fins que, entrant al santuari de Déu, \*  
he comprès el destí dels injustos. Sl 118,130
- <sup>18</sup> Realment, els has posat en un camí relliscós, \*  
que els precipita a la ruïna.
- <sup>19</sup> Com han quedat de sobte desolats, \*  
consumits en un moment, sense deixar rastre!
- <sup>20</sup> De la seva ombra en fas tant de cas, Senyor, \*  
com d'un somni, que en llevar-nos s'esvaeix. Sl 48,15

### III

- <sup>21</sup> Mentre el meu cor s'exasperava \*  
i se sentia irritat dintre meu,
- <sup>22</sup> jo era incapaç d'entendre-ho: \*  
davant teu era estúpid, com les bèsties.
- <sup>23</sup> Però jo sempre estic al teu costat, \*  
i tu agafes la meua mà dreta.
- <sup>24</sup> Em guies amb el teu consell, \*  
i després em prendràs a la glòria. Sl 15,10
- <sup>25</sup> Qui més, fora de tu, tinc en el cel? \*  
Si estic amb tu, res no desitjo a la terra.
- = <sup>26</sup> El meu cos i el meu cor es desfaran, †  
però Déu, la roca del meu cor, \*  
serà sempre la meua possessió. Sl 15,5
- <sup>27</sup> Els qui de tu s'allunyen es perden, \*  
fas que es perdin els qui et són infidels.
- = <sup>28</sup> Però, per a mi, és bo d'estar prop de Déu, †  
de cercar en el Senyor Déu el meu refugi, \*  
i poder contar totes les seves obres.

### Preguem

Senyor Jesús, que t'has fet pobre entre els homes per donar el tresor inexhaurible de l'amor i de la misericòrdia, allibera'ns de l'orgull i de l'amor pel nostre benes-



tar, perquè puguem trobar en tu l'únic bé que salva la nostra vida.

## 73 (74)

### NO OBLIDIS ELS TEUS POBRES PER SEMPRE

Escrit probablement després de la destrucció del temple i de Jerusalem l'any 586, aquest salm és la lamentació d'un poble oprimint en un moment tràgic de la seva història. Davant d'aquesta tragèdia neix la pregunta sobre la presència de Déu i sobre el seu silenci davant del mal: «fins quan?» (vv. 9-10). Neix també la súplica insistent: «recorda't» del teu poble (v. 2), «no oblidis els teus pobres per sempre» (v. 19). En aquest salm ressonen els horrors sense resposta de la història. Per a la nostra generació és difícil no recollir el ressò dels camps d'extermini, junt amb el drama de tants homes i pobles que han sofert i que han estat destruïts per la violència i la guerra.

#### Antífona

No oblidis, Senyor, els teus pobres per sempre.

#### I

- Per què t'obstines, Déu nostre, a **rebutjar**-nos \*  
i t'indignes amb el **ramat** que **pastures**?
- = <sup>2</sup>Recorda't del poble que en altre temps et vas fer **teu**, †  
de la tribu i l'heretat que has **redimit**, \*  
de la muntanya de Sió on **residies**.
- = <sup>3</sup>Adreça-hi els teus **passos**, †  
que ara és una **ruïna completa**: \*  
els enemics han devastat el **santuari**.
- <sup>4</sup>Baladrejant en el lloc dels **teus aplecs**, \*  
els teus adversaris hi han hissat els **estendards**.

Dt 7,6;  
Es 15,17  
Jr 10,16;  
Is 63,17;  
Jr 51,19

- <sup>5</sup> S'assemblaven als qui branden **les destrals** \*  
en un bosc **impenetrable**,
- <sup>6</sup> quan estellaven amb maces **i tascons** \*  
totes les motlures i **els relleus**.
- <sup>7</sup> Han calat foc al santuari, l'han **arrasat**, \* Is 64,10  
han profanat el lloc de residència **del teu nom**.
- <sup>8</sup> Es deien dintre seu: «**Destruïm-los d'un cop!**» \*  
Han cremat en el país els **llocs de culte**.
- = <sup>9</sup> No veiem les nostres senyeres, † Sl 76,9  
ja no ens queda **cap profeta**, \* Lm 2,9  
i ningú de nosaltres no sap quant **durarà**. Ez 7,26  
Sl 6,4; 88,47
- <sup>10</sup> Fins quan, Déu nostre, ens insultarà l'**opressor**? \*  
Gosarà l'adversari menysprear el teu **nom** per **sempre**?
- <sup>11</sup> Per què retires la **teva mà** \* Is 52,10  
i la mantens inactiva **sobre el pit**?
- <sup>12</sup> Però tu, oh Déu, des de sempre ets **el meu rei**, \*  
victoriós **arreu de la terra**.

## II

- <sup>13</sup> Vas dividir la mar amb **gran poder**, \* Jb 7,12;  
i trencares els caps dels **monstres marins**. Is 51,9-10;  
Sl 88,10-11
- <sup>14</sup> Vas esclafar els caps de **Leviatan** \* Jb 3,8  
i convidares a menjar-se'l gent **que són feres**.
- <sup>15</sup> Vas obrir fonts **i torrents**, \*  
i vas eixugar rius **inestroncables**.
- <sup>16</sup> Teu és el dia, teva **és la nit**; \* Gn 1  
vas fixar la lluna **i el sol**.
- <sup>17</sup> Vas marcar els límits **de la terra**; \*  
l'estiu i l'hivern, tu **vas formar-los**.
- <sup>18</sup> Recorda, Senyor, que l'**enemic** t'**insulta**, \*  
que un poble insensat menysprea **el teu nom**.
- <sup>19</sup> No donis la teva tórtora **a les feres**, \*  
no oblidis els teus **pobres** per **sempre**.

- <sup>20</sup> Tingues present l'aliança: \*  
les coves del país són caus de violència.
- <sup>21</sup> Que els oprimits no se'n vagin defraudats, \*  
que els desvalguts i els pobres lloïn el teu nom.
- <sup>22</sup> Alça't, Déu nostre, a defensar la teva causa! \*  
Recorda que tot el dia t'insulta l'insensat.
- <sup>23</sup> No oblidis la cridòria dels adversaris, \*  
l'avalot incessant dels qui s'alcen contra teu.

### **Preguem**

Oh Déu, la teva fidelitat dura per sempre i no oblidis la teva misericòrdia. Escolta també avui el clam dels oprimits, estigues a prop del qui és necessitat.

## **74 (75)**

### **ET LLOEM, DÉU NOSTRE, ET LLOEM**

La història del món és vista com la història d'homes que s'enorgulleixen i s'aixequen els uns contra els altres. Per al salmista els descreguts són probablement els enemics del seu poble, els qui han destruït Jerusalem. Però en ells veiem igualment tots els que fan de l'orgull el motiu de la vida, i per això menyspreen els altres i actuen de manera injusta. Però diu Déu: «Abatré l'orgull de l'injust; el just, en canvi, alçarà el seu front» (v. 11). El judici de Déu consisteix precisament en la seva intervenció a favor del qui ha estat humiliat, que ara és enaltit (vegeu Lc 1,51-52). Jesús s'ha anorreat i s'ha abaixat per assumir la condició humana, i per això Déu l'ha exaltat al seu costat com a salvador (vegeu Fl 2,6-11).

## Antífona

Et donem gràcies pels teus prodigis.

- = <sup>2</sup> Et lloem, Déu nostre, et lloem; †  
el teu nom és **a** prop **n**ostre, \*  
i tothom conta els teus prodigis.
  
- <sup>3</sup> «Vindré», diu ell, «a judicar amb **rectitud** \*  
quan jo mateix ho **decideixi**.
- <sup>4</sup> Encara que trontolli la terra amb tots els **qui** l'**habiten**, \*  
jo mantindré fermes els **seus pilars**.»  
Sl 45,3; 59,4;  
92,1s; 95,10;  
1Sa 2,8
  
- <sup>5</sup> Ara dic als insolents: «No us **insolenteu!**» \*  
Dic als injustos: «No us **enorgulleu!**»  
1Sa 2,3  
Za 2,1-4
- <sup>6</sup> No alceu tan alt el **vostre front** \*  
ni parleu amb un posat tan **arrogant**.»  
Jb 15,25;  
Sl 93,4
  
- <sup>7</sup> Perquè la **grandesa** no **ve** \*  
ni de llevant, ni de ponent, ni **del desert**;
- <sup>8</sup> **ve** de Déu, l'únic **que** **judica**, \*  
que abaixa l'un i **exalta** l'**altre**.  
1Sa 2,7;  
Dn 2,21
  
- <sup>9</sup> El Senyor té una copa **a** la **mà**, \*  
plena d'un vi fort, adobat **amb espècies**;  
- l'aboca i el fa beure fins a l'**última gota** \*  
a tots els injustos **de** la **terra**.
  
- <sup>10</sup> Jo ho proclamaré per **sempre més**, \*  
cantaré al Déu **de Jacob**;
- <sup>11</sup> «Abatré», diu ell, «l'**orgull de l'injust**; \*  
el just, en canvi, alçarà **el seu front**.»  
Sl 91,11

## Preguem

Senyor, tu has donat la capacitat de judicar al teu fill Jesús perquè cada home pugui trobar el perdó i la salvació: ensenyans a fer el bé, a no menysprear ningú, a enorgullir-nos només de ser fills teus. Concedeix-nos, en el temps fixat per endavant, de ser ressuscitats amb tots els justos.

## 75 (76)

### DÉU S'HA FET CONÈIXER A JUDÀ

Càntic en quatre estrofes (I: 2-4; II: 5-7; III: 8-10; IV: 11-13) a Déu, esplèndid i terrible (vv. 5.8.12.13), que com un guerrer i un jutge apareix per defensar la ciutat on ha decidit d'habitar; Sió, ciutat de la pau (en el v. 3 del text hebreu surt l'antic nom de Jerusalem: Xalem, que vol dir «pau»). El salm celebra la grandesa i l'omnipotència de Déu, a qui cap poder d'aquest món, ni exèrcits ni governants, pot resistir quan ve a salvar tots els pobres de la terra.

#### Antífona

Senyor, aclamem el teu nom que és gran.

#### I

- <sup>2</sup> Déu s'ha fet conèixer a Judà, \*  
a tot Israel és gran la seva anomenada.
- Sl 121,6s - <sup>3</sup> Té a Jerusalem la residència, \*  
ha posat a Sió el seu casal.
- Sl 47,4-8;  
Sl 45,10 - <sup>4</sup> Ha trossejat allí les fletxes dels arcs, \*  
els escuts, les espases i la guerra.
- <sup>5</sup> Ets poderós i esplèndid \*  
enmig de les muntanyes curulles de botí:
- = <sup>6</sup> els guerrers ardits han estat espoliats, †  
dormen el son de la mort, \*  
han abaixat les mans els millors combatents.
- 2Re 19,35;  
Na 3,18  
Jr 51,39,57 - <sup>7</sup> La teva amenaça, Déu de Jacob, \*  
ha deixat immòbils carros i cavalls.

#### II

- = <sup>8</sup> Realment ets terrible: †  
quan t'indignes, qui et pot resistir? \*
- <sup>9</sup> Des del cel has dictat sentència.
- = El món s'espanta i emmudeix †  
<sup>10</sup> quan Déu s'aixeca a fer justícia \*  
i a salvar els humils de la terra.

Dt 7,21;  
10,17;  
Na 1,6;  
Ml 3,2

- <sup>11</sup> Els homes enfurits et lloaran \*  
i es vestiran de sac els supervivents d'aquella fúria. Jr 13,11
- <sup>12</sup> Feu promences al Senyor, el vostre Déu, \*  
i compliu-les, tots els qui l'envolteu.
- = Porteu tributs al qui és terrible, †  
<sup>13</sup> al qui talla l'alè dels prínceps \*  
i es fa témer dels reis de la terra.

### Preguem

Et lloem, oh Déu, perquè enalteixes els humils i confons els poderosos. Fes que la teva vinguda no ens trobi distrets i adormits, sinó preparats per a participar a la teva festa.

## 76 (77)

### QUE PUGI A DÉU EL MEU CLAM

Un present difícil marcat per la sofrença turmenta la vida de la comunitat, fins al punt que Déu sembla estar lluny, silenciós, sense força, sembla haver oblidat el seu poble (vv. 2-11). On han anat a parar el seu amor, la seva fidelitat? Així s'ho pregunta l'home enmig de l'angoixa. La resposta al sofriment de l'home i de la comunitat arriba en la pregària pel record de les obres de Déu, de la salvació del poble que ell ha dut a terme (vv. 13-21). El record de les obres d'amor de Déu resol el turment de l'home i li dona la certesa que Déu no pot ser llunyà ni silenciós. Així aquest record és trobament amb Déu i salvació.

### Antífona

Senyor, en dies de perill recordo les teves gestes.

- <sup>2</sup> Que pugi a Déu el meu clam, \*  
que pugi a Déu i que ell m'escolti.
- = <sup>3</sup> Et cerco, Senyor, en dies de perill, †  
i a les nits no em canso d'alçar les mans, \*  
però la meva ànima no troba consol.

Is 26,16;  
Sl 49,15;  
87, 2

- Gn 2,8 – <sup>4</sup>Quan em recordo de Déu, sospiro, \*  
em sento defallir sempre que hi penso.
- <sup>5</sup>Ell aparta la son dels meus ulls, \*  
i em torbo tant, que ni goso parlar.
- = Sl 142,5;  
Dt 32,7 – <sup>6</sup>Penso en les èpoques llunyanes, \*  
recordo els temps antics;
- <sup>7</sup>de nit rumio dintre meu, \*  
reflexiono i em pregunto a mi mateix:
- Sl 73,1;  
88,47s  
Lm 3,21;  
3,22-23 – <sup>8</sup>«¿És que el Senyor ens ha abandonat per sempre, \*  
ja no ens serà propici mai més?
- <sup>9</sup>¿Ha deixat per sempre d'estimar-nos, \*  
s'ha desdit de la seva paraula?
- Is 63,15;  
Sl 73,9  
Is 49,14s – <sup>10</sup>¿Pot oblidar-se Déu de compadir, \*  
l'enuig pot tancar-li les entranyes?»
- <sup>11</sup>I exclamo: «És per això que sofreixo: \*  
la mà de l'Altíssim ja no actua com abans.»
- Ml 3,6 – <sup>12</sup>Recordo de nou les gestes del Senyor, \*  
tinc presents els prodigis d'altre temps.
- <sup>13</sup>Repasso dintre meu les teves obres \*  
i penso en les teves proeses.
- Sl 142,5
- Ex 15,1-18 – <sup>14</sup>Déu meu, és sant el teu obrar; \*  
quin déu és gran com ho és el nostre?
- Sl 17,31-32;  
88,7  
Dt 32,4 – <sup>15</sup>Tu, el Déu que obra meravelles, \*  
revelaves als pobles el teu poder.
- Ne 1,10 – <sup>16</sup>Amb el teu braç vas rescatar el teu poble, \*  
la fillada de Jacob i de Josep.
- Gn 46,26-27
- Ha 3, 10-11;  
Jb 7,12;  
Na 1,4 = <sup>17</sup>En veure't, Déu nostre, les aigües, †  
en veure't, les aigües s'arremolinaren, \*  
fins i tot tremolaren les aigües abismals.
- = <sup>18</sup>Els núvols es desferen en aiguats, †  
van roncar les nuvolades \*  
i brunzien les teves fletxes.
- Sl 17,15;  
143,6 = <sup>19</sup>Rodolava el retruny del teu tro, †  
els llamps il·luminaven l'univers, \*  
la terra tremolava i trontollava.
- Sl 28;  
Esd 19,16  
= Sl 96,4

- = <sup>20</sup> Pel mig de la mar et vas obrir camí, †  
i l'oceà es convertí en lloc de pas \*  
de les teves petjades invisibles.
- <sup>21</sup> Vas conduir com un ramat el teu poble \*  
sota el guiatge de Moisès i d'Aaron.

Is 43,16;  
51,10;  
Ne 9,11;  
Sb 14,3

Is 63,11-14  
Sl 77,52;  
Mi 6,4

### **Preguem**

Senyor, els teus camins no són els nostres, i tot i així et deixes trobar pel teu servent que dia i nit estén les mans cap a tu. Dóna'ns un esperit vigilant per a venir a trobar-te plens de joia quan et facis present en el nostre camí.

## **77 (78)**

### **ESCOLTA, POBLE, EL MEU ENSENYAMENT**

Repasant la història d'Israel es troben dues constants: l'amor, la paciència de Déu, i la infidelitat, la rebel·lió del poble. Aquest salm llegeix i canta aquesta història des de l'èxode fins a David. La primera part del salm és una introducció que convida a no amagar les obres de Déu, sinó a parlar-ne, a transmetre-les a tothom (vv. 1-11). S'hi canta la benvolença de Déu durant el pas del desert (vv. 12-41), quan el Senyor nodria i protegia el poble. Aquest, però, no ho entén i es rebel·la (la incredulitat d'Israel és recordada tres vegades: vv. 22.32.41). En la segona part (vv. 42-72) es torna a parlar de l'èxode (vv. 42-43) i s'arriba a David: els prodigis contra Egipte (vv. 44-51); el camí pel desert i l'entrada a la terra promesa (vv. 52-55); l'època dels jutges i la rebel·lió del poble (vv. 56-64); David (vv. 65-72).

### **Antífona**

Senyor, cantarem totes les teves gestes.



## I

- Dt 32,1 – <sup>1</sup> Escolta, poble, el meu **ensenyament**, \*  
estigues atent a les **meves paraules**.
- Sl 48,5;  
/Mt13,35 – <sup>2</sup> Els meus llavis es valdran **de paràboles**, \*  
aclariré enigmes del **temps antic**.
- Sl 43,2;  
Dt 4,9;  
Jb 8,8;  
15,18;  
Esd 10,2;  
13-14;  
Sl, 144,4 – <sup>3</sup> El que vam sentir **i aprendre**, \*  
allò que ens van contar els **nostres pares**,  
– <sup>4</sup> **no ho amagarem als nostres fills**, \*  
i ells ho contaràn als qui vindran **després**:  
– són les gestes glorioses **del Senyor**, \*  
el seu poder i els **seus prodigis**.  
– <sup>5</sup> Ell va establir un pacte **amb Jacob**, \*  
va fixar una llei amb **Israel**.
- Dt 33,4;  
Sl 146,19 – Ell va manar als **nostres pares** \*  
que tot això ho ensenyessin **als seus fills**,  
Sl 21,31 – <sup>6</sup> perquè ho coneguessin els qui vindran \*  
i els fills que naixeran **després**.
- Que s'alcin, doncs, i ho contin **als seus fills**, \*  
<sup>7</sup> perquè posin en Déu la **confiança**,  
– perquè no oblidin mai més les **seves obres** \*  
i guardin els seus **manaments**.  
– <sup>8</sup> Que els fills no es tornin com **els seus pares**, \*  
gent indòcil **i rebel**,  
– gent de cor **inconstant**, \*  
d'esperit infidel a **Déu**.
- Os 7,13-16 – <sup>9</sup> La gent d'Efraïm, **bons arquers**, \*  
fugiren a l'hora **del combat**;  
– <sup>10</sup> no guardaren l'**aliança de Déu**, \*  
es negaren a seguir la **seva llei**.  
– <sup>11</sup> Havien oblidat les **seves gestes**, \*  
els prodigis que els **havia mostrat**.  
– <sup>12</sup> En terra d'Egipte, a la **plana de Tanis**, \*  
obrà prodigis davant **els seus pares**:

- <sup>13</sup> per obrir-los camí partí la mar, \*  
aguantant les aigües com un díc; Ex 14-15  
Ex 14,22;  
15,8
- <sup>14</sup> els guiava de dia amb un núvol, \*  
de nit amb la resplendor del foc. Ex 13,21;  
Sl 104,39
- <sup>15</sup> Esberlà roques al desert, \*  
com per donar-los les aigües profundes; Ex 17,1-7;  
Sl 104,41;  
113,8;  
Nm 20,2-13  
Is 48,21
- <sup>16</sup> va fer sortir rius de la roca, \*  
com si hi aboqués les aigües abismals.

## II

- <sup>17</sup> Però ells continuaren ofenent-lo, \*  
encarant-se en el desert contra l'Altíssim; Ex 20,13
- <sup>18</sup> en el seu cor van posar Déu a prova \*  
reclamant-li un menjar que els agradés. Ex 16,2-36
- <sup>19</sup> Malparlaven de Déu i deien: \*  
«¿Tindrà poder per a parar taula en ple desert?» Sl 22,5
- <sup>20</sup> Quan donà un cop a la roca, \*  
l'aigua rajà i van baixar torrents.
- Però, ¿podrà donar-nos ara pa \*  
i proveir de carn el seu poble?» Ex 16,3
- = <sup>21</sup> El Senyor els va sentir i s'indignà, †  
el seu foc s'abrandà contra Jacob, \*  
el seu rigor caigué sobre Israel,
- <sup>22</sup> perquè no creien en Déu, \*  
no confiaven que els podia salvar. Nm 11  
Dt 32,22
- <sup>23</sup> Llavors va donar ordres als núvols \*  
i obrí els batents del cel,
- <sup>24</sup> i va ploure damunt d'ells l'aliment del mannà, \*  
el do del seu blat celestial. 2Re 7,2;  
Ml 3,10
- <sup>25</sup> Els homes van menjar el pa dels àngels, \*  
les provisions abundants que els enviava. /Jn 6,31
- <sup>26</sup> Després va allunyar el vent de llevant \*  
i féu bufar el garbí amb el seu poder,
- <sup>27</sup> i va ploure carn com núvols de pols, \*  
tants ocells com grans de sorra hi ha a la mar. Sb 16,20;  
1Co 10,3  
Sl 104,40;  
Dt 8,3

- Os 13,6 – 28 Els féu caure al bell mig del campament, \*  
vora mateix de les tendes.
- Nm 11,33 – 29 En menjaren fins a saciar-se; \*  
així va satisfer el seu desig.  
= 30 Però abans que aquell desig se'ls calmés, †  
amb el menjar encara a la boca, \*  
31 el rigor de Déu va caure damunt d'ells:  
Nm 14,29 – va fer morir els més forts, \*  
va abatre el jovent d'Israel.

### III

- 32 I, malgrat tot, encara van pecar, \*  
no creien en els seus prodigis;  
– 33 per això amb un sospir posà fi als seus dies, \*  
la seva vida s'acabà ràpidament.
- Os 5,15; Is 26,16; Nm 21,7; Dt 32,15.18 – 34 Quan els feria, ells el cercaven, \*  
es convertien i tornaven a Déu.  
– 35 Es recordaven de Déu, la seva roca, \*  
del Déu altíssim, el seu redemptor.
- Os 6,4 – 36 Però no eren més que afalacs, \*  
mentida davant d'ell a flor de llavis; \*  
Is 29,13; Os 8,1 – 37 els seus cors no eren constants, \*  
eren cors infidels a l'aliança.
- Ex 32,14; Nm 14,20; Is 48,9; Ez 20,22; Os 11, 8-9; Sl 64,4;84,4 – 38 Ell, que és tot misericòrdia, \*  
els perdonava la culpa i no els destruïa,  
– refrenava constantment el seu rigor, \*  
no els mostrava tot el seu enuig;  
– 39 tenia present que eren mortals, \*  
un alè que no torna quan se'n va.

### IV

- Dt 9,22 – 40 Quantes vegades es rebel·laren al desert! \*  
Com el contristaven en plena solitud!

- <sup>41</sup> Una vegada i una altra posaven **Déu** a **prova**, \*  
entristien així el Sant d'**Israel**. Is 6,3
- <sup>42</sup> No es recordaven de la **seva mà**, \*
- <sup>43</sup> quan obrà grans senyals a **Egipte**, \*  
meravelles a la **plana de Tanis**;
- <sup>44</sup> va convertir en sang **canals** i **recs**, \*  
perquè els egipcis no poguessin **beure**;
- <sup>45</sup> envià tàvecs que els **consumien** \*  
i granotes que infestaven **el país**;
- <sup>46</sup> abandonà les collites **als insectes**, \*  
el fruit del seu treball a **les llagostes**;
- <sup>47</sup> amb la pedregada els destrossà **les vinyes**, \*  
i amb la calamarsa, **els sicòmors**;
- <sup>48</sup> moria el bestiar, colpit **per la pedra**, \*  
i els seus ramats eren **víctimes dels llamps**.
- = <sup>49</sup> Desencadenà encara el foc del seu **rigor**: †  
indignació, càstig **i** **desgràcies**, \*  
tot un estol d'**àngels malèfics**.
- = <sup>50</sup> Va donar lliure curs al seu **enuig** †  
deixant que la mort els **assaltés** \*  
i la pesta consumís les **seves vides**.
- <sup>51</sup> Va colpir a Egipte tots els **primogènits**, \*  
la flor de la fillada del **poble de Cam**. = Sl 104,36

## V

- <sup>52</sup> Tragué fora com un ramat **el seu poble** \*  
i els va guiar com ovelles **pel desert**. Sl 76,21
- <sup>53</sup> Els guià segurs, sense res que **els fes por**, \*  
i la mar va engolir els seus **enemics**. Ex 14,26-28
- <sup>54</sup> Els féu entrar al **clos sagrat**, \*  
en aquella muntanya que el seu braç es **conquerí**.
- = <sup>55</sup> Davant d'ells expulsà els pobles **nadius**, †  
els repartí per sorts l'**heretat** \*  
i instal·là a casa d'aquells pobles les tribus d'**Israel**. Sl 43,3;  
Js 24,8-13

- <sup>56</sup> Però posaren Déu a prova, es **rebel·laren**, \*
- no van guardar l'aliança **de** l'Altíssim,
- <sup>57</sup> el refusaren i el traïren igual que **els** seus **pares**, \*
- desviant-se com sagetes **mal tirades**;
- <sup>58</sup> l'irritaven en els **recintes sagrats**, \*
- l'engelosien amb **els** seus **ídols**.

Dt 32,16.21

- <sup>59</sup> Quan ho veié, Déu es va **indignar** \*
- i repudià Israel **completament**;
- <sup>60</sup> abandonà el temple **de Siló**, \*
- el tabernacle del santuari d'**Adam**;
- <sup>61</sup> i deixà captiva en mans dels **opressors** \*
- la seva arca potent i **gloriosa**.

1Sa 1,3;  
Js 18,1  
Jr 7,12; 26,6

1Sa 4,11.22

Jr 12,7

- <sup>62</sup> Indignat contra la seva **heretat**, \*
- abandonà el seu poble a mercè **de** l'**espa**sa;
- <sup>63</sup> el foc consumí tants **homes joves** \*
- que les noies no tingueren **cants de núvia**;
- <sup>64</sup> els sacerdots van caure **a** la **guerra**, \*
- i les viudes no els pogueren **plorar**.

Dt 32,22-25;  
Jr 7,34

Jb 27,15

## VI

- <sup>65</sup> Llavors el Senyor es desvetllà com si s'hagués **adormit**, \*
- igual que un guerrer ensopit de **massa vi**;
- <sup>66</sup> va ferir els darreres dels seus **opressors**, \*
- que en portaren per sempre **la vergonya**.
- <sup>67</sup> Deixà de banda la casa **de Josep**, \*
- desestimà la tribu d'**Efraïm**.
- <sup>68</sup> Va escollir la tribu **de Judà**, \*
- la muntanya de Sió, que ell **tant estima**;
- <sup>69</sup> hi construï el seu temple, ferm **com el cel**, \*
- etern com la terra i els seus **fonaments**.

2Sa 5,9;  
Sl 86,2; 47,3

1Sa 13,14;  
16,11-13;  
2Sa 7,8;  
Sl 88,21  
Ez 34,23;  
37,24

- <sup>70</sup> Va escollir David, el **seu servent**, \*
- el va treure d'entre pletes **i ramades**,
- = <sup>71</sup> el prengué de darrere les **ovelles**, †
- perquè pasturés el seu poble **de Jacob**, \*
- Israel, la seva **heretat**.

- <sup>72</sup> Ell els pasturava amb cor irreprensible, \*  
els guiava amb mà prudent.

Sl 76,21

### **Preguem**

Senyor, tu que ets Déu de la història, mira també avui amb amor el teu poble, perdona el seu pecat i guia'l cap al teu Regne. Fes que cada generació et pugui conèixer i contar les teves meravelles.

## **78 (79)**

### **DÉU NOSTRE, LES NACIONS ENVAEIXEN LA TEVA HERETAT**

El salm, de tons durs, veu en la destrucció de Jerusalem el triomf dels enemics d'Israel, com a conseqüència de l'abandó de Déu irritat pel pecat del seu poble. Des d'aquesta tragèdia s'aixeca la pregària a Déu: «fins quan, Senyor, estaràs irritat? Fins quan recordaràs les nostres culpes?» La intervenció alliberadora de Déu es veu com defensa d'Israel i destrucció de les nacions, segons un esquema comú en l'Antic Testament. El salm 78 es recita el dia 9 del mes d'abril, en què es fa memòria de la destrucció de Jerusalem l'any 586 aC. És també una de les pregàries que els jueus reciten quan van al mur de les lamentacions.

### **Antífona**

Ajuda'ns, oh Déu, salvador nostre.

= Déu nostre, les nacions envaeixen la teva heretat, †  
profanen el teu sant temple \*  
i fan de Jerusalem una ruïna.

2Re 25,9-10;  
Lm 1,10

- <sup>2</sup> Llencen els cossos dels teus servents \*  
perquè se'ls mengin els ocellots del cel,  
– tiren a les bèsties ferotges de la terra \*  
els cadàvers dels teus fidels.

Jr 7,33;  
Sl 79,13-14

/1Ma 7,17

- So 1,17;  
Jr 14,16 = <sup>3</sup> Als voltants de Jerusalem †  
corre com aigua la sang, \*  
i ningú no enterra els morts.
- = Sl 43,14;  
79,7; So 2,8 – <sup>4</sup> Ens hem tornat l'escarni dels veïns, \*  
la befa i la burla dels països que ens envolten.
- = Sl 88,47;  
43,24  
Dt 4,24 – <sup>5</sup> Fins quan, Senyor, estaràs irritat \*  
i el teu zel cremarà com el foc?
- || Jr 19,25;  
Sir 36,1-5;  
Sl 13,4;  
Jr 50,7 [= <sup>6</sup> *Aboca el teu rigor* †  
*damunt les nacions que no et coneixen*, \*  
*damunt els reialmes que no invoquen el teu nom*,  
– <sup>7</sup> *perquè han devorat els de Jacob*, \*  
*han devastat el seu territori.*]
- = <sup>8</sup> No recordis les nostres culpes antigues, †  
no tardis a obrar amb misericòrdia, \*  
que estem del tot desemparats.
- Sl 141:7 – <sup>9</sup> Ajuda'ns, oh Déu, salvador nostre, \*  
per l'honor del teu nom;  
– allibera'ns i perdona'ns els pecats \*  
per amor del teu nom.
- Ex 32,12;  
Ez 20,44;  
36,22 – <sup>10</sup> Per què han de dir els altres pobles: \*  
«On és el seu Déu?»  
– Que sàpiguen les nacions, davant nostre, \*  
que fas justícia a la sang dels teus servents!
- = <sup>11</sup> Que arribi fins a tu el plany dels captius; †  
amb el teu braç poderós \*  
preserva els condemnats a la mort.
- Sl 88,51 [– <sup>12</sup> *Torna als nostres veïns set vegades* \*  
*l'ultratge que t'han fet, Senyor.*]
- Ez 34,1 – <sup>13</sup> I nosaltres, poble teu, ramat que pastures, \*  
et donarem gràcies per sempre més;  
– proclamarem les teves lloances \*  
a cada generació.

## Preguem

Déu de pau i de misericòrdia, els qui armen el poble per a la guerra i oprimeixen els innocents insulten el teu nom i no comprenen el teu poder. Manifesta, oh Déu, el teu zel, i allibera tots els oprimits, esclaus, pròfugs, presoners, condemnats a mort. Restitueix a tots la llibertat i la pau.

## 79 (80)

### PASTOR D'ISRAEL, ESCOLTA

Escrit probablement després de la destrucció de Samaria, capital del regne del Nord, pels assiris l'any 721 aC, el salm va repetint una tornada on es demana la intervenció del Senyor, Déu de l'univers (vv. 4.8.15-20). El poble invoca el Senyor com pastor d'Israel (v. 2), el qui l'ha guiat perquè mostri la seva força de salvació. Com en el Salm 77, Israel recorda la seva elecció. Aquesta vegada, com en Is 5, mitjançant la imatge de la vinya Israel llegeix la seva història d'alliberament d'Egipte i el do de la promesa (vv. 9-16). Davant d'aquesta història d'amor del Senyor, la comunitat reconeix la seva traïció i es compromet a viure en l'amistat de Déu (v. 19).

### Antífona

Senyor, fes-nos veure la llum de la teva mirada i serem salvats.

- <sup>2</sup> Pastor d'Israel, escolta, \* Ez 34,1  
tu que guies els de Josep com un ramat;
- tu que tens querubins per carrossa, \* Es 25,18  
<sup>3</sup> resplendeix davant d'Efraïm,  
de Benjamí i de Manassès.
- Desvetlla el teu poder, \*  
vine a salvar-nos.
  
- = <sup>4</sup> Déu de l'univers, renova'ns, † Jr 31,18  
fes-nos veure la llum de la teva mirada \* Sl 4,7  
i serem salvats.



- Sl 43,24 = <sup>5</sup> Senyor, Déu de l'univers, †  
fins quan estaràs irritat \*  
mentre el teu poble et suplica?
- Sl 73, 1 – <sup>6</sup> Ha de menjar amb llàgrimes el pa, \*  
Sl 41,4 ha de beure a glops els seus plors.  
– <sup>7</sup> Ens has deixat a les disputes dels veïns; \*  
Sl 78,4 els enemics es riuen de nosaltres.
- = <sup>8</sup> Déu de l'univers, renova'ns, †  
fes-nos veure la llum de la teva mirada \*  
i serem salvats.
- Is 5,1 – <sup>9</sup> Una vinya vas portar d'Egipte; \*  
per plantar-la, tragueres els nadius.  
– <sup>10</sup> Li havies deixat el terreny net, \*  
va arrelar-hi, va omplir tot el país.  
– <sup>11</sup> La seva ombra cobria les muntanyes, \*  
el seu brancatge, els cedres més alts;  
Jc 20,1 – <sup>12</sup> els seus sarments s'estenien fins al mar, \*  
els seus rebrots, fins al Gran Riu.
- Jr 12, 7-13 – <sup>13</sup> Com és que has derrocat la seva tanca \*  
perquè en prenguin el raïm els vianants?  
– <sup>14</sup> Hi entren els senglars a devastar-la \*  
i les malures dels camps la devoren.
- <sup>15</sup> Déu de l'univers, torna, \*  
esguarda des del cel i mira,  
= vine a visitar aquesta vinya, †  
<sup>16</sup> el rebrot que la teva mà havia plantat, \*  
el fill que havies enfortit.  
– <sup>17</sup> Una mirada teva d'amenança, \*  
i ni rastre quedarà dels qui la tallen i la cremen.
- = <sup>18</sup> Que la teva mà reposi †  
sobre l'home que hi ha a la teva dreta, \*  
el fill d'home a qui tu dones la força.  
– <sup>19</sup> No ens apartarem mai més de tu; \*  
dóna'ns la vida i invocarem el teu nom.

= <sup>20</sup> Senyor, Déu de l'univers, renova'ns, †  
fes-nos veure la llum de la teva mirada \*  
i serem salvats.

### **Preguem**

Senyor Jesús, Fill de l'home, tu ets el cep i nosaltres els sarments. Amb violència t'han portat a la mort, però tu has ressuscitat i continues donant-nos la vida. Protegeix l'Església, la teva vinya, fes que doni sempre fruit abundant.

## **80 (81)**

### **CELEBREU DÉU, LA NOSTRA FORÇA**

Amb insistència se'ns convida a celebrar Déu, a cantar-li himnes (vv. 2-4). Per què? Ell ha alliberat el seu poble de l'esclavatge d'Egipte. Però la seva acció misericordiosa, que condueix Israel a la terra promesa, és assenyalada per una tornada que expressa un desig i una invitació de Déu. «Escolta, poble meu...», «Tant de bo que el meu poble m'escoltés...» (v. 9, v. 14). Però aquest desig es transforma en una amarga constatació: «Però el meu poble no escolta la meua veu». Sense la fidelitat a la Paraula de Déu i la submissió a ell, la intervenció alliberadora de Déu és inútil per a l'home. Amb la invitació a escoltar, configurada a partir de Dt 6,4, s'obre i es tanca la pregària diària d'Israel. Escoltar és el fonament de la fe en l'únic Déu.

### **Antífona**

Aclamem Déu, que ens ha alliberat d'Egipte.

- <sup>2</sup> Celebreu Déu, la nostra força, \*  
aclameu el Déu de Jacob.
- <sup>3</sup> Entoneu càntics tocant els tambors, \*  
les cítares sonores i les arpes.

Lv 23,34  
Nm 29,12  
Ex 23,14

– <sup>4</sup> Toqueu els corns per la lluna nova \*  
i per la lluna plena, el dia de la nostra festa.

– <sup>5</sup> Així ho té prescrit Israel, \*  
és festa decretada pel Déu de Jacob,  
– <sup>6</sup> un precepte que donà als fills de Josep \*  
quan sortí contra la terra d'Egipte.

Ex 1,14; 6,6

= Sento un parlar que m'és desconegut: †  
<sup>7</sup> «Li he tret el pes de les espatlles, \*  
ja no porta els cabassos a les mans.

Ex 19,19  
Ex 17,1-7  
Sl 94,8

= <sup>8</sup> Has cridat quan et veies oprimit: †  
t'he salvat, t'he respost en el tro misterios, \*  
t'he provat a les fonts de Meribà.

Ex 15,26  
Is 55, 2-3  
Ex 20, 2-3

– <sup>9</sup> »Escolta, poble meu, l'advertiment! \*  
Tant de bo m'escoltessis, Israel!

– <sup>10</sup> No tinguis déus estrangers, \*  
no adoris els déus dels pagans.

= <sup>11</sup> Jo sóc el Senyor, el teu Déu, †  
que t'he fet pujar de la terra d'Egipte; \*  
obre la boca, que jo te l'ompliré.

Dt, 9,7

– <sup>12</sup> »Però el meu poble no escolta la meva veu, \*  
Israel no vol fer cas de mi,

Jr 3,17 ; 7,24

– <sup>13</sup> i els abandono al seu cor endurit, \*  
al grat dels seus capricis.

Is 48,18

– <sup>14</sup> »Tant de bo que el meu poble m'escoltés! \*  
Tant de bo que Israel seguís els meus camins!

Lv 2,7-8

– <sup>15</sup> En un instant jo venceria els seus enemics, \*  
giraria la mà contra els seus opressors.

– <sup>16</sup> »Els qui detesten el Senyor se li sotmetrien, \*  
fóra aquest el seu destí per sempre.

Sl 146,14  
Dt 32, 13-14

– <sup>17</sup> L'alimentaria amb la flor del blat, \*  
el saciaria amb la mel de les roques.»

## Preguem

Et donem gràcies, Senyor, perquè has tret de les nostres espatlles el farcell de l'esclavatge del pecat i ens convides a la festa del perdó i de la misericòrdia. Fes que donem testimoni de tu aprenent a portar el pes els uns als altres.

## 81 (82)

### DÉU S'AIXECA EN L'ASSEMBLEA DIVINA

El poble clama a Déu perquè intervingui com a jutge contra l'assemblea dels governants d'Israel que, tot i ser fills de Déu, no administren amb justícia. El salm va dirigit contra una administració que no defensa el dret dels pobres (vv. 3-4). No hi ha interès, només indiferència pels més febles. El llenguatge del salm és semblant al dels profetes, que sovint aixequen la seva veu contra els governants i els reis que cometin injustícies (vegeu Am 2,6-15; 4,1-3; Is 1,10ss; So 3,1-5).

## Antífona

Alça't, Senyor, i defensa el pobre.

- <sup>1</sup> Déu s'aixeca en l'assemblea divina \* Is 3,13 -14  
i judica enmig dels déus:
- <sup>2</sup> «Fins quan jutjareu contra justícia \* Ex 23,6  
afavorint la causa dels culpables?
- <sup>3</sup> Defenseu els febles i els orfes, \*  
feu justícia als pobres i als desvalguts!
- <sup>4</sup> Allibereu els indigents i els febles, \*  
arrenqueu-los de les mans dels injustos!»
- = <sup>5</sup> Però ells no tenen seny ni enteniment, †  
caminen a les fosques. \*  
Fins els fonaments de la terra se somouen!

- <sup>6</sup> «Doncs jo declaro: Ni que sigueu déus, \*  
ni que sigueu tots fills de l'Altíssim,
- <sup>7</sup> com qualsevol home morireu, \*  
caureu com han caigut tants governants.»
  
- <sup>8</sup> Alça't, Déu meu, a judicar la terra, \*  
que tots els pobles et pertanyen.

### **Preguem**

Senyor, tu has suscitat predicadors de la teva justícia en cada generació. Fes que també avui els teus fills alcin la seva veu per defensar el dret del feble i del pobre i que així sigui feta justícia a tothom.

## **82 (83)**

### **DÉU MEU, NO ET QUEDIS EN SILENCI**

El salm 82, com el 108 i algunes parts d'altres salms, és un text imprecatori, en el qual es demana amb un llenguatge gai-rebé violent la intervenció del Senyor contra els enemics. Ens trobem probablement en un moment difícil de la història de Judà-Israel. L'atac o la violència dels enemics s'interpreten com un rebuig del mateix Déu (vv. 4-6). D'una coalició d'enemics d'Israel (vv. 2-9), neix la súplica a Déu perquè intervingui emulant així altres moments de la seva presència en la història (vv. 10-12) i en la natura (vv. 14-16). Israel sap que sense l'ajut de Déu seria anorreat pels enemics. Com en d'altres moments de la història, se sent totalment impotent i necessitat i és conscient que només el Senyor pot salvar-lo i alliberar-lo.

### **Antífona**

Salva'ns, Senyor, dels enemics.

[– <sup>2</sup> *Déu meu, no et quedis en silenci, \*  
sense dir res; no callis.*

- <sup>3</sup> Prou que veus com s'avaloten els teus enemícs, \*  
com alcen el cap els qui et detesten.
- <sup>4</sup> Tramen un complot contra el teu poble, \*  
conspiren contra el teu tesor i diuen:
- <sup>5</sup> «Suprimim-lo d'entre les nacions, \*  
que el nom d'Israel caigui en l'oblit.» Jr 11,19
- <sup>6</sup> Conspiren tots alhora, \*  
l·liguen pactes en contra teu
- <sup>7</sup> els nòmades d'Edom i d'Ismael, \*  
Moab i els fills d'Agar, Nm 20,2  
Dt 2,5  
1Cr 5,10.19
- <sup>8</sup> Guebal, Ammon i Amalec, \*  
els filisteus i els habitants de Tir; Ex 17,8
- <sup>9</sup> fins Assur s'ha aliat amb ells \*  
i fa costat als fills de Lot. Js 13,2
- <sup>10</sup> Fes-los com vas fer a Madian i Sisserà, \*  
com a Jabín en el torrent de Quixon; Ex 2,15; Jc 7  
Is 9,3; 10,26  
Jc 4-5
- <sup>11</sup> tots foren desfets a Endor \*  
i serviren de fems per als camps. Jr 8,2
- <sup>12</sup> Tracta els seus nobles com tractares Oreb i Zeeb, \*  
i els seus capitans, com Zèbah i Salmunnà; Jc 7,25  
Jc 8,10-21
- <sup>13</sup> són ells els qui digueren: \*  
«Apoderem-nos de l'heretat de Déu!»
- <sup>14</sup> Tracta'ls, Déu meu, com llavor de card, \*  
com el boll a mercè del vent. Is 17,13;29,5  
Jb 27,21  
Sl 57,10  
Is 5,24;  
10,17  
Ez 21,3
- <sup>15</sup> Com un foc que s'abranda en els boscos, \*  
com un incendi que devora muntanyes,
- <sup>16</sup> persegueix-los amb la teva tempesta, \*  
desconcerta'ls amb el teu huracà. Jr 25,32
- <sup>17</sup> Cobreix-los la cara de vergonya, \*  
fins que cerquin el teu nom, Senyor.
- <sup>18</sup> S'enduran la confusió d'una desfeta, \*  
desconcertats i avergonyits per sempre,
- <sup>19</sup> i sabran que tens un nom, Senyor, \*  
que ets l'únic Altíssim sobre tota la terra.]

### Preguem

Senyor, Jesús, has estat crucificat per causa d'un complot i no hi ha hagut ningú que et defensés. Perdona'ns perquè t'hem deixat sol, ensenya'ns a ser propers a tots els qui sofreixen en aquest món.

## 83 (84)

### QUE N'ÉS, D'AMABLE, EL LLOC ON FAS ESTADA

Potser és un home que arriba de lluny a Jerusalem, animat per un gran desig: viure a la casa del Senyor. Aquesta casa és l'autèntic habitatge de l'home, l'únic on pot trobar pau, l'únic que satisfà el desig, l'anhel del qui cerca Déu. El camí cap a la casa de Déu és el camí de la vida. Qui hi viu es converteix en font de benedicció, de fecunditat (v. 7) per a tots els que troba pels camins de la vida. «Un dia en els teus atris val més que mil a fora» (v. 11a). Aquí és on l'home experimenta plenament la protecció i la llum de Déu (vv. 10-12).

### Antífona

Feliç el qui viu a la casa de Déu.

– <sup>2</sup> Que n'és, d'amable, el lloc on fas estada, \*  
Senyor de l'univers!

Sl 41,2-3;  
121,1

– <sup>3</sup> Tot jo sospiro i em deleixo \*  
pels atris del Senyor.

– Amb el cos i amb el cor \*  
aclamo el Déu que m'és vida.

= <sup>4</sup> Fins l'ocell hi troba casa, †  
l'oreneta s'hi fa un niu \*

Sl 5,3

on posar la fillada,  
= prop dels teus altars, †  
Senyor de l'univers, \*  
rei meu i Déu meu.

- <sup>5</sup> Feliç el qui viu a **ca**sa **te**va \*  
lloant-te **ca**da **di**a.
- <sup>6</sup> Feliç l'home que troba en tu la **se**va **for**ça: \*  
de bona gana emprèn **el** **ca**mí.
- = <sup>7</sup> Quan travessa la vall Eixuta, †  
li és com **u**na **font**; \*  
fins i tot el beneeixen les pluges **pr**imerenques.
- <sup>8</sup> Passa d'un mur **cap** a l'**alt**re, \*  
fins que es presenta davant de Déu **a** **Sió**.
- = <sup>9</sup> Senyor, Déu de l'**univ**ers, †  
escolta la **me**va **sú**plica; \*  
estigues atent, Déu **de** **Jacob**.
- <sup>10</sup> Fixa't en el rostre del **teu** **Ungit**, \*  
esguarda, Déu nostre, l'escut que ens **protege**ix.
- <sup>11</sup> Un dia en **els** teus **at**ris \*  
val més que **mil** a **for**a.
- = M'estimo més quedar-me †  
al llinard de la casa **de**l meu **Déu** \*  
que anar a viure amb **els** **in**justos.
- <sup>12</sup> El Senyor Déu és sol que **il**·**lumina** \*  
i escut que **protege**ix;  
= el Senyor dóna la gràcia i la **glò**ria, †  
i no **refusa** cap **bé** \*  
al qui camina honra**dam**ent.
- <sup>13</sup> Senyor de l'**univ**ers, \*  
feliç l'home que posa en tu la **con**fiança.

Ez 34,26  
Jl 2,23

### **Preguem**

Oh Senyor Jesús, Fill de l'home, tu que no tenies on reclinar el cap, ets la nostra casa per sempre. Només en tu trobem repòs i força. Fes que en aquest món sense hospitalitat siguin molts els qui trobin descans i acollida a casa teva.



## HAS AFAVORIT, SENYOR, EL TEU PAÍS

En una situació difícil i contradictòria com és la del primer període després de l'exili, l'assemblea reunida comença la seva pregària celebrant la benvolença de Déu que ha alliberat el seu poble. Però davant de les dificultats de la reconstrucció després l'exili, Déu sembla llunyà i indignat amb el seu poble (vegeu Is 59,1). La part central (vv. 5-8) és una súplica perquè Déu abandoni el seu enuig i torni a salvar el seu poble. Escoltar (v. 9) obre l'home i la comunitat a trobar-se amb la salvació plena, en un nou ordre còsmic i humà, els atributs del qual són els del Regne de Déu (vegeu Rm 14,17): fidelitat i amor, justícia i pau que, abraçant-se, formen aquesta harmonia nova.

## Antífona

Torna a nosaltres, Déu salvador.

- Sl 125 – <sup>2</sup> Has afavorit, Senyor, el teu país \*  
i renovat la vida de Jacob;
- <sup>3</sup> has perdonat les culpes del teu poble, \*  
has estès un vel sobre tots els seus pecats.
- Sl 77,38 – <sup>4</sup> El teu enuig s'ha apaivagat, \*  
t'has desdit del teu rigor.
- Sl 79,4 – <sup>5</sup> Déu, salvador nostre, renova'ns; \*  
refrena el teu enuig en contra nostre.
- Sl 78,5 – <sup>6</sup> ¿Estaràs sempre irritat amb nosaltres \*  
i a cada generació mantindràs el rigor?  
– <sup>7</sup> ¿És que no ens renovaràs la vida \*  
perquè el teu poble trobi en tu l'alegria?
- Is 43,4;  
49,14s,  
54,7s – <sup>8</sup> Senyor, fes-nos veure el teu amor \*  
i dóna'ns la teva salvació.
- = <sup>9</sup> Jo escolto que diu el Senyor: †  
Déu anuncia la pau  
al seu poble i als qui l'estimen. \*  
Però que no tornin a ser tan insensats!

- <sup>10</sup> Ell és a prop per a salvar els seus fidels, \*  
i la seva glòria habitarà al nostre país. Ex 24,16  
Ez 11,23;  
43,2 ;  
Jn 1,14
- <sup>11</sup> La fidelitat i l'amor es trobaran, \*  
s'abraçaran la justícia i la pau. Sl 88,15:  
96,2
- <sup>12</sup> La fidelitat germinarà de la terra \*  
i la justícia guaitarà des del cel. Is 45,8
- <sup>13</sup> El Senyor donarà la felicitat \*  
i la nostra terra donarà el seu fruit. = Sl 66,7
- <sup>14</sup> La justícia anirà al seu davant \*  
i encaminarà les seves petjades. Za 8,12; 58,8

### **Preguem**

Déu bo i misericordiós, a cada generació els teus fills han cantat la teva lloança perquè els has alliberat. Vine també avui a alliberar el teu poble, perquè pugui donar fruits de pau i de justícia, perquè puguem veure des d'avui l'anticipació del teu Regne: que es trobin la fidelitat i l'amor i s'abracin la justícia i la pau.

## **85 (86)**

### **ESCOLTA, SENYOR, I RESPON-ME**

El salm s'obre (vv. 1-7) i es tanca (vv. 14-17) amb la pregària d'invocació insistent i confiada d'un home envoltat pel mal (v. 14). La súplica és reconeixement de la pròpia realitat de pobresa i misèria (v. 1: «... sóc pobre i desvalgut») i alhora una professió de fe en un Déu bo i misericordiós (vv. 5.7.15.), que escolta el crit dels qui l'invoquen. Mentre l'home invoca l'ajut de Déu, ja n'experimenta la proximitat i la força salvadora. Aquest és el sentit de la part central (vv. 8-13), on l'home canta les meravelles que Déu ha obrat i el lloa ja que ell l'ha salvat de la mort (v. 13).

## Antífona

En hores de perill t'invoco, Senyor.

- <sup>1</sup> Escolta, Senyor, **i respon-me**, \*  
que sóc pobre i **desvalgut**.
- <sup>2</sup> Guarda la **meva vida**, \*  
que sóc **un fidel teu**.
- Salva, Déu meu, el **teu servent**, \*  
que en **tu confia**.
  
- <sup>3</sup> Apiada't de **mi**, Senyor, \*  
que a tu clamo **tot el dia**.
- <sup>4</sup> Dóna aquest goig al **teu servent**; \*  
a tu, Senyor, elevo la **meva ànima**.
- <sup>5</sup> Tu, Senyor, ets indulgent i **bo**, \*  
ric en l'amor per a tothom **qui t'invoca**.
  
- <sup>6</sup> Senyor, escolta la **meva pregària**, \*  
escolta la **meva súplica**.
- <sup>7</sup> T'invoco en hores **de perill** \*  
i sé que em **respondràs**.
  
- <sup>8</sup> Entre els déus no hi ha ningú com **tu**, Senyor, \*  
no hi ha gestes comparables **a les teves**.
- = <sup>9</sup> Tots els pobles que has creat, Senyor, †  
vindran a prosternar-se al **teu davant** \*  
i glorificaran **el teu nom**.
- <sup>10</sup> Perquè tu ets gran, Senyor, i obres **meravelles**, \*  
tu ets l'**únic Déu**.
  
- <sup>11</sup> Ensenya'm, Senyor, la **teva ruta**, \*  
i m'encaminaré en la teva **veritat**.
- Dóna'm un cor que no estigui **dividit**: \*  
fes que veneri **el teu nom**.
- <sup>12</sup> Et lloaré, Senyor, Déu meu, amb **tot el cor**, \*  
glorificaré per sempre **el teu nom**:
- <sup>13</sup> «L'amor que em tens **és molt gran**, \*  
m'has salvat de la **terra dels morts**.»

- = <sup>14</sup> Déu meu, uns arrogants s'han alçat contra **mi**, † Sl 53,5  
una colla de violents que et **tenen** per no **res** \*  
volen **prendre'm** la **vida**.
- = <sup>15</sup> Però tu, Senyor, Déu compassiu i **benigne**, † Ex 34,6  
lent per al càstig, fidel i ric **en l'amor**, \* Sl 102,8 ;  
<sup>16</sup> mira'm, **apiada't** de **mi**. Sl 24,16
- Dóna al teu servent la **teva força**, \*  
salva el fill de la **teva serventa**. Sl 115,16
- = <sup>17</sup> Dóna'm un senyal de la teva **bondat**, †  
i els qui m'odien veuran, **avergonyits**, \*  
que tinc en tu, Senyor, consol **i ajuda**.

### **Preguem**

Senyor, tu que t'has compadit de les multituds perquè eren com ovelles sense pastor, adreça la mirada als teus servents, escolta les seves súpliques, allibera'ls de l'angoixa, protegeix-los del mal, parla'ls i així tindran vida.

## **86 (87)**

### **EL SENYOR HA POSAT ELS FONAMENTS DE SIÓ**

En aquest salm es canta el misteri de Jerusalem, ciutat escollida per Déu com a lloc d'unitat de tots els pobles. La humanitat, en tant que descendència espiritual, està vinculada a Jerusalem, que és imatge de l'Església segons la tradició dels Pares. A Jerusalem hi ha com un registre espiritual: cada poble hi és inscrit. Jerusalem, ciutat de Déu, ciutat de la pau, també és lloc de reconciliació dels enemics històrics d'Israel: Rahab (= Egipte), Babilònia, Filistea i Etiòpia. La visió del salmista es projecta cap al futur: aquesta ciutat és l'esperança dels qui viuen a Sió i de tot home de pau.

### **Antífona**

És gran el teu **amor** per **Jerusalem**.

- Sl 75,3  
Za 2,14
- <sup>1</sup> El Senyor ha posat els fonaments de **Sió** \*  
a les muntanyes **santes**  
<sup>2</sup> i estima més els **seus portals** \*  
que totes les viles de **de Jacob**.
  - <sup>3</sup> S'han dit de tu, ciutat de **Déu**, \*  
oracles **gloriosos**:
  - <sup>4</sup> «Compto entre els qui **em coneixen** \*  
**Rahab** i **Babilònia**,  
- Filistea, Tir i **Etiòpia**, \*  
tots hi **han nascut**»
- Is 62, 4-5;  
/Ga 4,26
- /Ef 5,22-33
- = <sup>5</sup> Diran de **Sió**: †  
«Aquest i aquell altre, **tots en són fills**. \*  
És l'Altíssim mateix qui l'**ha fundada**.»
- Sl 47,9
- <sup>6</sup> El Senyor escriu en el **registre dels pobles**: \*  
«Tots hi **han nascut**.»
  - <sup>7</sup> I exclamen cantant **i dansant**: \*  
«De tu brollen, Sió, totes les **meves fonts!**»
- Is 4,3;  
Ez 13,9

### **Preguem**

Senyor, fes que tots els pobles puguin reconèixer i cantar els teus prodigis. Ensenya'ns a donar testimoni davant el món que tu ets el nostre Pare i que nosaltres som tots germans.

## **87 (88)**

### **SENYOR, DÉU, SALVADOR MEU**

Potser és un malalt, un «moribund», un pobre, un marginat o un home menyspreat que clama a Déu amb tot el seu patiment i la seva angoixa. Juntament amb la súplica (vv. 2-3.10.14) aquest home presenta a Déu la seva situació. La misèria i l'abandó no semblen coses d'un moment, com es constata en d'altres salms, sinó una condició estable de la vida d'aquest

home. «Des d'infant que sóc un pobre moribund» (v. 16a). Cada dia experimenta l'angoixa de la mort. El salmista se sent abandonat de tothom, també dels amics, fins i tot de Déu, a qui veu gairebé com la causa del seu dolor (vv. 7-9). No és difícil veure en aquest home el sofriment de tants pobres, la vida dels quals està marcada per l'abandonament i l'angoixa. Jesús, el pobre, el servent sofrent, assumeix i representa en ell mateix el dolor de tots.

### Antífona

Escolta, Senyor, el pobre que clama.

#### I

- <sup>2</sup> Senyor, Déu, salvador meu, \*  
clamo davant teu de nit i de dia.
- <sup>3</sup> Que arribi fins a tu la meva súplica, \*  
escolta el meu plany.
- <sup>4</sup> Sobreïx de mals la meva ànima, \*  
la meva vida és a les portes de la mort; Jb 10,15;  
17,1
- <sup>5</sup> em compten amb els qui baixen a la fossa, \*  
sóc un home que ha perdut les forces. Nm 16,33  
Sl 142,7
- <sup>6</sup> Tinc un lloc entre els morts, \*  
sóc com els qui jeuen al sepulcre,
- deixats de la teva mà, \*  
que tu ja no recordes.
- <sup>7</sup> M'has enfonsat al gorg pregon, \*  
a la foscor dels abismes.
- <sup>8</sup> El teu rigor pesa damunt meu, \*  
m'aclaparen les teves onades. Sl 41,8; 17,5

#### II

- <sup>9</sup> Has allunyat de mi els coneguts, \*  
m'has fet repugnant per a tothom; Sl 37,12
- estic reclòs, no puc sortir, \*  
<sup>10</sup> els ulls se'm consumeixen de pena. Sl 141,8  
Lm 3,7

Sl 6,6  
Is 38,18

- Senyor, jo t'invoco cada dia, \*  
a tu alço les meves mans.
- <sup>11</sup> ¿És per als morts que fas prodigis? \*  
¿S'aixecaran les ombres a lloar-te?
- <sup>12</sup> ¿Qui parla del teu amor en els sepulcres, \*  
de la teva fidelitat en l'indret de perdicíó?
- <sup>13</sup> ¿Qui coneix els teus prodigis en el lloc de tenebres, \*  
la teva clemència en el país de l'oblit?
  
- <sup>14</sup> Jo et crido auxili, Senyor, \*  
cada matí t'arriba la meva súplica.
- <sup>15</sup> Senyor, per què m'abandones \*  
i m'amagues la mirada?
  
- <sup>16</sup> Des d'infant que sóc un pobre moribund, \*  
els teus terrors em dobleguen.
- <sup>17</sup> La teva fúria em passa pel damunt, \*  
m'anorrea el teu esglai:
- <sup>18</sup> m'envolten com aigua tot el dia, \*  
em cobreixen pertot arreu.
- <sup>19</sup> Has allunyat de mi veïns i amics, \*  
em fa companyia la foscor.

Jb 17,13-14

### **Preguem**

Senyor Jesús, tu has plorat davant la tomba de Llätzer, amic teu, i l'has retornat a la vida: no ens deixis sols en el moment de l'angoixa i de la mort i recorda't de nosaltres en el teu Regne. No deixis sol el qui ha estat marginat des de la seva joventut. Fes-te proper a qui mor sol i oblidat, conforta el qui no té esperança, perquè enmig de les tenebres d'aquest món pugui veure la llum del teu rostre.

## 88 (89)

### CANTARÉ PER SEMPRE ELS TEUS FAVORS, SENYOR

L'antiga promesa de Déu feta a David (vv. 2-5; 20-38) topa amb la realitat d'un temps difícil, probablement el període després de l'exili, en el qual sembla que Déu hagi oblidat la promesa i la seva aliança. La pregària és llavors record (vv. 20-38) i certesa: Déu és fidel, no abandona el seu consagrat. Per expressar tot això, el salmista no tan sols recorda la promesa feta a David, sinó també l'actuació divina en el cosmos (vv. 6-19). Ell n'és el Senyor i el governa amb justícia. Per això la pregària acaba amb una doxologia (antífona de glorificació) al Senyor, que també és la conclusió del tercer llibre del salteri (v. 53).

#### Antífona

Cantaré per sempre els favors del Senyor.

#### I

- = <sup>2</sup> Cantaré per sempre els teus favors, Senyor, †  
d'una generació a l'altra \*  
anunciaré la teva fidelitat.
- <sup>3</sup> N'estic cert, el teu favor és indestructible, \*  
mantens la fidelitat en el cel.
- <sup>4</sup> «He fet aliança amb el meu elegit, \*  
jurant a David, el meu servent:  
2Sa 7, 8-16
- <sup>5</sup> Establiré per sempre la teva dinastia, \*  
mantindré per tots els segles el teu tron.»
- <sup>6</sup> El cel celebra els teus prodigis, Senyor, \*  
l'assemblea dels àngels canta la teva fidelitat.  
Jb 5,1
- <sup>7</sup> Qui és comparable al Senyor dalt dels núvols? \*  
Qui és com el Senyor entre els fills de Déu?  
Sl 28,1; 81,1  
Jb 1,6
- <sup>8</sup> Déu és temible en el consell dels àngels, \*  
més gran i terrible que tots els qui l'envolten.



Sl 85,8 – <sup>9</sup> Qui és com tu, Senyor, Déu de l'univers? \*  
Senyor poderós, al teu voltant tot és fidelitat.

Jb 7,12 – <sup>10</sup> Domines l'arrogància de la mar, \*  
Sl 64,8 amaneixes les onades quan s'encrespen.

– <sup>11</sup> Esbocinares el cadàver de Rahab, \*  
el teu braç potent va dispersar els enemics.

Sl 23, 1-2 – <sup>12</sup> Teus són els cels, teva és la terra; \*  
has format el món i tot el que s'hi mou.

– <sup>13</sup> Has creat el nord i el migdia; \*  
el Tabor i l'Hermon aclamen el teu nom.

= <sup>14</sup> El teu braç és poderós, †  
és forta la teva mà, \*  
sublim, la teva dreta.

Sl 84,11; – <sup>15</sup> El dret i la justícia sostenen el teu tron, \*  
96,2; la fidelitat i l'amor et precedeixen.  
Ex 34,6-7

Sl 46,1 – <sup>16</sup> Feliç el poble que t'aclama, Senyor, \*  
caminarà a la llum de la teva mirada,

– <sup>17</sup> celebrarà el teu nom tot el dia, \*  
es gloriarà de la teva bondat.

– <sup>18</sup> Tu ets l'esplendor de la nostra força: \*  
perquè ens estimes, podem aixecar el front.

Is 6,3; – <sup>19</sup> És del Senyor l'escut que ens protegeix, \*  
Sl 46,10 el nostre rei és del Sant d'Israel.

## II

Sl 131,11-12; – <sup>20</sup> Un dia, en una visió, vas parlar als teus fidels: †  
2Sa 7,8-16 «He posat un noi per damunt d'un guerrer, \*  
he enaltit un jove del poble.

Sl 77,70 – <sup>21</sup> M'he fixat en David, el meu servent, \*  
i l'he ungit amb l'oli sant:

Is 42,1 – <sup>22</sup> la meva mà el sostindrà per sempre, \*  
el meu braç el farà invencible.

- 23 »No l'agafarà de sorpresa l'**enemic** \*  
ni el venceran **els injustos**;
- 24 davant d'ell desfaré els **adversaris**, \*  
derrotaré els qui l'**odien**.
- 25 »La meua fidelitat i el meu amor seran amb **ell**, \*  
en el meu nom aixecarà **el** seu **front**;
- 26 estendré als mars el **seu poder**, \*  
a les aigües abismals el **seu domini**.
- 27 »Ell em dirà: "Ets **el** meu **pare**, \*  
el meu Déu i la roca que em **salva**."  
2Sa 7,14  
Sl 2,7  
Jr 3,19  
Jn 20,17  
Col 1,15-18
- 28 I jo el faré el meu **primogènit**, \*  
l'altíssim entre els reis **de** la **terra**.  
/Ap 1,5
- 29 »Mantindré per sempre el **meu amor**, \*  
la meua aliança amb ell serà **perpètua**.  
Is 55,3
- 30 Establiré per sempre la seva **dinastia**, \*  
el seu tron durarà **com** el **cel**.»

### III

- 31 »Si els seus fills s'apartaven de la **meua llei** \*  
i no seguien els **meus decrets**,
- 32 si violaven els **meus preceptes** \*  
i no guardaven els meus **manaments**,  
2Sa 7,14
- 33 els demanaré comptes de les seves culpes **amb la vara**, \*  
dels seus pecats **amb flagells**.
- 34 »Però a ell no li prendré el **meu amor**, \*  
no em desdiré de la meua **fidelitat**;
- 35 no trencaré la **meua aliança**, \*  
no violaré les **meves promeses**.  
Jr 33,20-21
- 36 »D'una vegada per **sempre** \*  
juro per la meua santedat de no enganyar **David**:
- 37 »La seva dinastia es **perpetuarà**, \*  
el seu tron subsistirà davant meu **com** el **sol**,
- 38 es mantindrà per sempre **com** la **lluna**, \*  
testimoni fidel **dalt** dels **núvols**."»  
Sl 71,5-7

## IV

- <sup>39</sup> Però ara, disgustat amb el teu Ungit, \*  
l'abandones i el rebutges;
  - <sup>40</sup> trenques l'aliança amb el teu servent, \*  
li tires per terra la corona.
- Sl 79,13-14
- <sup>41</sup> Li derroques totes les muralles \*  
i arrases les seves fortaleses;
  - <sup>42</sup> tots els vianants el saquegen \*  
i l'escarneixen els veïns.
  - <sup>43</sup> Alces el braç dels seus adversaris, \*  
omples de goig tots els seus enemics;
  - <sup>44</sup> i a ell li esmusses l'espasa, \*  
ja no el sostens en el combat.
  - <sup>45</sup> Has esfondrat la seva glòria, \*  
has fet caure per terra el seu tron;
  - <sup>46</sup> escurces els seus anys de joventut, \*  
i la vergonya li fa de mantell.
- ## V
- Sl 78,5
- <sup>47</sup> Senyor, fins quan estaràs amagat \*  
i el teu enuig cremarà com el foc?
- Sl 38,5
- <sup>48</sup> Recorda com n'és, de breu, la meva vida. \*  
Són no res els homes que has creat.
- Sl 89,3s
- <sup>49</sup> Quin home podrà viure sense conèixer la mort? \*  
Qui s'escaparà del poder del seu reialme?
  - <sup>50</sup> On són, Senyor, els favors d'altre temps, \*  
que havies jurat a David per la teva fidelitat?
  - <sup>51</sup> Recorda, Senyor, l'oprobri dels teus servents. \*  
Són molts els pobles que suportó dintre meu.
  - <sup>52</sup> Els teus enemics insulten, Senyor, \*  
insulten les petjades del teu Ungit.
- Sl 105,48
- <sup>53</sup> Beneït sigui el Senyor per sempre. \*  
Amén, amén.

## Preguem

Et beneïm, Pare, per la teva fidelitat eterna. Perdona les nostres infidelitats quotidianes, perdona'ns que hàgim oblidat l'amor que ens tens; torna sempre a visitar la nostra vida i guia'ns cap al teu Regne.

## 89 (90)

### HAS ESTAT EL NOSTRE RECER AL LLARG DE TOTS ELS SEGLES

Davant de Déu, de la seva omnipotència i eternitat (vv. 1-2), l'home descobreix la fragilitat i la feblesa de la seva vida. Sent el pes i les conseqüències del seu pecat, que l'allunyen del Senyor i fan que experimenti la indignació en comptes de la misericòrdia de Déu. Coneixedor de la seva condició, l'home diu al Senyor: «Ensenya'ns a comptar els nostres dies per obtenir la saviesa del cor» (v. 12). Hi ha una saviesa en el fet de mesurar-se amb el do viscut tants anys, que obre el cor a la súplica perquè sigui Déu qui sacii i ompli amb els seus favors la nostra vida (vv. 13-17). Només en ell hi ha el nostre goig.

## Antífona

Senyor, que la teva tendresa reposi damunt nostre.

- <sup>1</sup> Senyor, has estat el nostre recer \*  
al llarg de tots els segles.
- = <sup>2</sup> Abans que naixessin les muntanyes, †  
abans que infantessis la terra i el món, \*  
des de sempre i per sempre tu ets Déu.
- <sup>3</sup> Tu fas tornar els homes a la pols dient-los: \*  
«Torneu-vos-en, fills d'Adam.»
- = <sup>4</sup> Mil anys als teus ulls †  
són com un dia que ja ha passat, \*  
com el relleu d'una guàrdia de nit.

Jn 1,1 ;  
Pr 8,25

Ha 1,12;  
Sl 92,2  
Jn 3,19

/2Pe 3,8

Is 40,6-7;  
Jb 14,1-2;  
20,8;  
Sl 36,2;  
102,15-16

- <sup>5</sup> T'emportes els homes com si fossin un **son**, \*  
com l'herba que s'espiga **al** matí:
- <sup>6</sup> al matí s'espiga **i** floreix, \*  
al vespre es marceix **i** s'asseca.

- <sup>7</sup> Com ens ha consumit el **teu** rigor! \*  
La teva fúria ens té **trastornats**.
- <sup>8</sup> Has estès al teu davant les **nostres** culpes, \*  
els nostres secrets, a la llum de la **teva** mirada.

- <sup>9</sup> Els nostres dies s'esvaeixen sota el pes del **teu** enuig, \*  
consumim els nostres anys com **un** sospir.

Jn 6,3  
Pr 10,27  
Sir 18, 8-9

- <sup>10</sup> Ni que visquéssim **setanta** anys, \*  
i els més forts fins **als** vuitanta,  
- al capdavant són de fatigues **inútils**, \*  
passen de pressa, i ens n'anem **volant**.

Coh 12,1-7

- <sup>11</sup> ¿Qui pot comprendre un rigor tan **vehement**? \*  
És tan gran com la veneració **que** inspires!
- <sup>12</sup> Ensenya'ns a comptar els **nostres** dies \*  
per obtenir la **saviesa** del **cor**.

- <sup>13</sup> Torna, Senyor, fins quan **esperaràs**? \*  
Tingues pietat dels **teus** servents.

Sl 16,15

- <sup>14</sup> Que cada matí ens sacii el **teu** amor, \*  
i ho celebrarem amb goig **tota** la **vida**.

Nm 14,34

- = <sup>15</sup> Dóna'ns tants dies d'**alegria** †  
com ens n'has donat d'**aflicció**, \*  
tants anys de joia com n'hem **vist** de **penes**.

- <sup>16</sup> Que els teus servents puguin veure la **teva** obra, \*  
i els seus fills, la **teva** glòria.

- <sup>17</sup> Que la tendresa del Senyor, el **nostre** Déu, \*  
**reposi** damunt **nostre**.

- Referma l'obra de les **nostres** mans; \*  
a l'obra de les nostres mans, **dóna-li** fermesa!

## Preguem

Senyor, tu saps que la nostra vida és un sospir, però també saps que els cabells del nostre cap estan comptats perquè tu sempre ets amb nosaltres. Et demanem pels ancians que es troben a la tardor de la vida: protegeix-los del mal i fes que vegin els signes de la teva amistat.

## 90 (91)

### TU QUE VIUS A RECER DE L'ALTÍSSIM

La confiança en el Senyor i el fet de viure prop seu són motiu de protecció i seguretat. En les seves tres parts (I: 3-8; II: 9-13; III: 14-16) el salm és un himne a la protecció de Déu, que envolta la vida de l'home que es refugia en ell. La por, les tenebres, el mal res no podran, perquè el Senyor envia els seus àngels a ajudar els homes. Els evangelistes Mateu (4,5-6) i Lluc (4,9-11) posen en boca de Jesús els vv. 11-12: Jesús temptat pel Maligne està segur de la protecció que Déu atorga a qui confia en ell. En efecte, Déu respon a qui l'invoca.

### Antífona

Ets la muralla, Senyor, on m'emparo.

- <sup>1</sup> Tu que vius a recer de l'Altíssim \*  
i fas nit a l'ombra del Totpoderós,
- <sup>2</sup> digues al Senyor: «Ets la muralla on m'emparo, \*  
el meu Déu, en qui confio.»
  
- <sup>3</sup> Ell et guardarà del parany del caçador \*  
i del flagell de la pesta;
- = <sup>4</sup> t'abrigarà amb les seves plomes, †  
trobaràs refugi sota les seves ales: \*  
la seva fidelitat et serà escut i cuirassa.
  
- <sup>5</sup> No et farà por la basarda de la nit, \*  
ni la fletxa que vola de dija,

Sl 17,3

Dt 32,11;  
Sl 16,8  
Rt 2, 12;  
Mt 23,37

Ct 3,8;  
Pr 3,25

Dt 32,24;  
Os 13,14  
Jr 15,8;  
Sir 34,16

– <sup>6</sup> ni la pesta que ronda **en** la **fosca** \*  
o l'epidèmia que a migdia **fa** **estralls**.

= <sup>7</sup> Ni que en caiguin vora teu un **miler** †  
o deu mil al **teu costat**, \*  
a tu res no et **tocarà**.

– <sup>8</sup> Només obrir els **ulls**, \*  
veuràs la paga que reben **els injustos**.

– <sup>9</sup> Quan deies: «M'emparo en **el Senyor**», \*  
feies de l'Altíssim el **teu refugi**.

Pr 12,21;  
Dt 7,15

– <sup>10</sup> No et passarà **res** de **mal** \*  
ni s'acostarà a casa teva **cap** **desgràcia**,

/Mt 4,6;  
Hb 1,14

– <sup>11</sup> perquè donarà ordre **als** seus **àngels** \*  
de guardar-te en tots **els camins**.

Pr 3,23

– <sup>12</sup> Et duran a les palmes **de** les **mans** \*  
perquè els teus peus no ensopeguin **amb** les **pedres**;

Is 11,8;  
Jb 5,22  
/Lc 10,19

– <sup>13</sup> trepitjaràs lleopards i **escurçons**, \*  
passaràs sobre lleons i **sobre dracs**.

– <sup>14</sup> «Ja que m'estima, jo l'alliberaré, \*  
el sostindré perquè coneix **el** meu **nom**.

Sl 9,11

Jr 33,3

Is 43,2

= <sup>15</sup> Sempre que m'invocui, l'escoltaré, †  
estaré vora d'ell en **els perills**, \*  
el salvaré i l'ompliré de **glòria**;

Pr 3,2; 10,27  
Jb 5,26;  
Sl 49,23

– <sup>16</sup> saciaré el seu desig de **llarga vida**, \*  
li mostraré la meva **salvació**.»

## **Preguem**

Vine a socórrer, Senyor, els qui confien en el teu amor.  
Estén la teva ombra sobre tots els que pateixen violència:  
fes que la teva Església sigui la tenda on els febles  
puguin trobar recer.

## 91 (92)

### ÉS BO DE LLOAR EL SENYOR

Aquest salm s'empra en la pregària sinagoga a l'inici del dissabte, és a dir, cada divendres quan es pon el sol. Cada setmana acaba amb la lloança al Senyor. Segurament en temps antics es cantava en el temple cada dia durant la celebració del «sacrifici perpetu» (vegeu Lv 28,1-10). Es tracta d'un himne d'acció de gràcies amb trets sapiencials. Després d'una introducció, que manifesta la joia de poder lloar el Senyor i parlar del seu amor (vv. 2-4), el salm desenvolupa l'oposició malvats-justos. El malvat és aquell que no entén les meravelles de Déu i no se n'alegra (vv. 5-7), i per tant menysprea el just (v. 12). Però el just, aquell que confia en Déu, donarà fruits també a la vellesa (vegeu Sl 1).

#### Antífona

És bo de lloar el teu nom, oh Altíssim.

- <sup>2</sup> És bo de lloar el Senyor, \* Sl 32,1-3  
de cantar al teu nom, oh Altíssim,
- <sup>3</sup> de proclamar al matí el teu amor, \*  
i de nit la teva fidelitat,
- <sup>4</sup> amb l'arpa de deu cordes i la lira, \*  
als acords d'interludis de cítara.
  
- <sup>5</sup> Senyor, quin goig que em donen les teves gestes! \*  
Aclamo l'obra de les teves mans.
  
- <sup>6</sup> Que en són, de grans, Senyor, les teves obres, \* Sl 8;  
138, 6.17-18  
els teus desigis, que en són, de profunds!
- <sup>7</sup> Els ignorants els desconeixen, \* Sb 13,1  
els insensats no arriben a comprendre'ls.
- = <sup>8</sup> Ni que els injustos creixin com l'herba, † Sl 36,35-36  
ni que arribin a florir els amics de males arts, \*  
acabaran que no se'n parlarà mai més.
- <sup>9</sup> Però tu, Senyor, \*  
ets excels per sempre!



- Sl 67,2-3 = <sup>10</sup> Els teus enemics, **Senyor**, †  
els teus enemics desapareixeran, \*  
seran dispersats els amics de **males arts**.
- Sl 74, 11;  
Dt 33,17  
Sl 22,5;  
53,9;  
90,8 – <sup>11</sup> A mi, com als búfals, m'**alces** el **front**, \*  
i em perfumes amb **oli novell**.  
= <sup>12</sup> Puc mirar de fit a fit els meus **contraris**; †  
als malvats que s'aixequen **contra mi**, \*  
els sento parlar **sense por**.
- Sl 1,3 – <sup>13</sup> Els justos creixeran com **les palmeres**, \*  
es faran grans com els **cedres del Líban**;
- Sl 51,10 – <sup>14</sup> plantats a la casa **del Senyor**, \*  
creixeran als atris del **nostre Déu**.
- <sup>15</sup> Encara donaran fruit a **la vellesa**, \*  
continuaran plens d'ufana i **de vigor**;
- <sup>16</sup> per proclamar que és recte el Senyor, la **meva roca**, \*  
i que en ell no hi ha **injustícia**.
- Dt 32,4

### **Preguem**

Tu Senyor, vas passar entre nosaltres fent-ho tot bé.  
Ensenya'ns a no buscar els nostres interessos, sinó a  
complir les teves obres perquè el món et pugui conèixer  
i pugui enaltir el teu nom.

## **92 (93)**

### **EL SENYOR ÉS REI, VA VESTIT DE MAJESTAT**

«Vingui a nosaltres el vostre Regne», diem en el Parenostre.  
En aquest salm es canta amb força el Regne de Déu i el seu  
poder. En el Regne de Déu dominaran la justícia i la pau,  
contra el poder del mal que busca el caos (v. 3: imatge de l'ai-  
gua com a element del caos còsmic, símbol de la força del  
mal). Aquesta és la certesa de la nostra fe: el Regne de Déu

és una realitat. Nosaltres cantem i preguem perquè arribi aviat. També aquest salm forma part dels salms cantats durant la litúrgia sinagoga del dissabte. Alguns Pares de l'Església interpretaven el v. 4 en relació a la força de la predicació dels apòstols.

### Antífona

Fes que vingui aviat el teu Regne, Senyor.

- <sup>1</sup> El Senyor és rei, va vestit de majestat; \*  
el Senyor va vestit i cenyit de poder. Sl 46,8;  
95,10;  
Is 52,7  
= Sl 95,10;  
103, 5
  
- = El món es manté ferm, incommovible; †  
<sup>2</sup> el teu soli es manté des del principi: \*  
tu ets des de sempre. Sl 89,2
  
- = <sup>3</sup> Les fonts abismals, Senyor; †  
les fonts abismals fan sentir el seu bramul, \*  
les fonts abismals fan sentir la remor. Jb 7,12;  
Sl 17,5
  
- = <sup>4</sup> Més fort que el bramul dels oceans, †  
més potent que les onades del mar, \*  
és potent a les altures el Senyor.
  
- = <sup>5</sup> Els teus pactes, Senyor, són irrevocables; †  
la santedat escau a casa teva \*  
al llarg de tots els temps. 1Re 9,3

### Preguem

Moltes vegades la nostra vida és agitada com un mar tempestuós, però tu, Senyor, tens el poder de calmar els vents i d'alliberar-nos de la por. Vine, Jesús, i augmenta la nostra poca fe.

## DÉU DE JUSTÍCIA, RESPLENDEIX

El salm comença amb una qualificació referida a Déu, llunyana del llenguatge del Nou Testament: «Déu de les venjances» (aquesta és una traducció més ajustada que «Déu de justícia», v. 1). Des d'una situació de gran injustícia (vv. 6.20-21) en la qual Déu sembla absent i silenciós (vv. 7.9), s'aixeca la protesta i la indignació del just, que invoca la intervenció divina: la venjança demanada significa el compliment de la justícia i l'eliminació del mal. El just sap que el seu Déu no resta indiferent davant del mal (vv. 9-10.16-17), millor dit, protegeix l'home. Sense Déu, qui podria resistir al mal (vv. 17-19)?

## Antífona

Aixeca't, Senyor, perquè hi hagi justícia.

## I

Na 1,2;  
Dt 32,35

– <sup>1</sup> Déu de justícia, Senyor, \*  
Déu de justícia, resplendeix.

Jr 51,56;  
Lm 3,64

– <sup>2</sup> Aixeca't, jutge de la terra, \*  
dóna als orgullosos la paga que es mereixen.

Jr 12,1;  
Ml 2,17;  
3,14;  
Sl 73

– <sup>3</sup> Fins quan els malvats, Senyor, \*  
fins quan s'alegraran del seu triomf,  
– <sup>4</sup> i els amics de males arts es vantaran, \*  
proferint paraules insolents?

Ex 22,21-22;  
Dt 24,17-22

– <sup>5</sup> Senyor, trepitgen el teu poble, \*  
oprimeixen la teva heretat,  
– <sup>6</sup> maten les viudes i els immigrants, \*  
assassinen els orfes.

Sl 9,11;  
Ex 9,9

– <sup>7</sup> I diuen: «El Senyor no ho veu, \*  
el Déu de Jacob no ho entén.»

Pr 1,22;8,5

– <sup>8</sup> Enteneu-ho, els estúpids del poble! \*  
Insensats, no ho voleu comprendre?

- <sup>9</sup> El qui ha format l'orella, no hi sentirà? \* Ex 4,11;  
Pr 20,12
- El qui ha afaïçonat l'ull, no hi veurà?
- <sup>10</sup> ¿Podrà callar el qui corregeix els pobles \*  
i instrueix els homes amb la saviesa?
- <sup>11</sup> El Senyor coneix els pensaments de l'home \* /1Co 3,20;  
Coh 1,2  
i sap que no s'aguanten més que el fum.

## II

- <sup>12</sup> Feliç l'home que tu corregeixes, Senyor, \* || Jb 5,17;  
Sl 118,71  
que instrueixes amb la llei que has donat;
- <sup>13</sup> li dónes tranquil·litat en dies de desgràcia \*  
fins que al malvat li cavin la fossa.
- <sup>14</sup> El Senyor no abandona el seu poble, \* 1Sa 12,22;  
Sir 47,22  
no es desentén de la seva heretat;
- <sup>15</sup> tornaran a ser justes les sentències, \*  
els rectes de cor les aprovaran.
- <sup>16</sup> Qui s'alça a defensar-me contra els impius? \*  
Qui es posa a favor meu contra els amics de males arts?
- <sup>17</sup> Si no m'hagués defensat el Senyor, \* Sl 114,17  
ja em veia habitant en el silenci del sepulcre.
- <sup>18</sup> Quan m'adono que vacil·la el meu peu, \*  
em sosté el teu amor; Senyor;
- <sup>19</sup> quan creix el neguit dintre meu, \*  
el teu consol és la meva delícia.
- <sup>20</sup> ¿T'avindries amb un tribunal corromput, \*  
que sentència contra llei,
- <sup>21</sup> un tribunal que es conjura contra la vida del just \*  
i condemna a mort l'innocent?
- <sup>22</sup> El Senyor ha estat el meu castell; \*  
el meu Déu, la meva roca de refugi.
- = <sup>23</sup> Ha fet caure damunt d'ells els malefícis, † Sl 7,17;  
Pr 5,22;  
12,14;  
Sl 62,12;  
106, 42  
els destruirà amb el mateix mal que tramaven; \*  
el Senyor, el nostre Déu, els destruirà.

## Preguem

Senyor, tu no suportes la injustícia i tens cura dels teus pobres; per això has vingut a defensar-los i alliberar-los. Fes que també avui el silenci sobre el mal d'aquest món sigui trencat per la veu dels teus testimonis.

## 94 (95)

### VENIU, CELEBREM EL SENYOR

Cadascú de nosaltres té necessitat de ser cridat a sortir de si mateix, de la pròpia autoconsideració, reconèixer l'amor de Déu i obrir-se així a la seva lloança. El Salm 94 és una gran invitació a lloar el Senyor. Es fa servir en la litúrgia sinagoga del dissabte: en la pregària de divendres al vespre i de dissabte al matí. En la pregària cristiana obre la Litúrgia de les Hores. La primera part (vv. 1-7) es desenvolupa a partir de dues invitacions a la lloança (vv. 1-2.6), a les quals segueix un doble motiu: la grandesa del Déu creador (vv. 4-5) i del Déu de l'èxode (v. 7). La segona part subratlla que la lloança, el reconeixement de Déu, neixen de l'escolta (vv. 7b-11). Només en l'escolta es pot entrar al repòs de la terra, al repòs de Déu. La Carta als Hebreus (3-4) reprèn la segona part del salm: només escoltant la Paraula de Déu es pot entrar al seu repòs.

## Antífona

Veniu, aclamem el Senyor.

- <sup>1</sup> Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, \*  
aclamem la roca que ens salva;
- <sup>2</sup> presentem-nos davant seu a lloar-lo, \*  
aclamem-lo amb cants de goig.

Dt 32,15

Sl 46,3; 95,4  
Jb 36,22;  
Dn 2,47

- <sup>3</sup> El Senyor és el gran Deu, \*  
el gran rei per damunt de tots els deus.
- <sup>4</sup> Té a la mà les entranyes de la terra \*  
i són d'ell els cims de les muntanyes.

- <sup>5</sup> La mar és d'ell, perquè ell l'ha feta, \*  
les seves mans han modelat la terra ferma. Sl 23, 1-2
- <sup>6</sup> Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, \*  
agenollem-nos davant el Senyor que ens ha creat.
- = <sup>7</sup> Ell és el nostre Déu, † = Sl 99,3  
Ez 34,1;  
Sl 22,1-4;  
79,2  
i nosaltres som el poble que ell pastura, \*  
el ramat que ell mateix guia.
- = Tant de bo que avui escolteu la seva veu: † Ex 19,5;  
Hb 3,7-11;  
Sl 80,9  
Ex 17, 1-7;  
Nm 20, 2-3  
<sup>8</sup> «No enduriu els cors com a Meribà, \*  
com el dia de Massà, en el desert,
- <sup>9</sup> quan van posar-me a prova els vostres pares, \* Dt 6,16; 33,8  
Nm 14,22;  
Sl 77,8.37  
quan em temptaren, tot i haver vist les meves obres.
- <sup>10</sup> »Disgustat durant quaranta anys, \*  
vaig dir d'aquella generació: Dt 32,5.20  
Jb 21, 14
- “És un poble de cor esgarriat, \*  
que desconeix els meus camins.”
- <sup>11</sup> Per això, indignat, vaig jurar: \* Sl 131,8,14  
Nm 14,30.  
34;  
Dt 12,9  
“No entraran al meu lloc de repòs.”»

### **Preguem**

Avui, Senyor, és el temps de la conversió, avui és el temps de la salvació: concedeix-nos de respondre amb diligència a la teva crida i de no endurir el nostre cor.

## **95 (96)**

### **CANTEU AL SENYOR ARREU DE LA TERRA**

També en aquest salm esclata la lloança al Senyor. En aquest càntic Israel integra els altres pobles perquè s'uneixin a la seva veu (vv. 3.7-8). La lloança s'expressa en la veu (vv. 1-2: canteu; anuncieu; v. 3: conteu; v. 7: doneu glòria) i en els gestos (v. 9: adoreu). La lloança expressa la llibertat de l'home i la joia del

qui reconeix la salvació obrada per Déu. Aquesta té el gust de la gratuïtat. En la segona part (vv. 10-13) la lloança vol dir parlar, anunciar el Regne de Déu, d'aquell que ve a judicar el món amb justícia.

### Antífona

Canteu al Senyor un càntic nou.

- Sl 97,1 – <sup>1</sup> Canteu al Senyor un càntic nou, \*  
canteu al Senyor arreu de la terra,
- Sl 97,2 – <sup>2</sup> canteu al Senyor, beneïu el seu nom, \*  
anuncieu de dia en dia que ens ha salvat.
- Sl 104,1 – <sup>3</sup> Conteu a les nacions la seva glòria, \*  
conteu a tots els pobles els seus prodigis.
- = Sl 47,2;  
144,3 – <sup>4</sup> És gran el Senyor i digne de tota lloança, \*  
és més temible que tots els déus;
- Is 40,17-20  
Sl 96,7;  
1Co 8, 4-6 – <sup>5</sup> perquè els déus dels pobles no són res, \*  
però el Senyor ha fet el cel.  
– <sup>6</sup> Honor i majestat s'estan al davant d'ell, \*  
poder i esplendor l'assisteixen al seu temple.
- Sl 28,1-2 – <sup>7</sup> Doneu al Senyor, famílies dels pobles, \*  
doneu al Senyor glòria i poder;  
– <sup>8</sup> doneu al Senyor la glòria del seu nom, \*  
entreu als seus atris portant-li ofrenes.
- Sl 28,2 – <sup>9</sup> Adoreu el Senyor: s'apareix la seva santedat. \*  
Que tremoli davant d'ell tota la terra!
- Sl 92,1 = <sup>10</sup> Digueu a les nacions: «El Senyor és rei!» †  
= Sl 92,1 Sentència amb rectitud les causes dels pobles. \*  
El món es manté ferm, incommovible.
- = Sl 97,7  
Is 55,12 – <sup>11</sup> El cel se n'alegra, la terra ho celebra, †  
bramula el mar amb tot el que s'hi mou, \*  
<sup>12</sup> jubilen els camps amb tot el que s'hi troba.
- = Sl 97,9 – Criden de goig tots els arbres del bosc, †  
<sup>13</sup> en veure que ve el Senyor, \*  
que ve a judicar la terra.

- Judicàrà tot el món **amb** justí**ci**a, \*  
tots els pobles amb la seva **veritat**.

### **Preguem**

Senyor, que arreu de la terra pugui alçar-se cap a tu un càntic nou de pau i de concòrdia entre els pobles; vine aviat a judicar el món amb justí**ci**a, perquè et celebri**n** tots els pobles.

## **96 (97)**

### **EL SENYOR ÉS REI, LA TERRA HO CELEBRA**

Després de l'afirmació inicial, que és una professió de fe en la presència del Regne de Déu, segueix la descripció de la teofania amb un llenguatge típic (vv. 2-6). Nuvolada, tenebres, foc, llamps, muntanyes que es fonen, són sovint el signe de la manifestació de Déu (vegeu So 1,14-18). La manifestació de Déu com a rei té conseqüències, formulades com desig o invitació: fi de la idolatria (v. 7), escolta, joia, llum per a Sió i per als justos (vv. 8.11-12), renúncia al mal, perquè Déu és gran i n'allibera (vv. 9-10).

### **Antífona**

Justos, celebreu **el** Senyor.

- <sup>1</sup> El Senyor és rei, la terra **ho** celebra, \*  
se n'alegren **totes** les **il**les. Sl 92,1
- <sup>2</sup> Foscor i nuvolades s'estan al voltant d'**ell**, \*  
dret i justí**ci**a sostenen **el** seu **tron**. Sl 84,11
- <sup>3</sup> Davant d'**ell** avança un **foc** \*  
i abrusa els enemics tot **al** voltant. = Sl 17,9;  
49,3
- <sup>4</sup> Els seus llamps enlluernen l'**univ**ers, \*  
i la terra, en veure-ho, s'**estreme**ix. Sl 76,19



- Sl 67,3 – <sup>5</sup> Es fonen com cera les muntanyes davant **el Senyor**, \*  
davant el sobirà de **tota la terra**.
- = Sl 49,6 – <sup>6</sup> El cel proclama la **seva justícia** \*  
i tots els pobles contemplen la **seva glòria**.  
= <sup>7</sup> Queden avergonyits tots els **idòlatres**, †  
Sl 95,5 que es glorien de divinitats que **no són res**: \*  
tots els déus es prosternen **davant d'ell**.
- Sl 47,12 = <sup>8</sup> Sió se n'alegra en **sentir-ho**, †  
estan de festa les viles **de Judà** \*  
i celebren, Senyor, els teus **determinis**.  
Sl 82,19 = <sup>9</sup> Perquè tu ets el **Senyor**, †  
l'Altíssim sobre **tota la terra**, \*  
excels per damunt de **tots els déus**.
- = <sup>10</sup> Els qui estimen el Senyor detesten el **mal**; †  
ell guarda la vida **dels fidels**, \*  
els allibera de les mans **dels injustos**.
- Sl 111,4;  
Sl 4,7; 35,10 – <sup>11</sup> La llum apunta **per al just**, \*  
i l'alegria, per als **rectes de cor**.  
– <sup>12</sup> Justos, celebren **el Senyor**; \*  
Sl 29,5 enaltiu-lo recordant que **ell és sant**.

### **Preguem**

Oh Senyor, dret i justícia són el fonament del teu Regne. Per això s'alegren els pobles i les illes llunyanes, per això s'alegra el cel quan sent l'anunci del teu Regne que ve, per això també nosaltres et donem gràcies, perquè tu, que ets l'Altíssim, has escollit un petit poble en el qual manifestes el teu amor i estimes així tot home i tota dona.

## TOTHOM HA VIST LA SALVACIÓ DEL NOSTRE DÉU

Per què cal cantar al Senyor, que instaura el seu Regne? Ell ha fet obres prodigioses (v. 1), no ha amagat la seva justícia, sinó que s'ha revelat com salvador (v. 2), no ha oblidat el seu poble i l'ha omplert de gràcia i de fidelitat a ell (v. 3), de manera que tothom ho ha pogut veure. Per això el cant esdevé so, dansa, música que engloben tot el cosmos (vv. 4-8). Ningú no pot quedar-se silenciós, tancat en el seu petit món, si reconeix i acull la salvació de Déu.

### Antífona

Esclateu en cants i aclameu el Senyor.

= Sl 95,1

– <sup>1</sup> Canteu al Senyor un càntic nou: \*

ha fet obres prodigioses,

Is 52,10;  
59,16;63,5  
Sl 95,2

– la seva dreta i el seu braç sagrat \*

li han donat la victòria.

– <sup>2</sup> El Senyor ha fet conèixer la seva salvació, \*

ha revelat la seva justícia als ulls dels pobles.

– <sup>3</sup> S'ha recordat del seu amor, \*

de la seva fidelitat a la casa d'Israel.

– Tothom ha vist, d'un cap a l'altre de la terra, \*

la salvació del nostre Déu.

– <sup>4</sup> Aclameu el Senyor arreu de la terra, \*

esclateu en cants i en crits d'alegria.

Sl 95,1

Is 52,9

– <sup>5</sup> Canteu al Senyor al so de les cítares, \*

amb les cítares i amb so melodiós.

– <sup>6</sup> Amb trompetes i tocs de corn. \*

aclameu el rei, que és el Senyor;

Sl 46,6;  
Ex 19,16

– <sup>7</sup> Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, \*

el món i tots els qui l'habiten;

= Sl 95,11

– <sup>8</sup> tots els rius aplaudeixen \*

i aclamen alhora les muntanyes,

Is 55,12

= Sl 95,13

- <sup>9</sup> en veure que ve el Senyor, \*  
que ve a judicar la terra.
- Judicarà tot el món amb justícia, \*  
tots els pobles amb rectitud.

Sl 66,5

### **Preguem**

Et donem gràcies Senyor i dels nostres llavis s'aixeca un cant que abans mai no havíem sentit, ja que ets un Déu bo i amic dels homes, que es recorda de la seva misericòrdia. Tu no permets que es perdi l'amistat que has començat i ets fidel a l'aliança.

## **98 (99)**

### **EL SENYOR ÉS REI, ELS POBLES TREMOLEN**

Ens trobem encara davant d'un salm adreçat al Senyor rei, però a diferència dels anteriors, es canta més la reialesa sobre Israel que sobre els pobles, els quals, malgrat tot, són citats en els vv. 1-2. Aquest rei és abans que res «sant», com repeteix la conclusió de les tres parts del salm (vv. 3.5.9). La seva santedat és grandesa i omnipotència (vv. 1-3), justícia (v. 4), misericòrdia que escolta i perdona (vv. 7-8).

### **Antífona**

Lloeu el Senyor, que ell és sant.

- <sup>1</sup> El Senyor és rei, els pobles tremolen. \*  
Seu en carrossa de querubins, la terra trontolla.
- <sup>2</sup> El Senyor és gran a Sió, \*  
és excels per damunt de tots els pobles.
- <sup>3</sup> Que reconeguim el teu nom, gran i terrible: \*  
«Ell és sant.»

Sl 17,8.11;  
79,2  
Sl 47,2

Is 6,3

- <sup>4</sup> Rei potent que estimes la **rectitud**, \* Sl 72,1s  
tu has posat els fonaments del **dret**;
- has creat el dret i la **justícia** \*  
en el poble de **Jacob**.
  
- = <sup>5</sup> Exalceu el Senyor, el nostre **Déu**, †  
prosterneu-vos davant l'escambell **dels** seus **peus**: \*  
«**Ell** és **sant**.»
  
- <sup>6</sup> Moisès i Aaron entre els seus **sacerdots**, \*  
Samuel entre els qui invocaven **el** seu **nom**;
- invocaven el Senyor i ell els **responia**, \*  
<sup>7</sup> els parlava en la **columna** de **núvol**. Ex 19,18-19;  
33,9;  
Nm 12,5
- Ells guardaven l'**aliança** \*  
i els preceptes que **els** donava.
  
- = <sup>8</sup> Senyor, Déu nostre, tu els **responies**: †  
eres per a ells Déu **de** **perdó**, \* Ex 32,11  
Nm 20,12  
tot i demanar-los comptes de les **seves** **culpes**.
  
- = <sup>9</sup> Exalceu el Senyor, el nostre **Déu**, †  
prosterneu-vos davant la seva **santa** **muntanya**: \*  
«És sant el Senyor, el **nostre** **Déu**.»

### **Preguem**

Tu, Senyor, parlaves amb Moisès, Aaron i Samuel: ells t'invocaven i tu els responies; ensenya'ns a adreçar-nos a tu, a parlar-te i escoltar-te com ells ho feren; no miris el nostre pecat i concedeix-nos de lloar per sempre el teu amor.

## ACLAMEU EL SENYOR ARREU DE LA TERRA

Un seguit d'imperatius caracteritzen aquest salm, que invita a la lloança i al reconeixement de l'amor del Senyor: «Aclameu», «serviu», «entreu», «reconeixeu», «enaltiu», «beneïu». Es tracta d'un *crescendo*: l'aclamació joiosa i forta condueix a la submissió i al reconeixement del Senyor com a Déu, que ha format el seu poble. Per això la comunitat és cridada a entrar al temple, per a beneir l'eterna bondat del Senyor. La lloança a Déu és una professió de fe en el seu amor, que la comunitat reunida eleva amb joia, sabent que la seva existència depèn del seu Déu.

### Antífona

Aclameu el Senyor arreu de la terra.

= <sup>1</sup> Aclameu el Senyor arreu de la terra, †  
<sup>2</sup> serviu el Senyor amb alegria, \*  
 entreu davant d'ell amb crits d'entusiasme.

= Sl 94,7;  
 Dt 32,39  
 Is 43,10-13;  
 64,7

= <sup>3</sup> Reconeixeu que el Senyor és Déu; †  
 ell ens ha creat i nosaltres som seus; \*  
 som el seu poble i el ramat que ell pastura.

= <sup>4</sup> Entreu als seus portals donant-li gràcies, †  
 canteu lloances als seus atriis, \*  
 enaltiu-lo, beneïu el seu nom:

|| Jr 33,11;  
 = Sl 105,1;  
 106,1;  
 117,1s;  
 136,1s

= <sup>5</sup> «Que n'és, de bo, el Senyor! †  
 Perdura eternament el seu amor, \*  
 és fidel per segles i segles.»

### Preguem

Senyor, et lloem pel teu amor pels homes, perquè nosaltres som teus: ets tu qui ens ha creat i ens ha reunit en

un únic poble, tu ens condueixes com un sol ramat a les prades de la vida que no s'acaba.

## 100 (101)

### VULL CANTAR LA FIDELITAT I LA JUSTÍCIA

Un polític, potser un rei, canta al Senyor amb voluntat de governar amb justícia (v. 1). El camí de la justícia comença a partir de l'elecció de fidelitat a l'aliança i de saviesa («honradesa de cor») d'un home que viu en el desig i en l'espera de la visita del Senyor («quan vindràs al costat meu?»). La justícia es manifesta després com lluita contra el mal (vv. 3-5.7-8) i adhesió plena al bé i a aquells que el fan (v. 6). «Ulls» i «cor» proposen una justícia que afecta la vida externa i interna de l'home.

#### Antífona

Senyor, buscaré la justícia.

- <sup>1</sup> Vull cantar la fidelitat i la justícia: \*  
a tu, Senyor, dedico el meu cant.
- <sup>2</sup> Vull tenir una conducta irrepreensible i assenyada: \*  
quan vindràs vora meu? Sl 25,11-12  
Sl 49,3
- Portaré les coses de palau \*  
amb honradesa de cor. Is 33,15;  
1Re 9,4
- <sup>3</sup> No em proposaré d'aconseguir \*  
cap objectiu innoeble. Pr 11,20
- Detesto els qui obren contra llei, \*  
no hi vull tenir tracte.
- <sup>4</sup> Que s'allunyin de mi els cors perversos; \*  
als dolents, ni els vull conèixer.

- Pr 17,20;  
30,10 – <sup>5</sup> Als qui d'amagat infamen els companys, \*  
els obligo a callar;
- Pr 21,4 – m'és insuportable l'home d'ulls altius \*  
i de cor arrogant.
- <sup>6</sup> Poso els ulls en gent fidel de la terra \*  
perquè visquin amb mi;
- són homes de conducta irrepreensible, \*  
els qui estan al meu servei.
- Sl 25,11;  
13,35; 19,7
- Pr 25,5 – <sup>7</sup> No viuran al meu palau \*  
els homes fraudulents;
- no es mantindrà a la meva presència \*  
ningú que menteixi.
- Sl 5,6
- <sup>8</sup> No em cansaré de fer callar cada dia \*  
els injustos de la terra.
- Vull que s'acabin a la ciutat del Senyor \*  
tots els qui obren el mal.

### **Preguem**

Senyor, només tu ets bo. Ensenya'ns a allunyar el mal de la nostra vida, condueix-nos pel camí del bé. Tu que estimes el just i aixeques el qui ha caigut, inspira sentiments d'amor i de justícia en aquells que porten la responsabilitat de la pau, i concedeix-nos a tots una vida humana.

## **101 (102)**

### **NO M'AMAGUIS LA MIRADA**

Aquest salm és particular respecte als salms de lamentació més comuns. En la primera i en la tercera part (vv. 2-12.24-28) un pobre presenta al Senyor el drama i l'angoixa de la seva condició (malaltia, insomni, sentit de la mort propera, plor) i invoca l'ajut de Déu, confiat que la vida de l'home depèn d'ell.

Però en la part central (vv. 13-23) el plany es transforma en súplica no per la pròpia salvació personal, sinó per la de la ciutat santa. En el dolor per Jerusalem (ens trobem probablement tot just després de l'exili) el pobre supera en la pregària els horitzons del seu sofriment i el seu clam es torna el clam de tota la seva ciutat.

### Antífona

Senyor, viurem a la teva presència.

### I

- <sup>2</sup> Senyor, escolta la meua pregària, \*  
que arribi fins a tu el meu clam.
  
- <sup>3</sup> No m'amaguis la mirada \*  
en dies de perill;  
= sempre que t'invoco, †  
escolta atentament, \*  
no triguís a respondre'm.
  
- <sup>4</sup> Els meus dies s'esvaeixen com el fum, \*  
es consumeixen els meus ossos com les brases,  
- <sup>5</sup> s'asseca el meu cor, segat com l'herba, \*  
no tinc esma de menjar el meu pa;  
- <sup>6</sup> a força de plànyer-me, \*  
em queda solament la pell i l'os.
  
- <sup>7</sup> Visc com els mussols en el desert \*  
i les xibeques a les ruïnes,  
- <sup>8</sup> passo la nit en vetlla \*  
com les òlibes al terrat.
  
- <sup>9</sup> Els enemics m'escarneixen tot el dia, \*  
en to de burla juren pel meu nom.
  
- <sup>10</sup> Menjo cendra com si fos pa, \*  
barrejo amb les llàgrimes la beguda,  
- <sup>11</sup> quan veig la fúria i l'enuig \*  
amb què m'has alçat i rebatut.

= Sl 68,18;  
142,17

Sl 41,4



- Sl 89,6 – <sup>12</sup> Els meus dies declinen com l'ombra **del** capvespre \*  
i em vaig assecant com l'herba.

## II

- Lm 5,19 – <sup>13</sup> Però tu, Senyor, **regnes** per sempre \*  
i es perpetua de segle en segle el **teu** record.  
– <sup>14</sup> T'aixecaràs i t'apiadaràs **de** Sió, \*  
perquè ja és temps de compadir-te'n, **ja** n'és l'hora!  
– <sup>15</sup> Els teus servents estimen les **seves** pedres, \*  
els fa llàstima la **seva** pols.
- Is 52,2
- Is 59,19;  
66,18 – <sup>16</sup> Els estrangers veneraran el nom **del** Senyor, \*  
tots els reis de la terra, la seva **majestat**,  
– <sup>17</sup> quan el Senyor restaurarà **Sió** \*  
i s'hi manifestarà amb la **seva** glòria,  
Is 60,1 – <sup>18</sup> quan farà cas de l'oració dels **desvalguts** \*  
i no menystindrà les **seves** pregàries.
- Sl 21,31-32 – <sup>19</sup> Que quedi escrit això  
per a les generacions **que** vindran, \*  
i el poble creat de nou lloarà el Senyor **dient**:  
– <sup>20</sup> «El Senyor mira des de les **altures** del **cel**, \*  
des del seu lloc sagrat **esguarda** la **terra**,  
Sl 78,11 – <sup>21</sup> per escoltar el plany **dels** captius, \*  
per alliberar els condemnats a la **mort**,  
– <sup>22</sup> perquè anunciïn a Sió el nom **del** Senyor, \*  
a Jerusalem, la **seva** lloança,  
Is 60, 3s – <sup>23</sup> quan s'hi apleguin pobles **i** **reialmes** \*  
i tots alhora serveixin **el** Senyor.»

## III

- <sup>24</sup> Ell esgotava a mig camí les **meves** forces, \*  
volia escurçar la **meva** vida.
- Sl 38,5;  
89,10 = <sup>25</sup> Però jo he **dït**: †  
«Déu meu, no em prenguis a la meitat **dels** meus **dies**, \*  
que els teus anys s'allarguen de **segle** en **segle**.

- = <sup>26</sup> Al principi vas assentar la terra, †  
i el cel és obra de les teves mans; \*  
<sup>27</sup> ells passaran, però tu perduraràs.
- = Com un vestit es gastaran, †  
i tu els canviaràs com la roba que ha envellit: \*  
realment envelliran!
- <sup>28</sup> Però tu ets sempre el mateix \*  
i els teus anys no tindran fi.»
- <sup>29</sup> Els fills dels teus servents viuran segurs, \*  
els seus descendents es mantindran a la teva presència.

|| Is 51, 6-8;  
/Hb 1,10-12  
Is 65,17;  
66,22  
Ap 20,11;  
21,1  
Lm 5,19;  
Hb 13,8

Sl 68,36-37

### **Preguem**

Perdona'ns, Senyor, perquè enmig del benestar de la nostra vida hem oblidat la teva creu, plantada a la nostra ciutat i al voltant nostre. Tu que has invocat el Pare amb un clam de dolor, escolta el plany d'aquesta terra, para esment a la pregària dels seus pobres, tingues misericòrdia de tots els qui l'habiten.

## **102 (103)**

### **BENEIX EL SENYOR, ÀNIMA MEVA**

Les dues benediccions, inicial (vv. 1-2) i final (vv. 20-22), emmarquen el díptic central del salm (vv. 3-10; 11-19). La benedicció obre l'home a la fecunditat de la vida de Déu i li fa reconèixer els seus beneficis. En la benedicció l'home descobreix els atributs del seu Déu: perdona, rescata, sacia, fa justícia, revela els seus camins, és tendre, benigne, misericordiós, no ens paga con deuria les nostres culpes (vv. 3-10). El Déu del cel mira amb benignitat la fragilitat de l'home. En el segon díptic les comparacions («tan» ... «com») no són suficients per a descriure la tendresa i l'amor de Déu. A la feblesa de l'home (vv. 15-16) respon la benvolença divina (v. 17).

## Antífona

La tendresa del Senyor és gran com el cel.

### I

- <sup>1</sup> Beneeix el Senyor, ànima meva, \*  
del fons del cor beneeix el seu sant nom.
- <sup>2</sup> Beneeix el Senyor, ànima meva, \*  
no t'oblidis dels seus favors.
- <sup>3</sup> Ell et perdona les culpes \*  
i et guareix de tota malaltia;
- <sup>4</sup> rescata de la mort la teva vida \*  
i et corona d'amor entranyable;
- <sup>5</sup> et sacia dels béns que desitjaves, \*  
i tu, com l'àguila, recobres la joventut.
- <sup>6</sup> El Senyor fa justícia als oprimits, \*  
sentència a favor d'ells.
- <sup>7</sup> Ha revelat a Moisès els seus camins, \*  
les seves gestes, als fills d'Israel.

Ex 15,26;  
Sl 40;  
Jb 42,10

Is 40,31

### II

- <sup>8</sup> «El Senyor és compassiu i benigne, \*  
lent per al càstig, ric en l'amor.»
- <sup>9</sup> No acusa sense fi \*  
ni es manté irritat per sempre;
- <sup>10</sup> no ens tracta com caldria pels pecats, \*  
no ens paga com deuria les nostres culpes.
- <sup>11</sup> El seu amor als fidels és tan immens \*  
com la distància del cel a la terra;
- <sup>12</sup> llança les nostres culpes lluny de nosaltres \*  
com l'orient és lluny de l'occident.
- <sup>13</sup> Com un pare s'apiada dels seus fills, \*  
el Senyor s'apiada dels fidels,
- <sup>14</sup> perquè sap de quin fang ens va formar \*  
i es recorda que som pols.

|| Ex 34,6-7  
= Sl 85,15;  
144,8

Jr 3,12  
Is 57,16  
Gn 4,2,  
Jl 2,13

Sl 144,9

Sl 89,3

- <sup>15</sup> La vida de l'home **du**ra com l'**her**ba, \* Is 40,7;  
Sl 89,5-6  
floreix com la **flor** dels **camp**s:
- <sup>16</sup> desapareix quan hi passa la **ven**tada \* Jb 7,10  
i ni es coneix el **lloc** on **era**.

### III

- <sup>17</sup> Però l'amor del Senyor pels **seus** **fidels** \* Ex 20,6  
és de sempre i **du**ra **sem**pre;
- = la seva bondat s'estén als fills dels **fills** †  
<sup>18</sup> si guarden la seva **alian**ça, \*  
si es recorden dels preceptes i **els** **comple**ixen.
- <sup>19</sup> El Senyor té el seu tron **en** el **cel**, \* Sl 22,29  
i el seu regnat s'estén per l'**un**ivers.
- = <sup>20</sup> Beneïu-lo, àngels del Senyor, †  
herois poderosos que compliu les **seves** **ordres**, \*  
sempre a punt d'obeir els seus **manaments**.
- <sup>21</sup> Beneïu el Senyor, tots els **seus** **estols**, \*  
servidors que executeu els **seus** **des**ignis.
- = <sup>22</sup> Beneïu el Senyor, totes les seves **criatures**, †  
a tot arreu on ell és **sobirà**. \*  
Beneeix el Senyor, **àn**ima **me**va.

### Preguem

Senyor, ets gran i misericordiós. Ets un Pare bo que perdones amb una mesura ampla i fonda. Et donem gràcies, et beneïm, et lloem, perquè, quan encara érem lluny de tu en el pecat, vas enviar el teu Fill unigènit que a donat la vida en rescat per nosaltres.

# 103 (104)

## SENYOR, DÉU MEU, QUE N'ETS, DE GRAN

De nou una benedicció obre i tanca un magnífic càntic al Déu creador. Inspirat en Gn 1, relacionat ideològicament amb d'altres himnes de pobles veïns d'Israel (vegeu l'Enuma Elix mesopotàmic o l'himne egipci al déu Aton), el Salm 103 és un himne al Déu Creador i senyor de l'univers. Firmament (vv. 1b-4), terra (vv. 5-24), mar (vv. 25-26) són els indrets de l'acció benèfica de Déu, qui no només ha creat, sinó que providencialment es preocupa i ho manté tot (vv. 27-30). Contemplant aquest esplèndid dibuix, Déu mateix s'alegra i la comunitat s'uneix a la joia de Déu (vv. 31-34) i prega perquè el mal no la destrueixi (v. 35).

### Antífona

Senyor, Déu meu, que n'ets de gran!

### I

– <sup>1</sup> Beneeix el Senyor, ànima meva. \*

Senyor, Déu meu, que n'ets, de gran!

– Vas revestit d'honor i majestat, \*

Gn 1,3

<sup>2</sup> t'embolcalla la llum com un mantell.

Sl 19,2s;  
Gn 1,6-7  
Am 9,6;  
Sl 67,5

– Has estès el cel com una vela, \*

<sup>3</sup> damunt les aigües t'has bastit un palau.

– Prens els núvols per carrossa, \*

avances sobre les ales dels vents.

/Hb 1,7

– <sup>4</sup> Tens els vents per missatgers, \*

el foc i les flames et serveixen.

– <sup>5</sup> Assentares la terra sobre uns fonaments, \*  
incommovible per segles i segles.

– <sup>6</sup> La vas cobrir amb el mantell dels oceans, \*  
les aigües sepultaven les muntanyes.

Jb 7,12

– <sup>7</sup> Les vas amenaçar i fugiren a l'instant, \*  
esverades de sentir el retronys del teu tro;

- <sup>8</sup> pujaren les muntanyes, baixaren per les valls, \*  
fins al lloc que els havies assignat;  
Gn 1,9;  
Jb 38,8-11
- <sup>9</sup> els fixares un límit que no traspasaran, \*  
mai més no cobriran la terra.  
Gn 9,11-15
- <sup>10</sup> De les fonts en fas brollar torrents \*  
que s'escolen entre les muntanyes.
- <sup>11</sup> Els animals feréstecs s'hi abeuren, \*  
els ases salvatges hi apaguen la set.
- <sup>12</sup> A les seves ribes nien els ocells \*  
i reflen entre les branques.  
Ez 31,6,13

## II

- <sup>13</sup> Des del teu palau regues les muntanyes, \*  
sacies la terra de pluges del cel;
- <sup>14</sup> fas néixer l'herba per al bestiar \*  
i les plantes al servei de l'home:  
Gn 1,11-  
12,29-30;  
2,16
- fas sortir el pa de la terra \*  
<sup>15</sup> i el vi que alegra el cor dels homes;  
Gn 2,15  
3,17-19; 9,20
- amb l'oli fas brillant el seu rostre \*  
i amb el pa sostens el seu cor.  
Za 10,7;  
Sir 31,27;  
Jc 9,13  
Gn 5,29  
Jc 19,5,8
- <sup>16</sup> El Senyor assaona els arbres més alts, \*  
els cedres del Líban que ell plantà;
- <sup>17</sup> allà els ocells hi fan els seus nius, \*  
a la seva copa hi habita la cigonya.
- <sup>18</sup> Els cabirols van per l'alta muntanya, \*  
als roquissars s'hi refugien les fagines.
- <sup>19</sup> Has creat la lluna, que assenyala les festes; \*  
el sol coneix el lloc on s'ha de pondre.
- <sup>20</sup> Quan estens la fosca, es fa de nit \*  
i ronden tots els animals de la selva;
- <sup>21</sup> els lleons rugeixen buscant la seva presa, \*  
reclamant a Déu el seu menjar.  
Jb 38,39
- <sup>22</sup> Quan fas sortir el sol, es retiren \*  
i s'ajacen als seus caus;  
Jb 37,8

- <sup>23</sup> i l'home se'n va al **seu treball**, \*  
a la seva tasca **fins** al **vespre**.

### III

Sl 8,2;  
Pr 8,22-31

- = <sup>24</sup> Que en són, de variades, Senyor, les teves **obres**! †  
Totes les has fetes amb **saviesa**. \*  
La terra és plena de les teves **criatures**.

- = <sup>25</sup> Mireu el mar, immens per totes **bandes**; †  
són in comptables els animals que s'**hi belluguen**, \*  
des dels més petits fins **als** més **grossos**;

Jb 3,8; 40,25

- <sup>26</sup> tot navegant el solquen **els vaixells**, \*  
i Leviatan, que creares **per jugar**-hi.

- <sup>27</sup> Tots esperen de la **teva mà** \*  
que els donis l'aliment **al** seu **temps**;
- <sup>28</sup> els el dones, i ells l'**arreglegen**; \*  
obres la mà, i se **sacien** de **béns**.

Jb 34,14-15;  
Gn 3,19;  
Coh 12,7;  
Sl 89,3

- = <sup>29</sup> Però si deixes de mirar-los, s'**esparveren**; †  
si els retires l'**alè**, **expiren** \*  
i tornen a la pols d'on **van sortir**.

Gn 1,2; 2,7;  
Ac 2,2s

- <sup>30</sup> Quan envies el teu esperit,  
reneix la **creació**, \*  
i renoves la **faç de** la **terra**.

Gn 1,31

- <sup>31</sup> Glòria al Senyor per **sempre**! \*  
Que s'**alegri** el Senyor de la **seva obra**!

Ha 3,6

= Sl 143,5

- <sup>32</sup> Ell fa tremolar la terra **quan** la **mira**, \*  
toca les muntanyes i s'**hi aixequen glops** de **fum**.

Sl 145,2

- <sup>33</sup> Cantaré al Senyor **tota** la **vida**, \*  
cantaré al meu Déu mentre **sigui** al **món**.

Sl 7,18

- <sup>34</sup> Que li sigui agradable aquest **poema**, \*  
són per al Senyor aquests **cants** de **goig**.

- = <sup>35</sup> Que desapareguin de la terra els **pecadors**, †  
i no hi quedi rastre **dels injusts**. \*  
Beneix el Senyor, **ànima meva**.

## Preguem

Senyor, que tota la nostra vida, sigui un cant de lloança a tu, Pare bo, creador del cel i de la terra, al teu Fill unigènit, que ha donat la vida per nosaltres, i a l'Esperit Sant que és amor.

# 104 (105)

## ENALTIU EL SENYOR, PROCLAMEU EL SEU NOM

Després d'una invitació a cantar, a cercar el Senyor i a reconèixer-lo com a Déu d'Israel (vv. 1-7), la pregària es desenvolupa com el record dels prodigis que Déu ha obrat en la història del seu poble. Podríem dir que el Salm 104 és la continuació lògica del Salm 103. Ambdós salms expressen el binomi Déu creador – Déu salvador. La pregària esdevé professió de fe en un Déu que des del cel ha entrat en la història dels homes, ha escollit un petit poble, se li ha revelat, l'ha alliberat i l'ha conduït a la terra promesa. Trobem en el salm totes les etapes de la salvació: els patriarques Abraham i Jacob (vv. 8-15), Josep (vv. 16-22), les plagues d'Egipte (vv. 23-36), la sortida d'Egipte i el desert (vv. 37-43), el do de la terra (vv. 44-45).

## Antífona

Cantem, Senyor, els prodigis del teu amor

### I

- <sup>1</sup> Enaltiu el Senyor, proclameu **el** seu **nom**, \*  
feu conèixer entre els pobles les **seves** **gestes**. 1Cr 16,8-22;  
Is 12,4-5
- <sup>2</sup> Canteu-li al so **de** les **cítars**, \*  
feu l'elogi de les seves **meravelles**. Sl 17,50;  
95,3; 144,5
- <sup>3</sup> Glorieu-vos del seu **nom**, que és **sant**, \*  
alegreu-vos de cor, els qui cerqueu el **Senyor**.
- <sup>4</sup> Cerqueu el Senyor, acolliu-vos al **seu** **poder**, \*  
busqueu sempre la **seva** **mirada**. Sl 26,8



- <sup>5</sup>
Recordeu les meravelles que ell obrà, \*
els seus prodigis i les seves decisions,
- <sup>6</sup>
vosaltres, nissaga d'Abraham, el seu servent, \*
fills de Jacob, els seus elegits.
- <sup>7</sup>
Ell, el Senyor, és el nostre Déu; \*
fa complir les seves decisions per tota la terra.
- <sup>8</sup>
Recorda per sempre l'aliança, \*
la promesa feta per a mil generacions,
- <sup>9</sup>
l'aliança pactada amb Abraham, \*
el jurament fet a Isaac
- <sup>10</sup>
i confirmat a Jacob com un decret, \*
a Israel en aliança perpètua:
- <sup>11</sup>
«Et donaré el país de Canaan \*
i serà la vostra possessió.»
- <sup>12</sup>
Llavors encara es podien comptar, \*
eren pocs i forasters en el país,
- <sup>13</sup>
anaven de poble en poble, \*
de reialme en reialme.
- <sup>14</sup>
Però ell no permeté que ningú els maltractés \*
i reprengué uns reis per causa seva:
- <sup>15</sup>
«No toqueu els meus ungits, \*
no feu cap mal als meus profetes.»

Gn 15,1;  
26,3

## II

- <sup>16</sup>
Després cridà la fam al país, \*
els privà del pa que els mantenia.
- <sup>17</sup>
Havia enviat un home davant d'ells, \*
Josep, venut com un esclau;
- <sup>18</sup>
li fermaren els peus amb un cep \*
i el coll amb una argolla,
- <sup>19</sup>
fins que es complí la seva predicció \*
i la paraula del Senyor l'acredità.
- <sup>20</sup>
El rei va enviar qui el deslligués, \*
el sobirà dels pobles decidí deixar-lo lliure;
- <sup>21</sup>
i el nomenà senyor del seu palau \*
i administrador de tots els seus béns,

- <sup>22</sup> perquè instruís els nobles segons el **seu voler** \*  
i ensenyés la saviesa **als ancians**.

### III

- <sup>23</sup> Llavors Israel va entrar **a Egipte**, \*  
Jacob fou immigrant a la **terra de Cam**. Gn 46,1-47,12
- <sup>24</sup> El Senyor va fer el seu poble **molt fecund**, \*  
més nombrós que els seus **enemics**. Ex 1,7
- = <sup>25</sup> Però canvià el cor dels egipcis †  
perquè avorriessin **el seu poble** \*  
i tractessin amb perfídia els **seus servents**. Ex 1,8s
- <sup>26</sup> Envià Moisès, el **seu servent**, \*  
i Aaron, el **seu elegit**, Ex 3,10  
Ex 4,27
- <sup>27</sup> que van obrar **prodigis** enmig d'**ells**, \*  
grans meravelles a la **terra de Cam**.
- <sup>28</sup> Envià tenebres i es **va fer fosc**, \*  
però ells es resistiren a les **seves paraules**. Ex 10,21-29
- <sup>29</sup> Canvià les **aigües en sang** \*  
i va fer **morir** els **peixos**. Ex 7,14-25
- <sup>30</sup> Infestà de granotes **el país**, \*  
fins i tot les **cambres reials**. Ex 7,26-8,11
- <sup>31</sup> Donà una ordre i vingueren **eixams de tàvecs**, \*  
núvols de mosquits per tot el **territori**. Ex 8,12-15
- <sup>32</sup> En comptes de pluja els envià **pedregades**, \*  
foc i flames per **tot el país**;  
– <sup>33</sup> matà els ceps i **les figueres**, \*  
destrossà els arbres d'aquelles **regions**. Ex 9,13-35
- <sup>34</sup> Després ordenà que vingués **la llagosta**, \*  
un nombre incalculable d'**insectes**, Ex 10,1-20
- <sup>35</sup> que es menjaren tot el **verd del país** \*  
i devoraren les **collites dels camps**.
- <sup>36</sup> Va colpir a Egipte tots els **primogènits**, \*  
la flor de la **seva fillada**. = Sl 77,51;  
Ex 11,29-36

- Ex 12,33
- <sup>37</sup> Va fer sortir el seu poble, carregat d'or i plata, \*  
i ningú d'ells no ensopegava pel camí.
  - <sup>38</sup> Tot Egipte s'alegrà que se n'anessin, \*  
perquè el terror s'havia emparat d'aquell país.
- = Sl 77,15;  
Ex 13,21-22
- <sup>39</sup> Estenia un núvol que els fes ombra \*  
i un foc durant la nit perquè els fes llum.
- = Sl 77,18;  
Ex 16,2-36
- <sup>40</sup> Demanaren menjar i els envià guatilles \*  
i els va saciar amb el pa del cel.
- = Sl 77,15;  
Ex 17,1-7
- <sup>41</sup> Obrí la roca i en brollà un doll d'aigua: \*  
un riu va córrer pel desert.
- Ex 15
- <sup>42</sup> Perquè recordava la promesa santa, \*  
feta a Abraham, el seu servent;
  - <sup>43</sup> per això tragué el seu poble d'elegits, \*  
entre cants de festa i crits d'entusiasme.
- Dt 4,37-40;  
6,20-25;  
7,8-11
- <sup>44</sup> Els va donar les terres d'altres pobles, \*  
van heretar el fruit del treball de les nacions;
  - <sup>45</sup> però havien d'observar els seus preceptes \*  
i guardar les seves lleis.

### **Preguem**

Senyor, el teu poble, no és format de gent forta o bona, però tu, que l'estimes, l'has escollit, perquè donés glòria al teu nom enmig de les nacions. Concedeix-nos de proclamar dignament la teva misericòrdia enmig de tots els pobles, perquè tothom sàpiga que hi ha un Déu, el Déu que estima la pau.

# 105 (106)

## HEM PECAT IGUAL QUE ELS NOSTRES PARES

Continuant amb l'anterior, el salm 105 és una relectura de la història d'Israel, considerada ara com una rebel·lió constant del poble contra l'acció misericordiosa i salvadora de Déu. Els vv. 6-46 recorren les diverses etapes de la història de l'èxode d'Egipte fins a l'exili a Babilònia segons un esquema que es repeteix: pecat (vv. 6.13-14.16...), càstig, perdó (vegeu Jt 1,11-19; Ez 20). El pecat de la comunitat es repeteix en la seva història, però Déu no l'abandona mai a la infidelitat. A l'inici (vv. 1-5) i al final (vv. 47-48), la comunitat, conscient de la bondat del Senyor, abandona el pecat i s'obre a la súplica perquè Déu la salvi. El v. 48 conclou el quart llibre dels salms.

### Antífona

Salva'ns, Senyor, perquè hem pecat.

### I

- <sup>1</sup> Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo! \* Sl 106,1;  
= 99,5  
1Cr 16,34  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>2</sup> ¿Qui pot contar les proeses del Senyor \*  
i proclamar les seves lloances?
- <sup>3</sup> Feliços els qui observen el dret \* Is 56,1-2  
i obren amb justícia en tot moment.
- = <sup>4</sup> Recorda't de nosaltres, Senyor, † Ne 5,19;  
13,14.22.31  
per la benvolença que mostres al teu poble, \*  
visita'ns, vine a salvar-nos. Sl 24,7
- = <sup>5</sup> Fes que veiem feliços els teus elegits, †  
que ens alegrem amb l'alegria del teu poble \*  
i ens gloriem amb la teva heretat.
- <sup>6</sup> Hem pecat igual que els nostres pares, \* 1Re 8,47  
Lv 26,40  
Dn 9,5;  
Sl 77,11-17  
som culpables, hem estat infidels.
- <sup>7</sup> Els nostres pares a Egipte \*  
no van comprendre els teus prodigis;

- Sl 77,17;  
Ez 20,8-9,14;  
36,20-22;  
39,25
- no es recordaren del gran amor que ens **tens**, \*  
i es van rebel·lar vora les aigües **del Mar Roig**.
- <sup>8</sup> Però ell els salvà per amor **del** seu **nom**, \*  
perquè fos conegut el **seu** poder.
- Na 1,4;  
Sl 88,10  
Is 63,11-14;  
Ex 14
- <sup>9</sup> Amenaçà el Mar Roig, i quedà **eixut**, \*  
i van passar per l'oceà com **pel desert**;
- <sup>10</sup> els salvà de les mans dels qui els **avorrien**, \*  
els alliberà de les mans de l'**enemic**.
- <sup>11</sup> L'aigua sepultà els **perseguidors**, \*  
no en va quedar ni **un** de **sol**.
- Ex 14,31  
Ex 15,1-21
- <sup>12</sup> Llavors van creure en les promeses **del Senyor** \*  
i cantaren les **seves lloances**.
- <sup>13</sup> Però aviat van oblidar les **seves obres**, \*  
no van fiar-se dels **seus designis**.
- Lam 3,26;  
Ex 15,24;  
16,3;  
Nm 11,4-6;  
Sl 77,18
- <sup>14</sup> En la solitud se'ls menjava **el desig** \*  
i temptaren Déu en **el desert**.
- <sup>15</sup> Ell els concedí el que **demanaven** \*  
i sacià la seva **intemperància**.
- Nm 11,33
- <sup>16</sup> Al campament van tenir gelosia **de Moisés** \*  
i d'Aaron, consagrat **al Senyor**;
- Nm 16;  
Dt 11,6
- <sup>17</sup> però s'obrí la terra i engolí **Datan**, \*  
el sepultà amb la banda d'**Abiron**;
- Is 26,11
- <sup>18</sup> un foc va consumir **aquella gentussa**, \*  
una flamarada devorà aquells **infidels**.

## II

- Ex 32;  
Dt 9,8-21,25-  
29  
Jr 2,11;  
Rm 1,23
- <sup>19</sup> A l'Horeb fabricaren **un vedell**, \*  
adoraren un **ídol** de **fosa**;
- <sup>20</sup> van canviar Déu, la **seva glòria**, \*  
per la imatge d'un vedell, que **menja herba**.
- <sup>21</sup> Van oblidar Déu, que els **havia salvat**, \*  
que havia fet prodigis a **Egipte**,
- <sup>22</sup> meravelles a la **terra de Cam**, \*  
obres admirables al pas **del Mar Roig**.
- Dt 32,18;  
Jr 2,32  
Sl 77,42

- = <sup>23</sup> Ja parlava Déu d'exterminar-los, †  
quan Moisès, el seu elegit,  
va gosar encarar-se al seu rigor \*  
i el decantà de destruir-los. Dt 9,25  
Ex 32,11  
Ez 22,30
- <sup>24</sup> Menysprearen la terra deliciosa, \*  
no van creure en la seva promesa;  
- <sup>25</sup> van murmurar al campament, \*  
no escoltaren la veu del Senyor.  
- <sup>26</sup> Llavors ell va alçar la mà contra ells \*  
per fer-los caure en aquell desert,  
- <sup>27</sup> per fer caure els seus fills entre els pobles \*  
i escampar-los per tots els països. Nm 13,25-14,37  
Dt 1,25-36  
Ez 20,15,23  
Lv 26,33  
Nm 14,29s
- <sup>28</sup> Es van sotmetre al déu Baal de Peor, \*  
menjant víctimes sacrificades a déus morts;  
- <sup>29</sup> amb el seu obrar irritaren el Senyor, \*  
i una epidèmia es va abatre damunt d'ells.  
- <sup>30</sup> Però Pinhàs s'alçà i va fer justícia, \*  
i l'epidèmia es va deturar;  
- <sup>31</sup> i el Senyor li ho tingué en compte \*  
per totes les generacions, per sempre. Nm 25  
Dt 26,14  
Tb 4,17  
Nm 25,7s  
Sir 45,23-24  
Nm 25,11-13
- <sup>32</sup> Provocaren el Senyor a les fonts de Meribà \*  
i, per culpa d'ells, Moisès rebé el seu càstig;  
- <sup>33</sup> li havien amargat l'esperit \*  
i ell no sabé refrenar la llengua. Sl 94,8-9;  
Ex 17,1-7  
Nm 20,2-13  
Nm 20,12
- ### III
- <sup>34</sup> No van exterminar els pobles cananeus, \*  
no compliren l'ordre del Senyor;  
- <sup>35</sup> es van emparentar amb els pagans \*  
i es contagiaren dels seus costums.  
- <sup>36</sup> Van donar culte als seus ídols, \*  
van caure en els seus paranys;  
- <sup>37</sup> arribaren a immolar als dimonis \*  
els propis fills i les pròpies filles. Jc 1,21s  
Jc 2,1-5;  
Lv 18,3  
Jc 2,11-13  
Lv 18,21;  
Dt 32,17  
Ba 4,7  
1Co 10,20
- = <sup>38</sup> Vessaren així sang innocent, †  
la sang dels fills i de les filles  
sacrificats als ídols cananeus, \*  
i aquella sang va profanar el país. Nm 35,33

- <sup>39</sup> Es deshonraren amb els seus costums, \*  
es prostituïren amb el seu obrar.
  
- <sup>40</sup> El Senyor es va arborar contra el seu poble \*  
i sentí fàstic de la seva heretat;
- Jc 2,14-23 – <sup>41</sup> els abandonà en mans d'altres pobles, \*  
i els qui els avorrien els van sotmetre;
- <sup>42</sup> els van oprimir els enemics, \*  
els van doblegar sota el seu jou.
  
- Is 63,7-9 = <sup>43</sup> Quantes vegades el Senyor els alliberà! †  
Però ells s'obstinaven a ser rebels \*  
i defallien per les seves culpes.
  
- <sup>44</sup> Quan el Senyor va sentir el seu plany \*  
es va fixar en la seva desgràcia.
- Lv 26,42 – <sup>45</sup> Es recordà de la seva aliança, \*  
Jr 42, Id canvià de parer pel gran amor que els professava,
- Esd 9,9 – <sup>46</sup> i va fer que en tinguessin compassió \*  
tots aquells qui els havien deportat.
  
- 1Cr 16,35-36 – <sup>47</sup> Salva'ns, Senyor, Déu nostre; \*  
aplega'ns d'entre les nacions.
- En donarem gràcies al teu nom, que és sant, \*  
i ens gloriarem de lloar-te.
  
- = Sl 88,53 = <sup>48</sup> Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel, †  
des de sempre i per sempre. \*  
I tot el poble respon: «Amén.»

### **Preguem**

Oh Senyor, la història de l'aliança que feres amb el teu poble és la història de la traïció dels homes i alhora de la teva gràcia. Per això et donem gràcies, perquè quan nosaltres érem desagraïts i estàvem lluny de tu, no t'has oblidat de nosaltres i has tingut pietat dels teus fills.

## RECONEGUEM ELS FAVORS DEL SENYOR

Cantat en la litúrgia jueva de la vetlla pasqual, el salm uneix l'experiència personal de salvació (vv. 4-32) i l'experiència comunitària d'Israel (vv. 33-43). En aquesta pregària, tot és acció de gràcies i lloança a Déu de part de la comunitat reunida, en la qual cadascú entén novament el seu alliberament personal dintre de la història d'un poble. Dues frases es repeteixen en la primera part del salm: «Enmig de l'angoixa cridaren al Senyor, i ell els salvà dels perills» (vv. 6.13.18.28); «Que enalteixin al Senyor pel seu amor, pels prodigis que ha fet en bé dels homes» (vv. 8.15.21.31). Qui ha estat alliberat pel Senyor? Beduïns perduts en el desert (vv. 4-9), presoners (vv. 10-16), malalts (vv. 17-22), mariners en perill (vv. 23-32). La seva lloança es confon amb la de tota la comunitat, que el Senyor ha fet caminar pel desert cap a una terra excel·lent. El Magníficat ha reprès el v. 9.

### Antífona

Enaltiu el Senyor pel seu amor.

### I

- <sup>1</sup> Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo! \* = Sl 105,1  
Perdura eternament el seu amor. = Sl 99,5
- <sup>2</sup> Que responguin els qui el Senyor ha redimit, \* Is 62,12  
els rescatats de les mans dels opressors;
- <sup>3</sup> ell els ha aplegat de tots els països, \* Is 43,5-6;  
de llevant i de ponent, del nord i de migdia. 49,12  
Za 8,7-8
- <sup>4</sup> Uns, errant pel desert, vagant per l'estepa, \* Dt 8,15;  
no trobaven cap ciutat habitada; 32,10
- <sup>5</sup> patien fam, passaven set \* Is 49,10  
i els flaquejaven les forces.
- <sup>6</sup> Enmig de l'angoixa cridaren al Senyor, \* Os 5,15;  
i ell els salvà dels perills; Is 63,9
- <sup>7</sup> els guià per una pista segura \* Is 35,8; 40,3;  
fins que arribaren en una ciutat habitada. 43,19;  
Dt 6,10



- Is 49,10;  
55,1  
/Lc 1,53
 

 – <sup>8</sup> Que enalteixin el Senyor pel **seu amor**, \*  
pels prodigis que ha fet en **bé** dels **homes**:  
 – <sup>9</sup> calmà la set dels **assedegats** \*  
i omplí de menjar els **famolencs**.
- Is 42,7-22;  
Jb 36,8s  
  
Lv 26,40-41;  
Sl 105,43
 

 – <sup>10</sup> D'altres vivien a la fosca, a les ombres **de** la **mort**, \*  
presoners de la dissort i **les cadenes**:  
 – <sup>11</sup> s'havien rebel·lat contra les **paraules divines** \*  
i havien menyspreat els desigis de l'**Altíssim**.  
 – <sup>12</sup> El seu cor defallia, **afeixugat**; \*  
queien, i ningú no els **ajudava**.  
  
 – <sup>13</sup> Enmig de l'angoixa cridaren **al** Senyor, \*  
i ell els salvà dels **perills**:  
 – <sup>14</sup> trencà les **seves cadenes** \*  
i els féu sortir de la fosca, de les ombres **de** la **mort**.
- Is 42,7.16;  
49,9; 51,14;  
52,6; 61,1  
  
Is 45,2; 61,1
 

 – <sup>15</sup> Que enalteixin el Senyor pel **seu amor**, \*  
pels prodigis que ha fet en **bé** dels **homes**:  
 – <sup>16</sup> ha esbotzat **portes de bronze** \*  
i ha partit **forrellats d'acer**.

## II

- Jb 6,6-7
 

 – <sup>17</sup> D'altres, insensats, estaven **abatuts** \*  
per les seves culpes i pel seu **viure pervers**;  
 – <sup>18</sup> qualsevol menjar els **repugnava**, \*  
ja arribaven a les portes **de** la **mort**.  
  
 – <sup>19</sup> Enmig de l'angoixa cridaren **al** Senyor, \*  
i ell els salvà dels **perills**:  
 – <sup>20</sup> envià la seva paraula i **els** guarí, \*  
alliberà la seva vida **del** sepulcre.  
  
 – <sup>21</sup> Que enalteixin el Senyor pel **seu amor**, \*  
pels prodigis que ha fet en **bé** dels **homes**;  
 – <sup>22</sup> que ofereixin sacrificis d'**acció de gràcies** \*  
i, aclamant-lo, publiquin **el** que ha **fet**.

- <sup>23</sup> Uns comerciants s'embarcaren **en** grans **naus** \*  
i navegaren mar endins per **fer** **negoci**;
- <sup>24</sup> ells foren testimonis de les obres **del** **Senyor**, \*  
dels seus prodigis en **alta** **mar**.
  
- <sup>25</sup> A una ordre seva es girà un **huracà** \* Gn 1,4  
que aixecava **grans** **onades**;
- <sup>26</sup> pujaven al cel, **baixaven** al **fons** \*  
i, regirats de mareig, <sup>27</sup> el cap **els** **rodava**;
- <sup>27</sup> no es tenien drets, com si **anessin** **beguts**, \* Is 29,9  
s'havia esfumat la **seva** **perícia**.
  
- <sup>28</sup> Enmig de l'angoixa cridaren **al** **Senyor**, \* Gn 1,14-15  
i ell els salvà dels **perills**;
- <sup>29</sup> mudà el temporal **en** **bonança**, \* Sl 88,10  
s'apaivagaren les onades **de** la **mar**, Mt 8,26
- <sup>30</sup> i els va dur fins al port tan **desitjat**, \* Sl 64,8  
plens de goig per la calma **retrobada**. Is 43,2;  
54,11;  
57,20
  
- <sup>31</sup> Que enalteixin el Senyor pel **seu** **amor**, \*  
pels prodigis que ha fet en **bé** dels **homes**;
- <sup>32</sup> que l'exalcin en l'assemblea del **poble**, \*  
que el lloïn en el consell dels **ancians**.

### III

- <sup>33</sup> Ell converteix els rius **en** **deserts**, \* Is 42,15  
els dolls d'aigua en **terra** **àrida**;
- <sup>34</sup> les terres fèrtils es **tornen** **salines**  
perquè els seus habitants s'han **pervertit**. Gn 13,10;  
19,23-28  
Dt 29,22;  
Sir 39,23
  
- <sup>35</sup> Converteix el desert **en** **estanys**, \* Is 41,18  
la terra eixuta en fonts d'**aigua** **viva**;  
= Sl 113,8
- <sup>36</sup> la dóna als afamats perquè hi **habitin**, \* Ez 36,35  
i ells hi funden una ciutat **ben** **poblada**.
- <sup>37</sup> Sembren els camps, **planten** les **vinyes** \* Jr 31,5;  
i en cullen fruits **abundosos**. Is 65,21
  
- <sup>38</sup> Ell els beneeix, i es multipliquen **a** **desdir**, \* Dt 7,13s;  
i no permet que els minvi el **bestiar**. Is 49,21

- <sup>39</sup> Però, reduïts a pocs, queden **abatuts**, \*  
oprimitos per les desgràcies i **el dolor**.
- || Jb 12,21-24 – <sup>40</sup> Ell mateix, que confon els **poderosos**, \*  
els fa errar per un desert **sense camins**.
- Is 65,13s;  
Sl 112,7-9  
Jr 31,27 – <sup>41</sup> Però aixeca els pobres de **la misèria** \*  
i augmenta, com els ramats, les **seves famílies**.
- Sl 57,11;  
Sl 62,12 – <sup>42</sup> Que els justos s'**alegrin** de **veure-ho**, \*  
i tota maldat **clogui** la **boca**.
- || Os 14,10 – <sup>43</sup> Que els assenyats ho guardin **en el cor** \*  
i comprenguin els favors **del Senyor**.

### **Preguem**

Oh Senyor, ens has alliberat de tots els perills i ens has preparat un camí vers una ciutat on poder viure. Concedeix-nos de caminar per les teves rutes amb el cor agrait, donant gràcies pel teu amor davant de tothom.

## **107 (108)**

### **EL MEU COR SE SENT SEGUR, DÉU MEU**

El salm és format per la juxtaposició de dues parts provinents d'altres salms: Salm 56, 8-12 (vv. 2-6), Salm 59, 7-14 (vv. 7-14). En aquesta nova forma, el salm uneix la joia i la lloança exultants a un Déu gran i bo, mentre s'espera la salvació de l'enemic que ha ocupat la terra.

### **Antífona**

El teu amor és **gran**, més **alt** que el **cel**.

- = Sl 56, 8-12 – <sup>2</sup> El meu cor se sent **segur**, Déu **meu**; \*  
tocaré i cantaré, cantarà **el meu cor**.
- <sup>3</sup> Desvetlleu-vos, arpa i **lira meua**, \*  
vull desvetllar l'**aurora**.

- <sup>4</sup> Et lloaré enmig dels **pobles**, Senyor, \*  
et cantaré davant les **nacions**.
- <sup>5</sup> El teu amor és gran, més **alt** que el **cel**, \*  
la teva fidelitat arriba **fins** als **núvols**.
- <sup>6</sup> Alça't cel **amunt**, Déu **meu**, \*  
i omple la terra de la **teva glòria**.
  
- <sup>7</sup> Allibera, doncs, els **teus amics**. \* = Sl 59, 7-14  
Que el teu braç em **salvi**! Respon-me!
  
- <sup>8</sup> Déu ha donat un oracle en el **seu santuari**: \*  
«Quina **alegria**!
- Reparteixo Siquem, \*  
amido la **vall** de Sucot.
- = <sup>9</sup> Galaad és meu, és meu Manassès, †  
Efraïm és el casc que em **protegeix**, \*  
Judà és **el** meu **ceptre**.
- = <sup>10</sup> Moab és la pica on em **rento**, †  
tiro les sandàlies **sobre Edom**, \*  
Filistea aclama el **meu triomf**.»
  
- <sup>11</sup> Qui ens conduirà a la **ciutat forta**, \*  
qui ens guiarà fins **a Edom**,
- <sup>12</sup> sinó tu, Déu nostre, que ens havies **rebutjat** \*  
i ja no sorties amb els **nostres exèrcits**?
  
- <sup>13</sup> Ajuda'ns contra els **adversaris**: \*  
és inútil la salvació que **ve** dels **homes**.
- <sup>14</sup> Pel poder de Déu farem **proeses**: \*  
ell mateix trepitjarà els nostres **opressors**.

### **Preguem**

Qui ens conduirà fins a Jerusalem? Qui ens mostrarà el camí que porta al teu Regne? Només tu, Senyor, pots conduir-nos cap la terra que tu mateix has preparat. Només tu guies el nostre poble, només tu ets el pastor bo que condueix el seu ramat. Guia'ns, Senyor, i ens deixarem conduir.

## 108 (109)

### DÉU MEU, NO CALLIS MÉS

El llenguatge dur del salm motiva que hagi estat exclòs tant de la pregària sinagoga, com de la pregària litúrgica. El salm és la pregària d'un home acusat injustament. Es tracta d'un pobre que, abandonat per tothom, només pot adreçar-se a Déu. Qui fa el mal demana que la maledicció caigui damunt el pobre, és a dir, prova d'allunyar-lo, d'excloure'l de l'aliança, de l'amistat de Déu. Però aquesta maledicció es torna contra qui fa el mal, perquè Déu «s'ha posat a la dreta del desvalgut» (v. 31). Ac 1,20 cita el v. 8 referint-se a Judes, model del qui traïx l'home just perseguit i sofrent.

#### Antífona

Salva'm, Déu meu, pel teu amor.

[- <sup>1</sup> Déu meu, a tu t'adreço la lloança, \*  
no callis més.

Sl 34, 22

- <sup>2</sup> Injustos i falsaris obren la boca contra meu, \*  
em parla amb engany la seva llengua;

- <sup>3</sup> m'encerclen amb paraules d'odi, \*  
em combaten sense motiu.

Jr 18,20  
Sl 34,13  
Sl 34,12;  
37,21

- <sup>4</sup> Em paguen l'amistat acusant-me \*  
i jo no faig sinó pregar;

- <sup>5</sup> em tornen mal per bé, \*  
odi a canvi d'amistat.

= Així parlen contra mi: †

<sup>6</sup> «Que un injust s'ocupi de la seva causa, \*  
que tingui un fiscal a la seva dreta.

- <sup>7</sup> Que surti condemnat en el judici \*  
i la pregària encara li augmenti la culpa.

- <sup>8</sup> Que duri poc la seva vida \*  
i que un altre ocupi el seu càrrec.

/Ac 1,20

- <sup>9</sup> »Que els seus fills acabin orfes, \*  
i viuda la seva esposa.

Ex 22,23;  
Jr 18,21

- <sup>10</sup> *Que els seus fills siguin captaires i vagabunds, \*  
que pidolin lluny de casa, ara en ruïnes.* Jb 5, 4-5
- <sup>11</sup> *Que un usurer li embargui tots els béns \*  
i uns estranys li saquegin la hisenda.* Jb 20,18
- <sup>12</sup> *Que ningú no en tingui pietat \*  
ni s'apiadi dels seus orfes.* Is 14,21
- <sup>13</sup> *Que desapareguin els seus descendents \*  
i en una generació s'esborri el seu nom.* Jb 18,19;  
Pr 10,7
- = <sup>14</sup> *»Que el Senyor recordi les culpes dels seus pares †  
i no esborri els pecats de la seva mare, \*  
<sup>15</sup> *que els tingui presents per sempre.* Ex 20,5;  
Jr 18,23*
- *Que el Senyor arrenqui de la terra \*  
el record dels qui el van infantar.* Sl 89,8;  
138,16  
= Sl 33,17
- = <sup>16</sup> *Aquest home no es recordà de tenir pietat, †  
perseguia el pobre i desvalgut \*  
i buscava la mort del qui soffreix.* Jb 20,19
- <sup>17</sup> *Li agradava maleir: que sigui maleït! \*  
No volia beneir: que ningú no el beneeixi!*
- = <sup>18</sup> *La maledicció li feia de mantell: †  
que li penetri com aigua dintre seu \*  
i com oli al moll dels ossos!* Nm 5,24
- <sup>19</sup> *Que el cobreixi com el cobreix el vestit, \*  
com la roba que no es treu del damunt!»* Sl 72,6  
Sl 75,11
- <sup>20</sup> *Així m'acusen davant el Senyor \*  
els qui parlen contra mi i em volen mal.*
- = <sup>21</sup> *Però tu, Senyor, Déu meu, †  
tracta'm com escau al teu nom, \*  
allibera'm per la bondat del teu amor.* Sl 102,8
- <sup>22</sup> *Perquè sóc pobre i desvalgut \*  
i el meu cor se sent ferit dintre meu.* Sl 101,12  
Jb 30,22
- <sup>23</sup> *M'esvaeixo com l'ombra del capvespre, \*  
se'm treuen del damunt com qui es treu una llagosta.*
- <sup>24</sup> *De tant dejunar em flauegen els genolls \*  
i tinc el cos magre i descarnat.* Sl 68,11
- <sup>25</sup> *Sóc objecte de les seves burles, \*  
em miren amb aires de mofa.* Sl 21,7s

– <sup>26</sup> *Ajuda'm, Senyor, Déu meu; \*  
salva'm, per l'amor que em tens.*

Sl 21,32;  
63,10 – <sup>27</sup> *Que s'adonin que aquí hi ha la teva mà, \*  
que ets tu, Senyor, qui ho ha fet.*

Nm 22,2s;  
2s 16,12 = <sup>28</sup> *Ja poden maleir, si tu beneixes. †  
Ja poden alçar-se, que quedaran confosos \*  
i el teu servent s'alegrarà.*

Jr 20,11;  
Is 65,13-15 – <sup>29</sup> *Que la infàmia cobreixi els qui m'acusen, \*  
que els embolcalli la confusió com un mantell.*

Sl 27,26s;  
71,22s – <sup>30</sup> *Donaré gràcies al Senyor amb totes les forces, \*  
el lloaré enmig d'una gentada.*

– <sup>31</sup> *Ell s'ha posat a la dreta del desvalgut \*  
per salvar del tribunal la seva vida.]*

### **Preguem**

Oh Déu, tu protegeixes el pobre del menyspreu i ets el seu defensor. Et preguem per qui és pobre en aquest món, desvalgut, abandonat: tu, que en Jesús t'has fet pobre tot i ser just, has estat condemnat, escolta'ns, per Jesucrist Senyor nostre.

## **109 (110)**

### **ORACLE DEL SENYOR AL MEU SENYOR**

Salm que expressa l'esperança d'Israel en un enviat de Déu, rei com David, que restableixi la justícia, i sacerdot com Melquisedec, que acosti els homes a Déu. Quan esmenta Melquisedec, el salmista va més enllà de la tradició d'Israel i es refereix a les nacions. Les comunitats primitives, i després tota la tradició cristiana, han vist en aquest rei el Senyor Jesucrist, l'Un-git, el Messies, engendrat pel Pare des de l'aurora, assegut a la dreta de Déu (Mt 26,64): ell és sacerdot per sempre com ho fou Melquisedec (He 5,6.10.) i és descendent de David, model del futur rei just (Mt 22,44; Ac 2,34-35).

## Antífona

Ets sacerdot per sempre segons l'ordre de Melquisedec

- <sup>1</sup> Oracle del Senyor al meu senyor: \* / Mt 22,44;  
/Ac 2,33-35  
«Seu a la meua dreta,
- mentre faig dels enemics \* /Hb 1,13;  
10,12-13  
/1Pe 3,22  
l'escambell dels teus peus.»
  
- = <sup>2</sup> Que el Senyor estengui lluny, des de Sió, †  
el poder del teu ceptre. \*  
Impera enmig dels enemics.
- = <sup>3</sup> «Ja eres príncep el dia que vas néixer, †  
tens la glòria sagrada des del si de la mare; \*  
des de l'aurora, com rosada, jo t'he engendrat.»
  
- <sup>4</sup> El Senyor no es desdiu del que jurà: \* Gn 14,18  
/Hb 5,6  
«Ets sacerdot per sempre  
segons l'ordre de Melquisedec.»
  
- <sup>5</sup> El Senyor és al teu costat \*  
i abat els reis el dia que s'indigna. Sl 2,9
  
- [ - <sup>6</sup> *Judica els pobles, amuntega cadàvers, \*  
abat caps arreu de la terra.* ]
  
- <sup>7</sup> En ple camí beuràs al torrent; \*  
per això redreçaràs el cap.

## Preguem

Oh Déu, que has enviat el teu Fill en aquest món per instaurar la justícia i fer dels homes els teus amics, derrota la violència i la guerra, dóna'ns la pau, per Crist Senyor nostre.



## 110 (111)

### DE TOT COR ENALTEIXO EL SENYOR

El salm obre una sèrie de salms al·leluiàtics (110-117) i ens fa entendre el sentit de la lloança, que és pública i demana la participació de tot l'home (v. 1). Lloar Déu vol dir contar les seves obres, perquè Déu actua concretament en la història i la seva paraula esdevé acció. Déu ha deixat un «memorial» (v. 4) dels seus prodigis. Aquest memorial és senyal de la presència del Senyor, i gràcies a ell el Senyor és conegut: d'aquí neix la lloança. El record, el memorial no es troben tan sols en el cor del passat, sinó que són participació en el present en la salvació passada, la qual esdevé així eficaç i implica l'home. La lloança obre a la salvació, perquè en la lloança es reconeix la grandesa de Déu i la seva acció. El temor és la base d'aquest reconeixement.

#### Antífona

Senyor, ets compassiu i benigne.

*Àlef*

– <sup>1</sup> De tot cor enalteixo **e**l Senyor, \*

*Bet*

amb els justos davant el poble.

*Guímel*

– <sup>2</sup> Les obres del Senyor són grans: \*

*Dàlet*

qui les estima les contempla.

*He*

– <sup>3</sup> És plena d'honor i majestat la seva gesta, \*

*Vau*

la seva bondat dura per sempre.

*Zain*

– <sup>4</sup> El Senyor, compassiu i benigne, \*

*Het*

deixà un memorial dels seus prodigis.

*Tet*

– <sup>5</sup> Recordant-se per sempre del seu pacte, \*

= Sl 111,3

Sl 102,8;  
111,4

*Iod*

va donar un aliment als qui el veneren.

*Caf*

– <sup>6</sup> Va mostrar al poble el seu obrar poderós \*

*Làmed*

repartint-los la terra dels nadius.

*Mem*

– <sup>7</sup> La seva acció és irrevocable i és justa, \*

*Nun*

les seves decisions són fermes,

*Sàmec*

– <sup>8</sup> incommovibles per sempre més, \*

*Ain*

establertes fidelment i amb rectitud.

*Pe*

= <sup>9</sup> Disposà de redimir el seu poble, †

*Sade*

deixà establert el seu pacte per sempre. \*

*Cof*

El seu nom és sant i venerable.

*Reix*

= <sup>10</sup> Venerar el Senyor és primícia de saviesa, †

*Xin*

són molt prudents els qui el veneren. \*

*Tau*

La lloança del Senyor dura per sempre.

### **Preguem**

Et donem gràcies, Senyor, per l'amor fidel amb què ens estimes. T'has fet proper a la nostra vida i l'acompanyes amb la teva misericòrdia. Concedeix-nos, Senyor, de seguir-te amb fidelitat i agraïment tots els dies de la vida.

# 111 (112)

## FELIÇ L'HOME QUE VENERA EL SENYOR

Les vides del just i del malvat es configuren a partir de la benaurança inicial, el punt de partença de la qual és la relació amb el Senyor (v. 1). La vida del just es configura a la vida de Déu, es manté en la seva aliança. La seva vida és plena per dintre (vv. 1-6) i per fora, sobretot envers el pobre (v. 9). Això comporta una fermesa davant el mal (malvat = mal), una vida sense por perquè està plena de Déu (vv. 7-8). Al contrari, el malvat viu en la indignació, en una actitud d'enemistat. Però aquest sentiment porta a l'esterilitat i a la mort (v. 10).

### Antífona

Feliç l'home que venera el Senyor.

*Àlef*

Sl 1,1-2

– <sup>1</sup> Feliç l'home que venera el Senyor \*

*Bet*

i estima de cor els seus preceptes.

*Guímel*

– <sup>2</sup> La seva descendència serà gran al país, \*

*Dàlet*

serà beneït el llinatge dels justos.

*He*

– <sup>3</sup> A casa seva hi ha riquesa i abundància, \*

*Vau*

= Sl 110,3

la seva bondat dura per sempre.

*Zain*

Sl 36,6;  
96,11;  
Is 58,10;  
Pr 13,9;  
Sl 110,6

– <sup>4</sup> Brilla en la fosca com llum per als justos, \*

*Het*

compassiu, benigne i just.

*Tet*

– <sup>5</sup> Sortós l'home que presta de bon grat, \*

*Iod*

que disposa a consciència els seus afers.

*Caf*

– <sup>6</sup> El just **no** caurà **mai** \*

*Làmed*

i deixarà un record **inesborrable**.

*Mem*

– <sup>7</sup> Viu sense por de **males** **noves**, \*

*Nun*

se sent ferm confiant en **el** **Senyor**,

*Sàmec*

– <sup>8</sup> té el cor incommovible, **res** no **tem** \*

*Ain*

i a la fi veurà vençuts els **enemics**.

*Pe*

= <sup>9</sup> Reparteix el que té, ho dóna als **pobres**, †

*Sade*

la seva bondat **dura** per **sempre**, \*

*Cof*

pot alçar ple de glòria **el** seu **front**.

Sl 88,18

*Reix*

= <sup>10</sup> L'injust, quan ho veu, es consumeix, †

*Xin*

estreny les dents d'**indignació**: \*

*Tau*

l'ambició del malvat acaba **malament**.

### **Preguem**

Que n'ets de bo, Senyor, que et recordes fins i tot d'un got d'aigua fresca donat al necessitat. Gràcies a tu la justícia de qui dóna als pobres dura per sempre i la vida del just no s'esfondra mai. Sigues lloat, Senyor, l'únic just, amic veritable de qui practica la justícia.

## 112 (113)

### LLOEU-LO, SERVENTS DEL SENYOR

Aquest himne inicia el grup de salms (112-117) anomenat *Hal-lel* (= himne de lloança), que es canta en les grans festes de la litúrgia jueva (Pasqua, Pentecosta, Tabernacles, Dedicació i Lluna Nova). A Pasqua els Salms 112-113 es recitaven abans de sopar, els altres salms quan aquest s'havia acabat (vegeu Mt 26,30, on Jesús surt del cenacle amb els seus deixebles després d'haver cantat l'himne, és a dir, el *Hal-lel*). La lloança canta la grandesa de Déu, que no refusa d'inclinar-se a la terra i que té cura del pobre i de la dona estèril, i els dóna una dignitat. La festa s'obre amb aquesta lloança a Déu que ha baixat del cel i s'ha fet proper a l'home per salvar-lo.

#### Antífona

Lloeu el **nom** del Senyor.

- <sup>1</sup> Lloeu-lo, servents del Senyor, \*  
lloeu el **nom** del Senyor.
- <sup>2</sup> Sigui beneït el **nom** del Senyor \*  
ara i per **tots** els **segles**.
- <sup>3</sup> Des de la sortida del sol fins **a** la **posta** \*  
sigui lloiat el **nom** del Senyor.
  
- <sup>4</sup> El Senyor és excels per damunt de **tots** els **pobles**, \*  
la seva glòria s'eleva més enllà del **cel**.
- Sl 88,7-9 = <sup>5</sup> Qui és com el Senyor, el nostre **Déu**? †  
Té molt amunt **el** seu **tron** \*  
<sup>6</sup> i des d'allí s'inclina per veure el cel **i** la **terra**.
  
- || 1Sa 2,8;  
Sl 106,41 - <sup>7</sup> Aixeca de la pols el **desvalgut**, \*  
treu el pobre **de** la **cendra**,
- <sup>8</sup> per asseure'l entre els **poderosos**, \*  
els poderosos **del** seu **poble**.
- 1Sa 2,5 - <sup>9</sup> La qui vivia estèril a **casa**, \*  
la fa mare feliç **amb** els **fills**.

## Preguem

Et beneïm, Senyor, amic dels homes. Tu que vas aixecar de la pols el pobre Llätzer i el vas acollir en el si d'Abraham, adreça la teva mirada cap a aquesta ciutat, consola el qui és pobre, rescata'l amb el teu gran amor.

# 113 A (114)

## QUAN ELS FILLS D'ISRAEL SORTIREN D'EGIPTE

Petit *Hal·lel* (= lloança) recitat durant la litúrgia de la Pasqua jueva. El salm neix en un context litúrgic de l'àmbit d'una festa que celebra les meravelles obrades per Déu durant l'èxode (potser la festa de Pasqua). La memòria de l'èxode representa el cor de la fe d'Israel. En ell es manifesta el poder de Déu, que no només fa sortir el seu poble (v. 1), sinó que a través del desert (vv. 7-8), el condueix més enllà del Jordà, a la terra promesa. Per al deixeble de Jesús el nou èxode, pas de l'esclavatge a la llibertat, de la mort a la vida, és representat pel baptisme, l'aigua del qual salva com l'aigua del mar Roig i del Jordà (Orígenes).

### Antífona

Estremeix-te, terra, davant el Senyor.

- <sup>1</sup> Quan els fills d'Israel sortiren d'Egipte, \*  
la casa de Jacob, d'aquell poble estranger;
- <sup>2</sup> la terra de Judà fou el seu santuari, \*  
el país d'Israel, la seva heretat.
- <sup>3</sup> El mar, en veure'ls, va fugir \*  
i el Jordà se'n tornà riu amunt;
- <sup>4</sup> les muntanyes saltaren com anyells, \*  
i els turons, com petits de la ramada.
- <sup>5</sup> Què tenies, mar, que vas fugir, \*  
i tu, Jordà, per a tornar riu amunt?

Ex 19,6;  
Jr 2,3  
Sl 77,54

Sl 66,6;  
73,14-15;  
77,17; Jc 5,4  
Sl 28,6; 67,9

Sb 19,9

- <sup>6</sup> Per què saltàveu, muntanyes, **com anyells**, \*  
i els turons, com petits de **la ramada**?

Je 5,4;  
Sl 67,9

- <sup>7</sup> Estremeix-te, terra, davant **el Senyor**, \*  
davant el Déu **de Jacob**,

Ex 17, 1-7  
1Co 10,4  
Sl 106,35

- <sup>8</sup> que converteix la roca **en estanys**, \*  
la pedra dura en fonts d'**aigua viva**.

### **Preguem**

Oh Déu, Pare omnipotent, Senyor de la història, que en Jesucrist ens has fet passar de la mort a la vida, allibera'ns de l'esclavatge del pecat, perquè puguem viure lliures com a membres del teu poble, per Crist Senyor nostre.

## **113 B (115)**

### **DÓNA LA GLÒRIA AL TEU NOM**

On és Déu? Qui és el Déu que ens salva? Són les dues preguntes que ressonen en aquest salm. Déu és al cel, però actua lliurement, la seva acció és eficaç (vv. 1-3). Si Déu actua els ídols són del tot impotents. En efecte, els ídols són obra de l'home, si bé tenen un poder d'atracció («plata i or», vv. 4-8). Qui els segueix, es fa com ells. No és fàcil alliberar-se dels ídols. Per això en els vv. 9-11 es convida per tres vegades a confiar en el Senyor, perquè només ell és ajuda i protecció. L'home que confia resta ple de la benedicció de Déu que arriba a tothom (petits i grans). Ell és al cel, però ha donat als homes la terra (v. 16).

### **Antífona**

Confieu en el **Senyor**, els **qui** el **veneru**.

Ez 36,22-23  
Sl 22,3

- <sup>1</sup> No ens donis a nos**altres** la **glòria**, \*  
no ens la donis a nos**altres**, **Senyor**;
- dóna la glòria **al** teu **nom**, \*  
perquè ets fidel **en** l'**amor**.

- <sup>2</sup> Per què han de dir els altres pobles: \* = Sl 78,10  
On és el seu Déu?»
- <sup>3</sup> El nostre Déu és al cel \*  
i fa tot el que ell es proposa. = Sl 134,6
- <sup>4</sup> Els ídols d'ells són plata i or, \* Is 44,9s;  
obra feta per mans d'home: Jr 10,1s  
– <sup>5</sup> tenen boca, però no parlen, \* Ba 6,3.7s  
tenen ulls, però no hi veuen,  
– <sup>6</sup> orelles que no hi senten \*  
i nas que no olora.
- = <sup>7</sup> Les seves mans no palpen, †  
els seus peus no caminen \*  
ni té veu la seva gorja.
- <sup>8</sup> Seran com ells els qui els fabriquen \*  
i tots els qui hi tenen confiança.
- <sup>9</sup> Casa d'Israel, confieu en el Senyor: \* Sl 134,  
és auxili i escut que protegeix. 19-20;  
117,2-4
- <sup>10</sup> Casa d'Aaron, confieu en el Senyor: \* = Sl 32,20  
és auxili i escut que protegeix.
- <sup>11</sup> Els qui venereu el Senyor, confieu-hi: \* Coh 8,12;  
és auxili i escut que protegeix. Ml 3,16
- <sup>12</sup> El Senyor es recorda de nosaltres \*  
i ens beneirà:  
– beneirà la casa d'Israel, \*  
beneirà la casa d'Aaron,  
– <sup>13</sup> beneirà els qui veneren el Senyor, \*  
els beneirà tots, petits i grans.
- <sup>14</sup> Que us faci créixer el Senyor, \* Sl 126,3;  
a vosaltres i als vostres fills. Dt 1,10-11
- <sup>15</sup> Sigueu benèïts del Senyor, \*  
que ha fet el cel i la terra.
- <sup>16</sup> El Senyor s'ha reservat el cel \* Gn 1,28  
i ha donat als homes la terra.
- <sup>17</sup> No són els morts els qui lloen el Senyor, \* Sl 6,6; 93,17  
ni els qui baixen al silenci del sepulcre. Is 38,18-19



- <sup>18</sup> Els qui beneïm el Senyor som nosaltres, els vivents, \* des d'ara i per tots els segles.

### **Preguem**

Perdona'ns, Senyor, perquè confiem en nosaltres mateixos, en les obres de les nostres mans. Allibera'ns de l'orgull i de la por, obre el nostre cor a la confiança en tu, que ets salvació i benedicció de la nostra vida.

## **114 (116 A)**

### **EM SENTO PLE D'AMOR**

En el text hebreu aquest salm està unit al següent. «Em sento ple d'amor» (v. 1), «em sento ple de fe» (v. 10), són els dos punts de partença d'aquest salm. L'amor obre la primera part del salm: és el sentiment que neix de la certesa que Déu ens escolta (v. 2). El salmista es troba al límit de la vida (v. 3). Com un pobre, s'adreça al Senyor i descobreix els sentiments de Déu. El trobament amb ell transforma l'home, que passa de l'angoixa a la pau i a la seguretat (vv. 7-8). L'encontre amb l'amor de Déu i la invocació obren a la confiança («em sento ple de fe», v. 10) d'on neix l'agraïment per haver estat salvat. El «calze de benedicció» és el calze de l'eucaristia (vegeu 1Co 10, 16; 11,25-27; Lc 22,20), que és acció de gràcies al Senyor per la salvació obrada. L'home salvat de la mort s'uneix a la comunitat per cantar el seu agraïment (vv. 12-19).

### **Antífona**

El Senyor ha alliberat de la mort la meva vida.

- <sup>1</sup> Em sento ple d'amor \*  
perquè el Senyor ha escoltat la meua súplica;
- <sup>2</sup> ha escoltat el meu clam \*  
així que l'invocava.

- = <sup>3</sup> M'envoltaven els llaços de la **mort**, †  
el país dels morts se m'**acostava**, \*  
venien a trobar-me l'angoixa i **el** **neguit**.
- <sup>4</sup> Llavors vaig invocar el **nom** del **Senyor**: \*  
«Ah, Senyor, **salva'm** la **vida**!»
- <sup>5</sup> El Senyor és just i **compassiu**, \*  
el nostre Déu té **miseriòrdia**.
- <sup>6</sup> El Senyor salvaguarda **els senzills**, \*  
jo era feble i m'**ha** **salvat**.
- <sup>7</sup> Recobra la serenor, **ànima meva**, \*  
mira el bé que t'ha fet **el** **Senyor**.
- = <sup>8</sup> Ha alliberat de la mort la meva **vida**, †  
els meus ulls, de negar-se **en** el **plor**, \*  
els meus peus, de donar un **pas** en **fals**.
- <sup>9</sup> Continuaré caminant entre **els** qui **viuen**, \*  
a la presència **del** **Senyor**.

Sl 17,5-7;  
Gn 2,3

Ex 34,6

Sl 12,6

= Sl 55,14;  
Is 25,8  
Ap 21,4;  
Sl 26,13;  
51,7; 141,6;  
Is 38,11

## 115 (116 B)

### EM SENTO PLE DE FE

#### Antífona

Senyor, t'ofereiré una víctima d'acció de gràcies.

- <sup>10</sup> Em sento ple de fe, **tot** i que **deia**: \*  
«Que en sóc, de **dïssortat**!»;
- <sup>11</sup> tot i que deia, **veient-me perdut**: \*  
«Els homes, **tots enganyen**.»
- <sup>12</sup> Com podria retornar **al** **Senyor** \*  
tot el **bé** que m'**ha fet**?
- <sup>13</sup> Invocant el seu nom, **alçaré** el **calze** \*  
per celebrar la **salvació**.

/1Co 4,13

Sl 11,3;  
61,10

1Co 10,16

- <sup>14</sup> Compliré les meves prometes al Senyor, \*  
ho faré davant tot el seu poble.
- Is 43,4;  
Sl 71,14    – <sup>15</sup> Als ulls del Senyor és preciosa \*  
la mort dels seus fidels.
- = <sup>16</sup> Ah, Senyor, sóc el teu servent, †  
sl 85,16    servent teu i fill de la teva serventa! \*  
Tu m'has trencat les cadenes.
- Lv 7,11    – <sup>17</sup> T'oferiré una víctima d'acció de gràcies \*  
invocant el teu nom.
- Lv 7,11;  
Gn 2,10    – <sup>18</sup> Compliré el que he promès al Senyor, \*  
ho faré davant tot el seu poble,
- <sup>19</sup> als atris de la casa del Senyor, \*  
al teu bell mig, Jerusalem.

### **Preguem**

Senyor Jesús, amb la teva mort has destruït la mort i amb la teva resurrecció ens has donat la vida. Et beneïm, et lloem, et donem gràcies, perquè la nostra vida era presonera dels lligams de la solitud, del pecat i de la mort, però tu ens has cridat pel nom a la vida.

## **116 (117)**

### **LLOEU EL SENYOR, TOTS ELS POBLES**

En el *Hal·lel* trobem aquest salm que és una invitació a tots els pobles perquè s'uneixin a la lloança d'Israel. El motiu d'aquesta lloança universal són dos atributs divins: amor i fidelitat. El salm és citat en Rm 15,11, on se subratlla la universalitat de la lloança cristiana. En la litúrgia, l'acció de gràcies i el sacrifici de lloança s'uneixen a la lloança feta per la comunitat i per tots els homes.

### **Antífona**

Tots els pobles, lloeu el Senyor.

- <sup>1</sup> Lloeu el Senyor, tots els pobles; \*  
glorifiqueu-lo, totes les nacions.

/Rm 15,11

- <sup>2</sup> El seu amor per nosaltres és immens, \*  
la fidelitat del Senyor dura per sempre.

### **Preguem**

Et donem gràcies, Senyor, perquè hem conegut la teva misericòrdia. Fes que cada home trobi el teu evangeli de consol i de pau.

## **117 (118)**

### **ENALTIU EL SENYOR: QUE N'ÉS, DE BO!**

És l'últim salm del gran *Hal·lel* de la Litúrgia hebrea de Pasqua. Segurament formava part en els seus orígens de la litúrgia del Temple. El salm és una lloança que adreça al Senyor el qui arriba a la casa de Déu i reconeix que ha estat salvat de la mort (vv. 5-18). La lloança, que surt de la boca d'una sola persona, es transforma en pregària de tots: el qui entra al temple participa de la benedicció i la lloança de la comunitat. Però el qui lloa i se salva de la mort gràcies a la misericòrdia de Déu és sobretot Jesús. Ell és «la pedra rebutjada pels constructors que ara és la pedra principal» (Mt 21,42; Mc 12,10; Lc 20,17; Ac 4,11; 1Pe 2,7).

### **Antífona**

L'amor del Senyor perdura eternament.

### **I**

- <sup>1</sup> Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo! \*  
Perdura eternament el seu amor.

Sl 99,5;  
135,1s

Sl 114,9-11  
134,19-20

- <sup>2</sup> Que respongui la casa d'**I**srael: \*  
Perdura eternament el **seu amor**.
- <sup>3</sup> Que respongui la casa d'**A**aron: \*  
Perdura eternament el **seu amor**.
- <sup>4</sup> Que responguin els qui veneren **el Senyor**: \*  
Perdura eternament el **seu amor**.

Sl 4,2

- <sup>5</sup> Enmig del perill vaig clamar **al Senyor**, \*  
i em va escoltar i **me'n** va **treure**.

Sl 26,1;  
55,12  
/Hb 13,6;  
Sl 53,6-9

- <sup>6</sup> Tinc el Senyor a favor, res **no** em fa **por**; \*  
els homes, què em **poden fer**?
- <sup>7</sup> Tinc el Senyor a favor, **ell** em sosté; \*  
veuré caure els **enemics**.
  
- <sup>8</sup> Més val emparar-se en **el Senyor** \*  
que posar la confiança **en** els **homes**.
- <sup>9</sup> Més val emparar-se en **el Senyor** \*  
que fiar-se dels **poderosos**.

## II

Dt 1,44

- <sup>10</sup> Quan totes les nacions m'**envoltaven**, \*  
en nom del Senyor les **he vençudes**.
- <sup>11</sup> Quan m'**envoltaven** i estrenyien el **setge**, \*  
en nom del Senyor les **he vençudes**.
- = <sup>12</sup> Quan m'**envoltaven** com un eixam †  
i s'arboraven com foc d'**argelagues**, \*  
en nom del Senyor les **he vençudes**.
  
- <sup>13</sup> M'empenyien tan fort que **anava** a **caure**, \*  
però el Senyor m'ha **sostingut**.
- <sup>14</sup> Del Senyor em ve la força i **el triomf**, \*  
és ell qui m'**ha salvat**.
  
- <sup>15</sup> Escolteu crits de festa i **de victòria** \*  
al campament dels **justos**:
- = «La dreta del Senyor fa **proeses**, †  
<sup>16</sup> la dreta del Senyor és **poderosa**, \*  
la dreta del Senyor **fa proeses**.»

|| Ex 15,2;  
|| Is 12,2

- <sup>17</sup> No moriré, viuré **encara**, \* Sl 23,7-10  
Is 26,2; 1,26  
per contar les obres **del** Senyor.
- <sup>18</sup> El Senyor m'ha colpit molt **durament**, \*  
però no m'ha abandonat **a** la **mort**.

### III

- <sup>19</sup> Obriu-me els **portals** dels **justos**: \* Is 28,16  
entraré a donar gràcies **al** Senyor.
- <sup>20</sup> Aquest és el **portal** del Senyor, \* Za 3,9; 4,7;  
els justos hi **poden** entrar.
- <sup>21</sup> Et dono gràcies perquè m'has **escollat** \*  
i has vingut **a** **salvar**-me.
- <sup>22</sup> La pedra rebutjada pels **constructors**, \* /Mt 21,42;  
/Ac 4,11;  
Ef 2,20;  
1Co 3,11  
ara és la pedra **principal**.
- <sup>23</sup> És el Senyor qui ho ha **fet**, \*  
i els nostres ulls se'n **meravellen**.
- <sup>24</sup> Avui és el dia que ha fet **el** Senyor: \*  
alegrem-nos-en i **celebrem**-lo.
- <sup>25</sup> Ah, Senyor, dóna'ns la **salvació!** \* Ne 1,11  
Ah, Senyor, dóna'ns **la** **victòria!**
- = <sup>26</sup> Beneït el qui ve en nom del Senyor. † /Mt 21,9  
/Mt 23,29  
Us beneïm des de la casa **del** Senyor: \*  
<sup>27</sup> El Senyor és Déu i ell ens **il·lumina**.
- Portant els rams, avanceu en **processó** \* Lv 23,40;  
Ne 8,15  
2Ma 10,7  
fins als corns **de** l'**altar**.
- <sup>28</sup> Ets el meu Déu i et **dono** gràcies; \*  
t'**exalço**, Déu **meu**.
- <sup>29</sup> Enaltiu el Senyor: que n'**és**, de **bo!** \*  
Perdura eternament el **seu** amor.

### Preguem

Oh Senyor, et lloem perquè és gran el teu amor. Et lloem enmig del teu poble, perquè ens salves i ens fas

entrar a casa teva. Concedeix-nos Senyor, d'alegrar-nos sempre en tu, per Crist Senyor nostre.

## 118 (119)

### FELIÇOS ELS HOMES DE CONDUCTA IRREPENSIBLE

Es tracta d'un salm alfabètic de 22 estrofes amb 8 versets cadascuna. Tots els versets de cada estrofa comencen amb la mateixa lletra de l'alfabet hebreu; Aquest tipus de composició ens vol mostrar sobretot que la Llei és el compliment de totes les paraules que l'home pot pronunciar (alfabet), però cada lletra per si mateixa és també perfecta si serveix per parlar de la Llei (la perfecció ve donada pel nombre de versets de cada estrofa). També la posició del salm és significativa: es troba entre els salms al·leluiàtics (110-117) i els salms de les pujades (119-133). Entre la lloança i la pujada al temple l'home celebra la Llei-Paraula de Déu. La Llei és el cor de la seva lloança i el sentit del seu camí. Per això la Llei és vida i afecta tot l'home, el seu comportament, els seus sentiments, el seu coneixement. La Llei és com la Paraula de Déu, acció salvadora de Déu en la història; per això no es tracta d'una cosa a la qual cal acomodar-se, sinó que actua, obra meravelles. En aquest sentit, la Llei per a Israel, com es descriu en el Salm 118, és molt més que un recull de normes i preceptes. És la mateixa Paraula de Déu, que entra i actua en la vida de l'home i es proposa com camí a seguir.

#### Antífona

Feliç el qui segueix la Llei del Senyor.

#### I – Àlef

Sl 1,1; 111,1;  
Mt 5,3s

– <sup>1</sup> Feliços els homes de conducta irrepensible, \*  
que segueixen la Llei del Senyor.

Dt 4,29;  
2Cr 31,21

– <sup>2</sup> Feliços els homes que guarden el seu pacte \*  
i cerquen el Senyor amb tot el cor,

– <sup>3</sup> no cometen mai cap mal, \*  
segueixen els seus camins.

- <sup>4</sup> Has donat els teus preceptes \*  
perquè siguin observats fidelment.
- <sup>5</sup> Tant de bo que els meus camins no es desviïn \*  
de guardar els teus decrets;
- <sup>6</sup> mai no quedaré confós \*  
si faig cas dels teus manaments.
- <sup>7</sup> El meu cor et lloarà amb sinceritat \*  
quan aprendrà que són justes les teves decisions.
- <sup>8</sup> Vull guardar els teus decrets; \*  
no m'abandonis, no em deixis sol.

## II – Bet

- <sup>9</sup> Com mantindrà pur un jove el seu camí? \*  
Vivint d'acord amb la teva paraula.
- <sup>10</sup> T'he cercat amb tot el cor: \*  
no deixis que m'aparti dels teus manaments.
- <sup>11</sup> Guardo al fons del cor el que has promès, \*  
per no pecar en contra teu.
- <sup>12</sup> Sigues beneït, Senyor! \*  
Fes que aprengui els teus decrets.
- <sup>13</sup> Els meus llavis compten d'una a una \*  
totes les teves decisions.
- <sup>14</sup> Sóc més feliç guardant el teu pacte \*  
que fruit de grans riqueses.
- <sup>15</sup> Vull meditar els teus preceptes \*  
i fer cas dels teus camins.
- <sup>16</sup> Els teus decrets són la meva delícia, \*  
no oblidaré la teva paraula.

Sl 24,5;  
142,10

## III – Guímel

- <sup>17</sup> Sigues bo amb el teu servent i viuré, \*  
que vull guardar la teva paraula.
- <sup>18</sup> Obre'm els ulls i podré contemplar \*  
les meravelles de la teva Lleï.



- <sup>19</sup> Sóc un foraster en aquesta terra; \*  
no m'amaguis els teus manaments.
- <sup>20</sup> La meva ànima es consumeix en el desig \*  
de saber a cada moment els teus designis.
- <sup>21</sup> Tu amenaces aquests maleïts superbs \*  
que es desvien dels teus manaments.
- <sup>22</sup> Allunya de mi les burles i els menyspreus, \*  
perquè jo guardo el teu pacte.
- <sup>23</sup> Ni que els governants deliberin contra mi, \*  
el teu servent meditarà els teus decrets.
- <sup>24</sup> El teu pacte és la meva delícia, \*  
ell em fa de conseller.

#### IV – Dàlet

- <sup>25</sup> Estic prostrat a la pols; \*  
dóna'm la vida, com havies promès.
- <sup>26</sup> T'he exposat els meus camins i m'has respost; \*  
fes que aprengui els teus decrets.
- <sup>27</sup> Fes-me entendre el camí dels preceptes \*  
i meditaré les teves meravelles.
- <sup>28</sup> La meva ànima es consumeix de pena; \*  
redreça'm, tal com vas prometre.
- <sup>29</sup> Aparta'm del camí enganyós \*  
i fes-me el do de la teva Llei.
- <sup>30</sup> He escollit el camí veritable, \*  
he acollit les teves decisions.
- <sup>31</sup> Estic enamorat del teu pacte; \*  
Senyor, fes que no quedi confós.
- <sup>32</sup> Correré pel camí dels manaments, \*  
perquè m'has eixamplat el cor.

#### V – He

- <sup>33</sup> Mostra'm el camí dels teus decrets, Senyor, \*  
que el vull seguir fins al final.

- <sup>34</sup> Fes-me entendre la teva Llei, \*  
que la vull guardar amb tot el cor.
- <sup>35</sup> Guia'm per la senda dels manaments, \*  
que jo me l'estimo de debò.
- <sup>36</sup> Inclina el meu cor al teu pacte, \*  
fes que no em deixi subornar.
- <sup>37</sup> Aparta els meus ulls dels qui no són res; \*  
el teu camí em donarà la vida.
- <sup>38</sup> Compleix amb mi la teva promesa, \*  
i el teu servent et serà fidel.
- <sup>39</sup> Allunya les burles que jo temo; \*  
sé que són bones les teves decisions.
- <sup>40</sup> Mira com estimo els teus preceptes; \*  
per la teva bondat, dona'm la vida.

## VI – Vau

- <sup>41</sup> Que m'arribi el teu amor, Senyor; \*  
salva'm, com havies promès.
- <sup>42</sup> Que pugui respondre als qui es burlen de mi: \*  
«Jo confio en la seva paraula.»
- <sup>43</sup> No em treguis dels llavis la paraula veritable: \*  
confio en el teu judici.
- <sup>44</sup> Vull guardar sempre la teva Llei, \*  
per segles i més segles.
- <sup>45</sup> Caminaré amb el cor ample: \*  
jo medito els teus preceptes.
- <sup>46</sup> Davant els reis parlaré del teu pacte \*  
i no hauré d'avergonyir-me'n.
- <sup>47</sup> Els teus manaments fan les meves delícies, \*  
me'ls estimo de debò.
- <sup>48</sup> Prego alçant les mans cap als manaments  
que tant estimo, \*  
medito els teus decrets.

Esd 7,10

## VII – Zain

- <sup>49</sup> Recorda la paraula donada al teu servent \*  
i que manté la meva esperança.
- <sup>50</sup> Això és el que em conforta en les penes: \*  
la teva promesa em dóna la vida.
- <sup>51</sup> Quan els superbs fan burla cruel de mi, \*  
jo no em decanto de la teva Llei.
- <sup>52</sup> Recordo els judicis eterns, \*  
i aquest record, Senyor, em conforta.
- <sup>53</sup> M'encenc d'indignació contra els injustos \*  
quan veig que abandonen la Llei.
- <sup>54</sup> Els teus decrets són el tema dels meus cants \*  
quan em trobo en terra estranya.
- <sup>55</sup> Fins de nit recordo el teu nom, Senyor, \*  
i vetllo pensant en la teva Llei.
- <sup>56</sup> Emprenc com a cosa meva \*  
la guarda dels teus preceptes.

## VIII – Het

- <sup>57</sup> Jo dic, Senyor, que la meva heretat \*  
és guardar les teves paraules.
- <sup>58</sup> El meu cor cerca de complaure't: \*  
compadeix-te de mi, com vas prometre.
- <sup>59</sup> Examino els meus camins \*  
perquè els meus peus no es desviïn del teu pacte.
- <sup>60</sup> M'afanyo, no vull deturar-me \*  
en la guarda dels teus manaments.
- <sup>61</sup> Els paranyes dels injustos m'envolten, \*  
però jo no oblidó la teva Llei.
- <sup>62</sup> A mitjanit em llevo a lloar-te, \*  
perquè són justes les teves decisions.
- <sup>63</sup> M'uneixo a tots els teus fidels, \*  
als qui guarden els teus preceptes.

- <sup>64</sup> La terra és plena del teu amor, Senyor; \* Sl 32,5  
fes que aprengui els teus decrets.

### IX – Tet

- <sup>65</sup> Has fet feliç, Senyor, el teu servent, \*  
tal com havies promès.
- <sup>66</sup> Ensenya'm a tenir enteniment i bon sentit, \*  
que jo tinc fe en els teus manaments.
- <sup>67</sup> Abans de passar penes, vivia esgarriat, \*  
però ara tinc present la teva promesa.
- <sup>68</sup> Tu ets bo i tu fas el bé; \*  
ensenya'm els teus decrets.
- <sup>69</sup> Quan els superbs maquinen mentides contra mi, \*  
jo guardo de tot cor els teus preceptes.
- <sup>70</sup> Els seus cors s'han endurit, són insensibles, \* Sl 16,10;  
72,7  
però la teva Llei fa la meva delícia.
- <sup>71</sup> M'ha fet bé haver sofert tantes penes: \*  
així he après els teus decrets.
- <sup>72</sup> M'estimo més la Llei que surt dels teus llavis \*  
que mil monedes d'or o de plata.

### X – Iod

- <sup>73</sup> Les teves mans m'han fet i m'han creat, \* Dt 32,6  
Jb 10,8  
dóna'm seny i aprendré els teus manaments.
- <sup>74</sup> Quan em vegin, els teus fidels s'alegraran \* Sl 129,5  
perquè confio en la teva paraula.
- <sup>75</sup> Reconec que són justes les teves decisions: \*  
amb raó, Senyor, he sofert tantes penes.
- <sup>76</sup> Que el teu amor em conforti, \*  
tal com vas prometre al teu servent.
- <sup>77</sup> Que m'arribi la teva misericòrdia i viuré; \*  
la teva Llei fa les meves delícies.

- <sup>78</sup> Que els superbs s'avergoneixin  
d'oprimir-me amb engany; \*  
jo meditaré els teus preceptes.
- <sup>79</sup> Que es posin a favor meu els teus fidels, \*  
els qui coneixen el teu pacte.
- <sup>80</sup> Que el meu cor guardi irrepressible els teus decrets \*  
i no quedaré confós.

### XI – Caf

- <sup>81</sup> Em sento defallir de tant esperar la salvació, \*  
però confio en la teva paraula.
- <sup>82</sup> Se'm consumeixen els ulls d'esperar  
el que has promès, \*  
i exclamo: «Quan vindràs a consolar-me?»
- <sup>83</sup> Fins si em quedava ressec com un odre fumat, \*  
no oblidaria els teus decrets.
- <sup>84</sup> Quant de temps viurà encara el teu servent? \*  
Quan em faràs justícia dels qui em persegueixen?
- <sup>85</sup> M'han posat parany els superbs, \*  
que no viuen segons la teva Llei.
- <sup>86</sup> Tots els teus manaments són veritat; \*  
ajuda'm, que em persegueixen sense causa.
- <sup>87</sup> Han estat a punt d'esborrar-me de la terra, \*  
però jo no he abandonat els teus preceptes.
- <sup>88</sup> Per l'amor que em tens, dóna'm la vida \*  
i guardaré el pacte que vas proclamar.

### XII – Làmed

- <sup>89</sup> La teva paraula és eterna, Senyor, \*  
persistirà com el cel.
- <sup>90</sup> La teva fidelitat es manté pels segles, \*  
com es manté la terra que has fixat.

Jb 30,30;  
Sl 34,14

Sl 18,10;  
Pr 8,22s;  
Is 40,8

- <sup>91</sup> Tot subsisteix fins ara perquè així ho has **decidit**; \*  
tota cosa està al **teu servei**.
- <sup>92</sup> Si la teva Llei no fes les meves **delícies**, \*  
jo hauria sucumbit, amb **tantes penes**.
- <sup>93</sup> Mai no oblidaré els **teus preceptes**; \*  
gràcies a ells em **dónes** la vida.
- <sup>94</sup> Sóc teu: et prego **que** em **salvis**, \*  
que jo medito els **teus preceptes**.
- <sup>95</sup> Els injustos em **sotgen** per **perdre'm**, \*  
però jo miro d'entendre **el teu pacte**.
- <sup>96</sup> He vist límits a la cosa **més perfecta**, \*  
però els teus manaments **són immensos**.

### *XIII – Mem*

- <sup>97</sup> Com estimo la **teva Llei**! \*  
Tot el dia la porto al **pensament**.
- <sup>98</sup> Gràcies als teus manaments,  
tinc **més seny** que l'**enemic**, \*  
perquè me'ls he fet **meus** per **sempre**.
- <sup>99</sup> Sóc més instruït que **tots** els meus **mestres** \*  
de tant que medito **el teu pacte**.
- <sup>100</sup> Guardar els **teus preceptes** \*  
em fa **més assenyat** que els **ancians**.
- <sup>101</sup> Aparto els meus peus del **mal camí**, \*  
vull viure atent a les **teves paraules**.
- <sup>102</sup> Les decisions que has pres, no **les defujo**; \*  
tu me les has **ensenyades**.
- <sup>103</sup> Quina dolçor, les **teves promeses**! \*  
Les trobo, quan en parlo, **més dolces que la mel**.
- <sup>104</sup> El seny em ve dels **teus preceptes**; \*  
per això detesto els camins **enganyosos**.

Jb 32,6s;  
Sb 4,8-9

Sl 18,11;  
Jr 15,16

#### XIV – Nun

Sl 17,29;  
Pr 6,23

– <sup>105</sup> La teva paraula és llum dels meus passos, \*  
la claror que m'il·lumina el camí.

– <sup>106</sup> Ho he jurat i ho mantinc: \*  
guardaré les teves justes decisions.

– <sup>107</sup> Són grans, Senyor, les penes que sofreixo: \*  
dóna'm la vida, com havias promès.

Sl 49,14,23;  
Hb 13,15

– <sup>108</sup> Accepta, Senyor, l'ofrena dels meus llavis, \*  
i fes que aprengui els teus designis.

– <sup>109</sup> La meua vida està sempre en perill, \*  
però no oblidó la teva Llei.

– <sup>110</sup> M'han parat una trampa els injustos, \*  
però jo no em desvío dels teus preceptes.

– <sup>111</sup> Tindrè sempre per herència el teu pacte: \*  
és l'alegria del meu cor.

– <sup>112</sup> Compliré de cor els teus decrets, \*  
del tot i per sempre.

#### XV – Sàmec

– <sup>113</sup> Em desagraden els qui són dobles de cor, \*  
jo estimo la teva Llei.

– <sup>114</sup> Ets el meu recer i l'escut que em protegeix, \*  
confio en la teva paraula.

= Sl 6,9

– <sup>115</sup> Aparteu-vos de mi, els qui obreu el mal, \*  
que vull guardar els manaments del meu Déu.

– <sup>116</sup> Rep-me, tal com vas prometre, i viuré; \*  
que no sigui confosa la meua esperança.

– <sup>117</sup> Sostén-me i seré salvat, \*  
els teus decrets sempre són la meua delícia.

– <sup>118</sup> Tu desaproves els qui s'allunyen dels teus decrets, \*  
enganyats per la pròpia astúcia.

- <sup>119</sup> Per a tu són escòria els injustos del país; \* Ez 22,18-22
- per això estimo el teu pacte.
- <sup>120</sup> Tot el meu cos s'esborrona de por, \* Jb 4,14-15;  
Sl 87,17
- perquè temo els teus judicis.

### XVI – Ain

- <sup>121</sup> He obrat segons el dret i la justícia: \*  
no m'abandonis en mans dels opressors.
- <sup>122</sup> Garanteix que faràs feliç el teu servent, \*  
que no m'oprimiran els superbs.
- <sup>123</sup> Se'm consumeixen els ulls d'esperar que em salvis \*  
i que arribin els béns promesos.
- <sup>124</sup> Mostra l'amor que tens al teu servent, \*  
fes que aprengui els teus decrets.
- <sup>125</sup> Sóc el teu servent, dóna'm seny \*  
i coneixeré el teu pacte.
- <sup>126</sup> Ja és hora que intervinguis, Senyor: \*  
ells han violat la teva Llei.
- <sup>127</sup> Jo estimo els teus manaments \*  
més que l'or; més que l'or fi;
- <sup>128</sup> per això trobo justos els teus preceptes \*  
i em desagraden els camins enganyosos.

### XVII – Pe

- <sup>129</sup> És admirable, el teu pacte; \*  
per això el té present la meva ànima.
- <sup>130</sup> La teva paraula, explicada, dóna llum \* Sl 72,17  
i l'entenen els senzills.
- <sup>131</sup> Obro la boca i aspiro amb delit: \*  
m'enamoren els teus manaments.
- <sup>132</sup> Mira'm i compadeix-te de mi, \* = Sl 24,16;  
5,12; 90,14  
tu que et compadeixes dels qui estimen el teu nom.



- <sup>133</sup> Que la teva promesa guiï els meus passos, \*  
que ningú no em domini amb males arts.
- <sup>134</sup> Allibera'm dels homes que oprimeixen, \*  
que pugui guardar els teus preceptes.

Sl 4,7

- <sup>135</sup> Fes veure al teu servent la llum de la teva mirada, \*  
ensenya'm els teus decrets.

Ez 9,4  
Esd 9,3s

- <sup>136</sup> Mars de llàgrimes baixen dels meus ulls \*  
quan veig els qui no guarden la teva Llei.

### XVIII – Sade

- <sup>137</sup> Ets just, Senyor, \*  
i són rectes les teves decisions.
- <sup>138</sup> Has establert el teu pacte amb justícia \*  
i amb tota veritat.

= Sl 68,10

- <sup>139</sup> Sento un zel que em consumeix, \*  
veient com l'adversari oblida les teves paraules.
- <sup>140</sup> La teva promesa és de bona llei; \*  
el teu servent l'estima.
- <sup>141</sup> Sóc petit i menyspreat, \*  
però no oblidó els teus preceptes.
- <sup>142</sup> La teva justícia dura per sempre, \*  
és veritat la teva Llei.
- <sup>143</sup> Quan em trobava en el perill i en la desgràcia, \*  
els teus manaments feien la meva delícia.
- <sup>144</sup> El teu pacte és just per sempre, \*  
dóna'm seny i viuré.

### XIX – Cof

- <sup>145</sup> Clamo amb tot el cor, Senyor, escolta'm: \*  
vull complir els teus decrets.
- <sup>146</sup> Jo t'invoco: salva'm, \*  
i guardaré el teu pacte.

- <sup>147</sup> Encara no és de dia ja vinc a **implorar-te**, \*  
confio en les **teves paraules**.
- <sup>148</sup> Abans d'hora es desvetllen **els meus ulls** \*  
per meditar les **teves promeses**. Sl 62,7; 76,5
- <sup>149</sup> Pel teu amor, Senyor, escolta **el meu clam**; \*  
dóna'm la vida, com vas **decidir**.
- <sup>150</sup> Són a prop els meus astuts **perseguïdors**, \*  
que estan lluny de la **teva Llei**.
- <sup>151</sup> Però tu, Senyor, **ets** a prop **meu**, \*  
i es mantenen fermes tots els teus **manaments**;
- <sup>152</sup> conec, de fa temps, **el teu pacte** \*  
i sé que l'has **assegurat** per **sempre**.

## XX – Reix

- <sup>153</sup> Mira les penes que sofreixo i **allibera-me'n**, \*  
que no oblidó la **teva Llei**.
- <sup>154</sup> Pledeja a favor meu **i rescata'm**; \*  
com vas prometre, **dóna'm la vida**. Sl 42,1
- <sup>155</sup> La salvació és lluny **dels injustos**, \*  
perquè no mediten els **teus decrets**.
- <sup>156</sup> És gran, Senyor, la teva **misericòrdia**; \*  
com vas decidir, **dóna'm la vida**.
- <sup>157</sup> Són molts els enemics que em **persegueixen**, \*  
però jo no m'he apartat **del teu pacte**.
- <sup>158</sup> Em repugnen els qui he vist **apostatat** \*  
sense fer cas de les **teves promeses**.
- <sup>159</sup> Mira com estimo els **teus preceptes**! \*  
Senyor, per l'amor que em tens, **dóna'm la vida**.
- <sup>160</sup> La teva paraula comença en la **veritat**, \*  
són justes i eternes les teves **decisions**.

## XXI – Xin

- <sup>161</sup> Quan els governants em persegueixen **sense causa**, \*  
el meu cor només tem les **teves paraules**.

– <sup>162</sup> La teva promesa em fa tan fel·liç \*  
com a un home que troba un gran tresor.

– <sup>163</sup> Avorreixo l'engany, el detesto, \*  
i estimo la teva Llei.

– <sup>164</sup> Et lloo set vegades cada dia, \*  
perquè són justes les teves decisions.

Sl 36,11;  
71,7

– <sup>165</sup> Tenen molta pau els qui estimen la teva Llei: \*  
res no els farà ensopegar.

– <sup>166</sup> Espero que em salvis, Senyor: \*  
jo compleixo els teus manaments.

– <sup>167</sup> La meva ànima guarda el teu pacte; \*  
me l'estimo de debò.

Pr 5,21

– <sup>168</sup> Guardo el teu pacte i els teus decrets; \*  
tots els meus camins són davant teu.

## XXII – Tau

– <sup>169</sup> Que el meu clam arribi a la teva presència; \*  
Senyor, dóna'm seny, com vas prometre.

Sl 78,11;  
87,3

– <sup>170</sup> Que arribi fins a tu la meva súplica; \*  
tal com vas prometre, allibera'm.

– <sup>171</sup> Tinc a flor de llavis la lloança, \*  
perquè em fas aprendre els teus decrets.

– <sup>172</sup> La meva llengua canta les teves promeses \*  
perquè els teus manaments són justos.

– <sup>173</sup> Que la teva mà estigui a punt per a ajudar-me: \*  
jo he escollit els teus preceptes.

– <sup>174</sup> Anhele que em salvis, Senyor; \*  
la teva Llei és la meva delícia.

Sl 21,27;  
68,33  
Is 38,19;  
55,3

– <sup>175</sup> Que visqui la meva ànima i et lloï \*  
i que m'ajudin les teves decisions.

= <sup>176</sup> M'havia esgarriat com una ovel·la perduda: †  
vine a buscar el teu servent, \*  
que jo no oblidó els teus manaments.

Is 53,6  
Jr 50,6  
Ez 34,1;  
Lc 15,4-7

## **Preguem**

Senyor, no hi ha cap do més gran que la teva Paraula, que és llum dels nostres passos i de la nostra vida. Fes que caminem sempre cap a aquesta llum i visquem sempre en la teva gràcia.

# **119 (120)**

## **CLAMO AL SENYOR EN LA MEVA DESGRÀCIA**

El títol de les composicions 119-133, segons la numeració hebrea, és el de salms graduals o de les pujades. Van ser compostos (o almenys usats) pels pelegrins que pujaven a Jerusalem o per aquells que entraven al temple. Un home, que busca la pau, es troba assetjat, angoixat. És la paraula impostora i mentidera que crea un espai de guerra i prova d'impedir que es parli de pau. L'angoixa i el setge es trenquen amb la súplica al Senyor i amb la seva resposta. La pregària trenca el cercle de la guerra. El Senyor respon.

## **Antífona**

Clamo al Senyor en la meva desgràcia.

- <sup>1</sup> Clamo al Senyor en la meva desgràcia, \*  
i ell em respon.
- <sup>2</sup> Allibera'm, Senyor, dels llavis mentiders \*  
i de la llengua impostora.
- <sup>3</sup> Què et donarà el Senyor, què t'afegirà, \*  
llengua impostora?
- <sup>4</sup> Fletxes esmolades de guerrer \*  
i brases de ginesta!
- <sup>5</sup> Ai de mi, que visc exiliat a Mèixec, \*  
que haig d'habitar als campaments de Quedar!

Sl 11,3-5;  
51,4-6

- <sup>6</sup> Fa massa temps que habito \*  
amb els qui detesten la pau.
- = <sup>7</sup> Jo sóc home de pau; †  
però, quan parlo amb ells, \*  
es decanten per la guerra.

Sl 139,3

### **Preguem**

Oh Senyor Jesús, que has dit «feliços els qui treballen per la pau», mira amb amor tots aquells que s'esforcen per construir la pau en tants països on encara regna la guerra. Beneeix els seus esforços, parla al cor dels homes, perquè la pau arribi aviat.

## **120 (121)**

### **ALÇO ELS ULLS A LES MUNTANYES**

Un pelegrí puja a Jerusalem travessant les muntanyes de Judea. Enmig de la incertesa i la fatiga, en la foscor de la nit neix una pregunta: «D'on em vindrà l'ajuda?». Però quan alça els ulls, en el camí apareix un guardià, un custodi: el Senyor. Ell és qui protegeix sempre la vida de l'home.

### **Antífona**

L'ajuda em vindrà del Senyor.

Jr 3,23

- <sup>1</sup> Alço els ulls a les muntanyes: \*  
d'on em vindrà l'ajuda?

Os 13,9  
=Sl 123,8

- <sup>2</sup> L'ajuda em vindrà del Senyor, \*  
que ha fet el cel i la terra.

1Sa 2,9  
Pr 3,24,26  
Sl 65,9;90,12  
Dt 32,10

- <sup>3</sup> Que no deixi relliscar el teu peu \*  
ni s'adormi el qui et guarda.
- <sup>4</sup> Mai no dorm ni s'abalteix \*  
el guardià d'Israel.

- <sup>5</sup> El Senyor et guarda, el Senyor et fa **ombra** \*  
al teu **costat mateix**. Is 25,4;  
Sl 15,8;  
73,23;  
Is 49,10
- <sup>6</sup> De dia el sol no et **farà mal** \*  
ni la **lluna de nit**.
- <sup>7</sup> El Senyor et guarda de **tota desgràcia**, \*  
et **guarda la vida**. Sl 96,10
- <sup>8</sup> El Senyor guarda **tots els teus passos** \*  
ara i per **tots els segles**. Gn 28,15;  
Dt 28,6;  
Tb 5,17

### **Preguem**

Senyor, mentre alcem els ulls enmig de la foscor del món, sigues el guardià de la nostra vida. Tu no abandones l'home que et cerca, sinó que li indiques el camí de la justícia i de la veritat.

## **121 (122)**

### **QUINA ALEGRIA QUAN EM VAN DIR**

A Jerusalem, ciutat de la pau, s'aixeca aquest càntic que manifesta l'anhel profund de tot el poble d'Israel per aquesta ciutat. Jerusalem és la casa del Senyor. Per això és un conjunt harmoniós, que dóna seguretat a qui hi viu i a qui hi arriba com a pelegrí. Tots hi pugen perquè allà s'imparteix la justícia (v. 5). Però la pau que va inclosa en el nom de la ciutat, no és evident. Ha de ser sol·licitada, buscada, invocada. En els vv. 6-9 es demana amb força la pau al Senyor, per tal que protegeixi la ciutat en tots els seus aspectes. Amb el pelegrí que puja a Jerusalem també nosaltres demanem la pau per les nostres ciutats i pel món.

### **Antífona**

Augureu la **pau** a **Jerusalem**.

- <sup>1</sup> Quina alegria quan **em van dir**: \*  
«Anem a la casa **del Senyor!**» Sl 41,5-7;  
42,3; 83,2-5

- <sup>2</sup> Ja han arribat els **n**ostres **p**eus \*  
als teus portals, **J**erusalem.
  
- Sl 47,13-14;  
/Ef 2,19-22 – <sup>3</sup> Jerusalem, ciutat ben **c**onstruïda, \*  
conjunt **h**armoniós!
- Dt 16,16 – <sup>4</sup> És allà que **p**ugen les tribus, \*  
les tribus **d**el **S**enyor,  
– a complir l'aliança d'**I**srael, \*  
a lloar el nom **d**el **S**enyor.
- 1Re 7,7;  
Dt 17,8;  
2Cr 19,8 – <sup>5</sup> Allí hi ha els tribunals **d**e **j**ustícia, \*  
els tribunals del palau **d**e **D**avíd.
  
- <sup>6</sup> Augureu la pau a **J**erusalem: \*  
«Que visquin segurs els **q**ui t'estimen.
- Sl 47,13;  
Ct 4,4 – <sup>7</sup> Que hi hagi pau en **e**ls teus **m**urs, \*  
i quietud als **t**eus merlets.»
  
- <sup>8</sup> Per amor dels meus **g**ermans i **a**mics, \*  
deixeu-me dir: «Que hi hagi pau **d**intre **t**eu.»
- Sl 25,8;  
Tb 13,14 – <sup>9</sup> Per la casa del Senyor, el **n**ostre **D**éu, \*  
et desitjo la **f**elicitat.

### **Preguem**

Senyor, et demanem la pau per la nostra ciutat, per cada ciutat del món, on els homes viuen oprimits per la violència i la injustícia. Ensenya'ns, Senyor, a no defensar la nostra tranquil·litat, sinó a ser pertot arreu constructors de la teva pau.

## **122 (123)**

### **A TU QUE HABITES EN EL CEL**

El salm neix d'una consciència profunda de l'home religiós: tal com la vida del servent depèn del seu amo, així la vida del qui «alça els ulls» a Déu depèn de la intervenció misericordiosa del Senyor. La pregària de cadascú (v. 1: «els meus ulls»)

s'uneix a la de la comunitat (v. 2: «tenim els ulls»). «Alçar els ulls» a Déu allibera de l'angoixa i de la por davant el menyspreu dels arrogants i obre a la vida plena, que només Déu pot donar.

### Antífona

Tenim els ulls posats en el **Senyor**, el **nostre Déu**.

- <sup>1</sup> A tu que habites **en** el **cel** \*  
alço **els** meus **ulls**.
  
- <sup>2</sup> Com l'esclau té els **ulls** posats \*  
en les mans **del** seu **amo**  
- i com l'esclava **posa** els **ulls** \*  
en les mans de **la** mestressa,  
- **tenim** els ulls posats en el **Senyor**, el **nostre Déu**, \*      Sl 24,15;  
fins que s'apiadi **de** nosaltres.      68,4; 118,82;  
140,8
  
- <sup>3</sup> Apiada't de nosaltres, **Senyor**, **apiada-te'n**, \*  
que estem saturats **de** menyspreu.      Ne 3,36;  
Sl 43,14s
  
- = <sup>4</sup> La nostra ànima n'està ben saturada, †      Jb 12,5;  
dels escarnis **dels** altius, \*      Za 1,15  
del menyspreu dels **insolents**.

### Preguem

Concedeix-nos, **Senyor**, d'apartar la nostra mirada de nosaltres mateixos, del petit horitzó de la nostra vida. Allibera el nostre cor de la preocupació per nosaltres mateixos, obre'l a la confiança en tu que ets la nostra pau.



## 123 (124)

### SI EL SENYOR NO HAGUÉS ESTAT A FAVOR NOSTRE

El salm és la proclamació comunitària i coral de la salvació que es realitza quan és proclamada i per això se la reconeix com a tal. El Senyor ha intervingut ran d'una amenaça mortal, forta com la riuada que engoleix o com un caçador que captura la seva presa. La benedició és el reconeixement, explícitament demanat, de la presència salvadora de Déu. Per això en l'Antic Testament la benedició s'expressa sempre amb la frase: «Beneït és el Senyor que...». No es tracta tant del Senyor que beneïx, com sobretot d'ell mateix que és beneït. Ell és la benedició que davalla sobre el seu poble per donar la vida, salvar i alliberar.

#### Antífona

El nostre auxili és el nom del Senyor.

- <sup>1</sup> Si el Senyor no hagués estat a favor nostre \*  
– que respongui el poble d'Israel–,
- = Sl 128,1;  
Sl 117,2s
- <sup>2</sup> si el Senyor no hagués estat a favor nostre \*  
quan uns homes intentaven assaltar-nos,
- Pr 1,12
- <sup>3</sup> ens haurien engolit de viu en viu, \*  
tan gran era la fúria que portaven.
- <sup>4</sup> Se'ns haurien endut les aigües: \*  
la riuada ens hauria passat més amunt del coll,
- Sl 17,5
- <sup>5</sup> més amunt del coll ens hauria passat \*  
la crescuda de les aigües.
- <sup>6</sup> Beneït sigui el Senyor, \*  
que no ens deixa caure a les seves dents.
- Pr 6,5
- = <sup>7</sup> Hem salvat la vida com l'ocell que fuig †  
del llaç dels caçadors: \*  
s'ha trencat el llaç i tots ens hem salvat.
- = Sl 120,2
- <sup>8</sup> El nostre auxili és el nom del Senyor, \*  
que ha fet el cel i la terra.

## Preguem

Et donem gràcies, Senyor, perquè l'anunci de la teva salvació ha ressonat en la nostra vida, perquè érem presoners i ens ha alliberat i auxiliat. Allibera, Senyor, els presoners, escampa la teva benedicció sobre els qui esperen la teva salvació.

## 124 (125)

### EL QUI CONFIA EN EL SENYOR ÉS FERM PER SEMPRE

Una comunitat en dificultat, amenaçada pels qui fan el mal, s'adreça al Senyor amb confiança i troba en ell una resposta i un fonament segur: el Senyor envolta el seu poble com Jerusalem és envoltada de muntanyes (vegeu Salm 86). Conscient de la seva feblesa davant el mal del món, la comunitat invoca el Senyor i troba la seva estabilitat i la seva força en ell, que és com la roca sobre la qual està construïda Sió.

#### Antífona

El Senyor envolta el seu poble.

- <sup>1</sup> El qui confia en el Senyor és ferm per sempre, \*  
incommovible com la muntanya de Sió. Pr 10,25
  
- = <sup>2</sup> Jerusalem està envoltada de muntanyes; †  
és així com el Senyor envolta el seu poble \*  
ara i per tots els segles. Dt 32,10  
Mt 28,20
  
- <sup>3</sup> El ceptre injust no pesarà més \*  
sobre la terra dels justos,  
- no fos que la mà dels justos \*  
s'inclinés a fer el mal. Sl 118,134
  
- <sup>4</sup> Senyor, omple de béns \*  
els bons i els rectes de cor. Sl 17,26s;  
Ex 21,25

Pr 3,32;  
Sl 91,10  
= Sl 127,6  
Ga 6,16

= <sup>5</sup> Però als qui es desvien per camins tortuosos, †  
el Senyor se'ls endurà amb els malfactors. \*  
Pau a Israel!

### **Preguem**

Et donem gràcies, Senyor, perquè has protegit i acompanyat la teva comunitat durant dies i anys. Tu que has nodrit el nostre cor amb la teva Paraula, escolta la nostra pregària, fes que et seguim amb confiança i agraïment.

## **125 (126)**

### **QUAN EL SENYOR RENOVÀ LA VIDA DE SIÓ**

Salm d'origen postexílic, que canta el retorn dels exiliats de Babilònia, però també salm cantat pels israelites que de la diàspora compleixen el seu pelegrinatge, la seva «pujada» cap a la terra i cap a Jerusalem. El retorn dels presoners és un miracle del Senyor i un somni que es realitza, que desclou la joia de la festa i la professió de fe. La intervenció divina es veu com una realitat present (vv. 1-3) i alhora com a objecte de la pregària adreçada al futur per part del qui encara és presoner, esclau, lluny de la seva terra (vv. 4-6). En la invocació ressona el drama i el dolor de cada poble i de cada home que ha hagut de deixar la seva terra, que somia i espera la joia i el fruit del retorn.

### **Antífona**

És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre.

- <sup>1</sup> Quan el Senyor renovà la vida de Sió, \*  
ho crèiem un somni.
- <sup>2</sup> La nostra boca s'omplí d'alegria, \*  
de crits de goig i de rialles.

|| Jb 8,21

- Els altres **pobles** es **deien**: \* Ex 36,36  
«El Senyor obra en ells **meravelles**.»
  
- <sup>3</sup> El Senyor obra meravelles **en nosaltres**, \* Lc 1,49  
amb quin goig ho **celebrem!**
  
- <sup>4</sup> Renova la nostra **vida**, Senyor, \*  
com l'aigua renova l'**estepa** del **Nègueb**.
  
- <sup>5</sup> Els qui sembraven amb **llàgrimes** als **ulls** \* Is 25,8-9;  
Ba 4,23;  
Ap 21,4  
criden de **goig** a la **sega**.
- <sup>6</sup> Sortien a **sembrar tot plorant**, \* Jr 31,9  
carregats amb **la llavor**;
- i tornaran cantant d'**alegria**, \* Is 65,19;  
Jn 12,25;  
16,20  
duent a coll les **seves garbes**.

### **Preguem**

Que n'és, de bo, donar-te gràcies, Senyor Jesús, Déu bo, amic dels homes, perquè no permets que triomfin la violència, la divisió, la solitud i la mort, tu que has vingut al món per rescatar un poble que sortís de l'esclavatge i del pecat i arribés ple de joia a la casa del Pare.

## **126 (127)**

### **SI EL SENYOR NO CONSTRUEIX LA CASA**

El salm es desenvolupa en dues parts: el cansament de l'home és inútil si el Senyor no construeix la casa (vv. 1-2); si no beneix amb un poble nombrós (vv. 3-5). El salm no té un horitzó privat (els fills no són només els d'una sola família), sinó públic i col·lectiu: si una ciutat, lloc de vida del poble, no és construïda, guardada i beneïda pel Senyor, és inútil el treball que l'home realitza. Aquesta casa, la casa de Déu és, segons sant Agustí, la Jerusalem celestial vers la qual tots caminem. Aquesta és la veritable casa construïda pel Senyor.

## Antífona

Senyor, caminem cap a casa teva.

Dt 8,11-18;  
Pro 3,5-6;  
10,22;  
Mt 6,25-34  
Jn 15,5

– <sup>1</sup> Si el Senyor no construeix la casa, \*  
és inútil l'afany dels constructors.

– Si el Senyor no guarda la ciutat, \*  
és inútil que vigilin els guardes.

– <sup>2</sup> És inútil que us lleveu tan de matí \*  
i aneu tan tard a reposar,

– per menjar un pa que us guanyeu a dures penes: \*  
fins quan dormen, ell el dóna als seus amics!

Mt 6,11  
Pr 3,24-26;  
Coh 2,24

– <sup>3</sup> L'herència del Senyor són els fills, \*  
els descendents són la millor recompensa;

– <sup>4</sup> els fills que heu tingut quan éreu joves \*  
són com les fletxes en mans d'un guerrer.

Dt 28,11;  
Pr 17,6  
Sl 127

= <sup>5</sup> Feliç l'home que se n'omple el buirac: †  
si discuteix a la plaça amb l'adversari, \*  
no haurà de retirar-se avergonyit.

Jb 29,5,7s;  
Pr 31,23

## Preguem

Senyor, construeix la teva casa, guarda la teva ciutat, perquè sense tu ens afanyem inútilment. Fes que la nostra vida sigui fecunda, fes que puguem donar fills al teu amor, perquè la nostra vida sigui beneïda per la teva misericòrdia.

## 127 (128)

### FELIÇ TU, FIDEL DEL SENYOR

La felicitat ve del temor del Senyor. Això porta la benedicció, el favor de Déu a la vida de l'home. La benedicció es manifesta com a participació en el doble do fet per Déu al seu poble: la terra (v. 2: treball) i la descendència (v. 3: fills). La benedicció s'obre cap al futur, a les generacions que vindran i es rea-

litza plenament en l'ample espai de la ciutat i del poble (vv. 5-6). Tot condueix, de fet, no a la pròpia casa de cadascú, sinó a Sió i a Israel. En aquest sentit s'encamina també la interpretació antiga de l'Església, que veu en Crist l'espòs i en l'esposa l'Església.

### Antífona

Feliç tu, fidel del Senyor.

- <sup>1</sup> Feliç tu, fidel del Senyor, \*  
que vius seguint els seus camins. Sl 111,1;  
36,3-5
  
- <sup>2</sup> Menjaràs del fruit del teu treball, \*  
seràs feliç i tindràs sort. Sl 111,3
  
- <sup>3</sup> La teva esposa fruitarà com una parra, \*  
dins la intimitat de casa teva; Pr 31
  
- els teus fills seran com plançons d'olivera \*  
al voltant de la taula. Sl 142,12;  
Jb 29,5
  
  
- <sup>4</sup> És així com serà beneït \*  
l'home fidel al Senyor.
  
  
- <sup>5</sup> Que el Senyor et beneeixi des de Sió. \*  
Que tota la vida puguis veure  
prosperar Jerusalem. = Sl 133,3;  
19,3; 121,9
  
- <sup>6</sup> Que puguis veure els fills dels teus fills. \*  
Pau a Israel! Gn 50,23;  
Jb 42,16  
Pr 17,6  
= Sl 124,5;  
Ga 6,16

### Preguem

Mira, Senyor, tots aquells a qui no és permès de viure del fruit del seu treball. Mira aquells a qui s'arrabassa el fruit del seu treball, els qui no tenen cap feina, els qui estan obligats a parar la mà per rebre alguna cosa per viure. Fes, Senyor, que arribi a tots la teva benedicció, que el pecat dels homes no impedeixi a ningú de gaudir de la teva prosperitat i de la teva pau.

# 128 (129)

## MOLT SOVINT M'HAN COMBATUT DES DE JOVE

En aquest salm s'alça la protesta d'Israel contra l'opressió, l'esclavatge, el sofriment presents en la seva història. La «joventut» és el temps de l'esclavatge a l'Egipte (vegeu Os 11,1; Jr 2,2), símbol de tota opressió. Com aleshores, s'alça un crit cap a Déu perquè no permeti la victòria a l'enemic (vegeu Ex 2,23-24). En el sofriment i la duresa de l'opressió es fa palesa una certesa: el Senyor és just. L'oprimit s'adreça a ell perquè venci el mal, i anorreï l'enemic. Tot poble i tot home amenaçat i oprimat pot recórrer a la justícia de Déu, que no ajorna la seva resposta.

### Antífona

Els enemics, Senyor, **no** han vençut.

- <sup>1</sup> Molt sovint m'han combatut **des** de **jove** \*  
– que respongui el poble d'**Israel**–,
- = Sl 123,1  
Sl 117,13  
Jn 16,33
- <sup>2</sup> molt sovint m'han combatut **des** de **jove**, \*  
però mai no m'**han** vençut.
- Is 51,23
- <sup>3</sup> Uns llauradors han llaurat la **meva** **esquena**, \*  
hi han obert uns **solcs** ben **llargs**,
- <sup>4</sup> però el **Senyor**, que és **just**, \*  
ha trencat el jou **dels** **injustos**.
- <sup>5</sup> Que es retirin enmig de **la** **vergonya** \*  
tots els qui **detesten** **Sió**.
- Is 37,27
- <sup>6</sup> Que siguin com l'herba **dels** **terrats**, \*  
que abans d'**espigar-se** s'**asseca**:
- <sup>7</sup> no se'n faran cap manat els **segadors** \*  
ni cap braçat els qui **lliguen** les **garbes**.
- = <sup>8</sup> Ningú dels qui passen no **dirà**: †  
«Que la benedicció del Senyor davalli **sobre** vos**altres**. \*  
Us beneïm en **nom** del **Senyor**.»
- Rt 2,4  
= Sl 117,26

## Preguem

Senyor, com l'herba s'asseca, així s'esvaeixen les forces del mal i de la violència. La teva justícia, en canvi, dura per sempre: vine a alliberar els oprimits, enforteix el cor de tots els qui ofereixen les seves mans a la justícia.

# 129 (130)

## DES DE L'ABISME ET CRIDO, SENYOR

Estimat per la tradició hebrea i cristiana, el Salm 129 forma part de la col·lecció dels set salms penitencials, i és el més conegut i utilitzat. Com Jonàs (Jo 2) des del més pregon del mar, des de l'abisme, porta dels inferns, l'home coneix en el pecat la llunyania de Déu. D'aquesta consciència, s'alça un crit perquè el Senyor s'inclini vers l'home i el perdoni (vv. 2-3). Aquest crit és súplica, desig que s'uneix a l'esperança de la comunitat (vv. 5-7). L'esperança que Déu es faci proper esdevé certesa enmig de la súplica, perquè el Senyor es presenta amb «el perdó» (v. 4), «l'amor fidel» i «la redempció» (v. 7).

## Antífona

Des de l'abisme et crido, Senyor.

– <sup>1</sup> Des de l'abisme et crido, Senyor; \*

<sup>2</sup> Senyor, escolta el meu clam.

– Escolta, estigues atent \*

al meu clam que et suplica.

– <sup>3</sup> Si tinguessis en compte les culpes, \*

Senyor, qui es podria sostenir?

– <sup>4</sup> Però és molt teu donar el perdó; \*

per això mereixes que et venerin.

– <sup>5</sup> Confio amb tota l'ànima, Senyor, \*

confio en la teva paraula.

Jb 17,5;68,3;  
Jn 2,3;  
Lm 3,55  
Sl 5,2-3;  
54,2-3  
2Cr 6,40;  
7,15; Ne 1,6s

Jb 9,2;  
Na 1,6  
Mi 7,18;  
Ex 34,7  
1Re 8,39-40

Sl 55,5;  
118,81



Is 21,11;  
26,9

– <sup>6</sup> Espera el Senyor la meva ànima, \*  
més que els sentinelles el matí.

Is 30,18;  
Sl 67,21;  
85,15; 99,5  
Sl 102,8;  
Mt 1,21;  
Sl 24,22;  
/Tt 2,14

– Que els sentinelles esperin el matí; \*

<sup>7</sup> Israel, espera en el Senyor.

– Perquè són del Senyor l'amor fidel \*  
i la redempció generosa.

– <sup>8</sup> És ell qui redimeix Israel \*  
de totes les seves culpes.

### **Preguem**

Des de l'abisme de mal dels homes, des de l'abisme del dolor dels pobles, des de l'abisme del pecat de molts, s'alça un clam a tu, Senyor: és una pregària, una súplica d'ajuda que s'adreça a tu, que ets un Déu que perdona i salva. A aquesta pregària i a aquest clam ens unim també nosaltres ja que esperem en virtut de la teva Paraula.

## **130 (131)**

### **SENYOR, EL MEU COR NO ÉS AMBICIÓS**

Aquest salm podria ser un comentari a les paraules de Jesús sobre qui és el més important (Mc 9,33-37). Qui és el més important? No ho és el qui se les dóna d'important i s'enorgulleix de l'obra de les seves mans, no ho és el qui s'afanya en la recerca de grandeses. Ho és el qui, com un infant, que sap entendre la importància de la mare per a la seva vida, posa la seva confiança en la grandesa de Déu. En l'absolut de Déu i en la seva tendresa, l'home descobreix un sentit veritable de pau i de repòs.

### **Antífona**

Només en Déu em mantinc serè i en pau.

Mi 6,8

– <sup>1</sup> Senyor, el meu cor no és ambiciós \*  
ni són altius els meus ulls;

- no vaig darrere **de** grandeses \* Sl 138,6  
ni de coses massa altes **per** a mi.
  
- <sup>2</sup> Em mantinc en pau, \* Is 30,15  
tinc l'ànima serena;  
– com un infant a la falda **de** la mare, \* /Mt 18,3;  
Os 11,4  
Is 66,12-13  
com un petit infant se sent la meva ànima.
  
- <sup>3</sup> Israel, espera en **el** Senyor \*  
ara i per tots els segles.

### **Preguem**

Senyor que has dit: «Si no us feu com els infants, no entrareu al Regne del cel», fes que amb el pas dels anys no creguem en el miratge de la nostra força i de la nostra autonomia, sinó que esdevinguem homes i dones confiats en el teu amor i en la teva misericòrdia.

## **131 (132)**

### **RECORDA'T, SENYOR, DE DAVID**

Inspirant-se en el Salm 7, el Salm 131 és una invocació al Senyor perquè, recordant-se de David, realitzi les promeses fetes al seu poble. De David es canta el trasllat de l'arca de l'aliança a Jerusalem (v. 8), el desig de donar una casa al Senyor (vv. 3-5), la promesa messiànica d'una descendència (vv. 11-13), l'elecció de Sió com a lloc de repòs del Senyor en el temple (vv. 13-14). En David, Israel recorda el passat i mira cap al futur, obrint-se a la promesa de Déu, que ha decidit de quedar-se enmig del seu poble.

### **Antífona**

Senyor, **re**corda't **de** David.

## I

- <sup>1</sup> Recorda't, Senyor, de David \*  
i de totes les seves proves,
- Gn 49,24 – <sup>2</sup> quan va fer aquest jurament al Senyor, \*  
prometent al Poderós de Jacob:
- 2Sa 7,1-2;  
1Cr 28,2 – <sup>3</sup> «No entraré sota el sostre de casa, \*  
no aniré al meu llit per descansar,
- <sup>4</sup> no deixaré que s'adormin els meus ulls, \*  
que la son m'acluqui les parpelles,
- <sup>5</sup> fins que hauré trobat un lloc per al Senyor, \*  
un casal per al Poderós de Jacob.»
- 1Sa 7,1;  
2Sa 6,2 – <sup>6</sup> Hem sabut que l'arca era a Efrata; \*  
l'hem trobada a la plana de Jàar.
- = Sl 98,5 – <sup>7</sup> Entrem, doncs, a casa seva, \*  
prosternem-nos davant l'escambell dels seus peus.
- Nm 10,35;  
Sl 67,2;  
2Cr 6,41-42 – <sup>8</sup> Alça't, Senyor, i vine a l'indret del teu repòs, \*  
tu i l'arca del teu poder.
- <sup>9</sup> Que els teus sacerdots es vesteixin de salvació \*  
i esclatin els fidels en crits de goig.
- Sl 2,2;  
Ex 30,22;  
1Sa 9,26 – <sup>10</sup> Per amor de David, el teu servent, \*  
no apartis la mirada del teu Ungit.

## II

- Sl 109,4 – <sup>11</sup> El Senyor va jurar a David, \*  
va jurar en ferm, no se'n desdirà:
- = «En el teu tron hi posaré un descendent. †  
<sup>12</sup> Si els teus fills guarden la meva aliança, \*  
les prescripcions que jo els ensenyaré,
- continuaran també els seus fills \*  
ocupant per sempre el teu tron.»
- Sl 67,17;  
2Sa 5,9 – <sup>13</sup> El Senyor ha escollit Sió, \*  
l'ha volguda per fer-hi estada:

- <sup>14</sup> «Aquest és l'indret del meu repòs per sempre, \*  
m'agrada, hi vull residir.
- <sup>15</sup> La beneiré i estarà ben proveïda, \*  
els seus pobres menjaran fins a saciar-se.
- <sup>16</sup> Vestiré de salvació els seus sacerdots, \*  
i els seus fidels esclataran en criïts de goig.
- <sup>17</sup> Aquí faré germinar el poder de David, \*  
per al meu Ungit tindrè una llàntia encesa.
- <sup>18</sup> Vestiré de vergonya els seus enemics, \*  
però al front d'ell brillarà la diadema.»

|| 2 Cro 6,41

Is 61,10;  
Jr 31,14

Ez 29,21;  
Is 11,1;  
Jr 33,15;  
Za 3,8  
/Lc 1,69

### **Preguem**

Que n'ets, de gran, Senyor! I malgrat tot, has escollit una petita ciutat per fer-hi estada, has volgut deturar-te a Jerusalem per reposar. Mira, Senyor, la família que has creat, beneeix els fills amb els quals has pactat una aliança, fes que la seva casa sigui el lloc del teu repòs entre els homes.

## **132 (133)**

### **QUE N'ÉS, DE BO, VIURE TOTS JUNTS ELS GERMANS**

En la pregària i en la litúrgia, quan ens trobem amb el Senyor, s'experimenta la bellesa i la dolcesa de la vida en comú. Això és un tresor valuós, com l'oli que dóna força al cos, el protegeix i el guareix quan està ferit, com l'oli que retorna el pelegrí i l'hoste. Això fa bé a tot el cos, des del cap fins al coll dels vestits (= els peus). Igualment la rosada refà l'aridesa de la vida del qui està sol; és frescor que dóna fecunditat a la vida. En la vida fraterna el Senyor escampa la benedicció i la vida.

### **Antífona**

Que n'és, de bo i agradable, viure tots junts els germans.

- Sl 86 – <sup>1</sup> Que n'és, de bo i agradable, \*  
viure tots junts els germans!
- Ex 30,25,30 = <sup>2</sup> És com el perfum que ungeix el cap †  
i s'escampa per la barba, per la barba d'Aaron, \*  
que s'escampa fins al coll dels seus vestits.
- Os 14,6 – <sup>3</sup> És com la rosada de l'Hermon, \*  
que s'escampa per les muntanyes de Sió.
- Dt 28,8;  
30,20;  
Sl 35,10 – És allí que el Senyor dóna la seva benedicció: \*  
hi dóna la vida per sempre.

### **Preguem**

Senyor, tu que ets bo, has volgut ser com un Pare per a nosaltres, i has omplert la nostra vida de germans que no coneixíem, ens has aplegat tots junts. Tu ens fas desconfiar de la nostra autosuficiència i fas davallar la teva benedicció.

## **133 (134)**

### **BENEÏU EL SENYOR, SERVENTS DEL SENYOR**

Al final dels salms graduals o de pujada ressona la invitació a beneir el Senyor, que ens ha fet pujar fins a ell al lloc sant. Amb el temps hem descobert el pecat i, alhora, la joia del perdó i la felicitat de viure amb ell. Al final d'aquest camí cap a Sió, cap a la casa de Déu, reconeixem que som servents i tenim necessitat que de nit, abans de deixar casa seva, se'ns repeteixi la invitació a alçar les mans al Senyor i beneir-lo pel seu amor i els seus beneficis. El Senyor no es queda mut davant els seus servents, sinó que ens concedeix la seva benedicció, que és vida i salvació.

## Antífona

Beneïu el Senyor, vosaltres, els seus servents.

= <sup>1</sup> Beneïu el Senyor, tots vosaltres, †  
servents del Senyor, \*  
que us esteu de nit a casa seva.

= Sl 134,1-2  
1Cr 9,33;  
23,30  
Sl 27,2; 62,5,  
140,2

- <sup>2</sup> Alceu les mans al santuari, \*  
beneïu el Senyor.

- <sup>3</sup> Que el Senyor et beneeixi des de Sió, \*  
ell que ha fet el cel i la terra.

= Sl 127,5;  
Sl 117,26;  
Nm 6,24

## Preguem

Quan arriba el vespre, Senyor, és bonic de retrobar-nos junts a casa teva i alçar cap a tu les mans i la pregària. També quan som lluny dels germans, al vespre, ens adrecem a tu units en la invocació: beneeix els teus servents, escampats per tot arreu, concedeix-los de servir-te aquest vespre i eternament.

# 134 (135)

## LLOEU EL NOM DEL SENYOR

Lloança i benedicció, dos moments de la pregària, que expresen l'agraïment per la salvació obrada per Déu, obren i tanquen aquest salm (vv. 1-4; 19-21) i condueixen a reconèixer tot el que el Senyor ha fet en la creació (vv. 6-7), en la història del seu poble (vv. 8-14) i entre les nacions, i en relació amb els ídols (vv. 15-18). L'obra d'amor de Déu contrasta amb la incapacitat d'actuar dels ídols, obra de les mans dels homes.

## Antífona

Lloeu el nom del Senyor.

## I

- = Sl 133,1 – <sup>1</sup> Lloeu el nom del Senyor, \*  
lloeu-lo, servents del Senyor,  
= Sl 112,1 – <sup>2</sup> que us esteu a la casa del Senyor, \*  
Sl 7,18 als atris de la casa del nostre Déu.
- <sup>3</sup> Lloeu el Senyor: que n'és, de bo! \*  
Canteu al seu nom: que n'és, d'able!  
Sl 32,12 – <sup>4</sup> El Senyor s'ha escollit Jacob, \*  
Ex 19,5; Dt 7,6 Israel, per heretat preferida.
- || Ex 18,11 – <sup>5</sup> Jo reconec la grandesa del Senyor, \*  
= Sl 94,3 el nostre Déu és més gran que tots els déus.  
= <sup>6</sup> El Senyor fa tot el que ell es proposa, †  
= Sl 114,3 al cel i a la terra, \*  
en els mars i en tots els oceans.
- || Jr 10,13; || Jr 51,16; Jb 28,26; 37,9 – <sup>7</sup> Fa pujar els núvols de l'extrem de la terra, †  
Sl 147,8 fabrica els llamps, que acompanyen les pluges, \*  
fa sortir els vents dels seus amagatalls.
- = Sl 135,10 – <sup>8</sup> Va colpir els primogènits dels egipcis, \*  
Ex 12,29 des dels homes fins a les bèsties.
- Sl 77,43 – <sup>9</sup> Dintre teu, Egipte, envia senyals i prodigis \*  
contra el faraó i contra tots els seus servents.
- = Sl 135,17-22 – <sup>10</sup> Ell vencé molts de pobles \*  
i féu morir reis potents:  
= <sup>11</sup> Sehon, rei dels amorreus, †  
Og, rei de Basan, \*  
i tots els reialmes cananeus.  
– <sup>12</sup> Va donar aquell país en possessió, \*  
en possessió al seu poble d'Israel.

## II

- Is 63,12; Sl 101,13; Ex 3,15; || Dt 32,36 – <sup>13</sup> El teu nom, Senyor, és etern, \*  
de segle en segle es perpetua el teu record.

- <sup>14</sup> Perquè el Senyor fa justícia al seu poble \*  
i s'apiada dels seus servents.
  
- <sup>15</sup> Els ídols dels pagans són plata i or, \* Sl 114,4-6  
obra feta per mans d'home:
- <sup>16</sup> tenen boca, però no parlen, \*  
tenen ulls, però no hi veuen,
- <sup>17</sup> orelles, però no hi senten, \*  
no hi ha gens d'alè a la seva boca.
- <sup>18</sup> Seran com ells els qui els fabriquen \* = Sl 114,8  
i tots els qui hi tenen confiança.
  
- <sup>19</sup> Casa d'Israel, beneïu el Senyor, \* Sl 114,9-11  
casa d'Aaron, beneïu el Senyor,
- <sup>20</sup> casa de Leví, beneïu el Senyor, \*  
els qui venereu el Senyor, beneïu-lo.
  
- <sup>21</sup> Sigui beneït el Senyor des de Sió, \*  
ell que té l'estada a Jerusalem.

### **Preguem**

Ensenya'ns, Senyor, a no confiar en l'obra de les nostres mans, a no creure que la nostra felicitat depèn del que posseïm o del poder que exercim sobre els altres, perquè la riquesa no amaga la solitud i el poder no és cap resposta a la necessitat que tenim dels altres. Ensenya'ns, per damunt de tot, a confiar en el teu amor i en la teva gran misericòrdia.

## **135 (136)**

### **PERDURA ETERNAMENT EL SEU AMOR**

«Gran *Hal-lel*» («*al-leluia*», «lloança al Senyor») de la litúrgia hebrea de les festes de Pasqua, dels Tabernacles i de Pentecosta. Potser és l'himne cantat per Jesús abans d'encaminar-se cap a la muntanya de les Oliveres (Mt 26,30), El Salm 135 és un càntic



de lloança al Senyor que uneix cel i terra, creació i història, en una única veu. El salm està format de dues parts, una introducció (vv. 1-3) i una conclusió que conviden a la lloança (v. 26). En la primera part es canten els prodigis del Senyor en la creació (vv. 4-9), en la segona són evocats l'alliberament de l'esclavatge d'Egipte i el do de la terra (vv. 10-25). La tornada que es repeteix a cada verset assenyala el motiu de la lloança: el Senyor és *hès-sed*, és a dir, misericòrdia, bondat, amor sol·lícit, no tan sols pel seu poble, sinó també per tot el cosmos i per tot vivent (v. 25).

### Antífona

Lloeu el Senyor, que ha fet obres prodigioses.

#### I

- <sup>1</sup> Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo! \*  
Perdura eternament el seu amor.
- Dt 10,17 – <sup>2</sup> Enaltiu el Déu dels déus. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>3</sup> Enaltiu el Senyor dels senyors. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- = Sl 71,18; Ex 15,11 – <sup>4</sup> L'únic que fa grans meravelles. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- Pr 3,19; 8,27-29 – <sup>5</sup> Va fer el cel amb saviesa. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- Sl 23,2 – <sup>6</sup> Consolidà la terra sobre l'aigua. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- Gn 1,16 – <sup>7</sup> Creador dels grans llumeners. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>8</sup> El sol, que impera sobre el dia. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>9</sup> La lluna i els estels, que governen la nit. \*  
Perdura eternament el seu amor.

#### II

- Sl 77,51; 134,8 – <sup>10</sup> Colpí Egipte prenent-li els primogènits. \*  
Perdura eternament el seu amor.

- <sup>11</sup> Va fer sortir Israel d'aquell país. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>12</sup> Amb mà forta i amb braç poderós. \* Dt 4,34  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>13</sup> Va partir en dos el Mar Roig. \* Ex 14,21s  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>14</sup> Féu passar Israel pel mig del mar. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>15</sup> Hi enfonsà el faraó amb el seu exèrcit. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>16</sup> Va conduir pel desert el seu poble. \* Dt 8,2,15  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>17</sup> Colpí uns reis famosos. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>18</sup> Féu morir uns reis poderosos. \*  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>19</sup> Sehon, rei dels amorreus. \* Dt 2,30s  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>20</sup> Og, rei de Basan. \* Dt 3,1s  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>21</sup> Va donar aquell país en possessió. \* Sl 43,3  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>22</sup> En possessió a Israel, el seu servent. \* Is 41,8;  
44,21  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>23</sup> Es recordà de nosaltres quan ens humiliaven. \* /Lc 1,48  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>24</sup> Ens alliberà dels nostres opressors. \* Sl 105,43s;  
/Lc 1,71  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>25</sup> Ell alimenta tots els vivents. \* Sl 103,27;  
144,15-16  
Perdura eternament el seu amor.
- <sup>26</sup> Enaltiu el Déu del cel. \* Dn 2,18  
Perdura eternament el seu amor.

## Preguem

Obres del Senyor, lloeu el Senyor! Cel i mar, terra i tot el que s'hi mou, lloeu plegats el Senyor! Que s'uneixi a la veu de totes les teves obres la nostra petita veu, Senyor, perquè també nosaltres som obra de les teves mans, un poble que tu has creat.

## 136 (137)

### VORA ELS RIUS DE BABILÒNIA

Recordant l'exili de Babilònia (587-538 aC) s'alça aquest cant, que és un paradigma de qualsevol deportació i llunyania del país d'Israel, la terra dels pares. Durant l'exili i l'esclavitud neixen, tot recordant Sió, l'amargor i l'enyorança d'estar lluny del lloc escollit pel Senyor com a residència seva (vegeu Salm 131, 13). Per això, el salm conté una professió de fidelitat a Jerusalem (vv. 5-6) i una maledicció adreçada als enemics (Edom: v. 7; Babilònia: vv. 8-9), que l'han destruïda i saquejada. El llenguatge es fa dur contra Babilònia, símbol de tot imperialisme agressiu i destructor. Per ella es demana, mitjançant la mort de les seves criatures, la fi eterna.

## Antífona

Senyor, recorda't de nosaltres.

Ez 3,15;  
Lm 3,48

= <sup>1</sup> Vora els rius de Babilònia †  
ens assèiem i ploràvem \*  
d'enyorança de Sió;

Is 24,8;  
Jr 25,10;  
Lm 5,14

– <sup>2</sup> teníem penjades les lïres \*  
als salzes de dins la ciutat.

– <sup>3</sup> Allà volien que cantéssim \*  
els qui ens havien deportat,

= ens demanaven cants de festa †  
els qui ens havien entristit: \*  
«Canteu-nos algun càntic de Sió.»

- <sup>4</sup> Com podíem cantar cants del Senyor \*  
en una terra estrangera?
- <sup>5</sup> Si mai t'oblidava, Jerusalem, \* Jr 51,50  
que caigui en l'oblit la meva dreta.
- <sup>6</sup> Que se m'encasti la llengua al paladar \*  
si no guardés el teu record,
- si no posés Jerusalem \* Sl 121,1  
al capdamunt dels cants de  festa.
  
- [– <sup>7</sup> *Recorda't, Senyor, dels fills d'Edom, \** Ez 25,12-14;  
*del que deien el dia que caigué Jerusalem:* 35  
*«Arraseu-la, arraseu-la \*»* Ab 10-14  
*amb els fonaments i tot!»* Lm 4,21-22
  
- = <sup>8</sup> *Babilònia, com seràs devastada! †* Is 47,10;  
*Feliç el qui et farà \** Jr 50,51  
*el que tu ens vas fer a nosaltres!* /Ap 18,6;  
– <sup>9</sup> *Feliç el qui et prendrà les criatures \** Is 14,22  
*per esclafar-les a la roca!]* Os 14,1

### **Preguem**

Et preguem, Senyor, per tots els qui han hagut de sortir del propi país per la guerra, l'odi racial i la fam. Et demanem pel qui coneix la fatiga de viure en una terra estrangera i sovint pateix el menyspreu dels qui parlen una altra llengua o tenen una altra cultura: concedeix a tots de viure en pau per tal que els països siguin lloc d'acolliment dels homes i les dones que hi arriben.

## **137 (138)**

### **ET VULL CANTAR A LA PRESENCIA DELS ÀNGELS**

La lloança i l'acció de gràcies són novament el cor d'aquest salm. L'home experimenta la benvolença i la misericòrdia de Déu, que ha respost a la seva súplica (vv. 1-3) i inclou en els

seus sentiments de gratitud tots els pobles de la terra (vv. 4-5). L'home descobreix la grandesa del Déu que salva, i també la predilecció pels petits i el rebuig dels orgullosos (v. 6). Això és certesa pel futur: també en l'angoixa i en el perill l'home sap que és obra del Senyor i està segur de ser protegit i mantingut en vida pel seu amor etern (vv. 7-8).

### Antífona

Et dono gràcies, Senyor, amb tot el cor.

- = Sl 9,2 – <sup>1</sup> T'enalteixo amb tot el cor, Senyor, \*  
et vull cantar a la presència dels àngels.
- = Sl 5,8 = <sup>2</sup> Em prosterno davant el teu santuari †  
i dono gràcies al teu nom, \*  
perquè estimes i ets fidel:  
– les teves paraules sobrepassen \*  
la teva anomenada.
- Is 40,29 – <sup>3</sup> Sempre que t'invocava, m'has escoltat, \*  
has enfortit la meua ànima.
- Sl 67,33;  
Ml 1,11 – <sup>4</sup> Quan sentin, Senyor, les teves paraules, \*  
tots els reis de la terra et lloaran  
– <sup>5</sup> i celebraran el teu obrar dient: \*  
«Que n'és, de gran, la glòria del Senyor!
- Is 57,15;  
Lc 1,51-52 – <sup>6</sup> El Senyor és excels, però esguarda els humils, \*  
mentre que als altius, els coneix de lluny estant.»
- Sl 22,5 = <sup>7</sup> Si passo entre perills, em guardes la vida, †  
detures amb la mà el furor de l'enemic, \*  
la teva dreta em salva.
- Sl 56,3 = <sup>8</sup> Que el Senyor continuï afavorint-me. †  
Sl 99,5 El teu amor, Senyor, perdura eternament: \*  
no abandonis l'obra de les teves mans.

### Preguem

Et donem gràcies, Senyor, perquè mires cap als petits, que es troben sols i en dificultat. Et donem gràcies perquè ets un Déu fidel i la teva bondat dura per sempre.

Et preguem que també nosaltres, com Pere en el llac de Galilea, puguem agafar-nos a la teva mà quan ens trobem en dificultat.

## 138 (139)

### SENYOR, HAS PENETRAT ELS MEUS SECRETS

Amb gran saviesa el Salm 139 ens introdueix en el misteri de la presència de Déu omniscient i omnipotent, sempre present en la vida de l'home. Déu coneix la vida dels homes, les seves accions, el seu pensament amagat (vv. 1-6); ell és present arreu, segueix l'home per protegir-lo fins i tot quan vol evitar aquesta presència i amagar-se (vv. 7-12). És una presència amorosa que evita que l'home triï les tenebres en comptes de la llum. És una presència dolça, però segura, que vol ser una guia (representada per la mà: vv. 5.10). Déu està tan preocupat per la vida dels homes que se n'ocupa fins i tot abans que vegin la llum (vv. 13-18). Qui descobreix el misteri de la presència benèvola de Déu no pot fer res més que rebel·lar-se contra els qui la neguen i la rebutgen, com una presència molesta i incomprendible (vv. 19-22). Però la idolatria és a les portes del cor de cadascú (vv. 23-24).

#### Antífona

Penetra els meus secrets, Senyor, i coneix el meu cor.

#### I

– <sup>1</sup> Senyor, has penetrat els meus secrets i em coneixes, \*

<sup>2</sup> saps prou bé quan m'assec o quan m'aixeco.

= Descobreixes de lluny estant els meus propòsits, †

<sup>3</sup> veus si camino o si reposo, \*

et són coneguts tots els meus passos.

– <sup>4</sup> Encara no tinc als llavis la paraula, \*  
que tu, Senyor, ja la veus pronunciada.

Jr 12,3  
2Re 19,27;  
Jb 31,4;  
Sl 43,22;  
Hb 4,13

- <sup>5</sup> M'estrenys a banda i banda, \*  
has posat damunt meu la teva mà.
- <sup>6</sup> El teu saber és tan admirable que em supera; \*  
és tan elevat que no puc abastar-lo.

Am 9,2-3;  
Jb 11,8-9;  
23,8-9;  
Jr 23,23-24;  
Pr 15,11

- <sup>7</sup> On aniria lluny del teu esperit? \*  
On fugiria lluny de la teva mirada?
- <sup>8</sup> Si pujava dalt al cel, hi ets present, \*  
si m'ajeia als inferns, també t'hi trobo.
- <sup>9</sup> ¿Provaré de prendre les ales de l'aurora? \*  
¿Aniré a viure a l'altre extrem del mar?
- <sup>10</sup> També allà la teva mà em guiarà, \*  
també allà em sostindries.

Jb 12,22;  
34,22;  
Dn 2,22

- <sup>11</sup> ¿Diré, doncs: «Que m'amaguin les tenebres \*  
i tingui per llum la negra nit»?
- = <sup>12</sup> Per a tu no són fosques les tenebres †  
i la nit és tan clara com el dia: \*  
llum o fosca et són igual.

## II

Jb 10,8s

- <sup>13</sup> Ets tu qui m'has format les entranyes, \*  
m'has teixit en el ventre de la mare.
- = <sup>14</sup> Et dono gràcies perquè m'has fet tan admirable, †  
les teves obres són meravelloses: \*  
ho reconec amb tota l'ànima.
- = <sup>15</sup> Res del meu cos no et passava per alt †  
quan jo m'anava fent secretament, \*  
quan em brodaven en el fons de la terra.

Ml 3,16;  
Dn 7,10;  
Sl 68,29  
Sl 30,16;  
Jb 14,5

- = <sup>16</sup> Els teus ulls em veien abans d'estar format, †  
i els dies de la meva vida \*  
eren tots escrits en el teu llibre;  
- estaven tots fixats, \*  
abans que n'existís un de sol.

Jb 11,7;  
Sir 18,5-7  
Rm 11,33;  
Sl 39,6

- <sup>17</sup> Com en són, d'insondables, per a mi els teus designis! \*  
Déu meu, com podria comptar-los d'un a un?

- <sup>18</sup> Si m'hi posava, serien més que els grans de sorra! \*  
Em desvetllo del son i encara estic amb tu.
  
- [– <sup>19</sup> Déu meu, si et dignessis fer morir l'injust! \*  
I vosaltres, sanguinaris, allunyeu-vos de mi! Sl 118,115
- <sup>20</sup> Ells pronuncien el teu nom amb traïdoria; \*  
són enemics teus: juren en va pel teu nom. Jb 21,14
- <sup>21</sup> Senyor, ¿no he d'avorrir els qui t'avorreixen \*  
i detestar els qui es rebel·len contra tu? Sl 118,158
- <sup>22</sup> Els avorreixo amb tota l'ànima, \*  
els considero enemics meus.] Sl 5,11
  
- <sup>23</sup> Déu meu, penetra els meus secrets i coneix el meu cor; \*  
examina'm per conèixer què desitjo. Sl 16,3, 25,2
- <sup>24</sup> Mira que no vagi per camins d'idolatria \*  
i guia'm per camins eterns. Sl 5,9;142,10

### **Preguem**

Quantes vegades, Senyor, ens has protegit amb la teva mà! Quantes vegades has impedit que la nostra vida caigués en la dispersió, tot i que nosaltres, miops, ens pensàvem que podíem caminar! Quantes vegades havíem cregut que podíem caminar sols! Perdona'ns, Senyor, i continua guiant els nostres passos pel camí de la vida.

## **139 (140)**

### **SALVA'M, SENYOR, DE LA GENT DOLENTA**

Aquest salm és una súplica del just perseguit, encerclat per l'enemic, que els Pares relacionen amb la passió de Jesús. També és expressió del mal radical present en cada home (vegeu Rm 3,13). El Salm 139 és una composició típica, emblemàtica: el just, envoltat pels enemics que volen fer-lo morir (vv. 3-6), adreça el seu crit al Senyor perquè el protegeixi i l'alliberi. La súplica esdevé invocació perquè el Senyor elimini el mal, no permeti que el malvat venci i el just sucumbeixi (vv. 7-12). A la



fi, fins i tot amenaçat pel mal, adreçant-se al Senyor, el just-pobre està segur que Déu farà justícia i el salvarà (vv. 13-14).

### Antífona

Escolta, Senyor, **la** meva **súplica**.

- <sup>2</sup> Salva'm, Senyor, de la **gent dolenta**, \*  
guarda'm dels homes **violents**.
- <sup>3</sup> Porten al cor el desig **de fer mal**, \*  
provoquen baralles **cada dia**,
- <sup>4</sup> fiblen amb la llengua **com les serps**, \*  
duen sota els llavis verí d'**escurçó**.
  
- = <sup>5</sup> Protegeix-me, Senyor, de la mà dels **injustos**, †  
guarda'm dels homes **violents**, \*  
que es proposen de fer-me **ensopegar**.
- = <sup>6</sup> Uns arrogants m'han parat llaços i **cordes**, †  
vora el camí han amagat **un filat**, \*  
m'hi han **posat paranys**.
  
- <sup>7</sup> Però jo dic al Senyor: «Tu ets **el** meu **Déu**; \*  
escolta, Senyor, la **meva súplica**.
- <sup>8</sup> Senyor, Déu meu, muralla **que em salva**, \*  
cobreix-me el cap el dia **del combat**.
- = <sup>9</sup> No satisfacis el desig dels **injustos**, †  
no deixis prosperar aquests **intrigants**: \*  
serien encara més **altius, Senyor**.»
  
- [- <sup>10</sup> *Que recaigui sobre el cap dels qui m'acusen \*  
la malícia que surt dels seus llavis.*
- = <sup>11</sup> *Que ploquin damunt d'ells brases roents, †  
que el Senyor els fulmini amb el seu llamp, \*  
que els llanci a la fossa i no se n'alcin.*
- <sup>12</sup> *Que no prosperi en el país cap detractor, †  
que als malvats i als violents \*  
els atrapi el Senyor i els aniquili.]*
  
- <sup>13</sup> Sé que el Senyor farà justícia als **afigits**, \*  
defensarà el **dret** dels **pobres**.

/Rm 3,13  
Jr 18,22;  
Sl 55,7;  
Sl 56,7;  
Sir 12,16

Sl 30,15

Gn 19,24;  
Nm 16,31s;  
Sl 10,56;  
54,24

- <sup>14</sup> Els justos lloaran **el** teu **nom**, \*  
els homes rectes viuran sota la **teva** **mirada**.

Sl 10,7;  
15,11; 16,15

### **Preguem**

Senyor Jesús, tu coneixes les intrigues dels violents, l'engany dels hipòcrites, els desigs dels malvats i dels injustos. Tu saps que també avui la violència, l'engany i la injustícia ofeguen la vida dels pobres. Vine aviat, Senyor Jesús, estigues a prop del qui està necessitat, no abandonis els qui no tenen cap defensa.

## **140 (141)**

### **SENYOR, JO T'INVOCO, AFANYA'T A VENIR**

En aquest salm emergeix la consciència profunda de la pròpia debilitat i precarietat davant del mal, que envolta la vida de l'home, fins i tot físicament (vv. 3-4: boca-llavis-cor; v. 5: cap). Però contra el mal s'aixeca la força sense ombres de la pregària, que té el mateix valor i eficàcia que el sacrifici al temple (v. 2). La pregària puja al Senyor com l'encens i les ofrenes, i uneix l'home amb Déu. La pregària fa entrar l'home en l'esfera de Déu, la del bé. En la pregària l'home es dirigeix a Déu personalment per contrarestar la força del mal: amb les «mans alçades» i amb els ulls girats cap al Senyor (v. 8), l'home dèbil però confiat demana de ser preservat en tot del poder del mal, que para enganys a la vida dels homes. No hi ha en aquesta súplica un sentit orgullós de justícia i bondat, sinó només la consciència del qui, feble com és, sap que només en Déu hi ha la victòria i la salvació.

### **Antífona**

Senyor, que pugui el meu **prec** davant **teu** com l'**encens**.

- <sup>1</sup> Senyor, jo t'invoco, afanya't **a** **venir**; \*  
així que et crido, escolta **el** meu **clam**.

Lv 2,2;  
Ex 30,8;  
Nm 28,4

- <sup>2</sup> Que pugi el meu prec davant teu **com** l'**encens**; \*  
que s'alcin les meves mans  
com l'ofrena **del** cap**vespre**.
- <sup>3</sup> Posa'm, Senyor, una guarda **a** la **boca**, \*  
posa sentinelles a la porta **dels** meus **llavis**;
- = <sup>4</sup> no permetis que el meu cor es decanti a res de **mal**, †  
a cometre cap mena d'injustícia  
al costat d'amics de **males arts**: \*  
els seus menjars seductors, no els vull **compartir**.

Pr 9,8;  
25,12; 27,6-9

- = <sup>5</sup> Que el Just, per amor, em colpegi i em corregeixi, †  
però que no es desdigni d'haver ungit **el** meu **cap**. \*  
Jo segueixo pregant, ni que ells em **facin mal**.
- <sup>6</sup> S'han estimbat penyal avall **els** seus **jutges**, \*  
que havien sentit les meves **paraules amables**.
- <sup>7</sup> Com la terra queda oberta quan la **llauren**, †  
els seus ossos han quedat **escampats** \*  
a la boca de la **terra dels morts**.
- <sup>8</sup> A tu, Senyor, Déu meu, giro **els** meus **ulls**, \*  
en tu em refugio, no em **deixis morir**.
- <sup>9</sup> Guarda'm dels qui em **paren** un **llaç**, \*  
dels paranyes dels qui van amb **males arts**.
- [ - <sup>10</sup> *Que l'injust caigui en les seves **pròpies trampes**, \*  
però que jo pugui seguir **camí enllà**. ]*

### **Preguem**

Et preguem, Senyor, per tots els qui es troben al capvespre de la vida, per tots els qui tenen la vida captiva del llaç de la malaltia i del dolor. Escolta, Senyor, la seva veu quan t'invocuen, sigues per a ells refugi i protecció, ara i per sempre.

## EL MEU CRIT IMPLORA L'AJUT DEL SENYOR

El salm comença amb una súplica, un crit repetit, la lamentació d'un home angoixat, que sent que la seva vida s'apaga (vv. 2-4). Potser es tracta d'un empresonat, d'un perseguit, o, si més no, d'un home símbol del qui és miserable, del qual ningú no té cura, sense amics ni protecció. Però la súplica obre el cercle de l'abandó i de la presó i provoca el trobament amb el Senyor reconegut com a «refugi segur», a qui cada home desvalgut pot donar gràcies per la gràcia concedida.

### Antífona

Senyor, tu **ets el** meu **refugi**.

- <sup>2</sup> El meu crit implora l'ajut **del** Senyor, \*  
el meu crit suplica **al** Senyor.
- <sup>3</sup> Aboco davant seu **el** meu **plan**y, \*  
exposo davant d'ell la **meva** angoixa:
- <sup>4</sup> «El meu esperit se **sent** **rendit**, \*  
però tu saps per **on** **camino**; Sl 138,24
- m'han **parat** un **llaç** \*  
a la senda per **on** **passava**. Sl 140,9
- <sup>5</sup> Mira al meu **costat** i ho veuràs: \*  
no hi ha ningú que faci **cas** de **mi**, Sl 120,5
- s'ha fos tota esperança d'**escapar**-me, \*  
ningú no s'interessa per **salvar**-me la **vida**.»
- = <sup>6</sup> Imploro ajut, Senyor, i et **dic**: †  
«Tu ets el **meu** **refugi**, \*  
la meva heretat en el país **de** la **vida**. Sl 90,2-9  
Sl 16,5
- <sup>7</sup> »Escolta atentament **el** meu **clam**, \*  
perquè he quedat del tot **dese**mparat. Sl 78,8
- Allibera'm dels qui em **persegueixen**, \*  
homes més forts que **no** pas **jo**.

Sl 87,9;  
Lm 3,7

- <sup>8</sup> »Treu-me viu de **la presó** \*  
i lloaré **el** teu **nom**.
- Els justos faran corona al **voltant meu**, \*  
celebrant la mercè que m'**hauràs fet**.»

### **Preguem**

A tu, Senyor, puja el plany de tants homes i de tantes dones que arreu del món pateixen la persecució, la fam, la nuesa, l'espasa: escolta el seu crit, no deixis el seu plany sense resposta.

## **142 (143)**

### **SENYOR, ESCOLTA LA MEVA PREGÀRIA**

L'últim dels set salms penitencials, emprat a la litúrgia de difunts abans de donar sepultura (v. 2), expressa amb claredat que l'únic just és Déu i que només ell pot fer just l'home (vegeu Ga 2,16; Rm 3,20). D'aquesta consciència sorgeix una pregària forta, insistent, àmplia, que apel·la a la justícia (vv. 1-11) i a la gràcia divina (v. 8). En les paraules del salmista hi ha l'anhel de trobar-se amb la justícia divina. Ell sap que, si Déu li amaga la mirada, la vida s'acaba (v. 7).

### **Antífona**

Senyor, no m'**amaguis** la **teva mirada**.

- = <sup>1</sup> Senyor, escolta la meva **pregària**, †  
estigues atent a la **meva súplica**, \*  
respon-me, tu que ets **bo** i **fidel**.
- <sup>2</sup> No vulguis judicar el **teu servent**, \*  
que ningú dels qui viuen no és **just** davant **teu**.
- <sup>3</sup> L'enemic que em **persegueix** \*  
m'ha trepitjat per **terra** la **vida**,

Jb 9,2;  
14,3-4;  
Coh 7,20;  
/Rm 3,20

Sl 7,6

- m’ha confinat al país de **les tenebres**, \* || Lm 3,6  
igual que els morts de temps **immemorial**.
  
- <sup>4</sup> El meu esperit se **sent rendit**, \* Sl 141,4;  
Jb 17,1  
està consternat **el** meu **cor**.
- = <sup>5</sup> Tot recordant les èpoques **llunyanes**, † = Sl 76,6;  
76,12-13  
meditant les **teves proeses**, \*  
considerant les obres de les **teves mans**,
- <sup>6</sup> cap a tu **estenc** els **braços**: \* Sl 62,2  
sóc davant teu com una terra **esgotada**.
  
- <sup>7</sup> De pressa, **Senyor**, **respon-me**, \*  
que el meu esperit **defalleix**;
- no m’amaguis la **teva mirada**, \* Sl 9,1; 68,18;  
101,3  
que seria com els qui baixen **a** la **fossa**.
- <sup>8</sup> Fes-me escoltar el teu amor a **punta de dia**, \* Sl 16,15  
perquè jo poso en tu la **confiança**.
- Fes-me conèixer el camí que **he** de **seguir**, \*  
que a tu elevo la **meva ànima**. Sl 24,1-2;  
85,4
  
- <sup>9</sup> Allibera’m dels **enemics**, **Senyor**: \*  
en tu **trobo refugi**.
- <sup>10</sup> Ensenya’m a fer la teva **voluntat**: \* Sl 24,4-5  
tu ets **el** meu **Déu**.
  
- Que el teu esperit **bo** \*  
em condueixi per **terra plana**.
- <sup>11</sup> Pel teu nom, **Senyor**, **dóna’m** la **vida**; \*  
tu que ets bo, treu-me **del perill**.
  
- [= <sup>12</sup> *Per l’amor que em tens, anorrea els enemics, †  
destrueix els qui posen en perill la meva vida, \*  
que jo sóc **servent teu**.*] Sl 53,7  
Sl 115,16

### **Preguem**

Oh Senyor, només tu ets bo, només tu ets l’amic veritable dels homes, tu et fas proper al qui té necessitat. No miris el nostre pecat, no et recordis de les nostres infi-

delitats. Estigues a prop nostre amb el teu esperit bo, perdona'ns i, pel teu amor, fes-nos viure.

## 143 (144)

### BENEÏT SIGUI EL SENYOR, LA MEVA ROCA

Davant el perill de l'enemic el rei-messies descobreix la força de Déu (vv. 1-2), que contrasta amb la debilitat de l'home (vv. 3-4). El salmista invoca Déu perquè es manifesti, s'apropi a l'home (v. 5) i així el salvi dels pobles enemics (vv. 7.11). Clouen el salm la benedicció i la benaurança, conseqüència de la intervenció de Déu que fa possible la pau (vv. 12-15).

#### Antífona

Beneït sigui el Senyor, la meva roca.

#### I

- = Sl 17,47  
Sl 17,35
- = <sup>1</sup> Beneït sigui el Senyor, la meva roca, †  
que m'ensinistra els braços a la lluita \*  
i les mans al combat.
- = Sl 17,3
- = Sl 17,48
- = Sl 8,5
- Sl 38,6-7;  
Jb 14,2
- = Sl 17,10  
= Sl 103,32;  
Is 63,19  
= Sl 17,15
- <sup>2</sup> Amor meu i ciutadella \*  
fortalesa i salvador meu,  
– és el meu escut i en ell em refugio: \*  
ell sotmet el poble al meu govern.
- <sup>3</sup> Senyor, què és l'home per a fixar-t'hi? \*  
Què és un mortal perquè el tinguis en compte?
- <sup>4</sup> L'home s'esvaeix com el fum, \*  
els seus dies es fonen com una ombra.
- <sup>5</sup> Senyor, decanta la volta del cel i baixa; \*  
toca les muntanyes i que treguin glops de fum.
- <sup>6</sup> Dispersa els adversaris fulminant-los amb els llamps, \*  
desconcerta'ls disparant les teves fletxes.

- = <sup>7</sup> Allarga la mà des de dalt, †  
 salva'm i allibera'm de l'aigüat, \*  
 de les mans dels estrangers,  
 – <sup>8</sup> que parlen de déus que no són res \*  
 i alcen la dreta jurant falsament.

## II

- <sup>9</sup> Déu meu, et dedicaré un càntic nou \*  
 acompanyant-me amb l'arpa de deu cordes. = Sl 32,2-3
- = <sup>10</sup> Tu dones als reis la victòria †  
 i salves de l'espasa maligna \*  
 David, el teu servent. = Sl 17,51
- <sup>11</sup> Salva'm i allibera'm \*  
 de les mans dels estrangers,  
 – que parlen de déus que no són res \*  
 i alcen la dreta jurant falsament.
- <sup>12</sup> Que els nostres fills s'assemblin a plançons \*  
 que s'han fet grans amb vigor jove,  
 – i les nostres filles, a pilastres ben tallades, \*  
 a pilastres d'un palau. Sl 127,3  
 Jb 42,14-15;  
 Sir 26,18
- <sup>13</sup> Que les nostres sitges siguin plenes \*  
 i proveeixin a vessar,  
 = que es propaguin les ramades a milers, †  
 a miríades en els nostres termes, \*  
<sup>14</sup> i que els nostres bous arribin carregats. Lv 26,4-5;  
 Dt 7,13
- = Que no ens obrin una bretxa a la muralla †  
 ni ens hàgim de rendir a l'enemic; \*  
 que no sentim el crit d'alarma per les places. Lv 26,6;  
 Sl 65,19
- <sup>15</sup> Feliç el poble que frueix de tot això! \*  
 Feliç el poble que té el Senyor per Déu! Sl 28,11;  
 = Sl 32,12



## Preguem

Senyor, no et quedis lluny, decanta la volta del cel i baixa! Senyor, vine aviat a ajudar-nos i nosaltres cantarem les teves lloances, cantarem la joia d'un poble que té per Déu el Déu que salva.

## 144 (145)

### T'EXALÇARÉ, DÉU MEU I REI MEU

Himne alfabètic —cada verset comença amb una lletra de l'alfabet hebreu—, que tanca de manera admirable la col·lecció dels salms 137-144, atribuïda a David. Entre una introducció i una conclusió (vv. 1-2 i 21) que conviden a la lloança, es descabdella l'himne al Senyor (vv. 3-20), exalçat no pas pels beneficis concedits a Israel, com en altres salms, sinó pel seu amor universal. Cada generació és cridada a proclamar les obres meravelloses de Déu, bo, misericordiós, entranyable amb tothom (vv. 3-10). En particular la seva tendresa i el seu amor s'adrecen al dèbil (v. 14), a l'afamat, al necessitat (vv. 15-16). Aquesta realitat d'amor és signe de la presència de Déu, cantada al bell mig del salm (vv. 11-13), que s'estén a cada generació.

### Antífona

Lloem el teu nom, Senyor, per sempre més.

### I

Sl 43,5

*Àlef*

Sl 33,2;67,20

– <sup>1</sup> T'exalçaré, Déu meu **i** rei meu, \*  
beneiré el teu **nom** per **sempre**.

*Bet*

– <sup>2</sup> Et beneiré dia **rere** dia, \*  
lloaré el teu nom per **sempre** més.

Sl 47,2;94,3

*Guímel*

Jb 36,26

– <sup>3</sup> El Senyor és gran i digne de **tota** lloança. \*  
La seva grandesa **no** té **límits**.

### *Dàlet*

- <sup>4</sup> Que a cada generació et lloïn pel **que** has **fet**, \* Sl 70,18;  
77,4  
que anunciïn les **teves** **proeses**.

### *He*

- <sup>5</sup> Que proclamïn l'esplendor gloriosa de la teva **majestat**, \*  
i jo repassaré els **teus** **prodigis**.

### *Vau*

- <sup>6</sup> Que parlin del teu poder **temible**, \*  
i jo contaré les **teves** **grandeses**.

### *Zain*

- <sup>7</sup> Que difonguin el record de la teva **gran bondat** \*  
i aclamin els **teus favors**.

### *Het*

- <sup>8</sup> El Senyor és compassiu **i benigne**, \* Sl 102,8  
lent per al càstig, gran **en l'amor**.

### *Tet*

- <sup>9</sup> El Senyor és bo per **a tothom**, \* Sl 102,13;  
Sb 1,13-14  
estima entranyablement totes les seves **criatures**.

## *II*

### *Iod*

- <sup>10</sup> Que t'enalteixin les teves **criatures**, \*  
que et beneixin, Senyor, els **teus fidels**.

### *Caf*

- <sup>11</sup> Que proclamïn la glòria **del** teu **regne** \* Sl 92,1;  
1Cr 29,11  
i parlin de les **teves** **proeses**.

### *Làmed*

- <sup>12</sup> Que facin conèixer a tothom les **teves** **gestes**, \*  
la glòria esplendorosa **del** teu **regne**.

### *Mem*

- <sup>13a</sup> El teu regne s'estén a **tots** els **segles**, \* ll Dn 3,100;  
Sl 101,13;  
/ 1 Tm 1,17;  
Ap 11,15  
el teu imperi, a totes les generacions.

## *III*

### *Nun*

- <sup>13b</sup> Les paraules del Senyor **són fidels**, \*  
les seves obres són **obres d'amor**.

### *Sàmeç*

- = Sl 93,18 – <sup>14</sup> El Senyor sosté els qui estan a **punt** de **caure**; \*  
= Sl 145,8 als qui han ensopegat, ell **els redreça**.

### *Ain*

- = Sl 103,27-  
27;  
Mt 6,25s – <sup>15</sup> Tothom posa els ulls en tu, mirant **esperançat**, \*  
i al seu temps els dónes l'**aliment**.

### *Pe*

- <sup>16</sup> Tan bon punt **obres** la **mà**, \*  
sacies de bon grat tots **els vivents**.

### *Sade*

- Dt 32,4 – <sup>17</sup> Són camins de bondat, els **del Senyor**; \*  
les seves obres són **obres d'amor**.

### *Cof*

- Dt 4,7;  
Jr 29,13;  
Is 58,9 – <sup>18</sup> El Senyor és a prop dels **qui l'invoquen**, \*  
dels qui l'invoquen amb **sinceritat**.

### *Reix*

- <sup>19</sup> Satisfà el voler dels **qui el veneren**, \*  
escolta la seva súplica **i els salva**.

Sl 33,18

### *Xin*

- Jc 5,31 – <sup>20</sup> El Senyor guarda els **qui l'estimen**, \*  
però farà que els injustos **es dispersin**.

### *Tau*

- = <sup>21</sup> Que els meus llavis lloïn el **Senyor**, †  
que tothom beneeixi el **seu sant nom** \*  
per **sempre més**.

## **Preguem**

Oh Senyor, una generació conta a l'altra les teves obres. Et preguem per la generació que puja, pels més joves que creixen sense conèixer-te a tu ni el teu Evangeli. Fes que trobin testimonis capaços de comunicar-los les obres que tu has fet per la nostra salvació, perquè també ells puguin unir-se a la lloança universal que s'a-dreça a tu, Senyor de la història i Déu de l'univers.

# 145 (146)

## LLOA EL SENYOR, ÀNIMA MEVA

S'obre aquí el recull dels Salms 145-150, la lloança que clou el Salteri i que es fa servir en la pregària diària del matí a la sinagoga. Després d'una invitació a la lloança (vv. 1-2) segueix un himne dividit en dues parts: petició de posar la pròpia confiança en el Senyor i no en l'home, ni tan sols en els potents, perquè l'home no pot salvar (vv. 3-4) i proclamació de la benaurança (vv. 5-10). És feliç el qui posa la seva confiança en el Senyor, el nom del qual és cantat i explicat amb una sèrie de dotze atributs, que descriuen la seva acció en tant que creador (v. 6) i benefactor amorós dels pobres, i que conclouen afirmant que ell és rei per sempre. Aquest salm remet a Is 61, Lc 4,16-19 i cap a les benaurances, on els «benaurats» participen d'aquests atributs divins, que els posen en relació amb el Regne de Déu.

### Antífona

Feliç el qui espera **en** el Senyor.

- = <sup>1</sup> Lloa el Senyor, ànima **meva**. †  
= Sl 103,33
- <sup>2</sup> Lloaré el Senyor **tot**a la **vida**, \*  
cantaré al meu Déu mentre **sigui** al **món**.  
Sl 7,18
- <sup>3</sup> No us fieu dels **poderosos**, \*  
homes mortals, incapaços **de** salvar.  
Is 2,22;  
Sl 89,3
- <sup>4</sup> Exhalen l'esperit i tornen **a** la **terra**, \*  
i aquell dia es desfan **els** seus **plans**.  
Sl 103,29;  
Coh 12,7  
/1Ma 2,63
- <sup>5</sup> Feliç el qui troba ajuda en el **Déu** de **Jacob**, \*  
el qui espera en el Senyor, **el** seu **Déu**,  
Jr 17,7;  
Sl 2,12
- <sup>6</sup> que ha fet el cel **i** la **terra**, \*  
el mar i tot el **que** s'hi **mou**.  
Sl 120,2;  
123,8
- = Ell es manté fidel per **sempre**, †  
<sup>7</sup> fa justícia als **oprimits**, \*  
dóna pa als qui **tenen fam**.  
Sl 102,6
- El Senyor allibera els **presos**, \*  
<sup>8</sup> el Senyor dóna la **vista** als **cecs**,  
Sl 67,7;  
Is 49,9; 61,1

- Sl 144,14 – el Senyor redreça els qui han **ensopegat**, \*  
 Sl 11,7 el Senyor **estima** els **justos**;  
 Ex 22,20s = <sup>9</sup> el Senyor guarda els forasters, †  
 Sl 67,6 sosté les viudes **i** els **orfes**, \*  
 però capgira els camins **dels injustos**.
- Ex 15,18; – <sup>10</sup> El Senyor **regna** per **sempre**; \*  
 Sl 144,13 és el teu Déu, Sió, per **tots** els **segles**.

### **Preguem**

Senyor, les nostres paraules no basten per a enaltir la teva infinita bondat i misericòrdia. Nosaltres et lloem, amb els pobres i els justos, perquè no siguem destinats a la mort, sinó que esperem amb confiança el Regne que ens has promès.

## **146 (147)**

### **DÓNA BO DE CANTAR AL NOSTRE DÉU**

Tres antífoes (vv 1.7.12), que conviden a cantar al Senyor, assenyalen el desenvolupament d'aquest salm. Som a Jerusalem, durant el període de l'exili. Jerusalem ha estat reconstruïda recentment, si bé una part del poble es troba dispersa, i d'altres estan desil·lusionats. Un home convida a mirar i a cantar al Senyor, que actua en la seva ciutat de Jerusalem, el seu poble i en el cosmos. Senyor de les coses creades, ell les sosté (vv. 4-5. 8-9) i els envia la seva paraula creadora i plena de béns (vv. 15-18). Déu es preocupa de Jerusalem (v. 2.13-14), a la qual dóna pau i seguretat, i del seu poble dispers i dèbil (vv. 2-3.6.19-20). Al centre del salm trobem una reflexió de tipus sapiencial que explica l'acció del Senyor, Déu d'Israel: ell no es complau en l'home fort, sinó en el dèbil que posa la seva força en ell (vv. 10-11).

### **Antífona**

Dóna bo de cantar al Senyor, el nostre Déu.

## I

- = <sup>1</sup> Lloeu el Senyor: †  
dóna bo de cantar al nostre Déu, \*  
és agradós de cantar-li lloances. Sl 91,2
- <sup>2</sup> El Senyor reconstrueix Jerusalem, \*  
aplega els dispersats d'Israel. Is 11,12;  
56,8
- <sup>3</sup> Guareix els cors desfets \*  
i els embena les ferides. Jr 31,10;  
33,6  
Is 61,1;  
Jb 5,18
- <sup>4</sup> Té comptat el nombre dels estels, \*  
els crida cada un pel seu nom. Is 40,26
- <sup>5</sup> És gran el Senyor, i és molt poderós, \*  
és infinita la seva saviesa. Is 40,28
- <sup>6</sup> El Senyor sosté els desvalguts, \*  
però abat els injustos fins a terra. 1Sa 2,7-8
- <sup>7</sup> Entoneu accions de gràcies al Senyor, \*  
canteu amb les cítares al nostre Déu.
- = <sup>8</sup> Ell cobreix el cel de nuvolades, †  
assegura les pluges a la terra, \*  
fa néixer l'herba a les muntanyes. Sl 103  
10.14.27-28  
Jr 14,22;  
Jl 2,23  
Jb 5,9-10
- <sup>9</sup> Dóna l'aliment al bestiar \*  
i a les cries dels corbs que l'hi reclamen. Jb 38,41  
Mt 6,26  
Sl 79,8-9;  
32,16-18
- <sup>10</sup> No es complau en la força dels cavalls \*  
ni en els peus lleugers del guerrer.
- <sup>11</sup> El Senyor es complau en els qui el veneren, \*  
en els qui confien en el seu amor.

## II

- <sup>12</sup> Glorifica el Senyor, Jerusalem; \*  
Sió, canta lloances al teu Déu, Jr 33,10s;  
Is 65,18s  
Sl 47,14;  
Lv 26,6;  
Sl 80,17
- <sup>13</sup> que assegura les teves portes \*  
i beneeix dintre teu els teus fills;
- <sup>14</sup> manté la pau en el teu territori \*  
i et sacia amb la flor del blat. Sl 28,3s;  
32,9  
Sl 106,20;  
Is 55,10-11

- <sup>15</sup> Envia ordres a la terra, \*  
corre de pressa la seva paraula.
- <sup>16</sup> Tira neu com flocs de llana, \*  
escampa com cendra la gebrada.
- Jb 6,16;  
37,10; 38,22 – <sup>17</sup> Llança el seu glaç com molles de pa: \*  
tanta fredor, qui la pot resistir?
- <sup>18</sup> Envia la seva paraula, i tot es desglaça; \*  
fa bufar els seus vents, i l'aigua s'escola.
  
- Dt 33,3-4 – <sup>19</sup> Anuncia la seva paraula als fills de Jacob, \*  
als fills d'Israel, els seus decrets i decisions.
- Dt 4,7-8;  
Ac 14,16 – <sup>20</sup> No ha obrat així amb cap altre poble, \*  
no els ha fet conèixer les seves decisions.

### **Preguem**

Oh Déu, que de gent dispersa has volgut formar un sol poble, anomenant cadascú pel seu nom, mira també avui la nostra humanitat dispersa, cura les nostres ferides, dóna força als dèbils i fes que la ciutat que construïm sigui com la Jerusalem que ha de venir. Fes que la teva Església anunciï l'Evangelí d'un cap a l'altre de la terra, perquè tothom rebí la salvació.

## **148**

### **LLOEU EL SENYOR DES DEL CEL**

En el Salm 148 el motiu de la lloança és l'acció omnipotent del Senyor (vv. 5-6.13-14). Hi és implicada tota la creació, dels àngels als animals, dels reis als joves. La lloança a Déu trenca qualsevol frontera i uneix tothom en un únic sentiment de gratitud que allibera del propi horitzó i fa arribar a l'horitzó de Déu.

### **Antífona**

Tots vosaltres, lloeu el Senyor.

- <sup>1</sup> Lloeu el Senyor **des** del **cel**, \*  
lloeu-lo en **les** **altures**;
- <sup>2</sup> lloeu-lo, tots els **seus** **àngels**, \*  
lloeu-lo, tots els **seus** **estols**.  
Dn 3,51  
Sl 102,20-21;  
Jb 38,7
- <sup>3</sup> Lloeu-lo, **sol** i **lluna**, \*  
lloeu-lo, estrelles **lluminoses**;
- <sup>4</sup> lloeu-lo, **cel** del **cel** \*  
i les aigües de **sobre** el **cel**.  
1Re 8,27  
Gn 1,7
- <sup>5</sup> Que lloïn el **nom** del Senyor: \*  
a una ordre d'ell, tots **foren creats**.
- <sup>6</sup> Els fa durar per sempre, **eternament**, \*  
els imposà lleis que no **traspassaran**.  
Jr 31,35-36
- <sup>7</sup> Lloeu el Senyor des **de** la **terra**, \*  
monstres marins i tots els **oceans**,
- <sup>8</sup> llamps i pedra, **neú** i **boira**, \*  
huracans, que compliu la **seva paraula**,
- <sup>9</sup> muntanyes i tots **els turons**, \*  
arbres fruiters i **tots els cedres**,  
Is 44,23
- <sup>10</sup> feres i **animals domèstics**, \*  
rèptils i **ocells alats**,  
Is 42,20
- <sup>11</sup> reis de la terra i **tots els pobles**, \*  
governants i **jutges del món**,
- <sup>12</sup> **nois** i **noies**, \*  
**vells** i **joves**.  
Jr 31,13
- <sup>13</sup> Que lloïn el **nom** del Senyor; \*  
l'únic nom que excel·leix **sobre** tot **altre**.
- La seva majestat domina **cel** i **terra**, \*  
<sup>14</sup> i ha donat al seu poble un **gran poder**.  
Sl 107,6;  
112,4  
Sl 88,18
- Càntic de lloança de tots els **seus fidels**, \*  
dels fills d'Israel, el poble que li **és proper**.  
Dt 7,6;  
Ef 2,13

### **Preguem**

Que la nostra lloança s'uneixi al cant de tots els teus fills, Senyor rei de l'univers, perquè de dalt del cel has vingut enmig nostre i ens has fet sortir de les tenebres.



Fes que il·luminem el món proclamant la teva grandesa, fes-nos solidaris amb tots els qui t'estimen.

## 149

### CANTEU AL SENYOR UN CÀNTIC NOU

Abans de la gran doxologia del Salm 150, el salmista presenta la lloança dels «fidels», que no han abandonat el Senyor enmig de la dificultat i la persecució i invoquen la victòria final de Déu sobre la potència del mal. Nascut probablement en el període macabeu (s. II aC), període de guerra contra els ocupants estrangers, interpretat sovint per hebreus i cristians com una incitació a la guerra santa, aquest salm expressa, al final el Salteri, el sentit d'una lluita entre el bé i el mal que només pot ser vençut pel Senyor. La victòria s'aconsegueix amb la lloança, perquè als fidels se'ls obren les portes del bé, el qual, a la fi dels temps, triomfarà en tot i en tots.

#### Antífona

Canteu al Senyor un càntic nou.

- <sup>1</sup> Canteu al Senyor un càntic nou, \*  
que el lloïn reunits els seus fidels.
- <sup>2</sup> Que Israel celebri el qui l'ha creat \*  
i s'alegrin del seu rei els fills de Sió.
- <sup>3</sup> Que lloïn el seu nom, que el lloïn tot dansant \*  
i acompanyin els cants amb els tambors i les cítares,
- <sup>4</sup> perquè el Senyor estima el seu poble \*  
i corona de triomf els humils.
- <sup>5</sup> Que exultin plens de glòria els seus fidels, \*  
i fins de nit cridin d'alegria.
- <sup>6</sup> Enalteixen Déu amb els llavis, \*  
mentre porten a les mans espases de dos talls,

Sl 39,10

Sl 86,7;  
150,4  
Sl 67,26;  
80,3; Is 61,9;  
62,4-5  
1Sa 2,8

Ne 4,10-12  
2Ma 15,27

- <sup>7</sup> per fer justícia entre els pobles \*  
i donar un escarment a les nacions,
- = <sup>8</sup> per lligar amb cadenes els seus reis, †  
i els seus nobles, amb argolles de ferro, \*  
<sup>9</sup> per aplicar-los la sentència que està escrita.
- Aquesta és la glòria \*  
reservada als seus fidels.

### Preguem

Senyor, fes que conservem les teves lloances en el nostre cor, i que la teva Paraula —més esmolada que una espasa de dos talls— resti en els nostres llavis, per tal que proclamem amb força la teva glòria.

## 150

### LLOEU DÉU AL SEU SANTUARI

Lloança vol dir so, cant, dansa, festa. Així com els primers quatre llibres del salteri acaben amb una invitació a la lloança, la col·lecció de tots els salms acaba amb aquesta invitació solemne i festiva. El llibre dels salms s'anomena «lloances» en hebreu. El Salm 150 vol subratllar que cada salm és lloança, perquè ens apropa a Déu i a la seva salvació. La nostra paraula més veritable, el sentit del que diem, del nostre alè, és la lloança: «Que tot el que respira lloï el Senyor». Aquest és el sentit de la pregària, aquest és també el sentit de la vida, i la vida arriba a ser allò que, per gràcia, ja és. Al-leluia, al-leluia!

### Antífona

Que tot el que respira lloi el Senyor.

- <sup>1</sup> Lloeu Déu al seu santuari, \*  
lloeu-lo al baluard del firmament,
- <sup>2</sup> lloeu-lo per les seves gestes, \*  
lloeu-lo per la seva grandesa.

- <sup>3</sup> Lloeu-lo al so dels corns, \*
- lloeu-lo amb arpes i lires,
- <sup>4</sup> lloeu-lo amb tambors i danses, \*
- lloeu-lo al so de corda i de flautes,
- <sup>5</sup> lloeu-lo amb címbals sonors, \*
- lloeu-lo amb címbals triomfants.
  
- <sup>6</sup> Que tot el que respira \*
- lloï el Senyor.

Ac 5,13

### **Preguem**

Senyor, fes que cantem dignament les teves lloances, perquè puguem proclamar al món el misteri del teu amor pels homes, tu que, essent Déu, no t'has avergonyit de fer-te home i de morir per nosaltres, i conduir-nos així de la mort a la vida.

## **APÈNDIX**

## I. Abreviacions bíbliques

### ANTIC TESTAMENT

#### Pentateuc

Gn	Gènesi
Ex	Èxode
Lv	Levític
Nm	Nombres
Dt	Deuteronomi

#### Llibres profètics

Js	Josueu
Jt	Jutges
1Sa	Primer llibre de Samuel
2Sa	Segon llibre de Samuel
1Re	Primer llibre dels Reis
2Re	Segon llibre dels Reis
Is	Isaïes
Jr	Jeremies
Ez	Ezequiel
Os	Osees
Jl	Joel
Am	Amós
Ab	Abdies
Jo	Jonàs
Mi	Miquees
Na	Nahum
Ha	Habacuc
So	Sofonies
Ag	Ageu
Za	Zacaries
Ml	Malaquies

#### Escriets

Sl	Salms
Jb	Job
Pr	Proverbis
Rt	Rut
Ct	Càntic dels Càntics
Coh	Cohèlet (Eclesiastès)
Lm	Lamentacions
Est	Ester
Dn	Daniel
Esd	Esdres
Ne	Nehemies
1Cr	Primer llibre de les Cròniques
2Cr	Segon llibre de les Cròniques

### Llibres deuterocanònics

Estgr	<i>Ester (versió grega)</i>
Jdt	<i>Judit</i>
Tb	<i>Tobit</i>
1Ma	<i>Primer llibre dels Macabeus</i>
2Ma	<i>Segon llibre dels Macabeus</i>
Sv	<i>Saviesa</i>
Sir	<i>Siràcida (Eclesiàstic)</i>
Ba	<i>Baruc</i>
EpJr	<i>Carta o Epístola de Jeremies</i>
Dngr	<i>Daniel (fragments grecs)</i>

### NOU TESTAMENT

Mt	Evangeli segons Mateu
Mc	Evangeli segons Marc
Lc	Evangeli segons Lluc
Jn	Evangeli segons Joan
Ac	Fets o Actes dels Apòstols
Rm	Carta als Romans
1Co	Primera carta als Corintis
2Co	Segona carta als Corintis
Ga	Carta als Gàlates
Ef	Carta als Efesis
Fl	Carta als Filipencs
Col	Carta als Colossencs
1Te	Primera carta als Tessalonicencs
2Te	Segona carta als Tessalonicencs
1Tm	Primera carta a Timoteu
2Tm	Segona carta a Timoteu
Tt	Carta a Titus
Flm	Carta a Filèmon
He	Carta als Hebreus
Jm	Carta de Jaume
1Pe	Primera carta de Pere
2Pe	Segona carta de Pere
1Jn	Primera carta de Joan
2Jn	Segona carta de Joan
3Jn	Tercera carta de Joan
Jud	Carta de Judes
Ap	Apocalipsi

En les citacions bíbliques es fan servir aquests signes:

/ : el verset del salm és emprat en un llibre bíblic més recent, sobretot en el Nou Testament;

= : el verset del salm es repeteix en un altre salm;

|| : el verset del salm es repeteix en un altre llibre de l'Antic Testament.

## II. Càntics

### CÀNTICS DE L'ANTIC TESTAMENT (AT)

I	Càntic de l'Èxode	Ex A: 15,1-4b.8-13.17-18; B: 15,1-6.17-18
II	Càntic al Senyor, Pare d'Israel	Dt 32,1-12
III	Càntic d'Anna	1Sa 2,1-10
IV	Càntic de David per la construcció del temple	1Cr 29,10-13
V	Lloança i acció de gràcies a Déu	Tb A: 13,2-10a; B: 13,10-13.15.16c-17a; C: 13,17-18
VI	Càntic de Judit	Jdt 16,1-2a.13-15
VII	El banquet de la saviesa	Pr 9,1-6.10-12
VIII	Els justos estan en mans de Déu	Sv 3,1-6
IX	El dia del judici	Sv 3,7-9
X	Pregària de Salomó o Himne a la Saviesa	Sv 9,1-6.9-11
XI	La Saviesa actua en la història	Sv 10,17-21
XII	La Saviesa és aliment per a Israel	Sv 16,20-21.26; 17,1a
XIII	La saviesa, plenitud de l'home	Sir 14,20-21; 15,3-5a.6b
XIV	Les benaurances del ric	Sir 31,8-11
XV	Invocació enmig de l'opressió	Sir A: 36,1-6.13a.16b-19; B: 36,17-22
XVI	Himne al Déu creador	Sir 39,13-16a
XVII	Pelegrinatge cap a la muntanya de Déu	A: Is 2,2-3; B: 2,2-5
XVIII	El Messies, llum en la fosca	Is 9,1-6
XIX	Himne de lloança	Is 12,1-6
XX	Càntic a Jerusalem	Is 26,1-4.7-9.12
XXI	El Senyor salva el seu poble	Is 33,2-10
XXII	Viu en el Senyor qui practica la justícia	Is 33,13-16
XXIII	Càntic d'Ezequies	Is 38,10-14.17-20
XXIV	Càntic de consol	Is 40,1-8
XXV	Poder i dolcesa de Déu	Is 40,10-17
XXVI	Himne al Senyor que salva	Is 42,10-16
XXVII	La unitat de Déu	Is 45,15-25
XXVIII	El servent sofrent	Is 49,7-13
XXIX	El poble del Senyor	Is 61,6-9
XXX	L'esposa del Senyor	Is A: 61,10-62,3; B: 61,10-62,5; C: 62,4-7
XXXI	Un Déu guerrer	Is 63,1-5
XXXII	La maternitat de Déu	Is 66,10-14a
XXXIII	Culte i justícia	Jr 7,2-7
XXXIV	Lament i intercessió	Jr 14,17-21

XXXV	Reflexió sapiencial	Jr 17,7-8
XXXVI	El nou èxode	Jr 31,10-14
XXXVII	Lamentació després de la destrucció de Jerusalem	Lm 5,1-7.15-17.19-21
XXXVIII	El Senyor crea un nou poble	Ez 36,24-28
XXXIX	Pregària d'Azaries	Dngr 3,26.27.29.34-41
XL	Càntic dels tres joves (I part)	Dngr 3,52-57
XLI	Càntic dels tres joves (II part)	Dngr 3,57-88.56
XLII	Amor i no sacrificis	Os 6,1-6
XLIII	El seu nom és "el Senyor"	Am 4,13; 5,8; 9,5-6
LXIV	El senyal de Jonàs	Jo 2,3-10
XLV	Pregària d'Habacuc	Ha 3,2-4.13a.15-19
XLVI	Un nou poble entre els pobles	So 3,8-13

### CÀNTICS DEL NOU TESTAMENT (NT)

XLVII	Magníficat	Lc 1,46-55
XLVIII	Benedictus	Lc 1,68-79
XLIX	Nunc dimittis	Lc 2,29-32
L	Les Benaurances del Regne	Mt 5,3-12
LI	la Paraula s'ha fet carn	Jn 1,2-4.9-11.14.16
LII	Som fills de Déu	Rm 8,14-17
LIII	Qui ens separarà de l'amor de Crist?	Rm 8,31-35.37-39
LIV	Els camins de Déu	Rm 11,33-36
LV	El misteri de l'elecció	Ef 1,3-10
LVI	Abaixament-exaltació de Jesús	Fl 2,6-11
LVII	Jesucrist, primogènit de la creació	Col 1, 3.12-20
LVIII	El misteri de Jesucrist	1Tm 3,16
LIX	Justificats per la seva gràcia	Tt 3,4-7
LX	Regenerats per la resurrecció de Crist	1Pe 1,3-9
LXI	El servent sofrent	1Pe 2,21-24
LXII	Himne de lloança	Ap 4,11; 5,9-10.12
LXII	La lluita contra el mal	Ap 11,17-18; 12,10b-12a
LXIV	Cant de victòria	Ap 15,3-4
LXV	Les noces de l'Anyell	Ap 19,1-2.5-7

### III. Distribució dels Sams i dels Càntics en la Litúrgia de les Hores segons el ritu romà

(El nombre que es posa després dels Càntics correspon a la numeració d'aquest volum, pp. 314-315)

	I Setmana	II Setmana	III Setmana	IV Setmana
<b>INVITATORI</b>				
<i>Diumenge i els altres dies de la setmana</i>	94 o 99 o 66 o 23	94 o 99 o 66 o 23	94 o 99 o 66 o 23	94 o 99 o 66 o 23
<b>OFICI DE LECTURES</b>				
<i>Diumenge</i>	1 2 3	103 I 103 II 103 III	144 I 144 II 144 III	23 65 I 65 II
<i>Dilluns</i>	6 9 A I 9 A II	30 I 30 II 30 III	49 I 49 II 49 III	72 I 72 II 72 III
<i>Dimarts</i>	9 B I 9 B II 11	36 I 36 II 36 III	67 I 67 II 67 III	101 I 101 II 101 III
<i>Dimecres</i>	17 I 17 II 17 III	38 I 38 II 51	67 I 67 II 67 III	102 I 102 II 102 III
<i>Dijous</i>	17 IV 17 V 17 VI	43 I 43 II 43 III	88 IV 88 V 89	43 I 43 II 43 III



	I Setmana	II Setmana	III Setmana	IV Setmana
<i>Divendres</i>	34 I 34 II 34 III	37 I 37 II 37 III	68 I 68 II 68 III	temps forts 77 I 77 II 77 III  temps ord. 54 I 54 II 54 III
<i>Dissabte</i>	temps forts 104 I 104 II 104 III  temps ord. 130 131 I 131 II	Temps forts 105 I 105 II 105 III  temps ord. 135 I 135 II 135 III	106 I 106 II 106 III	temps forts 77 IV 77 V 77 VI  temps ord. 49 I 49 II 49 III
<b>LAUDES</b>				
<i>Diumenge</i>	62 AT XLI 149	117 AT XL 150	92 AT XLI 148	117 AT XL 150
<i>Dilluns</i>	5 AT IV 28	41 AT XVA 18,1-7	83 AT XVIIIB 95	89 AT XXVI 134 I
<i>Dimarts</i>	23 AT VA 32	42 AT XXIII 64	84 AT XX 66	100 AT XXXIX 143,1-10
<i>Dimecres</i>	35 AT VI 46	76 AT III 96	85 AT XXII 97	107 AT XXB 145
<i>Dijous</i>	56 AT XXXVI 47	79 AT XIX 80	86 AT XXV 98	142 AT XXXII 146

	I Setmana	II Setmana	III Setmana	IV Setmana
<i>Divendres</i>	50 AT XXVII 99	50 AT XLV 147	50 AT XXXIV 99	50 AT VB 147
<i>Dissabte</i>	118, 19 AT IA 116	91 AT II 8	118,19 AT X 116	91 AT XXXVIII 8
<b>TÈRCIA</b>				
<i>Diumenge i els altres dies de la setmana</i>	119 120 121	119 120 121	119 120 121	119 120 121
<b>SEXTA</b>				
<i>Diumenge i els altres dies de la setmana</i>	122 123 124	122 123 124	122 123 124	122 123 124
<b>NONA</b>				
<i>Diumenge i els altres dies de la setmana</i>	125 126 127	125 126 127	125 126 127	125 126 127
<b>HORA INTERMÈDIA</b>				
<i>Diumenge</i>	117 I 117 II 117 III	22 75 I 75 II	117 I 117 II 117 III	22 75 I 75 II
<i>Dilluns</i>	18,8-15 7 I 7 II	118,VI 39 I 39 II	118,XII 70 I 70 II	118,XVII 81 119

	I Setmana	II Setmana	III Setmana	IV Setmana
<i>Dimarts</i>	118,I 12 13	118,VII 52 53	118,XIII 73 I 73 II	118,XVIII 87 I 87 II
<i>Dimecres</i>	118,II 16 I 16 II	118,VII 54 I 54 II	118,XIV 69 74	118,XIX 93 I 93 II
<i>Dijous</i>	118,III 24 I 24 II	118,IX 55 56	118,XV 78 79	118,XX 127 128
<i>Divendres</i>	118,IV 25 27	118 X 58 59	21 I 21 II 21 III	118,XXI 132 139
<i>Dissabte</i>	118,V 33 I 33 II	118,XI 60 63	118,XVI 33 I 33 II	118,XXII 44 I 44 II
<b>VESPRES</b>				
<i>Diumenge</i>	140	118,XIV	112	121
<i>I Vespres</i>	141 NT LVI	15 NT LVI	115 NT LVI	129 NT LVI
<i>II Vespres</i>	109 113 A NT LXV Quaresma NT LXI	109 113 B NT LXV Quaresma NT LXI	109 110 NT LXV Quaresma NT LXI	109 111 NT LXV Quaresma NT LXI
<i>Dilluns</i>	10 14 NT LV	44 I 44 II NT LV	122 123 NT LV	135 I 135 II e III NT LV
<i>Dimarts</i>	19 20 NT LXII	48 I 48 II NT LXII	124 130 NT LXII	136 137 NT LXII

	I Setmana	II Setmana	III Setmana	IV Setmana
<i>Dimecres</i>	26 I 26 II NT LVII	61 66 NT LVII	125 126 NT LVII	138 I 138 II NT LVII
<i>Dijous</i>	29 31 NT LXIII	71 I 71 II NT LXIII	131 I 131 II NT LXIII	143 I 143 II NT LXIII
<i>Divendres</i>	40 45 NT LXIV	114 120 NT LXIV	134 I 134 II NT LXIV	144 I i II 144 III NT LXIV

**COMPLETES**

<i>Diumenge</i>	90	90	90	90
<i>Dilluns</i>	85	85	85	85
<i>Dimarts</i>	142	142	142	142
<i>Dimecres</i>	30,2-6 129	30,2-6 129	30,2-6 129	30,2-6 129
<i>Dijous</i>	15	15	15	15
<i>Divendres</i>	87	87	87	87
<i>Dissabte</i>	4 133	4 133	4 133	4 133

#### IV. Distribució dels Salms i dels Càntics segons els quatre esquemes del Salteri monàstic

(El nombre posat després dels Càntics correspon a la numeració d'aquest volum, pp. 314-315)

	<b>Esquema A</b>	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b>	<b>Esquema D</b>
	I Set. II Set.		I Set. II Set.	I Set. II Set.
	<b>INVITATORI</b>			
<i>Diumenge</i>	3.94	80	23	94
<i>Dilluns</i>	8.94	28	66	133
<i>Dimarts</i>	10.94	66	99	133
<i>Dimecres</i>	11.94	45	28	133
<i>Dijous</i>	12.94	23	121	133
<i>Divendres</i>	18.94	8	94	133
<i>Dissabte</i>	19.94	94	80	133

# OFICI DE LECTURES

## I Nocturn

Esquema A I Set. II Set.	Esquema B	Esquema C I Set. II Set.		Esquema D I Set. II Set.		
<i>Diumenge</i>						
1	20	109	2	109	17,2-16	28
2	21	17	67	44	17,17-30	29
6	22	2	71	88	17,31-51	30
7	23					
9,1-21	24					
9,22-39	25					
<i>Dilluns</i>						
32	1	48	59	13	36,1-26	
33	103	13	106	34	36,27-40	
34	70	34		53	51	
36,1-26						
36,27-40						
37						
<i>Dimarts</i>						
45	6	93	49	43,2-17	55	
46	106	63	100	43,18-27	69	
47	7	108	143	61	70	
48						
49						
51						
<i>Dimecres</i>						
59	77	36	77	77,1-31	106,1-22	
60	131	14		77,32-55	106,23-43	
61				77,56-72	60	
65						
67,2-19						
67,20-36						
<i>Dijous</i>						
73	38	74	58	57	25	
74	36	11	76	58	48	
76	40	43	29	59	78	
7,1-31						
77,32-55						
78						

<b>Esquema A</b> I Set. II Set.	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b> I Set. II Set.		<b>Esquema D</b> I Set. II Set.	
<i>Divendres</i>					
85	87	53	87	3	12
86	68	37	3	7	16
88,2-19	37	78	73	15	54
88,20-53					
92					
93					
<i>Dissabte</i>					
101	58	104	105	1	8
102	108			71	18
103,1-23	55			100	44
103,24-35					
104,1-22					
104,23-45					
<b>II Nocturn</b>					
<i>Diumenge</i>					
13	26	44		24	33
14	27	9		26	65,1-12
15	28	71		27	65,13-20
16	29				
17,2-25	30				
17,26-51	31				
<i>Dilluns</i>					
38	93			14	10
39	104			105,1-31	104,1-22
40	111			105,32-48	104,23-45
41					
43					
44					
<i>Dimarts</i>					
52	73			76	74
53	72			138,1-12	81
54	76			138,13-24	93
55					
57					
58					

<b>Esquema A</b> I Set. II Set.	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b> I Set. II Set.	<b>Esquema D</b> I Set. II Set.	
<i>Dimecres</i>				
68,2-16	18		11	73,1-11
68,17-37	57		41-42	73,12-23
69	48		83	80
70	81			
71				
72				
<i>Dijous</i>				
79	49		9,2-21	82
80	67		9,22-39	139
81	82		143	144
82				
83				
84				
<i>Divendres</i>				
95	59		88,2-19	108,1-20
96	105		88,20-38	108,21-31
97	78		88,39-53	141
98				
99				
<i>Dissabte</i>				
105,1-31	136		84	45
105,32-48	88		86	47
106,1-22	79		102	84
106,23-43				
107				
108				



### III Nocturn

Diumenge, solemnitats i festes

*Els Càntics de l'Antic Testament varien segons les celebracions i els temps litúrgics.*

<b>Esquema A</b> I Set. II Set.	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b> I Set. II Set.		<b>Esquema D</b> I Set. II Set.	
<b>LAUDES</b>					
<i>Diumenge</i>					
66				68	66
50	92	92	92	50	50
117	3	18	62	117	117
62	29	AT XL	AT XLI	AT XL	AT XLI
AT XL / XLI	AT XL / XLI	150	150	150	150
148-150	146-147				
<i>Dilluns</i>					
66				116	116
50	99	95	95	49	102
5	62	5	35	5	35
35	100	AT XLIII	AT XXXIX	AT IV	AT XV A
AT XIX / IV	AT IV / XV A	134	134	110	115
148-150	134				
<i>Dimarts</i>					
66					
50	97	96	96	116	116
42	89	41-42	56	6	38
56	64	AT IV	AT XXIII	83	56
AT XXIII / VA	AT VA / XXIII	145	145	AT VA	AT XXIII
148-150	116			111	145
<i>Dimecres</i>					
66				116	116
50	96	97	97	101	85
63	35	79	24	63	64
64	56	AT III	AT VII	AT VI	AT III
AT III / VI	AT VI / III	147	147	112	146
148-150	149				

<b>Esquema A</b> I Set. II Set.	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b> I Set. II Set.		<b>Esquema D</b> I Set. II Set.	
<i>Dijous</i>					
66				116	116
50	46	98	98	87	31
87	75	25	89	79	89
89	5	AT XIX	AT X	AT XXXVI	AT XIX
AT I / XXXVI	AT XXXVI / XIX	148	148	113 A	147
148-150	148				
<i>Divendres</i>					
66				116	116
50	95	75	75	72	39
75	142	50	50	75	91
91	63	AT	AT XLV	AT XXVII	AT XLV
AT XLV / XXVII	AT XXVII / XLV	XXXVIII	149	113 B	148
148-150	145	149			
<i>Dissabte</i>					
66				116	116
50	98	46	46	37	142
142	50	91	142	62	62
AT II / XVA	91	AT XLIV	AT II	AT IA	AT II
148-150	AT IA / II	146	146	114	149
	150				
<b>TÈRCIA</b>					
<i>Diumenge</i>					
118,I	118,I	118,I		118,I	118,XII
118,II	118,II	118,II		118,II	118,XIII
118,III	118,III	118,III		118,III	118,XIV
118, IV	118, IV	118, IV		118, IV	118,XV
<i>Dilluns</i>					
118,XIII	118,V	118,V		119	
118,XIV	118,VI	118,VI		120	
118,XV	118,VII	118,VII		121	
118,XVI					
<i>Dimarts</i>					
119	118,VIII	118,VIII		119	
120	118,IX	118,IX		120	
121	118,X	118,X		121	

<b>Esquema A</b> I Set. II Set.	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b> I Set. II Set.		<b>Esquema D</b> I Set. II Set.
<i>Dimecres</i>				
119	118,XI	118,XI		119
120	118,XII	118,XII		120
121	118,XIII	118,XIII		121
<i>Dijous</i>				
119	118,XIV	118,XIV		119
120	118,XV	118,XV		120
121	118,XVI	118,XVI		121
<i>Divendres</i>				
119	118,XVII	118,XVII		119
120	118,XVIII	118,XVIII		120
121	118,XIX	118,XIX		121
<i>Dissabte</i>				
119	118,XX	118,XX		119
120	118,XXI	118,XXI		120
121	118,XXII	118,XXII		121
<b>SEXTA</b>				
<i>Diumenge</i>				
118,V	117	19		118,V   118,XVI
118,VI		20		118,VI   118,XVII
118,VII				118,VII   118,XVIII
118,VIII				
<i>Dilluns</i>				
118,XVII	24	139	54	122
118,XVIII				123
118,XIX				124
<i>Dimarts</i>				
122	41-42	55	7	128
123				129
124				130
<i>Dimecres</i>				
122	43	81	136	122
123		128	27	123
124				124

<b>Esquema A</b> I Set. II Set.	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b> I Set. II Set.		<b>Esquema D</b> I Set. II Set.
<i>Dijous</i>				
122	54	51	82	128
123		126		129
124				130
<i>Divendres</i>				
122	21	21	68	122
123				123
124				124
<i>Dissabte</i>				
122	34	9	17	128
123				129
124				130
<b>NONA</b>				
<i>Diumenge</i>				
118,IX	135	1		118,VIII
118,X		127		118,IX
118,XI				118,X
118,XII				118,XI
				118,XX
				118,XXI
				118,XXII
<i>Dilluns</i>				
118,XX	119	85		125
118,XXI	120			126
118,XXII	121			127
<i>Dimarts</i>				
125	122	40		131,1-10
126	123			131,11-18
127	124			132
<i>Dimecres</i>				
125	125	39		125
126	126			126
127	127			127
<i>Dijous</i>				
125	128	72		131,1-10
126	129			131,11-18
127	130			132

<b>Esquema A</b> I Set. II Set.	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b> I Set. II Set.		<b>Esquema D</b> I Set. II Set.	
<i>Divendres</i>					
125	10	141		125	
126	11	123		126	
127	12			127	
<i>Dissabte</i>					
125	51	119		131,1-10	
126	13	122		131,11-18	
127	53			132	
<b>VESPRES</b>					
<i>Diumenge</i>					
144,10-21	65	113 A	113 A	22 / 44	
145	19	102	137	137 / 71	
I Vp 146	20	135	135	NT LVI	
147	137	NT	NT	23	
	NT LVI	LXII	LXIII		
109	112	112	112	109	
II Vp 110	113 A	117	117	2	
111	113 B	116	116	NT LXV	
112	114-115	NT	NT LI	46	
	NT LXV	LXV			
<i>Dilluns</i>					
113	32	111	111	18	19
114	60	8	22	47	20
115-116	27	144	33	NT LV	NT LV
128	47	NT	NT	95	95
	NT LV	LVIII	LIX		
<i>Dimarts</i>					
129	74	113 B	113 B	67,2-19	103,1-23
130	139	26	83	67,20-36	103
131	25	45	131	NT	24-35
132	144	NT	NT	LXII	NT
	NT LXII	LII	LIV	96	LXII
					96

<b>Esquema A</b> I Set. II Set.	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b> I Set. II Set.		<b>Esquema D</b> I Set. II Set.	
<i>Dimecres</i>					
134	102	103	103	45	134
135	85	64	64	135	143
136	84	NT L	NT	NT	NT
137	86		LVII	LVIII	LVII
	NT LVII			97	97
<i>Dijous</i>					
138,1-12	110	110	110	136	32
138,13-24	22	86	124	140	40
139	83	47	65	NT	NT
140	39	NT	NT	LXIII	LXIII
	NT LXIII	LV	LVI	98	98
<i>Divendres</i>					
141	143	114-115	114-115	21,2-23	68,2-16
143,1-18	140	125	140	21,24-32	68,17-37
143,9-15	141	84	32	NT	NT
144,1-9	26	NT	NT	LXIV	LXIV
	NT LXIV	LIII	LX	99	92
<b>COMPLETES</b>					
<i>Diumenge</i>					
4	4	90	138	4	
90	90	NT	NT	90	
		XLIX	XLIX	NT LXIX	
<i>Dilluns</i>					
4	33	16	4	4	
90			120	90	
133				NT LXIX	
<i>Dimarts</i>					
4	138	70	10	4	
90			15	90	
133				NT LXIX	

<b>Esquema A</b> I Set. II Set.	<b>Esquema B</b>	<b>Esquema C</b> I Set. II Set.		<b>Esquema D</b> I Set. II Set.
<i>Dimecres</i>				
4	31	101	6	4
90	61		31	90
133	132			NT LXIX
<i>Dijous</i>				
4	101	61	12	4
90			60	90
133				NT LXIX
<i>Divendres</i>				
4	30	30	38	4
90			129	90
133				NT LXIX
<i>Dissabte</i>				
4	14	132		4
90	16	130		90
133	15	133		NT LXIX

## V. Propostes temàtiques per a la pregària comunitària i personal

En l'angoixa «escolta, Senyor, la veu del meu clam»

Salm 5; 6; 16 (17); 38 (39); 43 (44); 69 (70); 78 (79); 84 (85); 101 (102); 142 (143).

«Canteu-li amb cants de joia»

Salm 29 (30); 41 (42); 59 (60); 63 (64); 79 (80); 125 (126); 130 (131); 137 (138).

«Et lloaré, Senyor, amb tot el cor»

Salm 9a; 18 (19); 25 (26); 32 (33); 44 (45); 64 (65); 70 (71); 88 (89); 94 (95); 116 (117); 134 (135); 144 (145); 148 (149).

En la malaltia «Senyor, no m'amaguis la teva mirada»

Salm 40 (41); 101 (102); 114 (115):

Davant el misteri del mal

Salm 2; 5; 7; 9b; 11 (12); 13 (14); 34 (35); 35 (36); 40 (41); 48 (49); 49 (50); 50 (51); 54 (55); 56 (57); 58 (59); 61 (62); 63 (64); 68 (69); 70 (71); 72 (73); 73 (74); 77 (78); 80 (81); 81 (82); 93 (94); 105 (106); 118 (119).

Misericòrdia i tendresa de Dèu

Salm 9b; 24 (25); 29 (30); 30 (31); 33 (34); 35 (36); 43 (44); 50 (51); 58 (59); 65 (66); 68 (69); 72 (73); 77 (78); 78 (79); 80 (81); 84 (85); 85 (86); 99 (100); 102 (103); 104 (105); 105 (106); 106 (107); 110 (111); 114 (115); 116 (117); 120 (121); 122 (123); 123 (124); 129 (130); 134 (135); 135 (136); 137 (138); 142 (143); 143 (144); 145 (146).

Davant del món «com n'és, de gran, Senyor, la teva potència»

Salm 8; 18 (19); 28 (29); 64 (65); 92 (93); 97 (98); 103 (104); 148 (149).

En l'opressió «tu, Senyor, ets la meva defensa»

Salm 3; 21 (22); 26 (27); 34 (35); 39 (40); 58 (59); 63 (64); 69 (70); 119 (120); 136 (137); 142 (143).



La pau és el bé suprem

Salm 4; 28 (29); 71 (72); 84 (85); 92 (93); 98 (99); 119 (120); 121 (122); 124 (125); 125 (126); 127 (128); 132 (133).

En el pecat «a prop teu hi ha el perdó»

Salm 11 (12); 31 (32); 38 (39); 40 (41); 50 (51); 64 (65); 68 (69); 105 (106), 118 (119).

En la prova «a tu alço el meus ulls, a tu que habites en el cel»

Salm 12 (13); 43 (44); 72 (73); 87 (88); 122 (123); 140 (141).

Els pobres són amics del Senyor

Salm 9b; 11 (12); 21 (22); 33 (34); 34 (35); 68 (69), 71 (72); 75 (76); 81 (82); 101 (102); 112 (113); 114 (115); 137 (138); 139 (140); 145 (146).

«En el Senyor m'he refugiat»

Salm 7; 9a; 31 (32); 43 (44); 55 (56); 60 (61); 87 (88); 90 (91); 107 (108), 111 (112); 126 (127).

En la solitud «tu ets el meu company, amic i confident»

Salm 37 (38); 40 (41); 54 (55); 87 (88).

«Enmig de la vellesa i els cabells blancs, Déu meu, no m'abandonis»

Salm 30 (31); 37 (38); 70 (71); 89 (90); 102 (103); 120 (121).



## INDEX

Introducció . . . . .	5
Salms 1-150 . . . . .	17

### APÈNDIX

I. Abreviacions bíbliques . . . . .	313
II. Càntics . . . . .	314
III. Distribució dels Salms i dels Càntics en la Litúrgia de les Hores segons el ritu romà . . . . .	316
IV. Distribució dels Salms i dels Càntics segons els quatre esquemes del Salteri monàstic . . . . .	321
V. Propostes temàtiques per a la pregària comunitària i personal . . . . .	332